

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات الحريري

H A R I R I I

ELOQUENTIÆ ARABICÆ PRINCIPIS
TRES PRIORES CONSENSUS.
E CODICE MANUSCRIPTO

BIBLIOTHECÆ LUGDUNO-BATAVÆ
PRO SPECIMINE EMISSI,

A C

NOTIS ILLUSTRATI

A B

ALBERTO SCHULTENS.

F R A N E Q U E R Æ,

Ex Officina WIBII BLECK Bibliopolæ, 1731.

PERILLUSTRI AC EXCELLENTISSIMO
DOMINO ET COMITI
JOHANNI HENRICO
WASSENARIO.

BARONI AC DOMINO WASSENARIÆ. OB-
DAMI. HERSBROEKÆ. SPIERDYKI. QUID-
WYKI. KEMHEMI. LAGÆ. etc. etc. etc.
EQUITI ORDINIS JOHANNITICI. EQUES-
TRIS HOLLANDIÆ ORDINIS MEMBRO
SPLENDIDISSIMO. EJUSDEMQUE PROVIN-
CIÆ NOMINE CELSIS AC PRÆPOTEN-
TIBUS FOEDERATI BELGII ORDINIBUS
ADSCRIPTO etc. etc. etc.
ACADEMIÆ BATAVÆ QUÆ LUGDUNI EST
CURATORI PRIMO etc. etc. etc.

ALBERTUS SCHULTENS.

DEDICATIO.

PAtere, *Illustrissime Comes*, ut paucis Te in publico venerer. Potentissima me Tibi obstringunt vincula, in æreque tum Tuo, tum Domus Tuæ splendidissimæ, sum totus. Excellentissimus Tuus Genitor, quum speciosum illud Academiae hujus curandæ munus, quod nunc humeris quoque Tuis tam apte pulcreque sedet, sustineret, nascentibus meis studiis adspiravit, atque immortali me beneficio beavit, quum aditum mihi patere jussit ad Orientales illas Gazas, quibus Bibliotheca publica merito caput effert.

In-

DEDICATIO.

Incubantem istis thesauris , atque cum maxime insudantem , ad Ecclesiæ *Wassenariensis* , tum forte vacuefactæ , curam me admovit , peregrinum licet , eadem illa munifica manus , voluntasque prolixa Illustrissimi Tui Patris. Hac in statione , quæ me a deliciis meis haud plane avellebat , sed suavissimum mihi cum iis commercium ex propinquo relinquebat , asseverare Tibi possum , *Excellentissime Domine* , lucidos mihi soles i-visse : neque ullum unquam diem liquidæ sinceræque illius tranquillitatis dulcedinem esse deleturum , quam ibi sub Magnæ Tuæ Domus umbra hausi , intimisque sensibus percepi.

Hæc me nunc causa potissimum im-

DEDICATIO.

pellit ad gratæ devotæque mentis tabellam hanc, publicamque testimonem, tacitis cogitationibus jam ante biennium Tibi destinatam, *Perillustri Tuo Nomini* dicandam.

Quæ recens Tuus in me congeffit favor, ut ampliora adhuc sunt, atque cumulatiora, ita patientiorem desiderant campum, quem mihi brevi, spero, aperiet Opus Tuo, Illustriumque Collegarum Tuorum, qui Rem Academicam tutamini, jussu auspiciisque in dias luminis oras evulgandum. Diu Te fospitem Res cernat sentiatque Publica. Dabam Lugduni Batavorum ipsis Kalend. Decembribus Anno MDCCXXX.

P R Æ F A T I O.

N lucem tandem prodire jubeo, minore licet forma, quam a principio destinaram, Specimen hocce dissertationum *Harinii*, cujus opus quinquaginta *Confessibus*, ut eos vocat, sive potius *sermonibus frequenti in Confessu habitis* contextum, ut *Minerva Phidiae*, consecrari meruit; atque in arce apud Arabes collocari. Viri ætatem, merita, alia quæ ad notitiam tum auctoris, tum operis pertinent, cum Erudito orbe jam communicavit *Celeb. Golius*, edita prima dissertatione *Sananensi*, atque brevibus ad marginem notis illustrata. Extat ea in auctiore *Grammatica Erpeniana*, unde quum adolescentulus jam tum singulari harum literarum flagrans amore, primoribus labris libassem, ingens continuo per veras gliscere sitis, meque subinde pungere atque extimulare, ad fontes tam uberes copiososque propius adundos, pectusque inde, si pote, inbuendum, atque adeo commadefaciendum.

Eum in finem in *Academiam Batavam*, cujus apparatissimam Bibliothecam, inter thesaurus

P R Æ F A T I O.

sauros Orientales, hunc quoque eximium scriptorem recondere compertum habebam, altera vice me transfero, jam gradum in Theologia, post ultimam manum studiis Academicis *Lugduni* impositam, in urbe patria adeptus: atque ad Gazophylacia illa viam aditumque affecto. Subnixus commendatione Vener. ac Celeb. *Fabricii*, favoreque mihi per eam parto Illustris Amplissimique *van den Bergii*, quibus publicas pro immortali beneficio grates nunc rependo, a viris Illustrissimis, qui istoc tempore curam gerebant Rei Academicæ peto, impetroque, ut accessus mihi ad scrinia Orientis pateret, excerptumque vel exscribendi quæ in usum meum forent, potestas fieret. Persarum tunc rege, ut *Lyricus* ait, beatior vigebam, atque opima orientis spolia legere, domumque deportare me posse serio triumphabam.

Admissus hæc ad sacra, *Haririum* e vestigio sub oculos, sub manus, fumo, nitide et explanate scriptum, eundemque brevi, sed dilucido glossario scholiastæ illuminatum: assumpto

P R Æ F A T I O.

sumto insuper fusiore Commentario *Teblebii*, qui verborum antiquissimas origines, phrasiumque natales ex intimo linguæ sinu eruens, incredibilem mihi lucem prætulit, primusque viam emunivit ad discrepantissimas significationes, quibus radices Arabicæ in Lexicis laborant, ad concordiam concentumque suavissimum revocandas. Hæ faces, quicquid tenebrarum stilius *Haririi* grandifolius, ac mille floribus figurisque variegatus, offundebat, discutere, laborem, quem in eo, a capite ad calcem, describendo impendebam, compensante summa animi voluptate; eo quod hoc in scriptore reperirem id, quod spe atque cogitatione præceperam, eminentem et expressam imaginem priscæ illius grandiloquentiæ Orientalis, qua Liber *Jobi* exaratus est, quæque in *Psalms*, in *Proverbiis*, in reliquo corpore Bibliorum, poetico præsertim, ac prophetico, tam magnifice, tamque insignite se exerit.

Hoc vero illud erat, ad quod inde a primo in hoc curriculum ingressu anhelaram,

* *

quod-

PRÆFATIO.

quodque mihi tanquam unicum intensissimi studii scopum præfixeram, ut nempe Linguae sanctæ indelibatam illum florem honoremque, cui seculorum labentium injuria, Rabbinicæque nationis incuria multum detriverat, inde quoque pro virili restituere allaborarem, unde viros doctrina, ingenio, auctoritate principes multa felicissime illustrasse deprehendebam, ita tamen ut plura adhuc posteritati illustranda reliquerint, atque exemplo suo commendarint.

Hic si aliquid forte effeci, vel deinceps effecturus sum, id Generosissimis illis studiorum Altoribus Fautoribusque debere me profiteor, qui per aliquot annos hocce tanto munere atque beneficio me mactarunt, ut non tantum integrum *Harinium*, cum Commentatoribus, meo commodo transscribere potuerim, verum etiam alia complura volumina, Linguae Arabicæ opulentiam affluentissimam simul, simul eloquentiam potentissimam admirabiliter pandentia. Horum e numero sunt, septem *Moallekât* illustrium poetarum, qui
ante

PRÆFATIO.

ante *Mahammedem* florere, Carmina cedro digna, atque Meccano in delubro propterea *suspensa* (id sonat vocabulum *Moallekât*) æternitatique consecrata. Anthologia item veterum poetarum, quæ *Hamasæ* inscribitur, id est, bellica virtus, quod in fortium virorum facinoribus celebrandis potissimum versetur: *Diwan Hudeilitarum*, sive collectio amplissima carminum, quæ principes *Hudeiliticæ* tribus, aliquot seculorum decursu, ad palmam gloriæ in gente Linguae suæ studiosissima auferendam, panxerunt: Poema *Ibn Doreidi* museo lepore tinctum, antiquasque Arabiæ Gratias ac Veneres unice redolens.

Ad hæc in usus meos derivanda non tantum me accendebant luculentissimi Commentarii, eruditione Critica referti; verum etiam *Siauharii*, præstantissimi Arabum Lexicographi, perpetua horum Fontium citatio ad verborum vetustissimas significationes adstruendas. Quicquid præterea in *Originibus* meis ex *Siauhario* illo, quicquid ex *T-hiruzabadio*, quicquid aliis ex Codicibus Manuscriptis protuli

** 2

exem-

PRÆFATIO.

exemplorum, ad linguæ Hebrææ proprietatem e penetralibus Orientis revocandam, id omne ferme ex Bibliothecæ nostræ opulentissimis Gazis haustum atque expromptum est. His quum me anno præterito Illustrium Academiæ Curatorum, Amplissimorumque hujus Urbis Consulum favor, propius admotum voluerit, publicoque vinculo curam meam obligarit, ut quantum alterius quoque provinciæ mihi demandatæ rationes permitterent, iis in lucem proferendis interpretandisque me applicarem, sane quam opportunissimum nunc cadit, quod *Saladini Vitæ rebusque gestis*, sub prælo cum maxime sudantibus, tanquam primitias quasdam novi muneris, præmittere liceat tres priores *dissertationes Haririi*, in usum collegii Arabici, dum in illustri *Frisiæ* Academia stationem obtinerem, typis mandatas; adjunctis notis perpetuis, quibus interior vis ac medulla linguæ gustanda præbetur.

Per has si saliva moveatur Philarabibus, Academicæque nostræ juventuti, ad plures venustissimi scriptoris Confessus a me efflagitandos, desiderio isti, quam primum me *Saladinus* absolverit, respondere studebo, atque, ut ab initio deliberatum fuerat, numerum saltem denarium horum sermonum complebo. Restat ut verbulo moneam, primi Confessus accuratam et perelegantem versionem Clar. *Golio* deberi. In duobus posterioribus convertendis quod elegantix deest, fidelitate pensavi, Geniumque Orientis qua potui accurate repræsentavi. Dabam *Lugduni in Batavis*, ipsi Kalendis Decembribus, Anno MDCCXXX.

ABI MUHAMMED ELKASIM
BASRENSIS
VULGO DICTI
H - A R I R I
DISSERTATIONES
IN USUM
COLLEGII ARABICI
E MANUSCRIPTO
EDITÆ
ET NOTIS
ILLUSTRATÆ.

الْمَقَامَةُ الْأُولَى الصَّنَاعِيَّةُ

حَدَّثَ الْحَرْتُ بْنُ هَمَامٍ قَالَ لَمَّا أَقْبَعَدْتُ غَارِبَ الْأَعْتَرَابِ
وَأَنَا نَتِي الْمَتْرَبَةُ عَنِ الْأَعْتَرَابِ طَوَّحْتُ بِي طَوَائِجَ الرَّمَنِ
إِلَيَّ

NOTÆ IN CONSESSUM PRIMUM.

1. أَقْبَعَدْتُ Est prim. sing.

præt. in oct. conj. a verbo قَعَدَ
sedis, confedit. Cujus derivatum
قَعُودٌ Camelus jam infessui ido-
zeus, peperit novum verbum
أَقْبَعَدُ quod secundum Scholiaffen
proprie valet اتَّخَذَ قَعُودًا
cepit camelum infessui aptum, cum-
que conscendit iter facturum. Accu-
ratus adhuc Tebrizi ad Hamasa
أَقْبَعَدُ أَيَّ اتَّخَذَ مَرَكَبًا
ويقال القعود الذكر
والقلوص الانثى من شواب
الابل Verbum in 8 est capere ju-
mentum vectorium. Diciturque
قلوص esse marem, قَعُودُ
fœminam e junioribus camelorum.

2. قَامَرِبَ Est accus. sing. in

stat. constr. demta Nunnatione,
& proprie signat gibbi camelini
verticem, idque forma part. præf.
in prim. conjug. a verbo غَرَبَ
occidit sol. Absuit longius ac recessit a
suis. Peregrinatus est. Quasi dicas
peregrinantem vel peregrinatorem;

est enim gibbus Camelinus vere pe-
regrinator, absque quo nulla itinera
Orientales ineunt. Diligentius ad-
huc vim finit Scholiaffen غَارِبَ
مقدم سنام البعير واعلي
Est anterior pars gibbi Ca-
melorum قَعُ summa dorsi pars.
Consentit Tebrizius ad Hamasa
الغارِب ما قدام السنام ثم
استعبر حتي قبل لاعلي
كل شي غواربه وقالوا
علت غوارب الماء والسبل
Vocatur غَارِبَ anticus gibbi
Camelini: indeque translatum est
eo usque, ut cujusque rei verticem
summum hoc vocabulo gibbi adse-
cerint; dicentes, gibbi aquæ aut
fluxus elati fuerunt. Hinc lux non
tantum figuræ Pf. 68: 15. הרים
montes gibbosi, id est edito
vertice præditi; sed & Pf. 48: 3.
ubi ubi נוף pulcher tractu vulgo,
reddendum est pulcher gibbo, id
est, vertice: nam נוף
in quo dissentiunt Viri Docti,
Arabibus est Cameli gibbus elatior;
quam vim isti loco alibi latius ad-
struimus.

3. الْأَعْتَرَابِ Est infinit. conj.

A 2

quod terra adhaerescere faciat ege-
num. Dicerem potius fluxisse a

formula قسربت یسواکی

manus tua pulvere impleantur, id
est, ne quicquam boni unquam

consequaris, qua solent in imprecationibus uti. Radix est

pulvere plenus fuit.

6. الأقراب ^{صفت} Est plur. fractus

cum artic. in genit. casu a fing.

قريب, æqualis, coetaneus, quod

ab eadem radice propagatum. vide-

tur notare eum qui e pulvere, &

jude natali eodem nocturnum tem-
pore succrevit, id est, Comterra-

neus coetaneusque. Monet Tebri-
zins ad Hamasa. ١٥ ١٥ ١٥

يستعمل الاقتراب في النساء

يقال هذه قرب فلانة اذا

plurimumque usurpatur in foeminis.

dicaturque illa est hujus materis,
777 quum est eius equalis. Non

fervavit hos fines *Hariri*, sed ad

Viros quoque extendit.

طسوجن بسى طوايح 7.

الرمين *judgment me students for-*

June.

الْيَ صَنَعَاءَ الْيَمَنَ فَدَخَلَتْهَا خَاوِيَّ الْوَفَاضِ بَادِي
الْأَنفَاضِ لَا أَمْلَكَ بَلْعَةً وَلَا لَجْدَ فِي جَرَابِي مُضَعَّةً فَطَقَّتْ
أَجُوبَ طَرَقَانِهَا مِنْ أَلْهَائِمٍ وَأَجُولَ فِي حَوْمَانِهَا جَوْلَانِ
الْحَايِمِ

tune. Proprie *impulerunt me impellentes casus temporis*. Est plur. fract. a sing. طوايح, quod est part. fam. Verbi طايحة ex quiescentibus med. Vav, unde etiam præcedens طوجت, quæ est 3 fam. sing. præter. in sec. conj. solet autem verbum singulare nominibus pluralibus subungi, ut חכמה בנחה Prov. 14: 1. & alibi sæpe. Proprietatem radicis enarrat Scholiastes. يقال طاح السهم اذا خرج علي غير قصد وتاه عن غرضه dicitur de sagitta quum nullo certo fine exit, atque a scopo suo divagatur. Apparet cum تاه collationem institui, quod & Golius fecit; cujus vis est in errore vago ac confuso. Hinc תה Hebræorum, cujus thema fuit תה, quamvis & תה assumi possit, non intelligens fuit, عقل, ut lex vitioso Codice Golius, sed غفل vago & confuso more egit, ut Pocock. in not. Misc. jam submonuit.

الْوَفَاضِ خَاوِيَّ VACUUS lo-

culos, prius est part. præf. in 1. a rad. خوي Collapsa fuit & inanita domus, itemque inanis & collapsus fuit Venter, quam principem duco notionem a complicando & convolvendo desumptam, quod est in حوي per Ha litteram, nam Arabes ventrem vacuum & longa inedia collapsum dicunt Complicari ac convolvi. Sic طوي Complicatio & figurate Fames, Inedia; quia inquit Scholiastes Hariri viscera cibæ oppleta sese explicant, vacua autem complicantur, & alia super alia convolvuntur. Hinc intelligitur quid sit Danieli 6: 19. בת פוח pernoctavit jejunus vulgo, proprie complicatus; convolutus intestina. Alterum vocabulum وفاض plur. fract. a sing. وفضة pharetram coriaceam, & peram pastoralem signat, adeoque pulchre extulit Hariri collapsus & convolutus peras coriaceas, ut ad summam inopiam redactum describat.

بَادِي الْآنَفَاضِ Conspicuus inopia, proprie Manifestus excessus. Est autem بادِي part. præf.

usque Sanaam Arabiæ Felicis. Eamque ingressus fui vacuis loculis, conspicuus inopiâ, haud possidens diarii quicquam, nec reperiens in marsupio buccellam. Ideoque institui peragrarè vias ejus instar errabundi, & obire vicos ejus ambitu sitientis avis; quærens per tractus quò prospiciebam, perque compita, quibus ibam & redibam, liberalem aliquem, cui perfrictâ fronte exponerem necessitatem

A 3

tem

in prim. conj. a verbo **بدو** *apparuit*. Alterum **انفّاض** est infin. conj. quart. a themate **نفّض** *quassit. Concussit, excussit*

נפץ; ut in *originibus* editis demonstravi. *Scholiastes* **انفّاض** فقر وفي الحقيقة نفّاض الراد وقد انفّض الرجل اي فني نراد وهو من النفّض ان ينفّض **נפץ** *infus. נפץ* *inopiam designat, vere tamen & stricte defectum viatici: & cujus commentatus exhaustus est, is vero נפץ, quod est tractum ab excussione, quum excutit aliquis viatici sui loculum.*

طَفَقْتُ أَجُوبَ *institui peragrarè; ad verbum, cœpi secabam.* Est enim radix **جَاب** proprie secuit. Unde improprie trajecit, pertransiit. Ut apud Latinos *secare viam. Carpere iter, & similia.*

مِثْلُ الْهَامِ *instar errabundi* prius respondit Hebr. **הוּא** poste-

rius est part. præf. a rad. **הָאָם** med. *Fe, attonitum vagari, mentis impotem discursare.* præsertim præfisi. Illustratur hinc Biblicum **וְאָגוּל**

וְאָגוּל גִּוּלָן אֶלְהָיִם

Et obire ambitu sitientis avis. Proprie. Et gyram gyratione circumvolantis super aqua avis. Prius verbum in fut. prim. Conj. est a radice **جَال** Med.

Vav, **גָּל** Hebr. cujus gaudium exultans debetur primitivæ notioni gyrandi, unde gyros, arbes, eborens, inter cantum saltumque, ducere, assumptum fuit. Secundum **גוּלָן** est actio verbi, sive

gyratio quaecunque. Tertium **הָאָם** est part. præf. in prim.

Conj. ab **הָאָם** Med. Vav, *rem circumlatus fuit, præsertim volatu ut avis sitibunda & aquam appetens, nec tamen attingens.* Ab eadem radice est etiam **גוּמָה** cujus plur. sanus

גוּמָתָהָ cum aff. *וּמָתָהָ* *Vicos ejus hic habemus, proprie cumulos aremosos.*

أَلْحَايَمُ وَأَرْوَدُ فِي مَسَارِحِ لَمَحَاتِي وَمَسَايِحِ غَدَوَاتِي
وَرَوْحَاتِي كَرِيمًا لَخَلَفَ لَهُ دِيكَايَتِي وَأَبْوَحَ إِلَيَّ
بِحَاجَتِي

وَأَرْوَدُ فِي مَسَارِحِ

لَمَحَاتِي *Quarens per tractus*

quo prospiciebam. Arabismus accurate expressius præbet. Et pabular per pascua vibraminum meorum. Primo مران Med. Vav, cuius fut. in prim. adest, notat petere pabulum vel aquam, pabulum aquatumve Ivi, a primigenia vi altro citroque commeandi & discurrendi. Heb. רור. secundo, مسارح, est plur. fract. a

مَسْرَحٌ, quod in Golio omis- sum, locus quo pascuum educitur grex, pascuum amplius & luxuriosius; a سرح libere dimisit pectus, sivit luxuriare & pascere pro lubitu. Hinc explanandum

thema Hebraeum רור. pulcherrime

مَسْرَحِ العَيْنِ pascuum oculi formarunt Arabes, prout Latinis pascere oculos protritum. Pro oculis porro Orator noster لَمَحَاتِ Vibramina extulit plur. san. a لَمَحَ Vibratio, a لَمَحَ micuit fulmen. Unde ad oculum magno & multo usu translatum, Vibrantem notat insuitum, prout micantia fulmina pepererunt oculos micantes Latinorum. Referantur hæc ad ea quæ de רור producta sunt in Originibus nostris. Scholiastes. مسارح لَمَحَاتِي أَي

مواضع تسرح عيني فيها Pascua vibraminum meorum sunt loca ubi oculus meus contemplantando libere pascitur. Multo venustissime poeta Arabs a Tebrizio citatus ad Hamasa.

وانا سرحت الطرف حول قبابه

لم نلق الا نعمة وحسودا *

Quod si oculum libere pascuum dimiseris circa ejus tentoria

Nil obvium habes nisi Opulentiam & Invidos

وَرَوْحَاتِي | وَمَسَايِحِ | غَدَوَاتِي *perque compita*

qui-

tem meam; vel literatum, cujus conspectus discuteret mœrorem meum, cujusque oratio restingeret ardentem sitim meam.

quibus ibam & redibam. Ad verbum, perque spatia pastuum meorum matutinarum ac vespertinarum. مسايح est plur. fract.

a مساجح spatium quo quis excurrere & evagari possit; a verbo ساجح Med. Je, huc illuc evagari & obire terram. Forma hæc in Galio non prostrat.

غَدَوَات est plur. sanus a sing.

غَدَوَةٌ quod est pro غَدَاة

a them. غَدَا matutino tempore

exivit, oppos. رَاح vesperti-

no tempore rediit. Unde رَوَّحَةٌ

actio, cujus plur. san. hic adeit.

Est autem formula غدا وراح

Mane exivit & vespere rediit, qua

vitz functiones omnes exprimunt,

indeque apud Galiam لا ترك من

Per omnia

similis est patri suo: proprie, Non de-

scrip. patrem neque in itin matutino, nec

in vespertino reditu. Sic Hebræi ire

& redire נָסַח נָסַח usurparunt

pro functionibus omnibus. Conf.

Deut. 28: 6. & 31: 2. & 1 Reg.

3: 8. & præsertim Num. 27: 17.

unde liquet tum in pastore, tum

in grege locum invenire.

أَخْلَقَ لِي دِيْبَاجَتِي

Cui frontem meam perfricarem.

proprie, Cui pannum meum sericum detererem. Est autem دِيْبَاجَةٌ

vestis serica, a دَبَجَ finxit pinxit-

que figuris, honeste translata ad ge-

mas, & frontem mollem atque inge-

nua pudore præditam, quam ele-

ganter inducit detritam in eo qui

rogatorem & mendicum agere

cogebatur. Radix خَلَقَ levis,

glaber fuit, media Dammata; &

inde trita fuit vestis. In quart.

أَخْلَقَ detrivit vestem, unde fu-

tur. nostrum. Probe tamen no-

tandum proprietatem thematis si-

tam esse in glabro & levi, quale

est Saxum أَخْلَقَ undique leve,

glabrum, nitidum, fissura, fractu-

re, cavitatis expers, ut Critici

declariant. Similis est vis & ratio

in خَلَقَةُ lapillus levis,

cujus plur. san. خَلَقَات

est in Diwan Hudeilitarum,

مُخْلَوَلٌ etiam, partic.

duod. conj. ab Ibn Doreid adhi-

betur pro Saxo glabro undique &

lubrico. Ex quibus jam quid He-

bræis proprie fuerit פֶּמָה & פֶּמָה

ad liquidum perducitur potest. E la-

pillo levi, qui פֶּמָה, succrevit no-

tio dividendi partim undique, per

sortem proprie & נֶפֶשׁ: dein latius.

Sed hæc longiore discussionem

requirunt.

بِحَاجَتِي أَوْ أَدِيَا تَفْرَجُ رُوَيْتَهُ غَمِّي وَتَرْوِي رُوَيْتَهُ
 غَمِّي حَبِّي أَدَّتِي خَانِمَةُ الْمَطَافِ وَهَدَّتِي فَاتِحَةَ
 الْأَطَافِ إِلَيَّ يَا رَحِيمٍ مَحْتَوٍ عَلَيَّ رَحَامٍ وَنَحِيبٍ
 فَوَلَّجَتْ

تَفْرَجُ رُوَيْتَهُ غَمِّي

cujus conspectus discerneret mœrorem
 meum. Prius تَفْرَجُ in fut. act.

sec. conj. est a rad. فرج fidit,
 & findendo aperuit. Inde Metaph.
 discussit anxietatem, quæ veluti
 obstruebat & praecludebat spiritum.
 Ea utique est vis voculæ غمة mœ-

ror angens & præsocians, a غم
 mœrore oppressit intercluso spiritu,
 ex deficientibus secunda radicali.
 روية Waw pro Eliph posito ob
 præcedens Damma, est a rad.
 رای vidit ראח.

وَتَرْوِي رُوَيْتَهُ غَمِّي

cujusque oratio restingeret arden-
 tem sitim meam. Verbum روي

ex quiescentibus tert. ejusdem est
 indolis ac روى irrigans, potu ex-
 pletus fuit. Et transitiva notione
 satiauit potu, rigavit. Inde signi-
 ficatio 4 apud Golium nata, retu-
 lit aliquid, & aliunde haurium de-
 rivavit ad aliquem eum recreatu-
 rum. Id est روية proprie appor-
 tio aqua aliunde haurita, ejusque

propinatio. Figurata Oratio facun-
 da, narratio delectabilis. Pulcher-
 rime luditur in روية تروي

Oratio facunda quæ irriget. غلة
 fitis ardor ac vebementia est a غل
 ex def. 2 rad. cujus 6. sign. apud
 Golium ponitur forma passivi, Ar-
 dente siti laboravit. & 4 sign. acti-
 va sitivit non expletus potu, quo
 pacto incidit in eandem potesta-
 tem cum عل, quod est Hebr.
 על; quo de Origines nostræ ade-
 antur.

خَانِمَةُ الْمَطَافِ Extremum

circuitus. Est proprie part. fæm.
 a خانم figillans, cujus ra-
 dix חתם obsignavit. jam
 qui aliquid obsignat, is finem rei
 imponit, unde invaluit خاتمة
 الشئ Rei cujuscunque ob-
 signatorium, sive actio obsignans
 pro extremo: ut schol. monet.
 Sic. Cocc. sumit Dan. 9: 24.
 Ad eum modum לחתום נביא חזון
 חזון הנביאים خاتم النبيين
 Sigillum Prophetarum insignivit
 Alcor. Sur. 33: 40.

فاتحة

am. Donec tandem adduceret me extremum circuitus, & perduceret aspiciendum blandæ percunctationis ad conventum amplum, constantem mutuâ *hominum* compressione & ejulatu. Cum itaque intrassem intimum turbæ, ut cognoscerem causam illius fletus; conspexi in medio cycli ho-

B

minem

فَاتِحَةُ الْأَطَافِ *Auspicium*

blandæ percunctationis. Prior vox iterum est in part. præf. fœm. a

فتح *aperuit*, quasi, *aperiens*

actio cujuscunque rei, *initium letum*, *auspicium*. *أَفْ* *إِفْ*

Aperiens, *Auspiciens* dicitur, *prima Corani Surata*, unde

usus lætus sese diffudit. Posterior vox *الاطاف* est genitiv. infinitivi 4 conj. a themate *لطف*

subtilis fuit cum elegantia; unde

سؤاله *subtiliter* *بlande*

rogavit. Sic explicatur a *Tebblebio*,

quo usum esse etiam Cl. Golium ex brevibus Scholiis, animadverto: Is enim monuit quoque,

alios legere per *Phata*, *الاطاف*,

ut sit *لطف* جمع plurale a *لطف* *gratia*.

مَحْتَوٍ عَلَيَّ نَحْوًا

وَنَحِيْبٍ *Constantem mutuâ com-*

pressionem *ejulatu*. Ad genium

Arabismi perspicendum verti deberet, *complicatum*, *convolutum*,

et in se collectum super compressione

ejulatu. Radix حوي *convolvi compingi cum convolutione*. Inde جي

pudore affectus fuit; ab illa *convolutione*, qua in Alcorano est *لجوي*

quisquiliæ convolutæ, aridæ,

fuscae. Alio canali جي *vixit*;

vivax fuit, a *compassione*, & *coagmentatione vitali*, quæ omnem

dissolutionem impedit. حوي

etiam est *comprehendere* & *complecti* sermone. Unde quid *لجوي* sit,

& quid differat a *لجوي*, quamvis eadem stirpeteneatur, liquere potest.

غَابَةُ الْجَمْعِ *intimum turba*.

Scholion *Cl. Golii monet, vocem غابة proprie notare *interiorem* *densam silvam*. Id plenius

perspicietur ex *Tebblebio* اصل

الغابة الشجر الملتف سمي

بذلك لانه يغيب فيه من

يدخله *In radice* غابة *signas*

arbores implexas, quod lateat ibi, qui illas intret. Descendit a غاب

media *Je*, quod est in *denso* *obscuro delituit*. Inde illustratur He-

bræo-

فَوَلَجَتْ غَابَةَ الْجَمْعِ لِاسْمِ مَجْلَبَةِ الدَّمْعِ فَرَأَيْتُ فِي
 يَهْرَةِ الْحَقْلَةِ شَخْصًا شَخَبَ الْخَلْقَةَ عَلَيْهِ أَهْبَةُ السَّيَاحَةِ
 وَلَهُ رَنَّةُ النَّيَاحَةِ وَهُوَ يَطْبَعُ الْأَسْجَاعَ بِجَوَاهِرِ لَفْظِهِ وَيَقْرَعُ
 الْأَسْمَاعَ بِزَوَاجِرِ وَعْظِهِ وَقَدْ أَحَاطَتْ بِهِ أَغْلَاطُ الزَّمَرِ
 أَحَاطَةُ الْهَالَةِ بِالْقَمَرِ وَالْأَكْثَامُ بِالنَّمْرِ فَدَلَّتْ إِلَيْهِ
 لَأَقْتَبِسَ

bræorum *my*. Eleganter cum hac
denſa & obſcura ſylva turbæ con-
junctum & verbum ولج *quod*
proprie valet intrare latibulum.

لِاسْمِ مَجْلَبَةِ الدَّمْعِ

Us cognoscerem causam illius fletus.
Ad verbum, Us pertentarem at-
tradtricem lacrymæ. Id est capsam
que lacrymas excuteret & evocaret.
 Sic Scholiastes *مَجْلَبَةِ* exponit,
causam, qua trahat & eliciat. In
 Conf. 29. noster *تربّي بالخان*

Morari meum in *مَجْلَبَةِ الهوان*
diversorio, attrahens causa ignomi-
nia. In plur. مجالب وفاتي
attrahentes cause mee mortis. Ra-
dux جاب in eundem usum lon-
ge lateque se admittit. Avicen.
يجلب النعاس trahit somnum
يجلب الهم trahit senium.

In sententiis *Esperii* Num. LXXXII.

Nimis frequentare homines تجلب
trahit malum.

Hinc derivaverim *גלב* *Ezech. 5: 1.*
Tomfor, vel verius Rafor, qui in-
ter radendum *גלב* *attrahit*
& elicit sanguinem. Aliter Cl.
Hott. in Smegm. سبر

pertentavit, grave est & pervenu-
stum in hac sede verbum, cujus
vim ita pandit Scholiastes يقال
سبرت بقرح اذا ادخلت فيه
سبرת *מילא* *dictur* *עמקה*
vulnus, quum immittis in illud
specillum Chirurgicum, ut explores
ejus profunditatem. Hæc vis li-
quido se exerit in *סבר* *per Sin,*
Nehem. 2: 13, 15 ubi aqua hæret
Viris Doctis.

Et clam-
gentem lamento. Accuratus ex-
pressum sonat, Et ei tinnitus la-
mentationis funerea. Primo
Hebr.

minem extenuato corpore, instructum apparatu itineris religiosi, & clangentem lamento, dum exprimeret rhythmicas sententias exquisito sermone, pulsaretque aures minis hortationis suæ. Cingebant verò illum mista genera agminum sicut circundare solet halo Lunam, & tegumenta suos fructus. Igitur ubi proripui me ad illum,

B 2

ut

Hebr. רנה proprie signat sonum *tremulum simul* & *tinnulum*, qualem edit *arcus*, *jacta sagitta*. Idem valet in origine רנה, unde חנין רנה רנה exponitur *tinnula vox*. Inde רני البه *defixis oculis inhaesit ei*. Proprie *evibravit in eum aciem oculorum* הרני. Hæc est metaphora, citra figuram in libro *Jobi*, על־י רנה אשור. *Arcus* hinc מרנן dictus, ad cujus originem a *tinnulo gemitu* delicatissime allusum ab *Ibn ElRommi*, hoc versiculo amatorio.

نشكي المحب وتشكو وهي ظالمة

* كالقوس تصمي الرمايا وهي مرنان

Querulum reddit amatorem, queriturque, ipsa licet ledens:
Ad instar arcus, qui prædas conficiens, tinnulum ipse gemitus est.

Indoles radicis *tinnulum* & *tremulum* suum sonum ad letas quocunque *cantillationes*, applicari sinit: unde שפתי רננה Ps 63: 6. Magis tamen inclinatur in *tinnitum gemitum*, ut Ps. 17: 1. & alibi sæpe.

وهو يطبع الاسجاع بجواهر

لفظه Dum exprimeret rhyth-

micas sententias exquisito sermone.

In Arabico est, *Et ipse procudebat rhythmos margaritis eloquii sui, supple, confertos*. طبع Hebraice

infixit mergendo. מרנן *annulus figillatorius*, qui mergitur *in lulum figillare*. Hinc طابع *obsignavit*. طابع *figillam*. Succrevit porro طبع *signavit ensen*, id est *caedit*, *impressa nota fabri*; prout etiam in *cusa moneta* teritur. Inde videtur dictum *cadere rhythmos*. Scholiastes tamen طبع nostrum declarat وينزين *obsignavit* طبعها طابع *bas* & *ornabat*, ac si *signaret illos* جواهر *annulo signatorio*. Tunc plur.

لَأَقْتَبِسَ مِنْ فَوَائِدِهِ وَأَلْتَقَطَ بَعْضَ فَرَائِدِهِ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ جِئْتُ خَبْرًا فِي مَجَالِهِ وَهَدَرْتُ شَقَاشِقَ أَمْرِ نَجَالِهِ

ليها

plur. fract. a جهر notaret gem-
mas, ὀφρυΐδας. Sed margaritarum
significatio & crebrior, & con-
gruentior. Jocularē est, quod
πᾶν Salmas. in Exerc. Plin. p. 181.
& 790. pro jocale, vel jocularium
inferioris Latinitatis detortum ve-
lit, merito reprehensus a Voss. ad
Mel. L. 1: 15. qui a praestantia
mitoris sub them. جهر derivat.

اجاطة الاكمام بالتمر

Sicut circumdare solent tegumenta
suos fructus. Dubium esse nequit,
quin ad admirabilem illum, & Ori-
entalibus gratissimum sœtum pal-
marum respiciatur. كم enim, a

كم operans, specialiter desig-
nat involucrum florum palmæ, ut
Golius in Lex. notavit, sive elaten.
Ἐλάτη, quæ & ἐνᾶδης Spatha, non
florum tantum involucrum in pal-
ma, sed & Dactylorum designat.
Utrumque alias طلع appellatur.

Masculæ palmæ creant flores; fe-
mellæ dactylos pariunt. Admira-
bilem sese præbet natura, in his-
ce sœtibus grandi sbeca & involu-
cro claudendis, usque dum prima
rudimenta dactylorum in femel-
lis, polline florum e Masculis ad-
spargenda veniant, atque vege-

tanda. non patiuntur angustii, qui-
bus hic constringimur, cancelli,
in lætum illum latumque cam-
pum exspatiari, quo vocibus &
phrasibus lætissimis Arabum uni-
versa Historia Naturalis palmarum,
egregie instrui, & claro iâ
lumine collocari posset.

Ut pro- لاقتبس من فوائده

ficerem ex salutaribus ejus monitiis.

Radix قيس, unde fut. in 8. conj.

præ manibus est, significat accen-
dere ignem ab alterius igne, a
قيس torris ardens, aut simile
quid, a vicino sumtum, ad ignem
succendendum. مقباس idem.

Inde pulchre enata vis discen-
di, itemque docendi, in utroque
enim est lumen de lumine propaga-
tum. in 8. est rogavit

Conf. 2p442.

torrem aliunde quid, ad focum suum
instruendum: & figurate scientiam
doctrinamve alterius expetiit, in al-
tero etiam vocabulo فوائد,

plur. fract. a فائدة commoditas

utilitas, genius linguæ speciatim

assumit monita & præcepta saluta-

ria. Est autem فائدة proprie part.

sæm. a فان media Je, juvit com-

moditate, & opportunitate omni-

præcipue autem افاد in 4. conj.

contra-

ut proficerem ex salutaribus monitis ejus, atque colligerem eximia quædam ipsius dicta; audiebam illum dicentem, cum jam incitator esset in instituto suo, sona-

B 3

na-

contulit ei quod juvaret, frequenter pro correxit, docuit, salutaribus monitis juvit. Et in 10. *استعان منه* adjumentum ex eo petiit, aut percepit, est ab eo edoctus, in omni scientia institutus fuit.

والتقط بعض فرأيد

colligerem eximia quædam ipsius dicta. *فريدة* plur. fract. a *فريد* proprie Unio, qui & *فريد*, a *فرد* unicus, singularis fuit. a generali potestate separandi, quam Hebræi quoque tenent sub *פרד*. Scholion Cl. Golii, & auri segmenta docet significari, qualia interponi solent margaritis. Sic Teblebius menshix exponit *شذور الذهب*

تجعل فاصلة بين الجواهر
Segmenta auri, quæ media inferuntur inter margaritas. Sed quidni margaritas ipsas intelligamus, earumve bæccas grandiores, quas speciationem *فرايد* Uniones vocitant;

μυναι Græcis recentioribus. Uniones autem posuit Haririus, ut quilibet facile advertit, pro splendidis & eximiis dictis; quem tamen usum figuratum etiam illa segmenta aurea recipere possunt. Pro Scholiastis mente facere videtur formula *المعدن* particula auri quæ in fodinis colliguntur.

Massulæ & globuli ab ipsa natura

formati. Hinc ansa porrecta, verbum *التقط* hic adhibendi, quod alias paulo in se vilius, splendorem nunc sumit, & ramentorum, vel massularum aurearum spicillegium peculiariter exprimit, ingenio prædivite illius, qui loquens inducitur, cum *معدن* aurifodina comparato. *لقط* est Hebræorum *לפ* rem bumi abjectam rapuit & collegit. plerumque, ut dixi, vile, & in vilibus; conspirante usu Biblico: sed quod ad rara, cara, pretiosa tamen nonnunquam sese traduci patiatur.

Incitation خب في مجاله

esset in instituto suo. proprie, curreret solus in circo suo. Metaph. ab equis, & equestri cursu. Ex Teblebio disco, Philologos Arabum discordare circa *خب* seu *خب*, quæ est actio verbi *خب*, aliosque cursum incitatissimum exponere, alios *سبي متوسط* medium quandam currendi modum. In Lex. Golii *tolusim* incedere declaratur; unde *tolutiloquentiam* dixit Vetus Poeta. *مجال* circus, & campus certaminis, descendit a *جال*, quod est *جال* gyrauit.

وهذين شقائق ارنجاله

Sonarentque e pectore prolata extempora-

أَيُّهَا السَّادِرُ فِي غُلُوِّهِ السَّادِلُ ثَوْبٌ خِيَالِيهِ الْجَامِعُ فِي

peraneae orationis verba. امرئجال *pedes suis*,
 infin. in 8. a رجل *pedes suis*,
pedibus adficiis. ٤٦٦. Inde امرئجال
extemporaneam habuit orationem,
praesertim, rhytmo aut carmine
fluente, quum verba quis fundit,
 aut versus, stans pede in uno,
 ut de Lucillio imitator Horatius.
 شقاشق est plur. fract. a
 شقشقة *aliquid simile pulmoni*,
 quod oestro percitus camelus ex ore
 emittit. Inde transfertur ad clamores
 acres et intentos, ansa arrepta
 a camelo, acrius tunc et altius
 barritum reciprocante, quod est
 هدى in Hist Tamerl p. 58. est,
 شقاشقة *conticuere*
ejus intenti clamores. Eleganter,
 ut solet Haririus, ex intima proprietate
 linguae, conf. 29. فلما
 قرت شقشقتة الهادي *Cum-*
que refrigeratus esset pulmo ejus bar-
riens. Cum ardor orationis, qua
 tragicum desavebat, resedisset.
 Dignissimum est Scholion Teblebii,
 quod integrum hic exhibeatur.
 شقشقة هي النفاخة يخرجها
 فحل الابل من حلقه عند
 هيجانه يرجع فيها هديره
 ويقال للخطباء ذوي

شقاشق لتشدقهم في الكلام
 ويقال للعصيح هدى
 شقشقتة والعصحا هرت
 شقشقة *Vocabulum* الشقاشق
 notat *pulmonem* quid, 'quod ad-
 missarius camelus e guttore suo pro-
 mittit, quum aestuat, et quo barri-
 ritum suum ingeminat. Hinc Ora-
 tores vocantur Domini pulmonum,
 quia inter differendum os dilatans
 fluctuantque. De Eloquenti etiam
 dicitur, barritus propendulus ejus
 pulmo, item Eloquentes appellan-
 tur latiore rictu praediti cum pro-
 pendulo pulmone.

أيها السادر في غلوائه
 O Tu qui attonitus in insolentia tua.
 Vim tu سادي part. praef. in prim.
 a them. سدى, egregie pandit
 Teblebius. السادي الراكب
 هواه الذي لا يردده شي
 والسادي المتحجر يقال
 للذي يطبل النظر الي الشمس
 حتي يتحجر بصره قد سدى
 Sadir est libidine
 sua avectus, quem nihil refrenat:
 proprie

narentque è pectore prolata extemporaneæ orationis verba: O tu, qui attonitus in insolentia tua, laxas vestem

proprie autem est attonita mentis vertigine affectus. Dicitur nempe de eo qui diutius solem intuens vertigine & caligine corripitur oculorum Sadara, ejusque participium Sadir. Sic apparet attonitum talem hic intelligendum, qui libidine Cæcus & præceps fertur, præstrictus quasi fulgore felicitatis suæ, quæ ei caliginem simul & vertiginem offudit. Alterum vocabulum

غلوا a Rad. غلا ultima Waw in Goliano Lex. exponitur celeritas & initium juventutis. Id obscuriusculum. Intellige ferociam, petulantiam, insolentiam, quæ præservida isti ætati potissimum inest. Latius tamen vis patet, prout غلا generatim notat excessus modum in omni re. Inde غلوا

proprie, secundum Scholiasten est ارتفاع للشعر ولجج فيه من غلا في الأمر ومنه قولهم غلا الشعر اذا ارتفع وقال ابو اليفاء الغلوا فشاط الشباب Efferre se in malum, eique importunius deditum esse, ab eo quod dicitur excessit modum in re aliqua. Inde & dicunt غلوا وغلوا prætium excrevit ultra modum: auhor est Abulbeka speciatim hac voce signari petulantiam juventutis præ stultitia & nimia alacritate. Apud Hebræos verbum غلوا exsuperavit, excrevit, adjecit, etiam

de flumine supra rivas intumescente. Inde profluxit notio ebullendi exastmandique, sub غلا, omnisque excessus, præsertim illius, qui cum importunitate & insolentia juvenili est conjunctus. Hoc paulo pluribus deduxi, ut lux accederet Hof. 13: 9. ubi גלוי בני vulgo capiuntur, tanquam בני הנה filii iniquitatis, quum sint filii insolentia, & ferocis indomitæque erga Deum protervie. Porro غلا est conflatum ex גל qui- quæ, & גל particula excitantis age, heu. Denique aff. * in 3, persona spectat ad secundam, Quisquis heu qui vertiginosus in insolentia sua, id est, tua. Conf. Job. 18: 4. שרץ נפשו כנפול ומסענן. Ubi plura notavi.

السادل ثوب خياليه Laxans vestem imaginationis suæ. Ita proprie sonant, quæ Golius ob elegantiam Latini Sermonis paulo rotundius estulit. سدل est laxavit, & fluere sivit; speciatim vestem, quod est delicatiorum & superborum, Syrma trahentium. Inde hic metaphora. خيال is est a خال media Je, imaginari, superbire, præsertim, vana & falsa persuasione atque imaginatione; ut apud nos quoque imaginari est stulte superbire.

الجامع في جهالاته

فِي جَهْلَانِهِ الْجَانِحِ إِلَى خُرْعَبْلَانِهِ الْإِمَّ تَسْتَمِرَّ عَلَيَّ
عَيْكَ وَتَسْتَمِرِّي مَرْعِي بَعْبِكَ وَحَتَّامُ تَنْبَاهِي فِي زَهْوِكَ
وَلَا تَنْتَهِي عَنْ لَهْوِكَ تَبَاهِرُ بِمَعْصِيَتِكَ مَالِكَ نَاصِيَتِكَ
وَتَجْتَرِّي بِفَيْحٍ سَيْرَتِكَ عَلَيَّ عَالَمِ سِرِّتِكَ وَتَتَوَارِي عَنْ
قُرْبِكَ وَأَنْتَ بَمَرَأِي مَرْقَبِكَ وَتَسْتَحْفِي مِنْ مَمْلُوكِكَ
وَمَا تَخْفِي خَافِيَةً عَلَيَّ مَلِيكَكَ أَتَظُنُّ أَنَّ مَسْتَنْعَكَ
جَالِكَ إِذَا أَنْ أَرْتَحَالَكَ أَوْ أَيْتَعِدَكَ مَالِكَ حِينَ تَوْبِقَكَ
أَعْمَالِكَ أَوْ يَغْنِي عَيْنَكَ نَدْمَكَ إِذَا نَزَلَتْ بِكَ قَدَمُكَ أَوْ
يُعْطَفُ

Frenum mordens in stultitiis suis.

Ita ad verbum. Thema جمع

frequentatur in equo refractario, & sessorem excutiente; unde porro precipitem ire, & ruere, itemque restitare, & tardum esse; sic ut fiat, monente Scholiaste, هن

الاضداد ex iis quæ contraria pol-
lent significatione. Sed est hoc
commentum Grammaticorum;
quum nullum vocabulum per se
unquam album simul & nigrum
eodem sub aspectu indicare queat.
Casu talia nascuntur, quæ dissi-
dere videntur imperitiis, sed re-
vera pulcre concinunt ac conspi-
rant in sua Origine. Exemplum
habemus luculentum in verbo no-
stro, quod prima fronte discre-

pantissimas notiones precipitandi
& restitandi, in concordiam re-
ducit ope morfi ab equo freni, quam
contumaciam nunc precipitatio
nunc restitatio comitatur.

الجانح الي خرعبلاته

Propensus ad ineptias suas. Conti-
nuatur in priori vocabulo me-
taph. ab equo contumaci, cujus e-
tiam est جناح inclinare in laus,
& deflectere a via. Derivatum
جناح crimen signat, ad quod
etiam tacite alludit. خرعبل
& foemin. خرعبله ludicra & futi-
lia quæque. scribitur etiam خرعبله
in Camus, atque secundum Schol.
notat

Item superbiæ, & præceps fereris in multiplici amentia
propenlus ad ineptias! Quousque perfistes in delicto tuo,

C

gra-

notat proprie ما يتراء للانسان
بالخيال quod vide-
tur per quietem a somniantē. Ori-
go & compositionis ratio obscu-
rior est.

ما لك ناصبتك Qui prebensam

tenet frontis tua comam. Egregia
imago, & digna quæ illustretur.
مالك part. præf. a ملك possedis,
dominio tenuit ٢٠. Alterum

ناصبة est coma propendula fron-
tis, capronas promulsas vocat Apul.
٢٢٢. Inde figura pervenusta dix-
erunt اخذ بناصبته Tenet comam
ejus propendulam, pro, habet eum
in sua potestate, proque arbitrio eum
ducit, reducit, circumagis, instar
alicujus mancipii, aut jumenti.
Ex Alcorano citat Sehol. simile di-
ctum, ما من دابة الا هو

اخذ بناصبتها Nullum est jm-
mentum, cujus non capronas ipse
teneat. quod declarat انها بقبضه

وملكه وتحت قهره وسلطانه

Ea esse sub ejus manu ٢٢ regno,
atque adeo potentissimo imperio.
Pulchre Algazalius in Via ad Pa-
radisum فان القلوب والنواصي

ببده فهو يميل اليك القلوب

Nam corda ٢٢ capronas sunt in manu
ejus, ٢٢ ipse corda omnium tibi con-
ciliabit &c. &c. &c. In Alcorano

etiam dæmones dicuntur reprobos
بناصبة propendula coma appre-
bensos, in gehennam trahere. Apud
Hebræos ٢٢٢ est pluma capiosior.
Coma. Casaries. Inde ٢٢٢ & ٢٢٢
rizar, dimicare. proprie capronis
invicem prebensis, vel & arreptis
plumis, ut solent galli gallinacel.
Arabice in 3 conj. ناصا digla-
dari antiis prebensis; quod deinde
latius ad omne certamen se exten-
dit. Plukhairen.

سufficiat pro غني عنك ندمك

te pœnitentia tua. Verbum غني
cujus fut. in 4. præ manibus est,
in Golio exponitur, Contentus fuit
aliqua re, ٢٢ pro sufficiente sibi eam
habuit, baud indigus alterius rei.
Est notio præguans, quam & He-
braei adoptarunt sub suo ٢٢٢ re-
spondit; cum quo غني conferri
debet, licet عني, Ain non pun-
ctato, etiam inagnam partem si-
bi vindicet. Sic علي & علي

pro ٢٢٢, aliasque plura, de qui-
bus alias commodius. Respondere
in hac structura, valet sufficere ٢٢
explere omne illud quod requiri pos-
sit: quod enim deficit & desituit,
est ac si non responderet: contra
respondere eleganter dici potest,
quicquid expectationem complet
& cumulat. Conf. Hof. 2: 20, 21.

سefelleris te نلت بك قدمك
lasfu

يُعْطِفُ عَلَيْكَ مَعْشَرَكَ يَوْمَ يَضْمُكَ مَحْشَرَكَ هَلَّا هَلَّا
اتَّهَجْتَ

lapsus pes tuus. Est pertrita Orienti figura, qua *offensio & prolapsio* in peccatum exprimitur: cuius contrarium est *ثبتت قدمه* firmus stetit pes ejus. Sic Alcoran. *Sar.* 3: 141. *Domine condona nobis crimina nostra, & quicquid modum excessimus aspiciam, وثبتت* stabili pedes nostros.

Aliquando *gressus & pes stabilis* adhibetur pro *fortuna bene stabili ac fundata*, & contra *pes fallens labensve*. Iterum *باطب جاش*

perquam bono animo, ac firmo pede in *Hist. Tamerl.* 105. signat *firmitatem intrepidam*. Quæ omnes formulæ in Psalmis & alibi passim quoque reperiuntur.

او يعطف عليك معشرُك

Utve vicem tuam doleat sociorum turba. يعطف fut. in 1. Conj. a

flexit, reflexit in se & duplicavit. Item intransitive, *reflecti*, id *infecti* non tantum *propicium & propensum* esse, cum *tenera affectione*, insert sape, verumetiam *condolere*, ut hic. Sic *infecti super aliquo* apud *Sidon.* ep. 1: 7. est *misericordia affici*. Quin & apud *Cic.* post *Red. ad Qu. c. 2.* *Frater erat unus qui suo squalore vestros oculos inflesteret.* Non ergo ficta est hæc

significatio Arabica, ut *Celeb. Virr.* putabat ad *Eisaj.* 57: 16. ubi *Lad. Capel.* *ppp* tentabat vertere *miseretur*: quamvis versioni ejus non subscribam. A *flexendo*

ppp est *معطف & عطفي* amiculum, vestis exterior, *diversimode flexa* & corpori aptata, ab usu speciali & signato in 2 Conj. quo *عطف reflexit, circumflexit* valet, *amiculum suum obliquavit, & flexu sinuque diverso accommodavit ad corpus, id totum involvens & operiens.* Hinc cognoscitur, quid Hebræis fuerit *ppp*, inter *vestiendi* vocabula hactenus non satis definite & enucleate perceptum. Insignis figura est in *Pf.* 65: 14. *Valles* *ppp* *circumamiciunt se frumento.* ut apud *Claud.* alicubi est *viridis amictus montium.* in *Apul.* extat *purpureo nitore prata vestire, & apud Liv.* quoque *virgultis vestiri.* Porro a *circumamiciendo* & sic *penitus involvendo* subnata est notio *deliqui*, quum *animus implicatus undique & obrutus* tenetur; cum *caligine oculis offusa.* Obscurum est quid sibi velit *Job.* 23: 9. *ppp*, in animadversionibus id dedit *despectis ad dexteram.* Nec poenitet observationis, quum haud dubie primaria sit potestas totius thematis; sed curæ posteriores adhuc uberius aliquid, spero, subministrabunt. Vocabulum *معشر* *turba sociorum* descendit a

gratumque habebis pactum proterviæ tuæ? & quamdiu ad summum perges placere tibi, nec tamen abstinere à ludicro tuo? Opponis te contumaciâ tuâ illi, qui prehensam tenet frontis tuæ comam. Et peccare audes turpitudine vitæ contra eum, qui novit arcanum tuum. Et subducis te oculis propinqui tui, ubi sub conspectu es observatoris tui, & latere cupis servum tuum, cum haud lateat abditum quicquam dominum tuum. An putas fore, ut profit tibi status tuus, quando advenerit tempus migrationis tuæ? vel ut eripiant te opes tuæ, ubi te exitio dederint opera tua? aut ut sufficiat pro te poenitentia tua, postquam fefellerit te lapsu pes tuus? utve vicem tuam doleat fociorum turba, quando comprehenderit te

C 2

con-

عشر *decimum esse* *noy*; & *decimare*. in 3 conj. عشر *consortio* *jungi*, *sodalitatem inire*; quæ notio nata est ex ritu veteri, quo sodales prædam partitiuri iacta sorte, decem faciebant portiones, quas totidem sagittis sortilegis adhibitis distribuiebant. Illæ portiones vocantur *اعشار*, & *sodalitas tali consortio juncta* appellatur *معشر*, unde porro latius quamlibet *sodalitatem* exprimit, ut *consortium* Latinorum.

يوم يضمك محشرك

quando comprehenderit te congregationis locus. Diem judicii appellant solenni formula *يوم الحشر* *diem congregationis*. Inde *محشر*

Locus & tempus congregationis heic Tribunalis ultimi solennitatem signat. Omissam in Lexico vocem,

appendici inseruit Cl. Gol. Signatum & elegans in hanc rem est verbum يضم fut. in 1. a ضم *in fasciculum colligavit & constrinxit*. Id Hebræis etiam fuit *צור*, indeque mansit *noy coma*, proprie plexa, πλοκαμύς. Ergo feliciter Cocc. in Lex. convenire suspicatur cum Chald. *צור* constrinxit. Quid *צור* sit, ad *Jobum* disquiretur.

לא לא Cl. Golius Annon? in

Lexico particulam hanc exponit *agedum, adesdum*. Nempe ut Schol. *לא תחזיץ עלי* notat, *לא תחזיץ עלי* *Halla est instigationis ad opus & excitationis ad illud*. Nec tamen male Golius dedit *An non?* est enim compositum ex *הא an* & *לא non*: dicuntque *An non facies hoc?* quum ad opus instigant.

اَتَهَجَّتْ مَحَجَّةً اَهْتَدَايَكَ وَعَجَلَتْ مَعَالِجَةً دَايَكَ
 وَفَلَّتْ شِبَاةً اَعْتَدَايَكَ وَقَدَعَتْ نَفْسَكَ فَهِيَ اَكْمَرُ
 اَعْدَايَكَ اَمَّا اَلْحَمَامُ مَبْعَادُكَ فَمَا اَعْدَادُكَ وَبِالْمَشِيبِ
 اَنْذَارُكَ فَمَا اَعْدَاؤُكَ وَفِي اَللَّحْدِ مَقِيلُكَ فَمَا قَبْلُكَ
 وَآلِي اَللَّهِ مَصْبِرُكَ فَمَنْ نَصْبِرُكَ طَالَ مَا اَيُّظُكَ اَلدَّهْرُ
 فَنَبَاعَسَتْ

اَتَهَجَّتْ مَحَجَّةً اَهْتَدَايَكَ

*incedas aperta via, qua te recta
 ducat.* محجة est via regia, qua
 tenditur ad sacra celebranda, quod
 est *regia*. illi *via regia* pro-
 prium est *نهج*, cuius oct. conj.
 prae manibus, Hebr. *aru* monstra-
 vit *et* praeivit rectum tramitem ac
 viam regiam. Inde *اَتَهَجَّ* est
incedere per viam regiam. اهتداء
 infin. 8. conj. ab *هدي* recta du-
 cit. Ergo structura exquisita ver-
 borum se invicem sustentantium
 & adjuvantium hanc praebet sen-
 tentiam, *An non incedis regia via
 recti ductus tui?* Latinius, *Quin
 incedis!*

وَفَلَّتْ شِبَاةً اَعْتَدَايَكَ

Et retundis aciem iniquitatis tuae!
 Insignis figura. شِبَاةٌ est acumi-
 nata cuspis, praesertim *aculeus scor-*
pionis. Homines nequam & iniqui

sunt scorpiones. Scorpiones item vo-
cant virulenta alicujus dicta et
facta. Hinc in proverbium abiit.
 دبت عقاربته *Scorpiones ejus*
reptant, pro grassatur dictis fa-
 ctisque virulentis. Hebraei id, vi-
 vente lingua, extulerunt *דבתי קקרביו*.
 Inde *דבתי* maledicentia, reptatio
 velut scorpionum, & *דבתי* infamiam
 spargere *et* calumniam. In Cant. Cap. 7: 10.
יין רובח שפתי est vinum jucundo reptatu
 titillans labia dormientium. Nam
דב repere, subrepere etiam sic
 usurpant. Hoc obiter, ne scrupulus
 super *דבתי*, & veram ejus
 originem, obreperet. Redeo ad
شِبَاةً aculeum scorpionis, semper
 in ictu, & conatu laedendi. Ap-
 posite ergo datur *اعتداء* ini-
 quitati, proprie *infecto incursum*,
 ad noxam alteri inferendam. Ra-
 dix est *عدا* ult. Vav. Verbum
 فل eleganter quoque huc admo-
 tum, valet enim *infringere aciem*,
 sic ut *incisura* existant & *crena*:
 Unde

congregationis locus? An non incedas apertâ viâ; quæ te rectâ ducat, & properes ad medelam morbi tui, atque retusâ acie iniquitatis tuæ inhibeas animam tuam, quippe quæ maxima hostis tua? Nunquid mors destinatus tibi finis est, & quid à te paratum illi? Canitie commoneris ut metuas, sed quæ excusationes tuæ? Atque in sepulchro cubandum tibi; & quid à te dici potest? Estque, ad Deum redeundum tibi, quisvero futurus defensor tuus? Diu est, quod te expergefecit Tempus; verùm finxisti somnolentum te. Traxitque te admonitio, at præbuiſti refractarium te. Et ob oculos tibi propo-

C 3

Gita

Unde *פ* *raptura*, *crena* in *acie*
ensis. in metaph. *pars fugata co-*
bortis. a *rupta acie exercitus*. Pri-
mitiva potestas thematis illius fuit
secare, *insecare*, *incidere*. Inde
Hebræis *פ* est *judicare*, *putare*.
Veteres *putare vitem* dicebant, &
putare rationes, hoc est *decisis ampu-*
tatisque falsis opinionibus, verum &
integrum, & incorruptum retinere;
ut est apud Gell. 6: 5. Antiquissi-
mæ significationis vestigium sub
פ offert se *Ezech. 28: 23. ופ*
חל per gladium undique
immittendum. Vulgo *cadet confos-*
sus, ac si a *פ* foret. Rectius ut
Niphal hujus thematis, *secabitur*,
concidetur, *consumetur*; omni ejus
acie refracta ac retusa.

inbibes مع وقدعت نفسک

animam tuam! Metaph. instituta
retinetur, est enim قلع *in naso*
percutit basia admissarium, came-
lum. equumve; atque ita *furen-*
tis impetum retrudit. Inde porro

refrenare, inhibere, compescere.
 نفس anima hic est cupiditas;
 effrenata, quæ & ווא Hebræis;
 unde ווא ירא effrenata cupiditate
 laborans.

in sepulcro في اللحد مقيلاً

curandum tibi. Ad conf. xi. mo-
nuit Teblebius *proprie esse*

الحفيرة في جانب القبر

foramen in sepulchri latere : thematicus originem suam esse in inclinando & deflectendo. Ergo quod in Golio primam sedem tenet, excavavit fossam in latere sepulchri, itemque sepelivit, est notionis secundariæ. Alterum مقيل descendit a قال med. Je. Som-

*num cepit in meridie. inde مقيل
meridiatio, & locus meridiationis;
dormitorium omne, usu, ut fit,
latius manante. Dormire in sepul-
chro, & dormitorium pro sepulchro,
trita.*

فَتَنَاعَسَتْ وَجَذَبَكَ الْوَعْظُ فَتَنَاعَسَتْ وَتَجَلَّتْ لَكَ الْعَبْرُ
 فَتَعَامَيْتَ وَحَصَّصَ لَكَ الْحَقُّ فَمَارَيْتَ وَأَذْكَرَكَ الْمَوْتُ
 فَتَنَاسَيْتَ وَأَمَكَّنَكَ أَنْ تَوَاسِيَ فَمَا أَتَيْتَ تَوَثَّرَ فَلَسَا
 تَوَعَّيْهِ عَلَيَّ ذِكْرِي تَعَيَّيْهِ وَتَحْتَبَّرْ قُصْرًا تَعْلِيهِ عَلَيَّ بِرِّ تَوَلِيهِ
 وَتَرَعَّيْ

وجذبك الوعظ وتناعست

Traxitque te admonitio, at prae-
buisi refractarium te. Similitudo
ducta est a camelo, qui quum pro-
tuberante est pectore, & dorso in-
trorsus depresso, dicitur قعس.

in 6. conj. قعاس Schol. de-
 claratur. تاخر وتشبه

تغ, Tergiversatus est, ع
 assimilatus camelo qui protuberante
 pectore ع dorso introrsum depresso
 resistit. in Hamasa قعس adhibe-
 tur de eo cui prae senio collum ri-

gidum est & obstipum. Contrarium
 ejus affectionis est gibbo-

sum ع elatum fuit dorsum, pectore
 depresso. Hoc etiam ad senium in-
 curvum transfertur in Hist. Tamerl.
 p. 220. Ut sub utroque hoc vo-
 cabulo اقعس & احذب gultu-

lum praebeam genii & linguae A-
 rabum, velim observari اقعس
 esse etiam epitheton poeticum
 stabile ac firmum designans. Sic

عزة قعساء gloriam gibbosam &
 devezam, Harith Ibn Helza, cu-
 jus carmen est inter septem Moal-
 lekat.

وتميننا جدود وعزة قعساء

Genus referimus ad Fortunam ع Gloria Gibbosam

Id Scholiasies simpliciter ثابت
 stabilem exponit; atque ita apud
 Golium ex Zjaubario declaratur.
 Plus lucis fert Tebrizius ad Hama-
 sa, qui eandem hanc phrasin lau-
 dans, sic eam illustrat عزة قعساء

كانها ينبو ظهرها لمن
 Gloria gibboso
 يرين ركوبها
 dorso pradita, quasi cujus dorsum
 resistit ab eo qui illud desiderat in-
 quitare. Est ergo gloria intacta,
 nec a quoquam sub jugum missa.

Eo-

sita fuerunt exempla ; sed simulasti cœcum te. Et nudum patuit tibi verum iustumque ; sed contrâ disputasti. Et meminisse te sui iussit mors : at simulasti oblivisci te. Potestas tibi data fuit benefaciendi aliis : non tamen benefecisti. Præfers nummum , quem recondas , monito quod memoriâ ferves. Mavisque insigne ædificium efferre , quàm beneficium conferre. Ac desiderium avertis

Eodem e fonte dixerunt *رجل الله جديا* statim Gibbosum pro
gibbosus pro gravi & constan- duro & incommodo reperio apud
 ti viro. *ليلة قعسا* Noctem gibbo- Tebrizum. & in Div. Hud. annota-
 sam fabricarunt Poetæ, pro longa, vit Scholiastes, *شديد* gibbosum
 protensa, per alium, puto, flexum, dici *اجدب* calamitosum omne.
 quo quicquid incommodum accidit, Nonnemo ex *Hudailitis* illis posuit
 appellant Gibbosum. Sic sane etiam

فسي جنبك الحرب تجذب

Ad latus tuum, Gibbosum bellum existis.

Hoc est consurgere incipit & tu est in Hamasa.
 mescere. Non abludit hinc quod

غارة ذات جدب

Expeditio bellica gibbo pradita.

Ubi Gibbus adfert imaginem celsi *من* manifestum apparuit
 & invicti roboris.

جصص لك الحق *الحص وهو ذهاب الشعر*
 a *themate*, *حص* quod nudari
Nudum tibi patuit *capillis notat*, monente Teblebio.
 verum iustumque, sed contra dispu- *مري* est 3. conj. a
 tasti. *حف* Verum iustumque, est *strinxit ubera, multis, scutica per-*
 m. *جصص* nudum patuit, *cussit & ad cursum adegit. in plu-*
 viam

وَتَرَعَّبَ عَنْ هَادِ تَسْتَهْدِيهِ إِلَيَّ نَرَادُ تَسْتَهْدِيهِ وَتَعَلَّبَ حَبَّ
 قَوِّبَ تَشْتَهَبَهُ عَلَيَّ ثَوَابَ تَشْتَرِيهِ يَوَاقِيَتِ الصَّلَاتِ أَعْلَفَ
 بِقَلْبِكَ مِنْ مَوَاقِبَتِ الصَّلَاةِ وَمُعَالَاةِ الصَّدَقَاتِ أَثَرُ عِنْدَكَ
 مِنْ مَوَالَاةِ الصَّدَقَاتِ وَصَحَافِ اللَّالُوانِ أَشْهَى إِلَيْكَ مِنْ
 صَحَافِ الْأَدْيَانِ وَدَعَابَةِ الْأَقْرَانِ أَنَسَ لَكَ مِنْ تَلَاوَةِ
 القرآن

viam dissolvit ventus nubem, in-
 ficiatus est debitum, abnegavit of-
 ficiam. Hæc Golius sub 1 Conj.
 sub 3. ponit *contendit disputando*.
 Omnia pendent a *stringendo*; *stringit*
 enim qui *malget*, *stringit*, qui *scu-*
tica percussit, *stringit* ventus nubem.
stringit qui *inficiando* & *negando* re-
 luctatur: aut *disputando contentiosius*
venititur. Hinc antiquam suam
 faciem ac nativam vim refumit
 Hebræum נרדו *immorigerus*, *re-*
bellis, *refractarius* fuit. Proprie
strinxit, *contentiosius* restitit, &
obstrigillavit, ut alibi latius pandam:
Esaï. 3. 8. למרד עיני בבור non est,
 ad exacerbandum oculos gloriae ejus,
 sed ad oculos ejus gloriosos perstrin-
 gendos, palamque ledendos ac male
 urendos.

وترعّب عن هاد تستهديه

إلي نراد تستهديه

avertis a duce, quem rectam viam
 roges, ad viaticum quod corroges.
 Verbum رغب in Lex. Gol. ex-

ponitur voluit, desideravit: item
 noluit, & destitit a re, ejusque
 satur fuit. Diversitas illa pendet
 a constructione, quam egregie
 expressit noster Hariri: nam se-
 quente *إلي* ad, valet magno *desi-*
derio ferri; sequente *عن*, so-
 nat *vehementius refugere*. Utraque
 notio est secundaria, ducta a pri-
 maria *cavitatis amplioris*, præser-
 tim in *ventre*, unde assumerunt
 sub hoc thema *cupiditatem voran-*
di, & latius deinde *omnem cupi-*
ditatem avidiorem. Hebraicum נרדו
 est *esurire*; cujus origo hinc ela-
 cet, manans a *ventre cavo*
 & *vorandi cupido*; ut alibi de-
 monstrabitur. رعب per *Ain* abs-

que puncto *trepidavit metu*, ex
 eodem fonte fluxit, nam *vehe-*
mens terror quo quis sibi ipsi exci-
 dit, *cavos ventres sine mente quasi*,
 & *vastum quoddam inane* intus re-
 linquit. Paucis id moneo, ne
 minus periti turbent, & dissidere
 autument ab Hebræa matre, quod
 cum

tis à duce, quem roges ut rectam monstret tibi viam, ad viaticum quod tibi cupis offerri. Præponisque amorem vestis, quam expetis, præmio quod comparare tibi posses. Et pretiosa munerum magis inhærent animo tuo, quàm statuta tempora precatationis. Ac licitationes nuptialium donorum potiores apud te sunt continendis largitationibus eleemosynarum. Patinæque variorum ciborum magis appetuntur tibi, quàm paginæ divinarum rerum. Et jocosus ludus sociorum familiarior tibi est lectio-

D

ne

cum ea pulcre concinit, atque haud poenitendam lucem ei infert. Porro **هادر** *dux, ductor, director*, est part. verbi **هدى** *direxit in via*. Inde in 10. conj. **استهدى** est *petiit dirigi in via*. Idem **هدى** *direxit* usurpatur etiam pro *donum attulit obtulitve*; unde in 10. Conj. **استهدى** valet *petiit donum offerri, corrogavit*. Utramque vim noster venuste uni periodo intexit.

بواقيت الصلات اعلق

بقلبك من مواعيت الصلاة

Pretiosa munerum magis inhaerent animo tuo, quam statuta tempora precatationis. **بواقيت** plur. fract. a **بواقوت** *byacinthus*. **صلات** plur. **ان**. a **صلة**, thematis **وصل** *junxit, copulavit favorem*. **اعلق** comp. & superl. forma radices **علق** *dependit*. Inde dicunt **علق**

علق *affixus fuit rei, & inbasit ei* minio amore; & versa phrasi, *res ei*

appensa fuit, hoc est adbasit immoderata affectione, & cor occupavit. Hinc **اعلق** compar. & superl. *impensus & impensissime affixum cordi*; quod inde divelli nequeat. An respexerunt ad **علق** *birudo, sanguisuga*, **نطير** in Proverbiis Salomonis? Cupiditates enim & immoderate affectiones *birudinum instar adhaerescunt, & sugunt nunquam cutem missura*. **مواقيت** plur. fr. a **مواقيت** *statum tempus*. cujus thema est **وقيت** *horam & tempus praesentis*. Denique **صلاة** vel **صلوة** est deriv. fam. a rad. **صلا** ult. **Yau** & **Je**, *torrere & intrinsece torreri, incallescere, fervescere*. unde ad fervidissimas precatationes *ansa assumpta*. **صلاة** *precatio*, speciatim dicitur *solemnis illa, statis horis quotidie obeunda secundum statuta Muhammedis*.

صفاق اللوان *patinae va-*

riorum ciborum. **لون** cujus plur. **الوان** *colorem* proprie signat

القرآن تأمر بالعرف وتنتهك حماة وتحمي عن البكر
ولا تتحاما وتخرج عن الظلم ثم يغشا وتخشى لباس
والله لحي أن تخشاه ثم أنشد

قبا

nat. Inde transfertur ad genus, speciem, formam; Ergo patina colorum, vel generum sunt, in quibus varietas multa ciborum تلون in 5. Conj. apud Golium est, mutavit animi affectum, eoque mutabilis fuit; qua si tu dicas diversos induere colores, instar Chamaleontis, unde adagium تلون الحريا chamaleontis colorum mutatio, in mutabilem, & inconstantem. Quid cognationis cum hoc themate habeat pl in Nipb. plن murmuravit sagacior sponte subodorabitur.

تأمر بالعرف وتنتهك حماة

Præcipis quod æquum est, & ipse violas sacrum ejus. Conj. 8. تنتهك a نهك in Lex. Golii redditur fatigavit, afflixit, extenuavit. At heic loci violavit, quam notionem inter derivata præ se fert لنتهاك infin. conj. 8. violatio reverentiæ, & honoris debiti. in Kal etiam نهك notare dicitur Quam maxime læsit exultationem ejus. Aliarum notionum mira est ubertas. Insigni cum flu-

dio fecit ac molitus est. Ingenti tormento adfecit. Summam inflixit pœnam. Aride comedit. induit vestem quoad trita esset. exhaustit uber emulgens quicquid in eo contineretur. vicit, superavit. enarravit. fatigavit, afflixit, extenuavit. Extenuatus & debilitatus fuit continuo morbo. Strenuus & invalidus fuit. Labyrinthus- Vis filum? En tibi primigeniam vim rumpere fricando, vel fricare rumpendo. Inde universa hæc series, qua transitivis, qua intransitivis usibus, sua sponte se evoluit, pulchrisque metaphoris decurrit. Illius rei deductionem harum notarum angustia non capiunt. Ceterum حي

sacrum, in Lex. Gol. exponitur per inaccessum, vetitum. Radix est حما ultima Vav, præsidio custodivit, tuitus fuit contra malum. In 4. conj. لحمي inaccessum efficit locum. Inde حوما Hebr. est murus, mœnia; ut in Originibus latius pandetur; ubi etiam ostendam, inotionem hanc esse secundariam, a fervendo derivatam. Est autem حي proprie substantivum, designans id quod fervore quo-

ne Corani. Præcipis quod æquum est; & ipse violas sacrum ejus: prohibesque iniquum; sed te non continet ab eo. Et retrahis alios ab injustitia; tum ipse ad eam te applicas: timesque homines, cum potissimum oporteat timere Deum. Tum carmine prolocutus fuit:

D 2

Ma-

quodam generoso a se repellit noxam | vare studet. Elegans est Versiculus
ac dedecus, seque sacrosanctum ser- | a Tebriso citatus ad Hamasa.

منعنا حيانا واستباحنا
حي كل مستجير مراقبه

*Defendimus sacrosanctum nostræ gentis, at hasta nostræ profanans
Sacrosanctum cujusque familia, cujus herbosa luxurians præs.*

Est & حي prohibuit a noxa & servavit generoso ardore: sed nec illa, quæ pro clavi esse potest harum metaphorarum,

حسيت انفسه

Des iniquum, vel potius deterres ab eo, & se ab ista macula intactum servare mones; quæ vis residet quoque in ولا تتحاما sed te non continet ab eo, ex conj. 6. huius thematis, proprie, sed semet ab eo intactum & inviolatum non servas. Sub ista amplitudine intelligas significationem cavendi & evitandi quam Goliis huic 6. conjug. assignat. Non omittenda hic erat formula per insignis حما ظهره

immunis fuit & intactus ab onere; proprie dorsum suum inaccessum

exarsit, conserbuit nasus ejus; de eo, cui facile bilis in nasum concitatur, neque ullas injurias pati potest. Inde apud Zjamb. extat, forma comparativa, انفا هو احمي وامنع دمارا من فلان

Hic servidiore est naso, & juris sui defendendi studiosior quam ille; qualis & حامى الدمار vocitatur defensor sui juris, qui nempe naso fervido vel minimam noxam vindicat, atque a se procul esse jubet.

تب

- تَبّاً لَطالِبِ دُنْيَا نَنِي إِلَيْهَا أَنْصَابَةٌ *
 مَا يَسْتَعْيِفُ غَرَامًا بِهَا وَفَرَطَ صَبَابَةٌ *
 وَلَنْ نَرِي لَكْفَاهُ مِمَّا يَرُومُ صَبَابَةٌ *

نم

تَباً *Malum*. Imprecandi formula, a rad. تَبَّ *secuit*, *refecit*; item, *refectus fuit*; unde تَبَّتْ يَدَا in solennibus verbis execrationum, *amputentur manus ejus*. Hinc تَبّاً *male dispareat*; & verbum تَبَّ absolute *perit*. completitur utrumque *Surata* 121: 1.

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ
Refecta sunt manus Abi Leheb, & male disperiit.

دُنْيَا *Mundus, vita mundana,*

opes etiam mundi, & vita hujus presentis. Pro opibus & divitiis sumitur ab Abilpharag. p. 457. يَاتِينَهُ لَاجِلْ دُنْيَاهُ Frequentabant ipsum propter mundum ejus, id est, opulentiam. Est in origine adjectiv. forma comparat. fæm. a masc. أدني a them. دُنِي propinquus fuit, nec non, vilis; quia cara fere sunt rara ac remota, ut contra vilia quæ prope ac præ manibus. Hinc دُنْيَا Mundus, quasi dicas propinquiorem, vel & vilio-rem. Ad posterius etymon alibi ad- luit noster, quum ait

يَا خَاطِبُ الدُّنْيَا الدُّنْيَا

O tu qui procando ambis mundum vilem!

Prius tamen præferendum, quia locutio plena fuit الْحَيَاةُ الدُّنْيَا *vita propinquior*, opposita *أخرا* Vide *Alcor. Sur. 28: 60, 61.* Et *Sur. 29: 64.* وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُو وَلَعِبٌ وَإِنِ الْآخِرَةُ لَهِيَ الْحَيَاةُ *Non est*

vita hac propinquior nisi lusus & ludibrium merum; at vita futura illa enimvero demum vita est.

نَنِي إِلَيْهَا أَنْصَابَةٌ

Flectit eo cursum suum. Verbum نَوَّيَ convenit cum نَوَّيَ duplicavit, iteravit, a flectendi primaria vi; ut alibi deducetur. فَنِي عَنَانَهُ

flectis

Malum illi, qui mundum petit, flectens eo cursum suum.

Neque enim ad se redire potest, detentus amore ejus, & nimio desiderio.

At si nosset, satis illi de eo quod expetit, foret paucillum.

A 3

Tum

fleris habenas suas est locutio multum trita; unde hic formatur *flere cursum suum*, proprie suam effusionem, nam انصباب est in fin. 7. conjug. a صبب fudit, effudit. Latini quoque effundere ad cursum translulere: sequens صبابة desiderium, pariter ab effusione ut ita dicam affectus & amoris, e quo fonte صبب declaratur etiam amore percitus fuit. Denique صبابة in versiculo tertio paucillum, est residuum aque aut lactis in vase, quasi fusinacula. Notetur dexteritas Haririi nostri, qui tres unius radicis metaphoras tam artificiose insinuat voluit.

انصباب depreffit clamore

rem suam. Phrasid digna quæ penitus excutiat, quod genium Orientis intime exprimat & resipiat. Ad verbum sonat, sedavit pulverem suum, a لبس inhabis terræ & adaptus fuit; in 2 conj. adbarefecit fecit terræ pulverem, atque ita sedavit. عجاجه pulveris aut sumi nebula, a عجج vehementius flavit & pulverem excitavit ventus. Figurare hinc, لبس diripiendi ergo in illum incurrit, non a clamore ut Golius putabat, sed a pulvere, ut sit glomeravit pulverem suum super illum. Vides turmam hostiliter invectam, quæ

Erigit undantem glomerato pulvere nubem

Ut Sil. Ital. id pingit 13: 158. Id luminis debetur adhuc Habacuko, qui Cap. 1: 10. victorem exercitum ait Ridere omne munimentum, & collecto pulvere capere. Refertur collectus ille pulvis, ad opera & obfidionis reliquum apparatus; sed hoc non est ridere omne munimen-

tum, quum agger jacitur, & obsidio instituitur. Nil evidentius quam collectum illum & conglomeratum pulverem referendum esse ad celeritatem impetus, quo munitissima quæque loca rapere solebat hic aquilis ocyor & lupis acrior equitatus, quaquæ adversum attollens pul-

ثُمَّ إِنَّهُ لَبَدَّ عَجَاجَتَهُ وَغَيَّضَ مَجَاجَتَهُ وَاعْتَضَدَ شَكْوَتَهُ
وَتَأَبَّطَ هَرَاوَتَهُ فَلَمَّا رَنَّتِ الْجَمَاعَةُ إِلَى تَحْفِيرِهِ وَرَأَتْ تَأَهُبَهُ
لَمَزَايَا

*pulvere campos, quæ Statii est
phrasis 4. Tb. 38. Hoc jam colli-
gere pulverem, sive celerrimo im-
petu ferri transfertur etiam ad O-
ratores cursum admittentes orationis
& verba glomerantes, quin imo
colligere pulverem dicitur omnis,
qui aliquid magno studio & impetu
aggreditur, & contra لَبَدَ
عَجَاجَتَهُ sedare pulverem suum,
qui impetum remittit & conquiescit.
Bene ergo Scholiastes عَجَاجَتَهُ*

غُبْرَتُهُ الشَّائِرَةُ الْمُرْتَفَعَةُ
وَالْعَجَاجُ الْقُبَابِيُّ وَالذُّخَانُ
أَيْضًا وَالْعَجَاجَةُ لُحْصٌ
مِنْهُ وَأَرَادَ أَنَّهُ قَطَعَ كَلَامَهُ
الَّذِي كَانَ اسْتَرْسَلَ فِيهِ
pulverem ex-
citatum & elatum sonat عَجَاجَةً
& masc. عَجَاجَ itemque sumum,
nisi quod fœmin. pressius fit & di-
stinctius. vult autem eum sermonem
suum abruptisse, in quem se effude-
rat, & in quo vocem suam exten-
derat.

siccavit la-

*crymarum fluxum. Radix غَضَضُ
ex quiesc. med. Fe opponitur ra-
dici فاض excrevit aqua, abun-
davit, ut sit decrescere & desidere.
Inde. غَيَّضَ الدَّمْعَ in 2. inhibuit
lacrimas, fecit eas decrescere & re-
sistere. pro lacrimis figuratius no-
ster dedit مَجَاجَةً succum expres-
sum, nam monente Scholiaste
مَجَاجَةً كُلُّ شَيْءٍ عَصَارَتُهُ*

*cujuscunque rei succus expressus di-
citur Mozjazja. Sic in Div. Hud.
reperitur مَجَاجَةُ النَّجْلِ
apam succus expressus, pro mel; &
pluvia a poetis vocatur مَجَاجَةُ
السُّحُبِ succus expressus nubium.
Heic loci, secundum Schol. intel-
ligitur مَاسِكٌ يَسِيلُ
من عينه وانفه عند البكاء*

*Id quod & oculis ex naso ejus flue-
bat inter plorandum. Alias, sub-
monente eodem, notat potius
الرَّيْقَ تَجْعَةً مِنْ فَيْكٍ
salivam quam ex ore ejicis. sic
مُتَلَمِّسٌ مُتَلَمِّسٌ
livans. & geminata forma مَجْجَجٌ
confusius loqui, titubare in sermone,
& stulta proferre, quasi dicas sali-
vare,*

Tum quidem depresso clamore suo, & ficcato lacrymarum fluxu, sub brachiū assumpsit manticam suam, & axillis suum supposuit scipionem. Cum vero fixis in eum oculis animadverteret cœtus illum surgere, videretque componere se ad defe-

vare, quæ addi velim ad רדו חלמון Jobi, alibi declaratum, & חמל Ezechielis, de quo in Disj. 3. de Ancip. egi.

Fixis מרב אל תחפר

culis animadverteret illum surgere. In Goliō מרב ultima Var est spe-
cavit continuo. מרב continuo con-
templans, speciatim formarum
spectator. in 5 conj. قربي defi-
xis oculis inhaesit amator amicæ.
Hæc secundaria sunt a ثرية idem
quod حنين tremulus & tremulus
sonus chorda impulse. Oculus vi-
brans & acrius fixiusque contuens
comparatur arcui intento, unde
contendere visum, intendere ocu-
los, انويج, הכיש. Vide etiam quæ
supra jam adduxi ad illustratio-
nem verborum מרב & מרב
מרי.

Surgere. conj. 5. ab
cujus 8. conj. exponitur,
pedum digitis insedit movitque se ad
surgendum. Sic Goliō. Sed patet
latius, ut in illa constitutione ان
صلت المرأة فلتحتفر
quum oras mulier, pedum digitis
innixa refideat. Male Giggejus

p. 1010. solum supra genua sedeat.
Nec melius paulo ante explicuerat
8 مربه illius genu a-
quale est, cum vir sedet supra cal-
caneos junctis poplitum plicatis, &
super terram adhaerentibus. Hoc
ne Oedipus quidem expediverit.
Describi scias incoxationem, quum
genibus junctis iisdemque plicatis
aliquis assidet super coxa seque quam
proxime ad terram demittit, sicutamen
ut non tam sedeat quam pendeat. Id
Apulejo est cossim vel coxim sedere, &
Nonio, in coxam fidere, qui ex
Pomponio adduxit incoxare nates.
Ab hac primaria stirpe succrevit
vis secundaria properandi, festinan-
di, trepidandi; nam احتفر in Co-
mus est, cum impetu erupit, &
infin. الاحتفر festina eruptio;
& احتفر incitatio ad festinandum.
Scilicet incoxatio est habitus festi-
nantis & trepidantis; quemadmo-
dum hæ notiones quoque sub وفر
sono vicinum concurrunt, cujus
10. dat استوفر institit pedum
digitis, erecta superiore corporis par-
te, depressa inferiore. 8. متوفر
irrequietus, dormire nesciens, tre-
pidabundus. 5. توفر se accinxit
festinavit. وفر properare fecit.
علي اوفار & هو علي وفر
est

لَمَزَايِلَهُ مَرْكَزَهُ اَدْخَلَ كُلَّ مَنَّهُمْ يَدَهُ فِي جَيْبِهِ فَأَنعَمَ لَهُ
 سَجَلًا مِنْ سَيِّئِهِ وَقَالَ أَصْرَفَ هَذَا فِي نَفَقَتِكَ أَوْ قَرَفَهُ
 عَلَيَّ مَرْفَقَتِكَ فَقَبَلَهُ مَنَّهُمْ مَغْضِيًا وَأَثْنَيْ عَلَيْهِمْ مَبْنِيًا وَجَعَلَ
 يَوَدِّعُ مَنْ يَشِيعُهُ لِيَخْفِيَ عَلَيْهِمْ مَهِيَعُهُ وَيَسْرِبَ مَنْ
 يَتَبَعُهُ لِكَيْ يَجْهَلَ مَرْبِعُهُ قَالَ الْحَرِثُ بْنُ هَمَامٍ فَاتَّبَعْتُهُ
 مَوَارِيًا عَنْهُ عِيَانِي وَقَفَوْتُ أَثَرَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَرَانِي حَتَّى
 أَتَيْتُ إِلَى مَغَارَةٍ فَابْتَسَابَ فِيهَا عَلَيَّ غَرَارَةٌ فَأَمَلْتُهُ رَيْثَ
 مَا

est in itinere, quasi dicas, est super
 incoxatione vel incoxationibus, quia
 itinerantium, per Orientem, ma-
 gis est incoxare semet ad refectiun-
 culam sumendam, quam discum-
 bere aut affidere. Non dubito quin
 idem intenderit Legislator, quum
 iter ingressuros Israelitas Pascha
 raptim expedire & comedere ju-
 bet *מַנְחָה*, *coffim*, illo habitu cor-
 poris mirifice respondente omni-
 bus circumstantiis. Vulgo trepi-
 danter. Nec excluderim, sed in-
 coxationem abesse non posse con-
 tendo, & sic litem dirimo, qua
 disputari solet *stantes*ne an *sedentes*
 Pascha celebrarint in Aegypto.
 Reliqua quæ ad idem majori in lu-
 ce collocandum præ manibus ha-
 beo, *Originum* libris reservantur.

dum locum suum: proprie, ad dese-
 rendum centrum suum. Est enim
 مرکز a them. *defixit*
in terra bastam, & simile quid, *circum-*
li centrum. Ut *αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ κέντρου*.
 Inde porro *Castramilitum* designat, a *fixa*
 in mediterraneo *bastam*; & deinde lo-
 cum quemvis, *ubi quis consistit*,
 atque *commemoratur*. Hic tamen spe-
 cialis illa notio *centri* non est di-
 mittenda, quum phrasis sit Astro-
 nomica *مَزَايِلَةُ الْمَرْكَزِ* *deflexio*
a centro, quam pulcre hic
 transtulit noster, considerans *Ad-*
retalogum suum tanquam in *Medio*
Circuli auditorum suorum. Sic Con-
 fess. 28 *وتُخِيرَتِ الْمَرْكَزَ*
لاستماع الخطبة *Es centrum*
elegi, ad concionem audiendam.

Ad deserendum لَمَزَايِلَةَ مَرْكَزَهُ

فانعم

deferendum locum suum; immiserunt eorum quisque manum suam in sinum, & impleverunt illi situlam munificentia sua; inquires: Impendito hoc cum erogare quid voles, aut distribuere inter socios tuos. Ille quidem accepit ab iis palpebras contrahens, & regressus inde fuit gratias agens. Instituit autem vale dicere iis, qui deducebant eum, ut lateret eos quam insisteret viam: iussitque qui sequebantur ipsum, alios post alios abire, ut ignorarent, quonam reciperet se. Inquirebat Harit, Hemmami filius: At ego persequutus illum fui, pone ab eo avertens conspectum mei; & tergo legi vestigia ejus ab ea parte, qua videre me non posset: donec perveniret ad cryptam quandam, in quam irrepsit incaute. Concessi autem illi moram, usque dum exuisset calceos suos, & lavisset pedes. Deinde irruui ad illum, atque repperi assidentem discipulo cuidam ad panem similagineum hocdumque assatum, & posita ante ambos serua vini. Dixique illi: Hem tu! estne illud quod dicis, & hocine quod de te dicendum? Tum ille gemebundus spirare, ac si

E exspi-

فانعم له سجلا من سيب

Minus recte Golius vertit, implevitque illi situlam munificentia sua, quum sit, *Et gratificatus est ei situlam e largo fluxu suo.* سيب quidem est طاء munificentia, donum, ut schol. quoque vocem hanc explicuit, sed a radice ساب, med. je, fluxit, proprietas exprimit largiorem fluxum, unde perfacilis transitus ad liberalitatem. Quia interim figura situlae inducitur, primitiva illa largioris fluxus potestas haud dubie est attendenda.

ریش ما خلع نعلیه

Usque dum exuisset calceos suos. particula ریش non reperitur in Golio; pertinet ad رات media je, Cunctatus est, unde ad verbum esset, mora qua exueret calceos. Coniunctim ریش pro حثما usque dum frequentatur in Hist. Tamerl. & in Avicenna: sejunctim occurrit in Abilphar. Hist. Dyn. p. 340. & 350. De verbo خلع exnere, extrahere sciatur, esse Hobraum מן, Tzade in Ain mutato, ut ex מן exit Chald. מן terra: phrasus מן מן in Bibliis nota, ut Dent. 25: 9, 10. Haud aspemandam lucem خلع ad alios usus quoque apportat. Hof. 5: 6. habe-

مِمَّا خَلَعَ نَعْلَيْهِ وَغَسَلَ رِجْلَيْهِ ثُمَّ هَجَمَتْ عَلَيْهِ فَوَجَدَتْهُ
مَحَادِيًا لَتَلْمِيزٍ عَلَيَّ خَيْرٍ سَمِينٍ وَجَدِي حَنِيدٍ وَقَبَالَتَهُمَا
خَاصِيَّةٌ نَمِيدٌ قُلْتُ لَهُ يَا هَذَا أَيَكُونُ ذَاكَ خَبْرَكَ وَهَذَا
مَخْبَرَكَ فَرَفَرُ رَفْرَةَ الْقَيْظِ وَكَادَ يَتَمَيَّرُ مِنَ الْغَيْظِ وَلَمْ
يَزَلْ يُحْمَلِفُ إِلَيَّ حَتَّى خَفْتُ أَنْ يَسْطُوا عَلَيَّ فَلَمَّا أَنْ
خَبْتُ نَارَهُ وَتَوَارَيْتُ أَوَامِرَهُ أَتَشَدُّ

لَيْسَتْ الْخَبِيصَةُ أَبْغَى الْخَبِيصَةِ

وَأَنْشَبْتُ

habemus *subduxit se ab illis*. Quid emphaseos subdit docet
usus specialis in repudio, divortio-
que, quo quis dicitur *manum ex-*
misisse. Ita in *Hist. Tamerl.* p. 90.

hinc extat *يد الملك* *خلع*
exiit ex imperio manum, id est
imperium renunciavit. Adhuc sig-
natus quiddam subministrat lo-
cus *Scholiasitis ad Diw. Hud.*

قالوا اخواله اقتله فقد خلعناه
ولله لا تتبع بشي من دمه

Dixerunt avunculi ejus; tracida
ipsum nam cum penitus exuimus,
repudiavimus, & abdicavimus, per
Deum propter eadem illius nulla
vindicta premeris. Est ergo *خلع*
repudiatio feminae, & abdicatio ti-

lii, qua penitus *eximitur omnis ejus*
cura.

ne insultaret *ان يسطوا علي*

mibi. Amplissimi usus est *radix*
ult. Vav. proprie locum

habet in jumento, quum *ركب*
راسه *sum ipsius caput equitus*,
ut Arabes loquuntur, hoc est, *fre-*
num excutit, & *praeceptis, qui vult,*
abit. *Ἀφαιρέω*. Eadem proprietates
reddenda Hebraeorum *שׁוּחַ*. *Prov.*
7: 25. Ne שׁוּחַ ad vias eius corrumpatur.
LXX *Ἐκκλινέω*. Fortius & figu-
ratus dedit *ἀφαιρέω*. Inde
שׁוּחַ *Uxor immorigera, ἀφαιρέω*,
سوا *sive torum pol-*
luat, sive minus. Ab hac primaria
potestate transit porro ad *insultus,*
grataturas, vexationes omnes.
Per

expirasset æstus : parumque aberat, quin dirumperetur ira. Neque cessavit torve ad me respicere, adeo quidem, ut timerem ne insultaret mihi. Ast postquam deferbuisset ignis ejus, ac confedisset flamma, recitavit carmen :

Indui prætextam expetens commodiorem vitam,

E 2

&

Per elegans est quod etiam *aqua* dicantur *apmā* سطا quum exundant, & extra ripas ferantur.

خبث ناره و تواری اواری

Deferbuisset ignis ejus, & confedisset flamma. Oratio est figurata, quæ iram restinctam pingit. Verbum خبا ultima Vav exponitur, extinctus fuit ignis. Non est primaria notio, sed translata & secundaria, ut videtur, a *condendo*

Sub خبا ultima Aleph; saepe enim literæ *אוי* in fine permutantur. Est ergo planissime Hebræum *אוי* unde *אוי* & *אוי* ex quiescentibus *אוי* quamvis usitatus adhuc sit *אוי* quiesc. 3. Aleph. Firmat opinionem meam Deri. *خابية* serâ vini, olei &c. quasi dicas conditorium; & *خابية* abditæ res, cujus plurale *خابايا* abditos thesauros notat in *Hist. Tamerl.* p. 392. *Conditum* sane ignem sub hac phrasi spectari, patet etiam ex altera locutione *تواری اواری* quæ est, *delituit æstus eius*, nam *واری* in 2. *Conj.* sig-

nificat *celavit*. In 3. item *occultavit*. In 6. *semel occultavit*. de sole occidente apud *Abilphar. Hist. Dyn.* p. 177. & in *Hist. Tamerl.* p. 59. est Hebr. *אוי* pro *æstu ignis* positum *Esfaj.* 50: 11.

ابغى الخبيصة expetens commodiorem vitam. Verbum *ابغى*

ult. *je*, est idem, quod *אוי* *bul-livit*; itemque ex *Chaldaismo*, ut multi volunt, *quæsiuit*. Apud Arabes etiam valet, *petiit, quæsiuit* in 1 *Conj.* & usitatus in 4. a *bullit* anasumpta, quum animus cum *æstu* & impetu fervido aliquid *per-vestigat*. In *Originibus* plura jam dedi, & nunc tantum velim caveri, ne *Cocceji* auctoritas fraudi sit, qui *bulliendi* significationem expunxit, *querendi* illa adoptata etiam *Esfaj.* 64: 1. ubi vertit *aqnas per-vestigat ignis*. Vide quid incommodi trahat ignoratio primæ *O-riginis*. Ceterum de *خابية* jam in notulis monuerat *Clar. Golius*, esse *edulium ex dactylis* & *Butyro*; unde pro *commodiore* & *delicata-victu* usurpatur. Radix est *commiscuit*. Ob metrum silet

وَأَنْشَبْتُ شَصِي فِي كُلِّ شَيْصَةٍ
وَصَيَّرْتُ وَعْظِي أَجْبُولَةً
أُرِيغُ الْقَنْيَصَ بِهِ وَالْقَنْيَصَةَ
وَالْحَاجَانِي الدَّفْرَ حَتَّى وَلَكَّحْتُ
بَلُطَفِ أَجْنِيَالِي عَلَيَّ اللَّيْثَ عَيْصَةً
عَلَيَّ أَتْنِي لَمْ أَهَبْ صَرْفَةً
وَلَا بَبَضْتُ لِي مِنْهُ فَرِيصَةً

ولا

Met *He femin.* adentis ei superioribus punctulis.

شَيْصَةٍ *Fructus.* id vocabuli in

Appendice exhibuit *Golius*, ubi declaratur per *oiliffimam speciem dactylorum*, qui nucleo carent, qui- que siccati, austeri manent. Id ge- nus abortivorum fert palma, ubi flore maris non fuit adspersa. Ex- ponitur etiam per *pisciculi speciem*; quod cum precedenti شَصِ *ba- nus* magis congruit. Utrumque ponitur pro *prada viliori*. يريد انه لا يحتقر شيئا *bil spernere*, ait *Schol.*

أُرِيغُ الْقَنْيَصَ بِهِ وَالْقَنْيَصَةَ

Quo caperem omnis generis pradam. Annotavit jam *Cl. Gol.* proprie se-

ram marem & femellam induci, a *venando cepis.* Forma est loquendi Orientalibus adamata, unde & *Esfaj.* 3: 1. *Amovet Deus ruywta pww, fulcrum marem simul & feminam*, id est, forte simul & debile, magnum & parvum, ut hic loci majorem melioremque, & minorem sequioremque pradam intendit *Hariri.* De themate مراغ

Med. Vav. insidiatus est vulpes, vulpina astutia fuit, tenendum ex *Scholiasle*, proprie id valere لن

فرجع وانت تخفي رجوعك

redire sic, ut reditum tuum oculis- ter. Confer etiam quæ i *pram* ad- duxit in *Hieroz.* p. 1. p. 856. ubi habes inter alia من

أُرُوغِ مِنَ التَّلْبِ *Obliquior vulpe*, ex pro-

ver-

& hamum injeci meum in quemcunque fructum.

Constituique monitionem meam rete, quo caperem omnis generis prædam.

Namque me impulit sæculi fortuna, ut intrare debeam lenitate technæ meæ latibulum leonis.

Nec vero extimesco impetum ejus, neque commota mihi inde scapula tremiscit.

E 3

Quod

verbiis Damirii. Hinc in 4 Conj. طلب بكر وحيلة est امر لغ. *quaesivit dolo & astutia*, ut Schol. ait, a clandestino ac tortuoso ingressu.

lenitate technæ meæ. Melius reddas subtilitate technæ meæ, nam لطيف non tantum est lenis, mollisque, sed etiam subtilis & exilis. Sic in eodem negotio Seb. Div. Hud. اللطف declat. التلطف حتي لا يري rat

subtilem efficere ut videri nequeat, porro est infin. conj. 8. ab حال verti, versutum esse &c. &c.

ولجئت علي الليث عيصه intro latibulum leonis. Structura Arabica dat intro super leonem latibulum ejus densum. Nam عيصه resolvi debet in aff. و, Vocali abjecta propter metrum, & صص perplexa arborum densitas, arundinetum, indeque lustrum leonis. In Hamasa.

عيص قزار فييه الاسود *

Perplexitas filva ubi leones rugiunt.

Intelligitur ibi exercitus bastis telisque horrens, cujus in medio versantur *ἐκπύροις, θυμολότοις*. Simile quid & hic spectatur. De vocabulo لئث non accedo Hosting. & Boeb. id derivantibus a

لائث med. Je, in 3 conj. Leonis instar certavit, aut superbiuit; & in 5. تليث Audacem se strenuumque gessit. Ista enim notationes a Leone descenderant, non

وَلَا شَرَعَتْ بِي عَلَيَّ مَوْرِدٌ
يَدْنَسُ عَرْضِي نَفْسَ حَرِيصَةٍ
وَلَوْ أَنْصَفَ الدَّهْرُ فِي حُكْمِهِ
لَمَا مَلَكَ التَّحْكُمُ أَهْلَ التَّقْصِصَةِ

ثم

non contra. Radix haud dubie est
لث media Vav, convolvit, con-
glomeravit, & in unam massam
compegit, Hebraice לָחַץ, quod
pauculis locis praefert vim depen-
di; secundariam nempe illam, a
primaria convolvendi in massam. Id
verbi etiam translatum est ad mem-
bra compactiora, unde לוּחַ robur,
& لَوْنَةٌ ذات لونه camelus multa
carnis & adipis. اللايث Leo com-
pactioribus membris. Suspicio au-
tem speciatim hoc nomine adfe-
ctum fuisse Genus illud leonum
Compactile & Breve crispioribus
jubaribus, de quibus Plin. 8: 16. nam
& لايث est herba convoluta, nec
non coma crispa ac convoluta, quae
vis in 8. conj. admodum frequens,
obvolutam calamistro comam cris-
pare. Veram esse, quam pando,
originem, & لث cum لث med.
Vav, eadem stirpe teneri, liquet
clarissime ex لَوَانٌ farina massa
inspersa, unde & Arabes suum
لث in depensando terere, colligitur.

وَلَا نَبْضَتْ لِي مِنْهُ فَرِيصَةٌ

Neque commota mihi inde scapula
premicit. Verbum نَبْضٌ micuit
tremulo motu illustravi in Origini-
bus, & cum Hebr. נָבַד, נ in פ
trans. mutato secundum dialecti-
cum, convenire ostendi. فَرِيصَةٌ
a them. فَرَصَ secuit, proprie seg-
mentum sonans, speciatim deno-
tat مضغة لحم في آخر الكتف

تَتَجَرَّكِي عِنْدَ الْفَرْعِ particu-
lam carnis ad extremam scapulam,
qua in motu contremiscit, ut scho-
liafles testatur, addens formulam
intremuere vel
intremuere masculie ejus scapulares, esse

cir-
كناية عن الفرع الشديد
cum locutionem vehementissimi pavo-
ris. Addit بَوَادِرِي فِي
وَقَرَجَفَ بَوَادِرِي فِي
هذا المعنى أيضا Et concussa
fuerunt interscapilia ejus eodem quo-
que sensu. Prioris locutionis exem-
plum habet ex Conf. 29. حَارِيْرِي
جَرَّتْ خَيْفَةٌ حَتَّى طَامَرَتْ
نَفْسِي شَعَاعًا وَأَرَعَدَتْ
فَرَايِسِي

Non tamen duxerit me ad potum, qui contamine-
t honorem meum, anima avara.

Quod si iusta esset Fortuna in iudicio suo, equidem
non committeret illa imperium hominibus vitiosis.

Deinde

Metu attonitus فراصي لربيعا

hesi, sic ut hic illuc dissipata mens
volaret, & musculi scapulares pra
pavore mihi intonuerint. In equis
ille tremor scapularis est indicium
generositatis: unde lux Jobi Cap.
39: 22 החליש צאורו רעסה An cer-
vicem ejus vestivisti tremore illo sca-
pulari, quo irrequietam & acrem
in praelia indolem suam prodit.
רעס contremiscere valuit in stirpe,
& consonat ferme cum רעד עד
ut alibi luculentius demonstrabi-
tur.

ولا شرعت بي علي مورد

Non tamen duxeris me ad potum.
Figura lumen nativum praefert,
Non tamen aquatum propuleris me
ad aquarium. مورد مورد descen-
sus, speciatim ad aquas, unde a-
pud Golium porro exponitur, Lo-
cus quem homines adeunt aquandi
ergo. Istud jam aquarium per mul-
ta transfert figuratus Arabum Sti-
lus. Habet in crebro usu مورد
القتال Aquarium pralii, ubi in
pericula descenditur, مورد الموت
Aquarium mortis & alia ejusdem
naturae; sed haec nihil ad praesen-
tem locum, in quo Aquarium est
emblema fortunae lautioris, aut
bominis opulenti, ad quem undi-
que confluitur, ob sitim levandam,

id est inopiam recreandam. Radix
شرع, quae lucem insignem in-
fert in Hebraeorum שרע, prima-
riam tenet significationem dirigen-
di, & protendendi in longum, unde
reliquae notiones omnes effluxerunt.
Hic obtinet illa quae apud
Golium sub num. 4. proponitur,
ingressus fuit aquam, intransit: a
protensio videlicet collo; in 2 Conj.
hinc est, in lacum, seu aquam,
potus ergo deduxit. Rectius ergo
شرعت legemus.

فالتفت الي تلميدتي

Ego autem conversus ad discipulum
ejus. Thema لغت torsit, intorsit,
speciatim nonnunquam exprimit
intorsionem oculorum & vultus in
aliquid, sive ex metu, sive ex a-
lio adflectu. Scholiastes declarat per
لويت وجهي وصرفت نظري

flexi vultum meum, & converti
visum. Sic Ruth. 3: 8. וחרד
& trepidavit vir ille,
& vultum visumque omnem in
partem convertit circumspectans.
Cocc. dat contraxit se. Maluit Doct.
Cler. contrectavit, pro fut. in Niph.
formam fut. Kal assumi posse au-
tuinans, ut conveniat cum Jud.
16: 29. ubi vertit Amplexus est
duas columnas. Imo vero torsit, tor-
quendo inflexit. Nec obstant se-
quen-

ثُمَّ قَالَ لِي أَذِنَ فَكُلْ وَإِنْ شِئْتَ فَقُمْ وَقُلْ فَاتَّبَعْتُ
الَّتِي تَلْمِيزُهُ وَقُلْتُ عَزَمْتُ عَلَيْكَ بَعْنُ تَسْتَدْنِعْ بِهِ الْأَذَى
لَتُخْبِرَنِي مَنْ ذَا فَقَالَ هَذَا أَبُو رَيْدٍ السَّرُوجِيُّ سَرَّاجُ
الْأَعْرَبَاءِ وَفَاحُ الْأَدْبَاءِ فَانْصَرَفْتُ مِنْ هَيْثُ أَتَيْتُ
وَقَضَيْتُ الْعَجَبَ مِمَّا رَأَيْتُ

quentia, ut ait Cl. Cler. ubi *impulisse columnas* dicitur Samson, quas prius *adprehendisse* eum oportuerit. Nimis subtile id acumen; profecto enim *adprehendisse* facile eum intelligo, etiamsi nemo mihi referat, qui *torsisse*, & *tortas* *impulisse* omni *nisa* refertur. Et quid jam esset Job. 6. & 18. *לִפְנֵי אֲדָמָה וְרָמָה*? An & ibi *adprehendere* quadrabit? Alius ibi obtinet significatus, ait Vir Doctus. Minime vero. Verte *distorquentur itinera* *viae*, per *ambages* *huc illuc* *flectuntur*. Turbela omnis inde orta, quod ex tribus locis *amplitudo* *radicis*, & *usuum* *diversi-*

tas haud internosci potuerit. Ceterum *תלמיד* per *Dsal*, itemque *תלמיד* per *Dal*, esse *תלמיד*, non est quod moneam.

قَضَيْتُ الْعَجَبَ

Summa adfectus sum admiratione. Verbum *قَضَى* *finivit*, *determinavit*, *sanxit*, *decrevit* &c. &c. est planissime Hebræum *נָצַח* *termino*, unde *נָצַח* *finis*, & *נָצַח* *extremus*. *Primaria secundi notio* inter Arabes fere obsolevit, *secundariis* bene multis *succrescentibus*. Inter eas est *plenissime exequi*, *absolvere*

Deinde dixit mihi: Accede, & comede, & si voles, confiste, ac quiesce. Ego autem conversus ad discipulum ejus, inquebam: Conjuro te per eum, quem imploras depulso-rem mali, ut significes mihi, quisnam hic sit. Respondit ille: Est Abuzeidus Serogianus, peregrinorum lucerna, & literatorum corona. Tum vero ego recepi me unde veneram, summa affectus admiratione eorum, quæ vidissem.

F

solvere, consummare, unde قضى est in radice عجب abdi-
العجب *suminopere admiratus fuit,* tam habet, & sane profundam ori-
proprie, absoluit admirationem, ginem, quam recludit Hebræum
vel consummavit. Elegans etiam 22y *Ezech. 23: 7, 9. & in eodem*
est forma قضى *Absolvit* Cap. complurculis vicibus; ut &
iter suum, vel cursum strenuum, Jer. 4: 30. ubi *libidinosus affectus*
pro mortuus est; quod & elliptice 22y *عجب* *designatur, ductus a*
قضى *absolvit. Ut* 22y *vel* *δονότυς* *potius, ut alibi*
Latinum finire, aut finiri vel si non planius, plenius saltem di-
ισφύσις. Admiratio autem, quæ cemus.

الْمَقَامَةُ الْهَانِيَةِ الْجُلُوانِيَّةُ

جُكِّي الْحَرَّتْ بِنْ هَمَامْ كَلَفْتُ مَذْ مِيْطَتْ
عَنِّي التَّمَايْمَ وَنِيْطَتْ بِي الْعَمَايْمَ بَلَّانْ
لَقَشِي مَغَانِ الْأَدَبِ وَأَنْضِي إِلَيْهِ رِكَابَ الطَّلَبِ
لَا عِلْقَ

مَنْ مِيْطَتْ عَنِّي التَّمَايْمَ

Ex quo amota a me sunt amuleta. Vocula مَنْ, plenius مَنْ, ex مَنْ & أَنْ conflata, idem sonat quod مَنْ Hebræorum, *a tunc, a quo tempore.* Sequens مِيْطَتْ est *pass.* in 1. a مِطَا pepulit. *abegit.* & intransit: *Longius pulsus suis.* declinavit a vero عَنِ justo &c. &c. Est plane Hebræorum מִן inclinari. moveri, & quidem cum quadam mole proprie. Naturam prefusus declarabunt Origines. Nunc tantum obiter corrigam Golium, qui derivatum مِطَا exponit *pro-pulsio vehemens in pectore*; non intellexit *Glossam Arabicam*, quæ est *لشد السوق إلى الصدر*, *Vehemens pulsio, quum ab aquatione abiguntur pecudes*; ut contra *لشد السوق إلى*, est *هيأ*, *Vehemens pulsio cum ad aquam aguntur pecudes.* Alterius adhuc *Glossæ* brevitatis impedivit Go-

lium, qui infinitivo 4. subjicit *أَنْضِي* id foret, *noxam e via*; sed *اماطة*, quod est *amoliri*, per *noxam e via* exponere jocularium esset. Phrasia Arabica est *عن الذي الطريق* *amoliri noxam a via*, id est *quicquid injustum & nefarium e medio remove*; estque inter celebrata dicta Muhammedis, *Fas omne commendatum, nefas interdictum*; *عن* *incumbit omnibus* *اماطة* *الذي الطريق* *amoliri noxam e via.* Ultimum تَمَايْمَ *amuleta, plur. fract. a تَمِيمَة*, *bulka que collo infantium ad aligatur pro amuleto seu proebio.* Ea demum ponitur, quum ex ephebis exceditur. Ergo *amota amuleta* signant *puberes annus.* Latinis etiam *bulle* sic cognita. *Perf. 5: 30, 31.*

Cum

DISSERTATIO SECUNDA HULWANIENSIS.

Arravit Harith Ibn Hemmam. Operam dedi, ex quo amota a me sunt amuleta, & togam sumsi virilem, ut frequentarem loca eruditioni dicata, & Camelos meos, studiis deditus, illuc contendendo fatigarem. Ut inde mihi decernerem quod ornamento

F 2

to

*Cum primum pavido custos mihi purpura cessit.
Bullaque succinctis Laribus donata pependis.*

Adde Macrob. Saturn. 1:6. unde percipies fuisse amuletum, nam inclusa erant remedia adversus invidiam valentissima.

sumsi *غني* ونيطت بي العمايم
togam virilem. Proprie, *غني* appense mihi sunt Cidares. *عمامة* Cidaris, fascia qua caput obvolvitur. Tulbandum. Ejus plur. fr. *عمائم*. Prius *نيطت* in pass. 1. a *نوط* suspendis. Item annexuit; nam derivatum *نوط* a Schol. etiam per *حبل* nexus, copula declaratur. Ex eodem ritum Arabum condifce اذا بلغ الصبي عند العرب
الحلم انزوا الاحرار من عنقه
والبس العمامة والازرار وقلد
السيغ *Quam puer apud Arabes*

attingit pubertatem, removens a collo ejus amuleta, & induitur Cidari ac cingulo, gladiusque de collo ejus suspenditur.

غني مغلي الادب *fre-*
quentarem loca eruditioni dicata. Ad verbum, hospes irruerem in mansiones humanitatis. *غني* apud Goliathum sign. sec. supervenit de improviso, & obruit. Primitiva vis est operire, unde dicunt *Vespera*, nox, operis; jam vero cum *vespera* & nocte hospites etiam ingruere solent. Sic nata ista notio. *مغاني*
plur. fra. a *مغني* mansio quae incolae contenti sunt *غني* gaudent; *غني* contentus, dives, opulentus fuit. Est Hebr. *נשן* respondis, illo usu tralato, quo respondere dicuntur ea, quae habent venam sufficientem,

لَأَعْلَقَ مِنْهُ بَمَا يَكُونُ لِي نَزِيَّةً بَيْنَ الْأَنَامِ وَمَرْثَةً عِنْدَ
الْأُولَمِ وَكَسَبْتُ لِفَرْطِ الْهَجِّ بِاِقْتِنَاسِهِ وَالطَّمَعِ
فِي تَقْصِصِ لِبَاسِهِ أَبَاحْتُ كُلَّ مَنْ
جَل

tem, divitem, opulentam. Scholia-
stes legit معان a juvenis.
pro.

وانضي اليه مركاب الطلب

Et camelos, studiis deditus, illuc
contendendo satigarem. Arabice est,
macerarem illuc camelum vectarium
studii. مركاب camelus vecta-
rius, collective amat usurpari.
طلب petivit, questivit &c. &c.
speciatim studiis operam dedit.
نضا studiosus. Thema نضا
ult. vav, inter alia est, deleta fuit
tinctura. Inde in 4 conj. انضي
maceravit, extenuavit, dilutum red-
didit. Id elegantissime transfertur,
ad camelum longis itineribus ex-
haustum, maceratum, confectum.
Scholiastes camelum studiis figurate
positum putat, quum ait, جعل

لطلب العلم ابلا مجازا

وانما يريد اتعب نفسي في

طلبه dedit studio scientiae camelum
per figuram, id modo intendens, quod
semet ipse maceraverit in studiis per-
sequendis. Fallitur. Nam longa si-

bi itinera emensa, & regiones diver-
sas lustratas innuit, studiorum cau-
sa; atque ita non unum sibi came-
lum currendo confectum.

us inde mihi decer-

perem. Thema علق dependit,
adhasit. Item metaph. adhasit stu-
dio, amore: pependit quasi in re,
vel a re. علق etiam dicitur pec-
cus, pendere ab arbore, quum
summitates ejus decerpit ac depasci-
tur. pulchra imago, pendere a scien-
tiis, pro iis deditum & adfixum
esse: &, pendere ab iisdem, pro eas
decerpere & depascere. Fallor, aut
Eloquentiae Arabicæ princeps Ha-
ririus noster, utrumque nunc cum
gratia & emphasi in unum sensum
intexuit.

Nubes in
aestu. Figura, qua Refrigerium in
inopina calamitate pingitur. Con-
feratur Esaj. 25. 5. حرر بظل عب
aestus umbra densa nubis reprimen-
das.

ob excessum avidi-
tatis. Radix فرط ita tractatur in

Le-

to esse posset inter homines, & nubem praestaret in aflu.
ob excessum autem aviditatis, qua eam mihi ignis instar mu-
tuo sumis comparare studebam, ejusque vestimento ornatus pro-
dire gestiebam, miscebam me dissertando magnis simul &
parvis, & aquam pluviam expetebam ab imbre, & a rore,
F 3 meque

Lexicis, ut nec caput, nec pes
compareat. Ejus Originem exhi-
bet formula فرط النظام quum
series seu linea margaritarum distur-
batur. Crebro hinc in Histor. Ta-
merl. انفرط نظام series ejus
disturbata est, pro res ejus consu-
sa & perturbata fuerunt. Et فرط
الطاعة seriem obedientiae ex-
solvis, disturbavis Clarius dicam.
نظام Chapeles enfilé, ut Gallicum
illud huc advocem, sphaularum
serie infilata, figurate ordinem
omnem amplectitur. فرط النظام
chapelet defilé, defilata, exfilata se-
ries, contra, quicquid ordinem &
modum excedis, vel extra seriem
abit: pro amplitudine illius ideæ,
usu omnes in partes diffuso, in
prævertendo, discedendo, excedendo,
præcipitantis agendo, dissolutius &
negligentius se gerendo, conturbando
bene digesta, aliisque metaphoris,
quas Golijs & Gorgejus subminis-
trabunt. Eam esse vim ac proprie-
tatem Hebraici פ, in Originibus
demonstrabo. Hebraeorum y ex
dialecto nonnunquam fit x vel
p, & vicissim x vel p fit y. Al-
terum vocabulum להג, est להג,
semel tantum Eccles. 12: 12. pro-

stans. Lectio alijs, alijs meditatio,
studium. Ab nam derivat Cocce-
jus. Sic imponere solet literarum
vicinitas. Audi Arabes, لهج
بالشي اذا اكثر الحديث
به لحيه به وحرصه عليه
Dicitur להג in re aliqua, de eo qui
multum de ea facit sermonem prop-
terea quod eam amet, & avide eam
appetat. Ea est vis secundaria.
Quid jam primitivum? Latet id
in denso, spisso, concreto compacto,
ut quum Oxygala, conj. xi. di-
citur להג condensari. Πύρρυνδος.

اقتباس est inf. 8. conj. a rad.
قبس accendis ignem, extudis,
unde استقبس petiit ut ignem ac-
cendere liceret, figurate, edoceri
scientiam petivit. Ad Conj. x. jam
illustratum. Confer Adag. Got.
p. 103.

Ejus vestimento
نقص لباس
prodire. Figura, pro scientia orna-
tum excultumque procedere. لباس
indumentum, a لباس vesti-
vis. نقص est inf. 5. conj. a نقص
cujus derivatum قميص internala-
Cami-

جَلَّ وَقَلَّ وَأَسْتَسْقِي الْوَيْلَ وَالْأَطَّلَ وَأَتَعَلَّلَ بَعْسِي وَلَعَلَّ
فَلَمَّا حَلَلْتُ جُلُوانَ وَقَدْ بَلَوْتُ الْإِخْوَانَ

وسيرت

Camisia. Chemise. Inde 2 conj. induit, & 5. indutus fuit interala. Suspicor *Haririum* captavisse, in hac constructione vocum cognatarum, *humanitatis ornamenta exteriora* simul, simul *interiora*.

أَسْتَسْقِي الْوَيْلَ وَالْأَطَّلَ

aquam pluviam expetebam ab imbre & a rore. Schemate vestit, quod nude dixerat, *miscēbam me magnis simul & parvis.* وبل imber, est homo copiosissima scientia alios valens madefacere. Radix est وبل وبل *magno impetu fluxit.* Id Hebræis etiam יבל fuit, unde *Jes. 30: 25.* רִיבִי מַגְנִים יִבְלִי מִיִּם *rivi magno impetu aquarum fluentes.* Sed hæc alias. وبل طل ros, est homo minore quidem illa, sed placida ac jucunda pollens doctrina. Imagines in Sacris etiam pertritz. 10. conj. أَسْتَسْقِي *expetivit aquam pluviam, & سقي rigavit largius.* Possunt etiam imber & ros in abstracto sumi pro ipsa doctrina.

لَا تَعَلَّلَ بَعْسِي وَلَعَلَّ

Lactabam me desiderio & spe profectuum. Prius est a عل *Jes. med. proprie altera vice bibit, hausitve.* ولى. ut in *Origin.* editis prolixè demon-

stratum. Inde تَعَلَّل *semet lactavit* inter alia sonat. Vocolæ sequentes عسي *prope fuit,* & لعل *forte,* hic expriment *desideriam & spem,* ut *Lactare sese per prope & fortasse,* sit tum *desiderio,* tum *spe proficiendi studiorum amorem fovere.* Scholiales exponit أنذهب غلة

وجدي بالطمع والرجاء

pellebam sitim cura mea desiderio & spe. لعل est deriv. quoque a عل per *Lamed.* servisse, estque in origine quod *lactationi servit,* quales illæ particulæ *fortasse an, forsit, forsitan,* quæ solatioli aliquid præbent interim *sitienter cupienti.*

جَلَّتْ جُلُوانَ. Hulwanum,

oppidum *Fraca,* id est *Affyria,* quatuor diatis distans *Bagdado* ut *scholiales* meus notavit. *Goliis* in notis ad *Alferg.* p. 223. quinque vel sex ponit. Inde quæ ad *Geographicam* descriptionem pertinent, repetantur. Verbum جَلَّتْ

2 conj. ab حل solvit, descendit jumento, substitit, diversatus est. Alio adpectu solvere dicitur, qui iter incipit, cursumve ingreditur. Id Hebræis חָלַל inceptit. Iterum solvere est liberum, solutum, licetum permissumque tradere usui commu-

neque ita desiderio & spe profectuum lactabam. Quum vero subtilissim Huiwani, jam fratres expertus, & explorata habens

communi. *حلال* Omne quod licet, communis juris, profanum. *حرام* sacrum, religionis vinculo ligatum. *חלל* & *חלל*. Nova metaphora solvi, permitti, profanari, communis juris fieri, est dedi donarique ad vexandum, trucidandumque. Hoc intenditur formulis *חללי חרם*, & *חללי חרם*. Discordia concors, חרם cum חלל in unum collineans usum. *חלל* in solubili vinculo anathematis perdens חלל promiscue cadi solvens tradensque.

jam expertus fratres. Id est jam rerum humanarum probe gnarus, lataque ac tristitia persanctus, ut quis mihi verbo, quisve revera frater & amicus foret, exploratum jam haberem. *חלל* plur. fr. ab *חלל* frater. *חלל* ult. je & *חלל*, Exploravit, tentavit, experiendo probavit, secundaria notione, a primaria trita tuit vestis, quod est *חלל* Teri, subigi, inferunt sponte experientiam. *חלל* imperitus rerum, *חלל* multum tritus & experiens. *חלל* fricatus ad palum, ut scabiosum pecus, eandem sumisit metaphoram, & viram experientissimum peperit.

Explorata habens pondera. Hoc est, Quum jam

rebus sua statuerem pretia, *חלל* scirem quidquidque valeret. *חלל* plur. fr. a *חלל* pondus. thema est *חלל* libravitis. Hebræis haud dubie etiam in multo usu esse debuit *חלל*, unde vestigium manfit *חלל*. 8: *חלל* Sunt equi bene peculati, ponderosius vasati. Apud Catull. illa pondera devolvisse dicitur, qui semet evirabat Attis. *חלל* proprie est pertentavit vulnus quod esset profunditate. Inde latius exploravit. Supra jam collatum *חלל* prima Sin.

يتقلب في قواليب الانتساب Versabat sese in formis genealogiae deducenda. *نسب* 8. a *نسب* memoravit genus inde a prima deducens origine. Est vis secundaria. Unde? a *نسب* spiravit, adspiravit, si bene ad calculos sedeo, nam *نسب* 4. conj. est vehementius flavit pulverem glareamve jaciens ventus. Id faciunt etiam stemmatum aliorum contextores: flant, spirant pulverem movent, dum ad hanc vel illam, nobilem domum adspirant. Alia metaphora *نسب* est ultro citroque susurronem egit. Et id a spirando, flandoque fluxit. præcedens *نسب* est plur. fract. a *نسب* formula, forma ad quam, vel in qua, quid fingitur. in Conf. 10. Ha-

وَسَبَرْتُ الْاَوْرَانَ وَخَبَرْتُ مَا شَانَ وَرَانَ الْعَيْتُ بِهَا اَبَا
 زَيْدَ السَّرُوجِيِّ يَتَقَلَّبُ فِي قَوَالِيْبِ الْاَلْتَسَابِ وَيَخْبِطُ فِي
 اَسْأَلِيْبِ الْاَلْتَسَابِ وَيَدْعِي قَائِمَةً اَنْتَ مِنْ اَل
 سَاسَانِ وَيَعْتَرِي مَسْرَّةً اِلَى اَفْيَالِ غَسَّانِ
 وَيَبْرِي

رايت غلاما افرغ في Hariri
 Vidi puerum qui قالب الجمال

fusus erat forma pulchritudinis. Inde
 & huius loci vera forma ac facies pa-
 tescit. Prius قلب conj. 5. a قلب
 versavit, exponitur تصرف ultro
 citroque versari in re aliqua. In 2.
 قلب item est صرف ultro citro-
 que versavit, tractavit, excussit,
 ut nummularius nummos quos pro-
 bat: vel ut aurifices quum sedent ad
 metalla conflanda. Ita in transitu
 condiscere vim Flebraي صار.

ويخبط في اساليب
 Es pede terram qua-
 tiebas in semitis lucri acquirendi.
 Verbum خبط notat quaterere, ex-
 cutere حطم. Speciatim fuisse arbo-
 rem quaterere ad folia dejicienda. Suf-
 picari quis posset, id nunc inten-
 di, quatenus queremus concutere
 omnem dici potest, qui undecum-
 que sibi corradi. Sed falleretur,
 nam, monente etiam Scholiaste

hic est jactabat se-
 se, proprie pede terram quatiebas
 & quidem خبط عشواء prout
 pede terram quasit camelus debili
 visu, nihil dispiciens. Istam phra-
 sis, in qua erravit: & & & Golius a-
 libi latius ad intelligentiam thema-
 tis, ejusdem sermone potestatis
 cum, & & & explanabo. Innuit Ha-
 ririus jactatorem hunc cæsi instar
 cameli præcipitem ruisse in flandis
 suis gloriis. اساليب plur. tr. ab
 اسلوب, them. سلب traxit,
 unde tractus, vel via & modus po-
 tius, quo quid trahitur, & duci-
 tur. كسب inf. 8. اكنساب
 quaeritavit victum. An inde & &
 parva pecus. مقله? An contra a
 pecude est lucrum, ut pecunia?
 Anquiretur in Origimibus.

ال ساسان Familia Sasani-
 darum. Dynastia quarta Re-
 gum Persiæ Sasanidarum titulo
 fulgebat a Sasane, qui Filium
 habuit اردشير بابكان
 Ardshyr Babecban, istius poten-
 tiæ Conditorem. Adi Schick. in
 Ta-

pondera, quidve dedecori esset aut decori probe callens, deprehendi illic Aba Zeidum Serusiensem, qui omnes formas genealogiæ ac generosi ortus strenue versabat, & pede terram quatrabat in viis lucri acquirendi: jactabat autem nunc, se esse ex familia *Sasanidarum*, nunc vero genus suum referebat ad principes *Gassanidas*: prodiens nonnunquam in vesti-

G

mento

Tarich. Regum Persiæ p 106, 107. & *Herbelotii Biblioth. Orient.* in voce *Sassan*.

اقبال *Principes Gaf-*

sanida. Horum notitiam dabit *Pocok.* in *specim. Hist. Arab.* p. 75,

76 &c. Scholiastes ait غسان

قبيلة باليمن كان منها ملوك

Tribus Arabia Felicis, unde *Reges* extiterunt. Melius *Pocok.* p. 76. qui ex *Arabia* quidem *Felice*, sed familia *Azdensium* oriundos, per que سيل العرم *Alcoran.* 34: 15. migrare coactos, consedisse docet ad aquam in *Syria* quæ غسان appellabatur, indeque appellationem istam deductam. Vide etiam *Herbelotium* in voce *Sassan*. Ceterum اقبال plur. *Fract.* 2 قبيل consonat ferme cum Latino *Diccatores*; nam radix est قال dixit. Bene *Tebrius* ad *Hamasa*

القبيل هو الذي ينعن قوله

ويعتمد امره ووصف به الملك

Vocatur kail, cui dicto audientes sunt

omnes, & cujus imperium suscipitur; eoque vocabulo describitur *Rex*.

In vestimenta شعراء الشعراء

Poetarum prodiens, id est in circulis elegantissima recitans carmina. Posset etiam verti in tessera. Nam شعراء tum amiculum interius designat, tum tesseram militarem, & omne Symbolum quo dignoscitur quis. Utramque notionem explicat *Tebieus* ad *Conf.* 9.

شعراء القوم في الحرب *Har.*

علامتهم ليعرف بعضهم بعضا

واصل الشعراء الثوب الذي

يلي البدن والدثار فوقه قال

صلعم الانصار شعراء والناس

In bello *Schiar* vocant homines tesseram & notam qua alter ab altero dignoscitur. Origo autem vocis exprimit vestem quæ corpus proxime contingit. Quæ supra eam, *Dishâr* appellatur. Dictum extat *Propheta*, *Medinenses* sunt interior vestis, reliqui homines superior. Quid intenderit *Mubammed*, *Medinenses*, adjutores suos, ita dilaudans, percipie-

وَيَبْرُ طَوْرًا فِي شَعَارِ الشَّعْرَاءِ وَيَلْبَسُ
حَيْثَا كُنْزَ كَبْرَاءَ بَيْدَ أَنَّهُ مَعَ قُلُوبِ
جَالِه

cipietur ex *Hist. Tamerl.* p. 242. ubi Tataros Bajazetbi ad sua castra alliciens *Tamerlanes*, hoc utitur blandimento, *Vos revera estis propago ex propaginibus, ramus ex ramis, membrum ex membris meis* — Vos estis mihi شعار Vestis interior, وبق reliqui homines شعار vestis exterior. Natalia vocis distinctius adhuc indicabit *Tebriziad*

Hamas. الشعار الثوب الذي

يلي الجسد واشتقاقه من انه

يلي الشعر الفات على الجسد

Schiâr est vestis corpus proxime contingens: derivatur autem ex eo, quod pilum in corpore pullulentem attingas. Nempe شعر est, ut شعر

pilus, vel potius collective pili.

Unus autem *Pilus* dicitur شعر شعرة

شعر. Adjectivum شعر pilosus

etiam Arabibus شعر pro شعر

borderum شعيرة & شعيرة

quia pilosum est, & *hirsutum.* A

pilo etiam, quod mirere, excrevit

شاعر *Poesa*, cujus plur. *fract.*

شعراء præ manibus. Nempe the-

ma شعر intellexit, scivit, ista se-

cundaria notione auctum fuit a

pilo, & subtilitate ejus, quasi dicas subtilissime & ad tenuitatem usque pili intellexit. Tale quid & vernacula nostra subministrat. Meten op een haire. Docuit me hanc originem Tebrizius ad Hamas

الشعر العلم الذي يوصل اليه

من مسلك دقيق مأخوذ

من مسلك دقيق مأخوذ

Scientia dicta est isto nomine, quod ad eam subtili qua-

dam via perveniat: translatione

facta a pilo. Jam vero titulo

subtilissimi rem intelligentis

adfecerunt xal' i' x' Poetam, filo

atque adeo pilo tenuissimo carmina

sua metiri coactum.

يلبس كبر الكبراء

Induebat magnatum superbiam. לבש

لبس. In Golio

exponitur paulo confusus, prin-

cipe enim loco locatur, *obscuram*

& confusam illi effecit rem. dissimulavit.

secundo, induit vestem,

tertio, consuevit cum muliere &c.

&c. Simplex & propria vis est לבש

vestivit, vestem induit. Inde dissimulavit. Obscuravit rem, nec clare exposuit. Inde etiam consuevit; nam figurate mulier vocatur לבاس vestis, indumentum vi-

mento poetarum; sed alio iterum tempore *magnatum super-*
biam induens: nisi quod cum *versicolore* hac sua *astutia*, & per-
spicua satis fraudulencia ornatus incederet nitore vultus & *disti-*
disti,

G 2

ri. Dicant etiam per metapho-
ram induit gloriam ليس المجن،
quod est in *Hamas*. induit impu-
dentiam apud *Haririum*. Conf. 29.
quæque eisdem notæ infinita. Sic
in Bibliis passim ٧٥٧. Hic loci
etiam Metaphorice sumendum
putem, indubat magnatum super-
biam; se in communi licet veste,
ut Regii sanguinis hominem infere-
bat, & *Sasanidarum*, *Gossamida-*
*rum*ve alia stemmata crepabat. Ma-
joris adhuc lucis ergo teneatur hic,
quod paulo supra ponendum ex-
ciderat, *Sasanidarum* in Persia im-
perio per Saracenos extincto, &
Muhammedanismo investito, com-
plures Persas, veteris religionis
tenaces, per omnes provincias
diffugisse, eaque occasione multos
impostores sese domo ista Regna-
rice olim *Sasanidarum* oriundos
jactasse. Hæc ex Scholiaste. Posset
tamen cultus quoque exterior splen-
didissimus intelligi, nam *Abuzei-*
dus noster non semper pannis obsitus,
inducitur, sed nonnunquam in ig-
nifico paratis oculos præstringit.

قالن proprie, in om-
nem colorem vertere suum statum.
Innuitur *versicolor*, & *versipellis*
astutia. Radix قالن med. Vav. in
2. tantum, & 5. conj., apud *Gol-*
iam, occurrit. in 2. quidem colo-

ribus variavit. In 5. mutavit ani-
mi affectum: coque mutabilis fuit.
Ista significatio tracta a *Chamaleon*,
se, qui colores mutat variisque. Un-
de proverbium, قالن الحرباء

Prout *Chamaleon* colores variare so-
let, in homine inconstanti ac vario.
Apud *Giggeum* est etiam قالن
الوجه colorem mutavit vultus: in
irato & indignante. Hinc aliquid
luminis accedere videtur Hebræo
קלון, in significatione irati murmu-
ris, vel obmurmurationis indignan-
tis. quæ est in *Niph.* קלון & *Fliph.*
קלון. De qua Origine alibi latius
queram.

Evidentia fran-
culentia. A قالن 5. conj.
evidens, manifestus fuit, un-
de hic infin. forma. قالن apud
Goliam exponitur, Quod non est.
impossibile. absurdum. Eo nomine
complectuntur, fraudes, mandata,
præstigias & vanitates illudentes. Ita
breve Scholion hic dat قالن
كذب *Mobâl* est mendacium.
Alius Scholiastes. قالن
لا يمكن ولا يتصور *Mobâl* est, quod fieri effingive haud
potest.

حَالَهُ وَنَبَشْنَ مَحَالَهُ يَتَحَلَّى بِرَوَاهُ وَرِوَايَةٍ
وَمَدْلَرَاهُ وَدِرَايَةٍ وَبَلَاغَةٍ رَأْيَعَةٍ وَبِدْيَعَةٍ مُطَاوَعَةٍ
وَأَدَابٍ بَارِعَةٍ وَقَدِيمٍ لَأَعْلَامٍ أَلْعَلُومٍ فَارِعَةٍ
فَكَانَ

potest. Melius Teblebi ad Conf. 12.

المحال الباطل وما لا

ممكن Mobal est va-

num, & cujus possibilis non est exi-
stentia. Existimem esse proprie
part. pass., & significare id cujus
status continuo mutatur, quod non
habet immutabilem firmitatem ut
veritas, sed quod in vanissima mu-
tabilitate nunc hanc, nunc illam
formam sumit. Hoc innuisse vi-
detur Teblebi, addens كانه

تأنيدهم

facies mutatur. Pulchre, & loco,
ut solet, usus est Hariri, & ver-
ficolori astutiae nunc mutabile illud
vanum subjunxit.

يتحلى &c. &c. Ornatus in-

sedebat. &c. &c. Radix حلي

ornavit monilibus, reliquoque mun-

do muliebris; ab حلية & حلي

Hebr. מְחֻלָּה mundus muliebris; quod
in originibus derivavi a terendo,
id est poliendo, nam trita saepe sunt
polita. Hinc in Alcor. Sur. 43:17.

من ينشو في An Deo tribuent

الحلية quod adolescit inter monilia?

id est prolem semineam. In Conj. 2.

Surat. 35. 30. Hortos Edeni intrabunt,

& in iis يحلون cultissime orna-

bantur armillis ex auro, & mar-

garitis. Noster figuratius extulit

in 5. cultissime exornatus, expolitus

erat جرواء ad speciem, id est حسن

المنظر pulchritudine & nitore vul-

tus. & ورواية & dicto docto, &

روى rigavit, ut ad Conf. pri-

um vidimus. Porro ومداراة &

& blando sermone. infin. in 3. &

دربى scivit. decepit. in 3. conj.

etiam, fessellit, praesertim blandi-

tiis, leniter & blande tractavit.

Hec omnia sunt secundaria, &

دربى discriminavit capillos, pe-

xuit, pectine discrevit, & ita leni-

ter tractavit. Sequitur ودراية &

& scientia. Est actio verbi ejusdem

دربى discrevit, pexuit, discrimi-

navit Quid Latine sit discretio,

quid Barbare, notum. Arabes

discri-

docti, & blandæ orationis, & omnigenæ scientiæ, & eloquentiæ copiosissimæ, & extemporalis facundiæ potentissimæ, & humanitatis præcellentissimæ, & gressus supra celsissimos doctrinarum vertices omni. Sic plane ut per egregium apparatum

G 3

ratum

discriminationem suam posuisse videntur, pro scientia explicatius discriminante, id quod implicatum & confusum fuerat.

eloquentia و بلاغة رابعة

copiosissima. Verbum بلغ med. Dammata est facundus, eloquens, oratione efficax fuit, a بلغ contigit scopum و terminum propositum: quia per facundiam ferme scopus contingitur. Clarius. Formâ comp. بلغ est efficacior, penetrabilior, & ad finem propositum majore cum effectu vadens. Speciatim potentior in sermone. Eloquentior. Sic ergo بلاغة efficacia invaluit pro eloquentia efficaciore. Alterum رابعة part. fæm. a راع med. je, Augmentum cepit. redundavit. Ultra citroque motus fuit, ut aqua eminens in campo tremula specie vibrans. Talis species aquæ tremulæ vibrantis dicitur ريغان. Inde pulchra figura ريغان الشباب

tremula و vibrans species juven-tatis, pro primo ejus flore. Et vibrans species cujusvisque rei pro prima و meliori parte. Ergo primigenia vis & origo totius radices est, tremulum vibravit.

Inde redundavit, fluxu tremulum vibrante exuberavit, in cursu etiam, unde فارس راج equus velox.

In Camus est اراعن الحنطة crevit procerius triticum. Et راج

fertilis و provenit abundans locus. prout راج و راج explicui in Originibus, a راج itidem tremulum vibravit. Alias metaphoras hujus radices a tremulo vibramine ductas, longum foret exequi. Forte id præstabo, quum Hebræum و tremulum sonuit, fracto و iterato sono clauxis hinc illustrabitur; itemque راج velum tremulo vibramine motum. رابعة liquet esse

Eloquentiam redundantem, & vibrante quasi flumine exuberantem. Reticere tamen non debeo, Scholiasti aliud visum, qui رابعة arcessit, a راع med. Var, terruit, ut sit راحة admirationem movens, و veluti terrorem horroremque incutiens vis dicendi. Non adsperner. Sed prius prætulerim.

و بدية مطاوعة Et extempo-

rali oratione potentissima. Radix راحة est de improvviso supervenit. Inde راحة ex tempore. بدية Extemporale dictum factumve. In

SEXT.

فَكَانَ لِمُحَاسِنِ آلَاتِهِ يَلْبَسُ عَلَيَّ عِلَاتِهِ وَلَسَعَةُ رِوَايَتِهِ يُضَيِّ
لِي

Sext. Conj. تبادوها *Extempo-
rali oratione, carmine, inter se cer-
tarunt.* مطلوعة *part. fem. in 3.*
أَطَاعَ *obsequens fuit.* Specia-
tim *obsequens, promta, &* ad om-
nia *præfens atque efficax fuit lin-
gua.* Illuc respici hac structura
manifestum.

وقدم لأعلام العلوم فارعة

*Et gressu cellissimos vertices scientia-
rum escendente. Primo قدم pes,
gressus, a progrediendo, quod ra-
dici utrumque قدم inest. Secundo
أعلام plur. fr. a علم *signum.* Specia-
tim collimaneum, ut Galinus ait,
quod fines regit & vias indicat. In-
de notio subnata montis, quam
Galinus non exhibet. Audi Scholiastem*

العرب تسمي الجبال أعلام

لأنها قدر على الطريق في

البرية *Arabes vocant Montes Signa
quia monstrant viam in deserto.*

ومن آياته *Alcor. Sur. 42: 31*

الجواري في البحر

كالأعلام *Et ex miraculis ejus*

*sunt naves in mari tanquam montes
ibi. Figurate montes alti, signa
eminentissima, scientiarum pro*

*cellissimis verticibus. Luditur etiam
pulcre in علوم scientia plur. a
علم, ab eodem themate علم *figu-
navit, unde quomodo scientia sit
orta alibi ostendi; etiam ob He-
braeo hinc enucleato. Ultimum
فرع est part. fem. in 1. a
summu tenuit, Speciatim supera-
vit montem.**

لمحاسن الآله يلبس علي

Obegregium ap-
لاته

*paratum ejus. morbi ipsius velaren-
tur. Primum محاسن in Galio
per benefacta, benemerita exposi-
tum, est plur. fr. a محسن vel
محصنة res pulchra, præclara, ele-
gans; arad. pulcher elegans
nit. In Hamasa محاسن*

*vocantur pulcherrima & speciosissi-
ma partes in forma muliebri. A-
bulphar. p. 396. كان ممن*

*eras e seculi or-
namentis. Inde patet, latius usum
dimitti. Sequens الآلات apparatus,
instrumenta; est pl. San. ab الآلة*

*quod a them. الآلة med. Vav,
idem est ac الآلة instrumentum,*

*apparatus, omne illud quo quid adorn-
natur. Intelligitur instrumentum*

copio.

apparatum morbi ejus velarentur, & ob ubertatem literaturæ ejus exoptaretur ejus conspectus, & ob delectatam ejus eloquentiam

copiosissimum doctrinæ & eloquentiæ. Tertium علات etiam plur.

San., a عل morbus. thema عل

cujus diversos usus digessi in originibus, illustrato inde Hebræo מור in late fufis metaphoris. Morbi hic sunt vitia. In Hama, a

الزمان علات ponuntur pro ca-
sibus adversis fortune. Quartum
denique ليس est fut. pass. i. conj.

a ليس, vestivit, velavit, dissi-
mularit. Scholion explicat
فوق صاحب ويخالل

amicus adficebatur. Nempe vestire,
induere aliquem pro familiaris com-
miserere supra etiam notatum.

Id foret adhuc figuratius, & ner-
vosius, atque ob egregia quibus in-
struendus erat ornamenta, intimus
amicus adficebatur super morbus
ejus; hoc est quantumvis morbosus
esset atque vitiosus.

لعدة روايته يصبي الي

رويته Ob ubertatem literatu-

ra ejus exoptaretur ejus conspectus,

Primum a وسع sine modo

ف mensura amplius fuit, est form.
infin. exprimens capacitatem am-
plissimam omnis rei: sive ampli-
tudinem scientie ut hic, sive fortu-
narum & opum, sive potentia &

gloriæ, quæ omnia confluunt, &
conspirant ad مظهر, amplissimam
salutem efficiendam, ut jam alibi
declaratum. رواية rigatio, pro

literatura ف doctrina rigante supra

etiam expositum fut. pass.

ia i. conj. a صبي juvenis amore

affectus ف propensus fuit. impoten-
tius amavit. مظهر conspectus

مظهر midis. Notetur alli-
teratio & lusus in مظهر conspe-

ctus, & rigatio. literatura.

لخلابة علمه ضنه يرفع

Ob fascinationem

male ejus, abhorrebatur a declina-
tione ejus. Sic ad verbum. Thema

خلب notionem 3. apud Golium est
verbis decipit & fefellit. Inde

خلابة Act. Originem abstrusorem

istius significationis secundariæ
pandis Tebludis هو غشا

القلب يقال خلبي حب فلا

في وصل حبه الي خلبي

وفلان خلبي النساء اي تحبه

النسا وخلاب الذي يخلب

الناس اي يذهب بقلوبهم

Appellatur pericardium Chib, in-

dequo dicitur in pericardio affectus me

amor

التي مرويتيه ولخلاية عارضته يرغب عن معارضته
ولعدوبة

amor illius, quum intime penetras
peruadit. Dicitur etiam ille est
pericardium mulierum, pro, mul-
tum amant ipsum mulieres. Deni-
que arab deceptor, fascinator, im-
postor dictus est, quod homines in
pericardio afficiat, hoc est corda ipsis
auferat. Hinc jam, quæ in Golio
erant obscura sub hac radice,
debitam lucem foenerantur. Se-
quitur عارضة a Scholiaste ex-
plicitum قوة الكلام
potentia sermonis. Proprie est La-
tus maxilla seu barba. insigni-
te adhibet Arabjs: in Hist.

لا يركوله ورد Tam. p. 71.

عارضها من شوكة عارض

Non puram sibi fure rosam maxilla
ejus a spina aduersantis. ubi
عارض masc. form. latus trans-
uersum faciei, maxilla, mala
simul notat tractum & plagam
regionis; loquitur enim de Persia,
tanquam de Virgine; cujus pos-
sessionem liberam sibi firmare non
posset Tamerlanes, nisi nobilitate
veteri deleta. Habes sub forma
fem. in Golio ذو عارضة pollens
robore & fortitudine. Proprie,
præditus maxilla. Locutionis vim
ac originem sic declarat Scholiast.

يقال فلان قوي العارضة

إذا قال ما شاء ولم يبال
باجد وقيل معني فلان
شديد العارضة إذا افحش
واسع المكروه وقيل معني
فلان شديد العارضة لي لا
تقرب ناحيته وإذا كان
الرجل جديد اللسان وسريع
الجواب قيل فلان ذو عارضة

Dicitur, ille est validus maxilla,
quum dicit quicquid voluerit, neque
quemquam curat. Alii dicunt, lo-
cutionem, ille est fortis maxilla,
adhiberi in eo, qui obscena loquitur
& auribus ingrata ingerit. Aliis
placet validum maxilla appellari,
cujus plaga & tractus non potest ac-
cedi. Quod si aliquis fuerit acuta
lingua, & prompta ad respondendum,
dicitur, & diu præditus est maxilla.
Non placent illi critici, qui
maxilla impropie pro plaga vel
tractu capiunt in hac formula: est
omnino maxilla; nam & nos
Validum & firmum maxilla appel-
lamus hominem strenue impuden-
tem, in sermoneque vehementem.

ولعدوبة إيراده يسعف

Et ob suauitatem aquatio-
nis ejus, quicquid peteret impetra-
ret.

tiam omnes ei occurrere gestirent, & ob suavitatem aquationis ejus quicquid peteret impetraret. Pependi itaque a
H sim-

res. Nobilis figura, qua Aquatio illi concessit quibus indigebat. Est alicujus, valet consortium, commercium, jucunda & recreans conversatio. ایران est inf. 4. conj. 2

ویرد descendit, speciatim descendit in aquam. Plena phrasis est ویرد ماء Alcor. 28: 23. descensus aque; aquatio. Unde absolute ویرد descensus pro aquatione coepit invalescere; ut in Proverbio

لا افعله حتي یرد الی

Non faciam illud, donec descendat Crocodilus terrestis. Ad Calendas Græcas. Sic descendere pro aquatum ire fumo Esaj. 63: 14. כדמה בבקה חרר. Est figura a jumento siti & lassitudine confecto, quod emenso tandem itinere detractis oneribus, aquatum ire permittitur. Sic jam ایران est præbere descensionem, id est commodam aquationem, qua te recrees, & tedium diluas. Cum quæ imagine pulchre confiluit

عذوبة Actio a عذب med. Damata, quod 3. signif. apud Golium est Bona dulcisque fuit aqua. Sequens يسعف est fut. pass. 1. Conj. 2 promovit & confectum dedit negotium. Sic Golius. Apud Gigezum est سعف بجاجته

Saafon, sponse supellex, Gallice trousseau, ut sit supellectile & instrumentum necessario adjuvari. Adornari. Tandem مراد est part. pass.

4. Conj. postulatam. Omne quod, quis petis, a verbo مراد med. Var. ultro citroque discursis & commœvit. Ivis aquatum pabulatumve. Appetivit & cum studio ambivit. Ab hoc themate lucem capit Hebræum ویرد, cujus etiam vis sita est in discursitatione, & commœtione, ultro citroque facta.

فتعلقت باهدابه

الخصائص ادايه

Et pependi a simbris ejus ob eximias dotes eruditionis ipsius. Verbum علق pependit, & adfixus fuit, supra jam illustratum. Ejus conj. 5. egregie & proprium & improprium usum hic exerit. Teblebis

تعلقت باهدابه اي باطراف ثوبه والاهداب في الاصل الخيوط التي تبقي في طرفي الثوب من عرضيه دون حاشيته وهذا كناية عن التعلق

وَلَقَدْ وَبَّهٖ اِيْرَادَهٗ يَسْعَفُ بِمَمْرَادِهٖ
فَتَعَلَّيْتُ بِأَهْدَابِهٖ لَخِصَاصِيصِ آدَابِهٖ
وَنَافِسْتُ فِي مَصَافَاتِهٖ لِنَفَاسِصِ
صَفَاتِهٖ

التعلق بصحبته وملازمته

Pependi a simbris ejus, hoc est, ab extremitatibus vestis ejus, sunt autem اهداب in radice ac origine filamenta, quae remanent in extremitatibus vestis, ab utroque ejus latere, sub limbo ejus. Estque hac figurata circumlocutio societatis et affinitatis cui deditus eras. Confer Zach. 8: 24. מחזיקו כנף איש יחוד.
Ab hac imagine *Litibus* جاشية *marginis*, Ora vestimenti induit significationem *asseclarum & clientium*, qui تشبثوا بذيل الذمة *affixi haerent ad Laciniam laxam protectionis aut patrocinii*, prout loquuntur in Oriente. Uberius id declarabitur ad *Confess. 6.* ubi Hebraeorum non ex hoc fonte fluxisse ostendetur. اهداب est plur. fract. ab هَدَبٌ, Cilia sive pili palpebrarum. Cirratae extremitates vestium, peniculamenta, simbra. Forma هَدَبٌ exprimit etiam co-

mam propendulam arboris. Et هيدب Nubes propendula in pluviam prona; quasi in filamenta se resolvens. Plena locutio est Domina comae propendulae nubes, in Diw. Hud. Perspicietur hinc quid sint שיערים pluviae per filamenta descendentes. Porro خصايص est pl. fr. a Res propria ac peculiaris, cujus masc. est خصيص. Neu-

trum in Golio comparat, sub خص proprium et peculiare tribuit; sed extat ibi خاصة proprietas, pro quo & خصيصه dicas, unde nostrum designat eximias proprietates. & peculiare dotes. Denique آداب pl. fr. ab آدب Elegancia morum ac doctrinae. Thema آدب.

ونافست في مصافاته
لنفايس صفاته

simbriis ejus ob singulares gratias Elegantiarum ejus, & summo studio adspiravi ad intimam ejus amicitiam, ob pretiosissimas ejus dotes. Eo autem Curas ego meas detergebam, & soles mihi

H 2

mihi

Et adspiravi ad intimam ejus amicitiam ob pretiosa dotium ipsius. Verbum نَافَسَ *est in pract. 3.*

2 spiravit. Unde نَافَسَ *nas*

adspiravit. adspirando & expetendo contendit. Id Hebræis erat נָפַס *tolle animam ad aliquid.*

Studiosè & ardentèr adspirare. Ab eadem hac radice est نَافَسَ *,*

proprie adspiratum & ardentius appetitum aut captatum. pretiosum.

Ipsūque verbum نَافَسَ *inde pretiosa fuit res, & tanquam adspirata, anhelata. Ejus formæ plur. fract. est* نَافِيسَ *; estque multo*

gratiosissima illa structura نَافِيسَ *est*

studiosissime adspirabam ad نَافِيسَ *adspirabilia &c. i. e. pretiosissima*

& ab omnibus anhelata. Philarabibus non injucundum accidet, si thematis hujus glossas confuse & permiste editas apud Golium ex Zjanbario, discrevero, & ad Originem redegero. Flare, Spirare est primigenia notio. Hanc non expresserat Zjanhari, quod Arabibus suas Glossas contexebat, prout Latinus aliquis Flandi diversos usus enotaturus, proprietatem, ut notissimam, magno silentio transmitteret. Primum autem Glosse-

ma est نَافِيسَ *Petivis*

te maligno oculo. Tu verte, si vim & genium linguæ velis, sufflavit

te sufflatu. Inter præstigias excantatrices est sufflatio. Secunda significatio, peperit, puerpera evasit

mulier. Proprie flavit, spiravit in doloribus. Esaj. 42: 14. Ut puerpera clamo, & puerpera simul

ore simul maribus spiro. Habes ibi נָפַסָּה *, unde* נָפַסָּה *anima, Arabice*

نفس. Male ad نَافِيسَ *a multis reductum. Similiter nunc nostrum*

نفس, unde item نَافِيسَ *anima. Tertia classis exhibet* نَافِيسَ *idem*

quod نَافِيسَ *pepercit rei, tenax fuit, quasi tu dicas cum suspirio, & invitus dedit. Integra locutio id demon-*

strabit نَافِيسَ *عليه بخير قليل*

invidit illi. Ad verbum spiravit super eo in re exigua, id est avare, sordide, non sine suspirio dedit. Item

نَافِيسَ عليه الشئ putavit eum

indignum seu in idoneum efferci; proprie suspiravit super eo ob hanc rem.

Sequitur quarta glossa نَافِيسَ *pretiosa fuit, seu talis habita res.*

Id jam dixi intransitive esse adspirari, anhelari. Quinto, forma passivi,

نَافِيسَ

pretiosa fuit, seu talis habita res.

Id jam dixi intransitive esse adspirari, anhelari. Quinto, forma passivi,

نَافِيسَ

pretiosa fuit, seu talis habita res.

Id jam dixi intransitive esse adspirari, anhelari. Quinto, forma passivi,

نَافِيسَ

pretiosa fuit, seu talis habita res.

Id jam dixi intransitive esse adspirari, anhelari. Quinto, forma passivi,

نَافِيسَ

صَفَاتِهِ فَكُنْتُ بِهِ أَجَلُّهُ قُومِي
وَاجْتَلِي

passivi, *enixa est* نَغَسَتْ غَلَامًا, *men inter* نَسَمَةً, *spiritus*,
puerum. Id consonat cum primo, *status exilior*, & *نفس* *spiri-*
nisi quod nunc sit, *in flatum*, *sus* *tus*, *status longior*. Speciatim *نفس*
piratumve coniecta est ob puerum. *bibere auri*, *spiritu non intermisso*.
Porro in 2. conj. *Leuuius mero-* Aliquando tamen contrario adspe-
*rem, recreauit, commode tracha-*ctu, *respirauit inter bibendam*.
uit. Proprie fecit *respirare*. 3. conj. Iterum in 5. *illuxit aurora*. Nempe
jam declarata. 4. sonat, *Cupidum* *adspirauit*. Nec non *increuit*,
reddere; quasi *facere adspirare*. *augmentum cepit dies*. Id *Cant.* 2:
Item intransitive *complacuit res*, 6. est. *דוּם הַיּוֹם הַזֶּה*. *Donec ad-*
quasi *fecit respirare & recreauit*. *spires dies*. Item *diffudit aquam*
5. *Respirauit, anhelauit, duxit lon-* unda. Est hæc *Virgiliana imago*
giorem spiritum. Hinc discite disci-

Qua vada non spirans, nec fracta remurmurat unda.

Male *Seruius* & alii *sperant*. Rari- *gantissima vis a Zynbario non*
tas frandi fuit. Aliter iterum *annotata, qua* *نفس* *est moram*
fissus fuit arcus, spirauit *longiorem traxit, a respirando*. In
quasi, & cum *spiritu crepuit, qua-* *Nawabig*
liter *vesica*. Pro cumulo sit ele-

الناس اكثرهم اعمار
وان تنغست بهم الاعمار

Homines maximam partem imperiti:
Etiam si secula ipsis respirent, id est, protrahantur.

في مصافاته صفاته *Vav. Clarum, defacatum fuit vi-*
Est alliteratio, cui maiorem in *num. Inde* *صافا* *sincero, puroque*
modum deditus *Oriens*. Prius *adfectu fuit ergo aliquem*. In 1.
Est *مصافاة* *inf.* 3. *a* *صفا* *ult.* *Conj. Abdulph* *elegantem extulit p.*
308. *لا يصفو قلبه لكم*

Non

mihi candidi illucebant, hilari & renidente vultu ut sponsa
H 3 spon-

Non defacatum est cor ejus vobis.
Sequens صفات est plur. San. a
صفة Qualitas. forma. attributum.
proprietas. dos. Thema est وصف
descriptis, quasi dicas descriptionem,
vel descriptam qualitatem.

اجلوهومي

detergebam curas meas. Ultimum
detergerebatur pl. fr. ab هم sollicitudo
a themate هم tabuit, & tabescit.
Tabescere curis, intabescere, om-
nibus in linguis notum. Don He-
braeorum hinc illustratum in Ori-
ginibus. Cum eorundem הן con-
fuit nostrum جلا ult. var. Ex-
cessit e patria, migravit, exulavit;
& transitive, in exilium deportavit.
Secundaria est notio hæc. primaria
est deterfit, & deterfus fuit. Niti-
dum, clarum, nudum, glabrum
reditit aliquid; & nitidus, clarus,
nudus, glaber, calvus factus fuit.

Hinc جلا Manifestavit, retexit
rem: Hebraice הלה Revelavit.
Et alio adpectu جلا in exilium
egit, quasi dicas deterfit locum ali-
quem, incolis abductis; & sede
ipsorum nuda relicta. Affinis est
imago 2 Reg. 21: 13. Extergebo
Hierosolymam, quemadmodum quis
exterget paropsidem; exterget &
everfam capite fissit. Ad Originem
hauc allusum in Hist. Tam. p. 183.

انما اردتما بذلك
تبريد الناس
وتشريدهم واجلاهم عن
لوطنهم وتجريدهم

Utique intenditis tantum hoc con-
silio vestro separare homines, &
dispergere, eosque detergere n sedi-
bus suis, atque decorticare. id est
deripere. detrahere. depellere. No-
strum detergere curas, aut tabidas
sollicitudines est alterius naturæ,
rubiginem moeroris discussam indi-
cans, & animum vultumque niti-
datum, hilaratum.

اجتلي زماني طلق
الوجه ملتصع الضياء

Venustissima periodus. verbum e
verbo; Nitidum adspicebam tem-
pus meum, exporrectum vultu, mi-
cans splendore. Id liberiore versio-
ne exprimendum fuit, ut mens
Hariræi perciperetur. اجتلي
in 8. conj. ا جلا, quæ spe-
ciatim valet Resectam & nitentem
adspexit sponsam. Cum sponsa for-
mosissima ergo hic comparantur dies
beatiores, quibus soles candidius lu-
cere videntur. Iudæi consimiliter
Sabbatum appellant Sponsam. A
طلق solvit, laxavit, defecandit

locu-

وَأَجْتَلِي رَمَانِي طَلَقَ الْوَجْهَ مُلْتَمِعَ الصَّبَاءِ
 لَرِّي قَرَبَةً قَرَبِي وَمَعْبَاهُ غَنِيَّةٌ وَرَوِيَّةٌ
 رَمَّاهَا وَمَحْيَاهَا لِي حَيًّا وَلَكِنَّا عَلَي ذَلِكِ
 بَرَهَةٌ يَنْشِي لِي كُلَّ يَوْمٍ نَزْرَهَةً وَيَنْدَرُ
 عَنْ قَلْبِي شَبَهَةٌ أَلِي أَنَّ جَدَحَتْ لَهُ يَدُ الْأَمَلِاقِ
 كَأْسُ الْفِرَاقِ وَأَغْرَاهُ عَدَمُ الْعِرَاقِ بِتَطْلِيلِ الْعِرَاقِ
 وَ

locutio طلق الوجه solutus

vultu. *exporrectus, nitens*. Rediffime autem *Tempus exporrecto vultu* inducitur, quum & *capere frontem* dicatur idem tempus, sub radice **كلح**, cujus participium

كلح est homo rugosa ac cape-

rata fronte, item, fortuna irata & adversa. Uterque usus in Libro *Jobi* servatus sub **כלח**. Alibi hoc latius. *Micans Splendore tempus*, eadem figura: sic tamen, ut & in *Sponsam* phrasis illa, uti etiam superior, quadret. *part. in 8. a* مع

micuit, tremulum coruscavit. ضياء

lux, splendor, a **ضياء** *micuit*, ignis, in 4. conj. *emicare fecit*. Honelle nonnunquam *excrevis* & *sparsum ejecit* urinam, purgamenta naturæ. Ecquid agnoscis *micuit*

excrementum, & צואה? quasi dicas *emicationem*. Ab eadem radice *pululasse* videntur **צאצא** *propagines, germina emicanti* a terræ, stirpis, familiar.

Et vultu ومحياء لي حيا

sum ejus pro ubertate annonæ. Uterque Scholiastes pro vultu dat vitam, qui legerunt مَحْيَا; a مَحْيَا idem ac حَيَاة; thematis مَحْيَا idem ac حَيَاة; thematis vizit. Non promptum ha-

buere vocabulum **مَحْيَا** *vultus salutatus; & latiore usu vultus, præsertim honoratus & spectabilis. Est part. pass. 2 conj. ab eadem radice. Tebrizi ad Hamasa. المحيا*

الوجه من الانسان

لانه

sponso aridentes: reputanti familiaritatem ejus pro omni affinitate, & domum ejus pro sufficienti possessione, & conspectum ejus pro irrigatione, & vultum ejus, pro summa ubertate annonæ. Hoc in statu perseveravimus ad longum temporis spatium, quo ille mihi quotidie novæ aliquid voluptatis producebat, & a corde meo tenebras dubiorum dispellebat, donec miscuit ipsi manus inopiæ poculum discidis, & impulit eum defectus offis quod roderet ad vale dicendum Chaldææ, & ex-

لأنه يخص عند
التسليم بالذکر
فيقال حيا الله وجهك

Mohaija est vultus hominis, quia ille peculiariter inter salutandum solet memorari, dicitur enim, vita beet Deus vultum tuum. Sic ergo salutatus invaluit pro vultu. Crebro utuntur Poetæ, nosterque poetarum flosculos undique carpens. Sequens حيا est, Teblebio declarante مطر عظيم وخصب
pluvia copiosa, & ubertas annonæ. Notentur spissæ paranomasiæ inter حيا & حيا præcedensque

& معني حيا cum حيا & حيا
قربي & قربه nec non غنية

جدجت الاملاق

Miscuit illi كاس العراق
manus inopiæ poculum discidis. Prius
جدج spatha, quæ مجدح di-

citur, commovit medicamentum, atque ita miscuit. املاق inf. 4. a ملق, cum aliis notio- nibus complusculis. Inde املق Ad inopiam redactus fuit. impos- vast. Item, Caspitavit, in lubrico procidit equus. Origini aperien- dæ clavem porrigit Teblebius.

الا ملق العقر وهو من الملق
وهي الصخرة الملساء فاملق
كانه صادف ملقة لا تنبت
شيا من خصب ومثله اكدي
الحافر اذا صادف كدية

Imlak vocatur inopia, a Malaka, quod est saxum leve. Unde Amlaka quasi dicas pervenit ad Saxum leve, quod nihil producit copiae ac proven- ius. Sic dicitur pervenire ad solum durius, qui fodiens, & aquarum venas quarens, luditur. Nempe

pervenit ad solum durius etiam adhibetur figurate in eum, qui inops & egenus incidit in divi-

& expulerunt cum necessitates commoditatum vitæ, ad de-
serta terrarum omnium pererranda, eumque filo comi-
tū

tritum in portione ac sorte ingrata, Arabibus quoque nihil familiarius
quali potionem amarā diceret; sic Hariri Conf. 28.

ووثبت فيهم وثبة الذيب الضري علي الخروف
وتركتهم صرعي كأنهم سقوا كأس الحنوف

Es infilai in eos ritu lupi irritati in agnos:
Es liqui eos stratos, ac si poculum necis essent potionati.

الروح والمال كاسين ان | Es potiomarunt quemque coram vi-
يسقوهم كاس حين | num raptæ vita simul, simul opum,
Us potandum daret ipsis poculum e- | duo pocula. Novo iterum adjun-
xitii. Plenius pag. 228. فسقوا | cto colore pag. 322.
كل واحد منهم خمرة سلب

وانا بساقى الموت فاجاهم بكاسات الثبور *

Ecce autem Pincernam Mortis, qui oppressit eos poculis exitii.

Hæc pocula turbinibus missa jam Idederat etiam p. 320.

وسقوهم كاس السموم وجرعوا كأس الحنوف

Es potiomarunt eos poculum venti venenati diurni, sorpservuntque
poculum venti venenati nocturni.

Eadem est figura Psal. 11: 6, | Bibendum præbe ipsis calicem aqua-
וַתִּשְׁתְּ אֶתְּכֶם מִיַּד מֵתָאֵם | riorum mortis. Ubi per mortis a-
venenatorum portio calicis eorum. | quaria intelliguntur, acies & præ-
In Moallekât reperio | lia. Consimili sensu positum illud
بكاس جياض الموت | in Hamasa.

سَلِكِ الرِّقَابِ خُفُوفَ مَرَاةِ الْأَهْفَافِ
فَشَخَذَ

وقد سقي القوم كأس النعسة السهر *

Et patiarat jam homines poculum dormitationis vigilia.

Id est *pre longa vigilia alto somno oppressi jacebant*. Hinc lucis non nihil accrescit imagini Esay, 29: 9, 10. *Inebriati sunt & non vino*; portione nempe multo potentius mergente: *quoniam insudit super vos Deus spiritum soporis &c. &c.*

أغرله هدم العراق بتطبيق

العراق *Infligavit ipsum defectus ossis quod roderet, ad vate dicendum Chaldaea*. Radix غرا ult. Vav & je, agglutinare & agglutinari. unde secundariae notiones pinguitudinis obductae; studii deditissimi & glutine affixi veluti; irati etiam impetus instar canum mordicus agglutinatorum. In quarta لغرا *infligavit canem, fecit agglutinari morsu ad praedam. Excitavit lites & inimicitias*. Id Hebraeis fuit רגל, ejus thematis genuina potestas nondum constitui potuit a Lexicographis.

عرق est Plur. fr. a عرق

Os *denudatum carue*. Thema عرق *Rosit. Rodendo nudavit os carne*. Hinc explicandum autuma Job, 30: 3, *אין עפר* Vulgo *fugientes in aridam solitudinem*, ex Chaldaica notione. Fortius erit, & figuratius, *Rodentes aridam solitudi-*

nem. De qua figura ad *Johannem*. Ibidem *ψλ. 17. Ussa mea pertransiit, & arteria mea non quiescit*, ita vulgo; & quidem usus Arabici auctoritate, quo

عرق, hujusce nostri thematis

derivatum est *arteria*. Id tamen languidum ibi. Intenderur vis sententiae, si assumamus, *Et Rodentia mea non dormiunt*. Sic habemus *ossa portusa simul, simul rosa, carnibusque ac medullis nudata*. Sequens تطليق inf. 2. Conj. a طلق *dimissa ac repudiata fuit mulier*. Est ergo metaph. a *repudio*, & *repudiatio Iracae sive Chaldaea*, non injucunda imagine valebit *discessum longinquum, sine spe reditus*.

وأعطته معاون الرفاق

Es expul-

runt eum necessitates commoditatum vata, ad desertum plogarum. Verbum *لها*, *ejecit, emisit ex ore*; & sic *enunciatio verba*. Ita *Goliath*; qui etiam annotavit formulam جاء *وأميت فليق* *وقد لفظ لجماعه* *laffiss*. Proprietatem si velis, ver-

te,

tum viantium inseruit vibratum tremula paupertatis vexillum.

I 2

Ea

te, venit, quum jam frenum ore
eiecisset. Ad indolem verbi peni-
tius inspiciendam habe ex Teblebio

يقال اكل التمرة ولغظ

النواة ومنه سمي الكلام

لفظا Dicitur, comedit

dactylum, et projecit officulum e-
jus: Indeque sermo dictus est hoc

vocabulo quasi projectio vocis. Se-

quitur معاون plur. fr. 2 معون,

معون, quod apud Golium subrad.

عغنس egenus fuit, cognitum tan-

tum pro vestis trita. Sed patet

latius & complectitur etiam ino-

piam, ac egestatem ipsam. Rarior

tamen usus ille, ut ex hoc Scho-

lio patere poterit. جمع معاون

عون فهو فقد الشي وجميعه

علي غير قياس ليقابل بها

معاون وقيل ان معاون جمع

معون وهو العون نفسه

plurale a معاون, quod est agere, de-

siderare quid. Focis autem plurale

hoc citra analogiam, Maaawiz, ut

eo rhythmo Maphawiz exciperet:

Dicitur tamen etiam, esse plurale a

معون, item ut معاون necessitatem

sonante. Sequens ارفاق est in-

fin. 4. conj. 2 ارفاق Benignus,

facilis fuit. Item iurvis, profuit.

ارفاق Commoditati fuit, omni

opportunitate iurvis. Derivatum

quis cubito ininitur, indeque por-

ro commoditas omnis. ارفاق Cu-

bital, cervical. Quicquid suffulcit.

Conjug. 8. ارفاق luminis fuit

cubito, vel & suffultus fuit cubitali.

Improprie commoditate omni adju-

tus fuit. Non est dubium, quin a

cubito mixto, & suffulto ductum sit

illud Cant. 8: 5. וְיָרֵם לְךָ מִן הַיָּם,

quo de jam monuerunt etiam Vi-

ri Docti. Porro معاون plur. fr.

2 معاون, cujus thema فنان

potitus fuit. salvus evasit. Voluit

Arabum Philologi hinc desertum

dictum, boni ominis causa, quasi

dicas locum unde salvus evadere

quilibet exoptat. Hic sensus Scho-

لميت الصحراء معاونة. iii.

علي التفاوض لاد الرجل لدا

قلعها وقصد فلان ونجا

Desertum vocatum est Maphazab

Ominantis ergo, quod qui illud tra-

jecit, voto potitus est, & evasit.

Ultimum ارفاق plur. fr. ab

ارفاق tractus terra, plaga mundi.

Mundus. Eturizon.

نظامه

فَشَحَذَ لِلرَّحْلَةِ غُرَامَ عَزَمَتِهِ
وَوَطَّعَنَ يَقْتَبَانِ الْقُلُوبَ بِأَمْرِ مَتِهِ
عَامِ

نظمه في سلك الرفاق
خفوق مراية الاخفاق

*Infernis cum filo comitum vianitum,
tremula vibratio vexilli inedia. Fi-
guræ Orientales. Priorem ita ex-
posuit Tablebius.* امران بسلك

الرفاق الطريق الذي
ينتظمون فيه اذا اخذوا في
السير لانهم يمشون

فيه واحد بعد واحد ونظامهم
الطريق وصار لهم كالخيط
الذي ينتظم فيه الاشياء

*Intendit per filum comitum Viam,
in quam inferuntur quasi, quum
iter ingrediuntur, quia in caput gunt
singulus post singulum, atque ita in
seriem eos necessest via, esseque iis ve-
luti filum, in quod res inferuntur.*

هكذا هو Addit alter Scholiastes

مشي الابل في الصحراء بعير
بعد بعير نقد نظامهم
الطريق كما نظم الخيط
الجواهر ولذلك تقول

العرب سلكنا الطريق
كانهم مشوا في سلك

*Talis est incessus camelorum in de-
serto, camelus post camelum, eosque
proinde conserit ac connectit via,
quemadmodum filum connectit mar-
garitas. Ideo etiam dicunt Arabes
infilavimus viam, pro longa linea
ingressi sumus. Gallis quoque pla-
cuit enfilier un chemin. Dicerem
tamen in hac phrasi, Arabica qui-*

*dem, filum سلك non esse viam
ipsam, sed lineam & seriem potius
camelorum, cum suis sefforibus,
naso sequentis cameli ad caudam
præcedentis religatò. Ad hoc fi-
lum alluditur Jobi 6: 19.* *מִלִּי
שָׁבַע כִּי לִמִּי* Altera locutio figura-
ta a vexillo, pendet ab usu illo,

مراية *vexillum album* بيضاء
sub cuius vexilli auspiciis, læ-
ta quæque contingant. Contra
sub nigro vexillo ingruunt Cala-
mitates, impressionemque dant
sævam atque hostilem. Est autem
مراية *vexillum militare* اراي
vidit, quia ab omnibus in oculis
habetur. Eleganter in *Hist. Ta-*

merl. p. 126. اقامة لاعلام حرمه

دولتكم

Exacuit proinde ad iter suspiciendum aciem propositi sui,
& profectus est, *habenis suis simul corda circumducens.*

13

Post

دوتكما ونشرا لرايات

ut erigerem signa Majestatis imperii vestri, & explicarem vexilla-terroris potentiae vestrae. Porro **خفق** verbum

خفق in infinitum: in prima est signate usurpari amat in *vexillo tremulum vibrante.* Proprietas radicis late fusae, nobilibusque metaphoris ditatae, sita est in *vibratu crepitante.* Inde significationes a

pud *Golum* diversae, *palpitavit, mutavit, micuit, cum susurro sonnit, crepuit, percussit solea, lamina enlis, quavis re lata, crepitum cum vibratu reddente, volavit, ad occasum inclinata fuit stella.* In conj. 4. praeterea *voto excidit; repulsam passus fuit; vacuus & sine praeda rediit venator.* Ejus infinit.

الخفاق a Scholiaste declaratur

الخيفة وتعذر المطلوب

frustratio spei, & defectus ejus quod quæris. In *Hamasa* a *Tebrizio* exponitur **الافخاف** أن تغزو

ولا تغنم او ترجو وتخيب

Jebphak est, si expeditionem facis, nec quicquam praeda auferas, aut si speras, & frustra es. Metaphoræ ansam indicat *Tehlebius* ad *Conf.* 11.

الخفق خاب واصل الخفق

الاضطراب ففكان الخايب

Achphaka est frustratus fuit, Origo autem radicis est concuti tremore, estque ac si is qui frustra est, concuteretur tremore ad frustrationem. Existimo tamen fontem istius usus adhuc altius esse repetendum, eumque profuisse ab *ave alas tremulum concutiente* quod etiam speciatim continetur sub **الخفق**.

فشحن للرحلة غراب عزمته

Et acuit ad discessum aciem suae intentionis. Scholiastes breviter id

جعل للعزيمة حدا

مصقولا علي جهة المبالغة في

تججيل السفر *Dedit proposito*

aciem expolitam, ad indicandum studium properandi itineris. غراب

acies, a **غ**, habet rariores quoddam usus, de quibus alibi forte commodius.

وظعن يقتاد القلوب بانرمته

Et migravis sequentibus ipsum cor-dibus in capistris ejus. Figuræ vim ita enucleat Schol. **جعل** تغلق

قلوب اصحابه عند فراقهم

وجنه

فَمَا رَأَيْتَنِي مِّنْ لَّاؤِي بَعْدَ
بَعْدِهِ وَمَا شَأْنِي مِّنْ سَأْتِي
لَوْضَالِهِ وَلَا لَاحَ لِي مَدَّ نَدَّ نَدَّ
لَفُضْلِهِ وَلَا تَوْ خِلَالِ حَسَانِ مِثْلِ
خِلَالِهِ

وحينئذ اليه كانه قد ربط
فيها الزمة وقادها بها معه

Facit affixa ei corda sociorum, eorumque erga ipsum desideria, tamquam capistris ab ipso religata, quae secum abduxerit. ظنن est Hebr. *ظنن*, *Tfide* ex dialecto in *da* mutato. *ظنن* 8. conj. a *ظنن* duxit. *ظنن* equum. Eadem vis nonnunquam in 8. quamvis & passive ea

usurpetur. *ظنن* est plur. fr. a *ظنن* *funiculus annexus annulo, qui per nasum cameli trajicitur, ut eo regi possit. Ei alligatur babena. Est ergo proprie Capistrum; quod Chaldaeus quoque ظنن. Illius capistri usus latissime se diffundit per figuras ac metaphoras diversas* *Hig. Tam. 343. القى الي يده*

من ذلك الامس زمامه

Manni illius injecit rei gerenda capistrum. Pro Rem istam ei demandavit exequendam, ejusque ductui ac arbitrio permisit. Alio adpectu

projecit Capistrum ejus, vel Lanavis *Lanavis* *capistrum ejus valere potest, cum suo ipsius arbitrio tradidit, ut grassetur pro lubitu. Inde explicandum puto Ps. 140: 9. פָּנָה אֶל הָאֵרֶץ Capistrum ejus ne laxes; & restituo derivatum צָוַי pro Capistro. R. dixit *capistravit, alligavit* *mentum, varias quoque metaphoras admittit, inter quas* *قدم**

*aggressus est aliquid, strenue, audacter; in bonum, in malum, pro materia ac serie. Habes originem Hebraei צָוַי deliberatum, decretum, destinatum quid habere, & ita aggredi. Latinis destinare antiquitus fuit vinculo ferro ligare. Inde destinare quid apud animam & in animo; item destinare absolute. Sagaciter id jam subolfece- rat Coccejus, quum צָוַי confe-rens cum Chald. צָוַי capistrum, addit, *Decretum animi, est quaedam ejus constrictio. Hac alibi deducenda, & uberiori luce perfundenda. Nunc tantum habeatur ad- hac e Ps. 17: 3. צָוַי עֵינַי* *Lan.**

Post hujus antem longinquum discessum, nullus eorum, qui se mihi aggregabant, placere, nullus, qui me ad consortium suum alliceret, desiderio commovere, neque mihi apparuit, ex quo aufugerat, qui excellentiam illius aequaret, aut

Languent, neque ex facili fluunt versiones. Rotundissimus erit sensus, si prisca notio assumatur, Capistris alligavi, ne transgrediantur as meum. Noster Harivius Conf. 27.

لما نرمت اللسنة
quum Capistrata fuissent linguae;
pro conticuisse. Et Conf. 11.

فلم اللفظ ان ند فما اسعد من نرم

Et capistrat sermonem, si vagatur: felicem vero, qui ita capistras.

لما راقني من لاقني

Non placuit mihi, qui adhaerebat mihi. Prius راق proprie Clarum fuit vinum. Inde improprie placuit, pulcrum, praeclarum, optabile visum fuit. Sic Sabab. Deinde لاق est associavit se. Notiones diversae hujus thematis med. se pendunt a molli & coarctato, referuntque originem suam ad لاقه Gossypium, sericum, lana carpta, in usum hunc vel illum molliter concinnata.

وما شاقني من ساقني

Nec desiderio me affecit quisquis impelleret me ad consortium suum. شاق Desiderio affecit res, med. vav, consonat cum Hebr.

ساق unde nota desiderium. egit, adiecit, impulit, propulit, habet derivatum ساق pax cras, & سوق سوق forum; quae quomodo digerenda videantur, & in concordiam redigenda, Origines declarabunt.

&c. &c. Ver-
bam لاح micat, splendet, ap-
paruit, praesertim in re lata & pla-
na. Ejus derivatum est لوح
Omnis res lata ac plana, sive lig-
nea, sive ossa, sive alterius ma-
teriae, quae procul micans, ocu-
los ferit. Tabula. Album. من
Midz pro uno contractum, ut
supra vidimus. نذ aufugit, va-
gatus

خَلَالَهُ وَاسْتَسْرَ عَنِّي حِينَ لَا أَعْرِفُ
لَهُ عَرِيَّتَنَا وَلَا أَجِدُ عِنْدَهُ مَبِيَّتَنَا

ندید & ند. נדד gatus fuit, est
est par, similis. فضل excellentia
& praestantia virtutis. خلال

plur. fr. a خلة proprietas, quali-
tas, praesertim bona. خلال
Dominus proprietatum pro eo qui
preditus est omnibus bonis ac donis
nature. Radix est خَل propria,
peculiaris, priva suis res.

استسر عني Latuit à me
avulsus. In Luna vel stellâ occiden-
te, ن noctes quasdam delitescente
amat usurpari hoc verbum; quod
proinde optime hic quadrat. Est
10 Conj. thematis سر cuius
derivatum سر arconum, secre-
tum. سر pars umbilici qua refeca-

sur in nativitate Hebr. שר Ezech.
16: 4. שרירות לב umbilicatio,
ut sic dicam, cordis. Interior ejus
corruptio, altissime reclusa.

سالتس. Lustrum leonis,
a عرن trajecto per nares cameli
ligno capistravit eum. Etiam fam.
form. عرينة. Teblebius ad Conf.
9. annotavit Haririum adhibere
id vocabuli pro urbe, vel sede in
qua quis degit, esseque ejus اصل
originem بيت الاسد domum Leo-
nis, at بالحقيقة جماعة

الشجر vere vim fixam in multi-
tudine arborum. Falluntur tamen
Scholiastæ, quum putarunt simpli-
citer Lustrum leonis ab Haririo
usurpari pro quavis sede; nam
semper sedem quandam inaccessiblei
& difficilem innuit. Sic Homeritanus
quidam in Hamasa.

كانما الاسد في عرينهم
ونحن كالليل جاش في قتمه

Illi quidem ut Leones erant in lustris suis:
At nos instar Noctis, qua densis ingruit tenebris.

aut qui tantas dotes collegisset : quum interim ille diu a me avulsus delitesceret, nec lustrum ejus noscitare, aut indicium ullum reperire possem. Postquam autem e peregrinatione

K

Comparat, ait Tebrizius adversarios Leonibus in arundinetis cubantibus, suamque gentem cum nocte ingruente, qua nox a nemine pellatur, sed ad omnes victrix intret.

والعرين اجمة الاسد ثم يسمي
مقتتل القوم عربنا

Est autem Aryn, arundinetum, lustrum leonis, deinde hoc nomine affectus quoque fuit locus ubi confligitur. Imo vero, hoc nomine adficatur omnis locus inaccessus, ubi viri, cum Leonibus comparandi, recubant; in quancumque tandem partem similitudo feratur. Abuzeidus erat Leo generosus, ejus ergo abdita sedes rite nunc Lustrum, arundinetum, saltus vocatur. Confessu 9. habebimus لا دخلت

مدينة ولا ولجت عرينة

Non intrabam ullam civitatem, nec non ingrediebar in ullum lustrum &c. &c. Quod postremum non simpliciter urbem jam signat, aut locum; sed locum a fortibus viris habitatum.

ولا اجسد عنه مينا

Nec reperiēbam qui eum demonstraret. Thema وجد, cujus fut. in

1. præ manibus, est invenit, reperit, recuperavit, item acquisivit opes; quod & Latinis invenit. Aliquando succensuit illi, quasi dicas invenit quid contra quem. Iterum produxit Deus, quod tamen melius in 4. conj. اوجد invenire fecit, jussit existere, & adesse. Porro وجد amore, affectu alio laboravit: ager fuit, & tristis: doluit. Stylo Hebræo etiam aliquis dicitur invenire agritudinem, & inversa phrasi, agitando aliquem invenire. Hæc in gratiam philarabum, ut notiones digerere assuecant. مبین est part. 4. conj. 2. بان distulit, distincta, divisa, segregata fuit res a re. Inde exceluit, præstitit, quod & Gallico idiomate est distingui. Inde etiam Manifestus, perspicuus fuit: distincte patuit. Item facundus, distincte eloquens fuit. ابان interstinxit, intellexit; & transitive declaravit distinctius. بین interstinctio, interstitium 3.

لوحى منبت شعبي Locum ubi Ra-

mus meus germinaverat. منبت est seminarium, plantarium, Locum ubi quid germinat ac provenit, a germinavit. شعبة est Ra-

mus

فَلَمَّا أَتَتْ مِنْ غُرْبَتِي إِلَيَّ مَسَّبَتْ
 شَعْبَتِي حَضَرْتُ دَارَ كُتْبِهَا الَّتِي هِيَ مُنْتَدِي
 الْمُنْتَدِيْنَ وَمُلْتَقَى الْقَاطِنِينَ مِنْهُمْ
 وَالْمُنْتَقِرِينَ فَدَخَلَ دُونِي كَثَّةٌ وَهِيئةٌ
 رَمَقَةٌ فَسَلَّمْ عَلَيَّ الْجَلَّاسَ
 وَجَلَسَ فِي أَخْرِيَّاتِ النَّاسِ ثُمَّ أَخَذَ يَدِي مَا
 فِي وَطْأِهِ وَيَعْجَبُ الْحَاضِرِينَ بِفَضْلِ خُطَابِهِ
 فَعَالَ

inus arboris, vel potius Rami pro-
pagatio & diffusio, a شعب divi-
sit, propagavit in utrumque latus
ramos. Ad figuræ vim ita Teblebius

يريد بالشعبة نفسه ويحتمل
 أن يكون شعبتني قرابتي

intelligit per ramum propagatum se-
met ipsum: fieri etiam potest, ut
Ramus ille designet Cognationem.
Posterius prætulcrim. in Jobnetiam
Rami latius diffusi ac propagati ad
amplitudinem familie & cognationis
transferuntur.

كُتْبِهَا *Gymnasium ejus*

Proprie *Domus Librorum ejus. U-*
bi Libri teruntur. A كُتَاب

Liber plur. fr. exillit كُتْب.

Radix كتب scripsit, conscrip-
sit, كتب, cum ista secundaria no-
tione, primariam quoque asserva-
vit, quam Origines enucleabunt.

concilia-
bulum Literatorum. A ذرا convo-

cavit in conciliabulum 8. conj. no-
tat confidere una in Conciliabulo.
Inde منتدي forma part. pass.

Idem quod confessus confa-
bulantium &c. Sequens متاديين
est plur. sanus part. in 5. ab ادب
Humanitate, & elegantioribus stu-
diis politus fuit.

ملتقي

tione mea redux sum factus in locum ubi ramus meus germi-
naverat, ejus gymnasium adivi, quod est conciliabulum ho-
minum elegantiorum, & quo confluunt tum indigenæ tum
advenæ; & ingressus est aliquis spissa præditus barba,
idemque tacero habitu, qui salute illis qui ibi assederant imper-
tita, in postremis confedit: ibi vero utres ille suos
recludere, & in admirationem dare præpollente sua fa-
cundia quotquot aderant. Dixit autem cuidam qui pro-

K 2

ximus

ملتقى &c. &c. Locus ubi con-
venitur. Iterum forma part. pass.
in 8. a التقي occurrit لقي
Occurrit, obviam ivit alter alteri.
Occurrit a singul. قاطن incola.
Radix قطن pro fixa ac patria sede
delegit. Incoluit locum, متغربين
part. in 5. a غرب absuit, peregre
abuit &c. de quo ad conf. 1.

Præditus bar-
ba spissa. Vox ذو in origine idem
quod الذي Qui, qua, quod; ab
Hebr. n. Tebrizi ad Hamasa.
ذو لغة طابئة في معني الذي
يقولون رايت ذو قال ذاك
ومررت بذو قال ذاك ويقع
علي المذكر والمؤنث
ولهذا صلح يبري ذو جفرت

Dzu est Dialecto Tajitarum Relati-
vum pronomen; quorum formulae
sunt וזו קל וזו קל וזו קל וזו קל
transivi וזו קל וזו קל וזו קל וזו קל
eum qui diceret hocce: caditque in
mas: ac fœmin: ex aquo: ac prop-
terea probum est וזו קל וזו קל
fossa quam effodi. Confer. Ps. 31: 5.
וזהו קל וזהו קל &c. &c. Quin ipsum
illud الذي eadem Stirpe cum
ذو tenetur, est enim cum
Lamed nominativi, & articulo.
Hoc porro Qui, perccehuit
elliptice pro eo qui habet, possidet;
verbi causa الذوال Et qui
opes habet; Unde Dominus, pos-
sessor, præditus re quacumque, ex-
poni solet. In fem. usitatus וזו
illa que habet. Domina,
prædita. Æque late porrigitur ac
Hebr. וזו, quum præditum expri-
mit. Sequens لحيّة barba, a rad.
لحي decorticavit unde لحي
mandibula, maxilla, וזו. a decorti-
cando nomen tractum. Quod au-
tem traducere, maledicere, dedeco-

وَقَالَ لِمَنْ يَلِيهِ مَا الْكَتَابِ
لَلَّذِي تَنْظُرُ فِيهِ فَقَالَ دِيوَانُ
أَبِي عِمَادَةَ الْمَشْهُودَ لَهُ بِالْأَجَادَةِ
وَقَالَ هَلْ غَيَّرْتَ لَهُ فِيمَا لَمْ يَجْتَهُ
علي

re efficere etiam valeat illud ver-
bum *لحي* a decorticando est
fumtum; qui enim *diffamat*, A-
rabibus dicitur *decorticare*. Ulti-
mum *كث* *Spissa* est a them.
كث *densus ac spissus, simulque*
brevis ac crispus fuit.

Et habitu lacero.
Radix *هاء* med. je, ult. *Eliph*,
paratus fuit. Ejus derivatum
هية *forma externa rei.*
contracte. Alterius vocis thema
est *ترت* *tritus & dissolutus fuit fu-*
nis, vellis, alia. Eandem proprie-
tatem obtinuit *رث* & *رث*, ut a-
libi demonstrabo.

سلم علي الجلاس
Salutem dixit super confesores. سلم
est integer, incolunis fuit.
in 2. *salutavit solenni for-*

سلام علي السلام عليك mula
pax tibi. *جلاس* plur. fr. a
جالس *sedens. sessor. confessor.*
Radix est *جلس* *sedit*; & quidem
bumi, more Orientalium. Inde
in *Golio* *جلس* & *جليس*
familiaris, sodalis, conviva, qui
cum aliquo familiariter confidet.
Sic *س* *sedere* Pf. 1. & alibi.

اخذ يدي ما في وطابه
Coepit proferre quod in utribus ip-
sus erat. Duplex interpretatio a-
pud *Tebiebium*. Prima hæc وطابه
ترقات لبنة وهو سقاء اللبن
خاصة لا يقال لغيره واراد
انه اظهر احسن محفوظاته
ولهذا يقال له ديرة لان
اللبن

ximus erat, quisnam ille liber, quem inspicias; at ille, *Diwan Abi Ibada*, cui omnes excellentiæ præbent testimonium. Hic iterum noster, an aliquid offendisti ex iis quæ contemplatus es, quod tanquam admirabile excerpendum puta-

K 3

taue-

البن عند العرب يكني
به عن كل خير لانه هو
اشرف المشروبات

per Witab illius intelligit utres lactis ejus, nam ea vox propria signat utrem lactis, nec ad alia sese extendit. Intendit autem, ipsum produxisse præstantissima eorum, quæ memoria tenebat. Hinc dicitur quoque per Deum, quam largus lactis fluxus ei! Pro quam doctus, propius, facundus est! quoniam lacte apud Arabes circumscribitur omne bonum præstans, quod præstantissimum sit potulentorum. Altera sic habet قال ابو البقا يكني

بالوطب عن الجسم لانه

Auctor est Abul Be-
ha utre circumscribi Corpus, quod illud vas sit anima: Sane vero:

indeque صغرت وطابه Vacuati
fuere utres ejus, in mortuo, vel & occiso. Sed figura utrius pro corpore, neutiquam hic quadrat. Prior expositio solida, ac unice tenenda.

Præpollente بفصل خطابه

facundia sua. formula est elegans
distinctio Oratio-
nis, pro facundia insigni, clara, di-
lucida. In Alcor. Sar. 38: 19. &
Abulph. p. 558. Adde Poc. Spec.
p. 344. Teblebius meus explicat.

خطاب مفصول بين الذي
يستمع منه من يسمعه

Orationem distinctam, - claram,
quam intelligat, quicumque audi-
verit. Est autem خطاب inf. 3.

conj. a خطاب Concionem habuit
e suggesto. Unde خطبة Chotbeb

in Relationibus Orientalibus pas-
sim Concio Sacra Muhammeda-
norum.

ديوان Diwan Abi Ibada. Vo-

cabulum Diwan notat in Origine
Rationarium vel judicarium Codicem.
Album militum. Syntagma
porro omne, & præsertim Syntagma
Poeticum. A rationario illo
codice fluxit & significatio Consilii
sive senatus supremi, qui etiam-
num Diwan in Turcico imperio
audit. Institutionem primam ha-
bes apud Elmac. Hist. Sar. p. 42.
Pri-

عَلِيٍّ بَدِيعٍ اسْتَمْلَحْتَهُ فَقَالَ نَعَمْ قَوْلَهُ

كَاتِبًا يَسِمُ عَنْ ثُلُوٍّ مُنْصَدٍ أَوْ بَرٍّ أَوْ أَقْلَحٍ *

فَلَمَّا أَبْدَعَ فِي التَّشْبِيهِ الْمَوْدِعَ فِيهِ فَقَالَ لَهُ يَا لِلْعَجَبِ
وَلِض

دُونَ *Prins Amru Ibn Elatfi* instituit fora judicialia, vel potius *senatus bellicos*. Radix est *دان* *dan* *judicavit*. *Abu Ibada* autem celeberrimus fuit Poeta, *بوخترى* *Bochteri* vulgo dictus de cujus ætate & meritis adeatur *Herbelotb.* in voce.

المشهود له بالاجادة

Cui testimonium præbetur de excellentia. Prius est part. pass. Verbi *شهد* *perhibuit testimonium*. *Pra-*

sens adfuit. *شاور*. *Algazalius* eleganter اذا يتعلق اذا

شهد ويغتاب اذا غاب

Invidus blanditur quum præsens est, & obtrechat quum abest. Designatur hac radice speciatim *testimonium illius qui præsens adfuit, fidem-que ocularem.* Alterum اجادة

est inf. 4. a *جان* *bonus, egregius* fuit; cujus 2. & 4. conj. est *egregium quid effecit.*

عشر *Offendisti.* Thema *عشر* *pedem offendit, impegit in aliquid* exponitur etiam *imminuit, inspe-*xit, *perspexit.* Ita usurpatur *Alcor.* Sur. 5: 106. & 100: 9. Rationem pandit *Tebiebuis* علي

الشي اي اطلع عليه وهو من العثار بالرجل لان من عشر في شي اعقب النظر اليه

Offendit super aliqua re, est, imminuit & inspexit. Idque ab offensione pedis, quod qui offendit ad aliquid, retro respicere soleat.

لمحت *contemplatus est.* *Pro-* *prie micante oculo strinxisti.* Sic *Tebiebuis*, *لمح* في الاصل ابصر *Indoles* verbi est, *contemplatus est intuitu levi, sive stricte*

saveris: ille, enimvero, inquit, hocce ejus

Ac si renideret a margaritis confertis, aut grandine, aut anthemide.

Quæ quidem similitudo mihi admirabiliter traducta videtur. At noster, O nimia mira, O humanitatis dispendia, nam

strictim fursimve facta, ut Golius bene habet. Prima notio est micuit, vibravit. Referatur ergo & hoc ad illustrationem Originis מִיכִיט. In Diwan Hudeitarum الميحات micantes, vel micatrices, a Schol. declarantur pro العيون Oculos.

استملحت Scitum & elegans repntaveris, est 10 Conj. املح Sallivit, & salus fuit. מלח. Secundo usu scita & elegans fuit res.

in 2. ملح rem scitam & elegantem protulit Poeta. Nempe Sal Latinis quoque Elegantiā signat. Derivatū מלח comp. & Superl. inter alia exponitur, Albicans armis turma: Rore vel pruina nox. Hi sunt usus & lusus poetici, in quibus captarunt Conspersum sale, atque ita albicans aliquid. In Hamasa fæm. ملحاء, pro turma armis candicantibus reperio, cum diversa paulo expositione Tebrizii.

وانا نضرب الملحاء حتي تولي السيوف
شهود *

Nos sane cadimus sale conspersam turmam, donec terga det; sunt gladii nobis testes.

Declarat enim الكتيبة البيضاء لكثرة سلاحها من الملح اي البياض يخالطه سواد Turmam albicantem propter multitudinem armorum, a voce מלח

quatenus significat albedinem mixtam nigredine. Eodem tamen mecum collineet necesse est. Renideret &c. &c. Ra-dix Subrigit leniter diducto ore ita ut dentes appaerant. Inde

ولضيعة الأدب لقد استسمنت يا هذا
 ذا ورم ونفخت في غير ضرم أين أنت عن البيت
 التادير الجامع مشبهات الثغر وأنشد
 نفسي

*Osrenidens, & subridens: aut
 Dentes inter renidendum apparentes.*
*In Conf. 12. Haririi reperio nobi-
 li figura ابتسام للعالف Renidens
 ortus auroræ. Habet affinitatem
 cum hoc radice Hebræum דשם
 Bossem, suave spirans aroma, quo de
 alibi latius. Egrege Oris pulchri
 dotes dilaudans Bochteri, illud re-
 nidere ait a margaritis consertis, و
 grandine, و anthemidis floribus;
 hoc est omnia illa renidendo nudare
 ac spirare. Tria distincte notanda.
 Primo candiduli dentes illius oris
 comparantur cum لولو منضد
 margarita in lineam conserta, ob
 ordinem & rectum tenorem cum
 candore conjunctum. Prioris vocis
 radix est لالا splenduit, fulsit. Inde
 margarita appellata primum حجر
 lapis fulgoris. Deinde
 منضد fulgor ipse. Posterius منضد
 part. pass. in 2. a منضد composuit
 inter se. Secundo iidem hi dentes
 grandini, درد, فرد, assimilan-
 tur; quæ figura candori jam addit
 recens semper frigus, frisbeit no-*

*bis, infra appellatum,
 quod in Golio exponitur frigiditas
 interior oris recentis, cum dentium
 nitore. Vocabulum برد grando,
 quæ alias جب الغمام Bacca
 nubis, a frigore appellationem in-
 venisse videtur, nam برد friguit
 & frigefecit. Tertio اقاح floribus
 anthemidis conferuntur hi dentes,
 quod candidi simul & suave olentes
 essent. Est plur. fract., ut &
 اقحاجي, a sing. اقحوان
 قحاح, radicis Scho-
 liales ait esse نبت له نور
 plantam cui flus candidus.
 Anthemidem seu Chamæmelum red-
 dit Golius; qui ex Camus etiam
 citat الامر قباشيره
 Anthemides rei sunt fausti ejus nun-
 cii. Quasi dicas nempe latas auras
 ejus, quibus quis primulum adfla-
 tur.*

لستسمنت ذا ورم
*Vegetum reputavisti, quod praditum
 est*

C O N S E S S U S S E C U N D U S. 81

nam sane vegetum reputavisti tumore preditum, & absque idoneis nutrimentis ignem exsufflavisti. Ubi tu præ versu bocce rarissimo qui similitudines oris complectitur? cecinit autem.

L

Ani-

est tumore. Figura. من سمن pin-
guis هو vegetus fuit. In 10.
سمن pinguem censuit. ورم
proprie est العلة tumor

morbidas. Sensus est, sanam & vegetam censēs sententiam, quæ morbo tumore laborat. Simile ex Mutenabbi adducit Zebledis.

* تحسب الشحم فيمن شحمه ورم

Censet adipem esse in eo, cujus adeps nil nisi morbidus tumor est.

ونفخت في غير ضرر
sufflavisti in id quod nutrimentum
ignis non est. Sensus figuræ est

انك مدحت من لا يستحق
profecto laudas band dignum
laude; quod & hoc versiculo eleganter expressit nonnemo.

ونار لو نفخت بها اصاب

ولكنك تنفخ في رماد *

Quod si ignem suffles, emicuerit;
Ast sufflas tantum Cineres.

Verbum نفخ est Flavit, inflavit, inspiravit. Speciatim sufflavisti ignem, unde formula نافع
nullus, quisquam domi non est: quasi dicas, sufflator fo-
miss. نار in Bibliis sic cognitum. Hinc Folis نار Jer. 6: 29. Ara-

bibus نافع, fabri ferrarii folis. Scribitur etiam نفخ, aliis usibus venustis mactatum. Spiravit ventus, manavit sanguine Vena, quod & Latinis Poetis est Spirare: item fragavit, diffudit odorem. Commovit Cæsariem. Eminus percussit gla-

نَفْسِي الْعَدَا لَتَغْرُرَافُ مَبْسُة
وَمَرَانَهُ شَبَبُ نَاهِيكَ مِنْ شَنِيبِ *

يفتر

gladio. Dedit, donavit; quasi ad-
flavit munusculo. Ejus deriva-
tum نَفْحَةٌ status venti. Halitus.
odor. aura. fama preclara. donum.
Arabes scilicet auram doni ac mu-
neris non minus amant, quam
favoris ac laudis. Sed quid jam pars
modusve supplicii, quo etiam
نَفْحَةٌ exponitur in Golio? Alco-
rani est phrasis, اِنْ مَسْتَهْمِ

نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ

Quum tetigeris eos aura de supplicio
Domini Tui. i. e. Vel tenuissima
particula ejus illos adflaverit. Per-
elegantem sane. Reliquas metapho-
ras sub نَفْحٌ & نَفْحَةٌ sepono in
aliud tempus. De vocabulo ضم
a rad: ضم exarsit, teneatur,
esse proprie الحطب الذي يسرع اشتعال النار فيه
minuta lignorum, quibus quantocy-
us succendi possit ignis.

ايمن انت عن البيت

&c. &c. Ubi tu pra. versu hocce &c.

&c. Phrasis cit haud inveniuta,

ubi tu pra illo? pro quam longe abes
ab illius excellentia? Sic alibi etiam
noster. اين est pra quatenus ubi
notavit, ut in ما من unde 2 Reg. 6:
27. &c. دِيم بيت Domus, usur-
patur pro versu, quia Arabes a for-
ma tentorii, & partibus ejus, pro-
fodiæ vocabula mutuati sunt. Cla-
rius dicam. Tentoria habent اوتاد

paxillos, habent اسباب funes,
quibus firmentur. Jam omnis ver-
sus pangitur per pedes paxillorum
& funium appellatione distinctos,
paxillo tribus literis, fune duabus
tantum constante. In eadem me-
taphora مصرع pars una janua
biforis, usurpatur pro Hemistichio.

Sequens نادر singularis, rarus,
est part. praef. in 1. 2 نادر exci-
dit. Inde نادر singularis, ra-
rum, inusitatum genus Orationis.
Item incomparabilis vir. Phoenix.
Ad Hama'sa sic Tebrizinus كل

شيئ نرال عن موضعه فقد ندم
ومنه نوال الكلام

Omnis res quae excidit e loco suo di-
citur

*Anima mea piaculum esto pro dentibus qui suavissime
renident;*

*Quosque ornat recens nitor; O admirabilem tibi
illum nitorem!*

L 2

Nicen-

citur Nadara, indeque Nawadir
Orationis, sunt rara. Porro جامع
complectens; part. præf. a جمع
collegit in unum. plur. مشبهات
san. part. pass. in 2. a شبهة similis
fuit. Denique ثغر os. Proprie
rima, biatus, porta. πύλη. ww.
Speciatim, Dentes primores.

انما نفسي الغدا Anima mea piacu-
lum esto &c. Verbum, فرا Rede-
mit, Solvit ὁλσεν. Piaculum fuit

alterius, seque pro eo Devovit. In-
de formula solennis فداك ابي
pro te devotus sit pater meus. Hoc
est, Caput tuum mihi vel Patris
Capite pretiosius est. Sic فداك
pro te devota sit
anima mea. Redemptio tua, piacu-
lum tuum esto. Est idem pla-
ne cum فدا, cujus altius re-
trusa origo. Etiam intercedente
Lam, فدا لك Redemptio tibi sit
hoc vel illud. Ut in Hamasa,

فدي له تلادي واهلي

Redemptio illi sit familia و gens mea.

Hoc est, Omnibus meis mihi carior
est. Hinc ibidem مكرم
Honorata, & مغرقة Redempta, con-
junguntur, quod posterius valet
multo carissima, pro qua caput quis
que suum devovere sit paratus.
ثغر superiori nota explicatum.
راق med. Vav, admiratione ad-
fecit. Proprie Clarum, liquidum,

limpidum visum fuit. ميسم
reniduit, est ille locus oris و
dentium, quo renidetur. Supra te-
tigimus.

نراه شنب ناهيك من شنب

Ornat illud recens nitor, sano quam
admirabilis. نران med. je, Compss.
Ornavit. apparavit. instruxit. ١٦.
Alterum شنب, varie declaratur
apud

يَعْتَرِ عَنْ لَوْلُو رَطْبٍ وَعَنْ بَرْدٍ

وعن

apud Golium. Scholiasfes meus ex-

ponit الماء الجاري علي

الاسنان او برد الغم والاسنان

aqua fluens super dentes, aut frigus oris & dentium. Intellige sis dentium nitorem semper recentem, nec nullis sordibus fuscatum. In Diw. Hud. شنب مثغر ها

Recenti frigore & nitore praedita circa dentium sedes. Forma متغر cujus plur. fr. ثغر *propagata a ثغر, non comparet in Lexicis. Habet etiam specimen grandiloquentiae Orientalis hinc ductae, in Deliciis Chalipharum, auctore Arabijade;*

نجور ممالكه يعقود فواضله

حالية وافواه مسالكه

كتغور الغواني بشنب

العدل والامان نراهية

Colla regnorum ejus monilibus praecellentium ipsius virtutum erant exculca; & ora viarum ejus, ut ora renidentium puellarum, recenti semper nitore justitiae & securitatis flurebant. Porro من شنب

ذاهيك من شنب est formula, & نها ad summum

pervenit. Inde in part. praef. ناهي

هذا نريد هو apud Golium

ناهيك من رجل

Hic Zeidus egregius tibi vir est, quo satis habeas, qui solus sufficiat: quasi dicas, qui tibi pervenit ad summum. Ita praevit

ناهيك اي mihi Teblebins :

كافيك يقال ناهيك بغلان

اي قد انتهى الامر فيه الي

النهاية والغاية

Nabiacha est sufficiens tibi; dicitur Nabiacha in illo; quasi ad summum pervenit res ejus gradum & perfectionis cumulum. Addit idem aliam adhuc explicationem, a نها prohibuit, quasi qui prohibeat se ab alio quarendo; solus sufficiens.

يَعْتَرِ عَنْ لَوْلُو رَطْبٍ

&c. &c. Nudat renidendo margaritas recentes &c. &c. Radix فر

inspexit in ore equum, ut ex dentibus atas exploraretur. in 5. قهرى

Ri-

Micantes tanquam margarita recenti, & grandine,

L 3

Et

Risit, nudatis nempe dentibus. in 8.
اوتير Nudavit dentes ridendo.

Speciatim cum gratia & eleganter
risit. De fulmine etiam micuit.

لولو margarita paulo ante illu-
strata. Ea رطب رطب Recens di-

citur, quum tantum quod e con-
cha sua prodit, quæ in Alcor. sur.

52: 23. est لولو مكنون mar-

garita a sole adhuc prosecta. Cum

illis jam recentibus, nulloque so-

lis radio adhuc tactis margaritis,

comparantur candidissimi dentes:

cum grandine item, & cum flore

antbenidis; quarum similitudinum

jucundum colorem simul, simul

odorem, supra indicavi. Acce-

dunt hic pro cumulo Flores palma

طلع, quibus nihil venustius dives

natura fundit: & bulla vi-

ni generosi. Utrumque luce aliqua

adspergi meretur; ut gratia com-

parationis perspiciatur. Prioris vo-

culæ radix طلع usurpatur in den-

te qui prodit & effert sese, nec non

in gemma aut flore, quum promi-

cat. Ergo appositissime illud طلع

heic admotum. Alterum حب

proprie signat seriem baccatam, ut

sic dixerim, nam حب bacca est.

Hinc in Golio habes series & ordo

dentium, velut baccarum; & recen-

tis oris aqua seu saliva; ut &, bulla

aquæ. Sunt totidem usus & adsp-

ectus vocalæ حب baccata series,

quæ poni amat in bullis quasi baccis

supernatantibus aquæ, vino, liquo-

ri; unde transfertur pulchro lusu

ad dentes, eorumque tum seriem,

baccarum instar nexam, tum sali-

vationem recentem atque odoram,

in ore grato, adamato. Scholias

حب الطرف التي تظهر في

الخمر عند مزاجها بالماء

وقيل الحبيب تنضد

إلا سنان وانضمها

Hebeb notat vias, id est series &

lineas, quæ apparent in vino, quum

temperatur aqua. Dicitur, Hebeb

potius est ordinata series Dentium

& arcus eorundem nexus. Similis

fluctuatio est Teblebii. حب

هو تنضد الاسنان قال

الشاعر

وإذا تضحك تبدي حيا

و

وَعَنْ أَقْبَاحٍ وَعَنْ طَلْعٍ وَعَنْ حَبِيبٍ *

وَأَسْتَجْلَانَهُ مَنْ حَضَرَ وَأَسْتَجْلَاةَ
وَاسَةٍ

تعلو الخمر عند المزج | وقيل الحبيب طرايق تظهر
وهي التي اشار اليها ابن | في الخمر عند مزجها
هائي بقوله | بالماء فاما الفقايغ التي

كان صغري وكبري من فقايغها

جصباء دى علي ارض من ذهب *

Hebeb est ordinata series Dentium: | Dixit Poeta.

Quumque rides, ostendis baccarum seriem.

Dicitur etiam, Hebeb sunt ductum supernatanti Vinum quum tempera-
viarum qui apparent in vino quum tur innuit Ibn Hani, quam ait.
aqua temperatur: Utique bullas que

Ac si parva & magna Bullarum ejus
Glarea essent margaritarum, super fundo aureo.

Aureum fundum vocat vinum ip-
sium in patera radians: cujus bac-
catam seriem bullarum candican-
tium, حبيب, Phantasia Poeti-
ca appellat Glaream margaritarum,
respiciens ad originem حبيب
quam indicavi a bacca. Ex hisce
autem simul colligi potest حبيب
utramque istam vim sub se com-

plecti, ita ut cum bene structa &
nitida serie dentium, exprimat a-
quam illam recentem oris suaveo-
lentis, quæ instar vini generosi
bullas agentis, id est bullarum se-
riem formantis, allicere potest, at-
que quasi inebriare. Quorsum hæc
tam longa deductio? En Scopum
quo cuncta dirigebam. Cant. 7: 10.
Palatum tuum, o Amica, حبيب

Et anthemide, & palmarum flore & bulla vini generosi.

Approbarunt autem versus hosce quotquot præsentés erant,

וְהוּא אֶת הַיַּיִן הַזֶּה הַיָּקָר, *et vinum illud generosum, obambulat* וְהוּא הַיָּקָר בְּמִשְׁרָם *Prov. 23: 31.*
 וְהוּא הַיָּקָר לְדָוִד לְמִשְׁרָם, *quod amatori*
 mibi rectū vin, ductibus, lineis, baccata serie, & tractu bullarum incedit, ludique, & tum suavissime allicit, tum potentissime adficit, ac veluti inebriare valet. Habes ipsissimum illud *حب* He-
 beb eleganter depictum, cujus Radix *حب* *amorem quoque* designat. *מִשְׁרָם recta via, sunt*
 طریق *plur. fr. a طریق, vel potius طریق recta semita, &*
 linea, qua voce Teblebius supra utebatur ad scintillantes & albican-
 tes vini semitas, ac lineas baccatas repræsentandas. Confer etiam vi-
 num quod rectū semitis & lineis

استجاره &c. Col-

laudavistāquam egregium 10. conj.
 ا جان med. Fav, bonus, egregius fuit. Item, liberalis & beneficus fuit. Largiter fluxit pluvia; mbertim lacrimavit oculus; effusus in cursam suis equus, unde *فرس جوان*. Bene & velociter currens equus. Apud Golium habes etiam *جان بنفسه* Animam emisit egitque. Rectius dabis animam profundi. Sic in Hamasa Heros aliquis gloriatur, se ipsam Cuspidem Mortis contraxisse quasi, fortiter præliando, additque.

و جسد بنفس لا يجاد بمثلها *

Et animam profundi, quale tamen profundi haud solet.

Vult dicere, se prodigium vite fuisse. Ergo *جان بنفسه*

Prodigus fuit animæ rectius exponetur; siue liberaliter profudit animam. Sequens *حلا* ab استحلأ ult. Fav, dulcis, suavis fuit. pla-

cuit; unde 10. ista conf. valet, suave predicavit & censuit. Est secundaria potestas, a terendo ducta quatenus terere usurpatur pro polire, asperitatibus demtis. Jam amara sunt aspera, & acria, ut dulcia sunt mollia ac levia. Liqueat hinc *חלה* placenta, *Exod. 29: 2.* esse

وَأَسْتَعَادَهُ مَتَهُ وَأَسْتَمَلَهُ وَسَيُنْزِلُ لِمَنْ
هَذَا الْبَيْتِ وَهَلْ حَيَّ قَائِلُهُ أَمْ مَيِّتٌ فَقَالَ أَيُّمَ اللَّهِ
لِلْحَقِّ أَجَقُّ أَنْ يُتْبَعَ وَلِلصِّدْقِ
جَقُّ يَفِّ بَلَّانِ يُسْتَمَعُ أَتَمَّ
يَا

esse dulce crustulum, a חלה terri,
nam est Arabibus حلوي est
crustulum, pistor حلواني
rius. Porro استعان petiit ut
repereret, vel iteraret, est 10.
a عاد med. Vav, iteravis. Ite-
rum iterumque fecit aliquid. in 3.
عود iterata actione adoriri, infla-
re, urgere, examinare; contestari
quod est חקיר. Vocula עור adhuc,
Arabice عاد, abiterando quoque
fluxit. Alibi plura. Postremum
استمل Rogavit ut diceret est 10.
a ملا ult. Vav, cujus 5. تملي
inter alia est, Dictavit. Originis
latentis indago longiuscule nos
detineret.

per Deum. Formula
est contracta, pro وايمن الله a
rad. Dexter fuit. De Origine
ita Teblebins المبريين

انه مشتق من اليمن اي
البركة ومذهب الكوفيين
Seffa Bafrensius

statuit deductum esse a ימן felicitas:
seffa autem Cupbensium deducit a.
ימן, dextra. Posterius hoc rectum.
Nam Dextra, ימין, saepe est
jusjurandum, etiam in Bibliis.
Inde ימין الله Dextram Dei!
per Deum! Ejus pſug. fr. format
Dextra, ايمن الله, unde ايمن
Dei! Et cum Lam emphatico
ليمن الله Alias contractiones
vide sis apud Golium sub rad.
يمن.

&c. Sane ve-
ritas dignissima &c. Prius حق
est verum حق justum. Fas & jus
omne. pn. Radix حق med.
def.

rant, eorumque *dulcedinem collaudarunt*, *revocatis* quoque
 iis, & eos sibi *dictari* cupientes: deinde rogatum est,
 cujusnam esset hoc distichon, &, viveretne auctor ejus
 an mortuus esset? respondit ille, *per Deum*, veritas dig-
 nissima est cui adhæreatur, & veracitas *præstantissima* cui
 M obe-

def. ppi exprimit *definitam* &
certam rei veritatem, *firmitatem*,
necessitatem & similia. Diversos
 usus in *Golio*, eorumque cum He-
 bræo convenientiam *Origines* exe-
 quentur. Specimen modo hoc esto

اقام الشيء في حقها

Stare fecit rem super de-
finitas suas formas, eamque secun-
dum omne jus, & fas executus est.
 Hebræis ppi. Præfigitur hic cum
 articulo simul *Lam* quod voco
emphaticum, per *Phata* acce-
 dens, & *sane, profecto, certe*, cum
 vehementia & asseveratione for-
 tissima exprimens, atque tum no-
 minibus, tum verbis, tum parti-
 culis sese accommodans. In *Sacris*
 etiam illud *Lamed* multo tritissi-
 mum; quamvis paucis in locis ag-
 nitum fuerit. Recurrit etiam mox
 in الصدق *Sane veracitas*. The-

ma صدق *Rectus* simul &
Rigidus fuit. Unde *justitia factio-*
rum dictorumque *secundario* assu-
 ta. Latius deductum in alio opere.

حقيق *dignus, aptus, conven-*
niens. Inde forma *comp. & super-*
 las. احقق *pro* احقق.

لنحيكم *Socius vester*. Est a
 rad. نجا ult. *Vau*, dixit, com-
 municavit arcani quid. Inde نحي

consors arcani, socius, quem secreti
participem facimus. Innuit semet
 ipsum, qui *Confabulator & socius*,
 recens admodum accesserat. *Lam*
 est *emphaticum*.

ارتابت بعروته *Dubitaret*
de gloriatiōe ejus. A rad. عزرا
 ult. *Vau*, retulit genus ad aliquem,
 ab eoque se denominavit. Inde عروته
 est genus paternum. *Stema-*
ma. deductio stirpis, præsertim no-
 biliorum. Illa ultima notio hic re-
 spicitur, ad indicandam *gloriatiō-*
nem illius, qui se tam nobilis di-
 stichi *patrem* ferebat & *auctorem*.
 Alterum ارتابت 8. conj. a

اراب *med. je. suspitione, scrupulo,*
dubio sollicitari. Originem reclusit
 اصل الريب القلق *Teblebins*

والاضطراب سمي الشك بذلك
 لانه يقلق النفس ويتريل
 استرپ *origo est* الطمانينة
 inquiet-

يَا قَوْمَ لَنَجِيَّكُمْ مَذَّ الْيَوْمَ، قَالَهَا فَكَانَ الْجَمَاعَةُ لَمَّا تَابَتْ
بِعِزَّتِهِ وَأَبَتْ تَصْدِيقَ دَعْوَتِهِ فَنَجَسَ مَا
هَجَسَ فِي أَكْكَارِهِمْ وَقَطَنَ لِمَا بَطَنَ مِنْ
أَسْتَنْكَارِهِمْ وَجَادَمَ أَنْ يَفْرَطَ إِلَيْهِ
ذَمٌّ وَقَسَرَ أَنْ بَعْضُ الظُّلَمِ أَيْمٌ
فَمِ

inquieta commotio, *concessio*.
Dubitatio autem *ריב* est appellata,
quoniam *inquieta commotione agitat*
mentem, *ejusque pellis tranquillita-*
tem. Optime; nam *stilo Alcorani*
dicitur *شك* *dubitatio*
conciens, nempe *injecto scrupulo*
Vide *Sar.* 34: 54. & 41: 45. Est
autem *قلق*, quo *راب* solet
declarari, proprie *pulsatus resono &*
intremo, veluti quum in *vas inje-*
cto lapillo, *concussio ibi resonans e-*
xistit. Hinc *رايب* *Raib & Ryb*
apud Arabes teritur pro omni eo,
quod *sollicitat & turbat*, ut *suspicio-*
nes, *dubitaciones*, *contentiones liti-*
giose &c. &c. prout exemplis apposi-

tis Demonstrabo in Originibus,
Hebræum *ריב* ex hoc fonte illu-
straturus.

أَبَتْ تَصْدِيقَ دَعْوَتِهِ

Renuebat veracem habere ejus ja-
ctationem. Cum *عروة* nota præ-
ced. *gloriatio circa paternum genus*
pulchre nectitur *دعوة* *Prætentio*
generis, & quidem *falsa*, a *rad-*
دعا *vocavit*, unde *لنفسه دعا*
arrogavit sibi. *inf. 2. a*
صدق *Recto* – *rigidus fuit*; in-
deque *secundario usu*, *sincerus*,
verus, *innocens*, *rectus fuit*.

Æquus virtutis cultor, Rigidusque satelles.

Adi de defect. Ling. Hebr. Ara-
bum usus in *veracitatem tenoris*
servantissimam potissimum incu-
buit. Hebræi *Justitiam* sub *præ-*
magis frequentarunt. Utrique ta-
men utrumque ex Origine & in-
dole

obediatur: Profecto auctor ejus, O amici, is, qui socius vobis hodie accessit. Erat autem ac si coetus animi dubius penderet circa hanc ejus gloriationem, & negaret fidem adhibere iustationi ejus. Ille vero sagaciter odoratus est, quod in mentes eorum insinuaverat, & intime perspexit, quam recondebant intus, inficiationem & improbationem: metuens itaque ne precipiti vituperatione obrueretur, recitavit ex Corano, esse suspicionem Crimini proximam.

M 2

Et

dole thematis admiserunt ابى
ab ابى noluit, negavit, renuit;
abhorruit etiam, & aversus fastidivit, in Golio dicitur sonare contrarium מבה Hebraeorum. Non admitto contraria, quæ cum Anisiphrasibus sunt amandanda ad Utopiam. Istud ابى ult. je, Item-

que ab ult. Vav, valet quoque patrem gessit, aluit, educavit, se voluntate & affectu parentem præbuit. Sic ابى & ابى consentiunt atque conspirant. De dissensus ansa & occasione alibi disquiretur.

استنكار Abnegatio impro-
bans & inficiens. Est inf. 10. a
نكى inficias ivit, abnegavit,
tanquam incognitum plane, &
non suum. Improbavit. Repudiavit. Tanquam reprobum & invisum abiecit. Hanc amplitudinem redde 137 Fer. 19: 4. 1 Sam. 23: 7. & alibi. In 2 Conj. نكى

Fecit ut quid cognosci non poterit; Speciatim. ignota & aliena specie induit: transformavit de meliore in deteriore formam. Sic intelligas distinctius 1 Reg. 14: 5. מבה Hæc pro specimine. Reliqua lux themati נבה adhuc debita, aliam & longiorem requirit curam.

جانبي ان يفسرط اليه ذم
Metuebat ne præverteret ad sese vituperium. 3. جانبي. Præt. ab
cavit. vitavit. metuit. Hujus conj. non meminit Golius. Ea etiam occurrit in Carm. Tograï 48. Sequens يفسرط fut. in 1. a فرط prævertit. præcleravit. præcepti & nimis fuit. In verbo, re, actione omni. Origo pendet a فرط نظام Sphæularum dissolutione, ut supra deductum.

قران Et legis. Intellige فقران Corani, a Legendo sic dicti, locum recitatum, بعض الظن اثم Quæ-

ثُمَّ قَالَ يَا مَرْوَاةُ الْقَرِيضُ وَأَسَاءُ الْقَوْلُ الْمَرِيضُ إِنَّ خِلَاصَةَ
الْجَوْهَرِ تَنْظُهُرُ بِالسَّيِّئِ وَيَدُ
الْحَقِّ تَضَعُ مِرْدَا الشَّيْءِ وَقَدْ قِيلَ فِيمَا غَبَرَ
من

*Quedam Suspicio crimen est. Pro
Suspiciosus crimini affinis. Extat
Sar. 49: 12. اثمٌ est* *Nefas*
est illicitum omne. Reatus. Crimen.
Peculiariter post Muhammedis
sanctiones, *vinum, & alea.* Ori-
go thematis اثمٌ necdum
fatis perspecta; notiones enim
illæ apud Golium in 1. *Iniquita-
tem commisit, culpam commisit,*
peccavit, crimini obnoxius & reus
evasis. Pro iniquo *est* fonte judica-
vit Deus, haud dubie sunt secun-
dariæ. Aliquid fortiteresidet in part.
3. موائم apud Phiruzabad.

الذي يكذب السير

*qui falsus est mendax est in ince-
dendo, nempe qui crebro offendit &
impingit. اثمٌ Idem; Golio*

tamen *Tardus & lassus, quasi de-
linquens in consueti opere camelus.*
Sic non princeps foret hæc notio,
sed a crimine & delicto propagata.
Pro mea conjectura ab offendendo
facit etiam ماثم *delictum, crimen*
plerumque, pro Calamitate usur-
patum ab Arabsjade in opere MS.

*Quomodo offensio Latinis partim
est delinquentis, partim in calami-
tatem incidentis. Amplio tamen,
& uberius lumen circumspicio.*

Conditores car-
minis. Proprie Pigatores, deriva-
tores. *Est plur. fr. 2. مرواي pro*

قريض *irrigavit. مرواي a*
carmen, a قرض secuit, resecauit;
quasi dicas, *sectum minus, &
incisum sermonem.* Sic prævit

القريض الشعر بعني Teblebius

مقروض كأنه يقرض من

الكلام كما يقرض الشيء

قريض كقريض Karyids بالمقراض

*est car-
men, quasi dicas مقريض resectum,*
tanquam quod resecatur a sermone,
prout aliquid resectum surrice. Sic
natum quoque *مومور a مومور secuit.*
Latinorum *carmen non est cani-
men, sed carimen a carere quod est*
*carminare. Frustra est magnus Vaf-
sius quum scrinia excutit Orientis,*
pro

deinde dixit, O vos carminis conditores, & egroti ser-
 vis medicatores, metallorum utique sinceritas conspicitur con-
 ditione; & manus veritatis discutit peplum dubitationis; est
 dictum jam inde ab ultima antiquitate concelebra-
 tum,

M 3

etymo Latino. *قصر* sine
 est *duobus digitis prebentem*
pressit. Utraque radix lucem
 ut Hebræo *קָרַן*, præsertim ta-
 posterior.

اساء القول المريض Medi-
 res dicti egroti. Verbum *اسا*
Vav, *וָו* vel *וָו* Chald. est
 icamento imposto curavit. Ejus
 . *pres.* *אָסִי* pro *אָסִי*, dat

ur. *אָסִי* Chirurgi specia-
 , per quietem 3. radicalis pro
 , formæ *נָצְרָה*, quæ est
 a ordine *Erpenii*, quem vide
inm. p. 127. Sic *רֹוּאָה* pro
 . Adhibetur autem plur. fra-

pro sano, & perfecto *אָסֹון*,
 m significatio generalis restrin-
 , & medentium latior per se
 , ad solos medicatores vulne-
 , ac Chirurgos applicatur.
 , porro est a *مريض*
 otavit, quæ est significatio fe-
 daria, a detrilo cortice ut sus-
 , prout *חָלָא* deteri;
 icari, est agrotare. Istius corti-
 detrili vim præfert 2 conj.

مريض ventilavit triticum. Cla-

rius adhuc *مريض* in *5.* *قمر*
decidit, *detractusque fuit cortex*.
 Inde *قمر*, cujus potestas genuina
 latitat, lucem foenerari posse vi-
 detur. Per egroti sermonis medica-
 tores intelliguntur Magistri sanioris
 eloquentia, & lingua periti, qui
 vitia & morbos, ab imperitis adfri-
 cari solitos, possunt sanare, inte-
 gritatemque ejus illibatam confer-
 vare.

خلاصة الجوهر تظهر

Sinceritas metalli appa-
ret inter conflandum. Proverbium
 Orientalibus pertriturum, quo soli-
 dam virtutem explorando cognosci
 innuunt. *جواهر* alias margarita.
 itemque gemma omnis, latius etiam
 metalla præstantiora complectitur;
aurum, argentum, quicquid nitet
& præstat in mineralibus. Origine-
 nem & radicem ad *conf.* 1. jam
 vidimus. *خلاصة* Purior meliorque
 rei pars; *sincerrum & purificatum*
butyrum; a *خلص* Liber & salvus
evasis; bonus, exquisitus fuit: pu-
 ra, impermixta, mera, sincera fuit
 res. Hæ notiones ortæ ab extra-
 bendo *חָמ*. Extrahi est Liberari e
 peri-

مَنْ أَلْزَمَ مَنْ عِنْدَ الْأَمْتَحَانِ
يُكَسِّرُ أَلْسِرْجُلَ أَوْ يَهْزُلُ

فا

periculo, & saluum fieri. Sed & extrahi dicuntur subtilissima & purissima particula rerum. Ergo *exquisita* & *electa pars rei*, proprie *extractum* sonat. Cum *in* insuper conferri debet *خلع*, *extraxit lentius calceum*, vestes &c. &c. ut supra jam monitum.

يد الحق تصدع مردا الشك

Manus veritatis scindit vestem dubitationis. صدع *fidit* etiam valet *manifestavit*, *clare exposuit rem*; utrumque respexit noster in hac figura. مرداء *pallium*: *palla*; *vestis exterior* qua viri, qua feminæ; ipsum etiam caput, præsertim quum de feminis usurpatur, cooperiens. Radix est مردى ult. je, cujus 2. notat *pallio*, *palla*, *exteriore operimento induit*. Inde dictum figuratum مرداء الله مرداء عمله *A micivit ipsum Deus amictu proprii operis*: pro *rependit ei pro meritis*. Laudavit Tebrizius ad Hamasa. Percipietur hinc, cur مرداء in Golio significet etiam *Ornamentum* & *decus*, nec non *dehonestamen-*

tum & dedecus. Etiam per *debitum*, sive *as alienum* ibi exponitur. Ansam notionis & suavitatem simul condiscas ex *Abulphar*. p. 158: 159. ubi *Harith Ibn Calda*, *Medicus Arabs* longiorem vitam desideranti, inter alia præscribit مرداء

ليخفف الرداء *ut leves induat vestes*:

يريد بخفة الرداء ان لا يكون عليه دين

innuens per levitatem vestium, ne ere alieno semet gravet. Illuc collineat quoque formula خفيف

رداء *paucos domesticos*, & *parum aris alieni habens*; Proprie *Levis vestium*, & contra الرداء *ثقیل vestium*. Alia metaphora مرداء *gravis vestium*. Alia metaphora مرداء *apud Golium* exponitur *Liberalis bene merendo*, quasi dicas *profundus vestium*, sinu nempe laxo vel & *lacinia fluente*, *prolixus ac munificus*. Contrarium est مرداء *nimis illaudatus vestium*, cujus *pallium*, tanquam breve nimis & *arctum vituperatur*, quæ est *Avari* nota in *Hamasa*.

تامة

m, quum probatur, honorabitur aliquis, aut contemnetur.
Ec-

قمة الجسم والرداء ذميم

Humilitas corporis est; *ع* pallium vituperatur.

bi Tebrizius *الرجل او يهـ* اراد انه بخيل

كما قالوا للجواد غير الرداء *apud explorationem pretiosus conse-*
قالوا للبخيل ما يضاد *bitur vir aut vilis. Sic pressius ad-*
huc vertendum. امتحان est inf.

8. a *متحن* tentavit, probavit ex-
perimento. Hebraice *חנ*, mutato
א in ב, quæ sunt unius organi,
aliisque etiam in linguis crebro
commutantur. Est potestas secun-
daria, quæ manavit a primigenia
illa Terendi ac Levigandi, quam
Arabes quoque pro amplitudine
linguæ, ac vetustæ memoriæ af-
servarunt. Probatur, exploratur au-
rum terendo ad coticulam. Inde

امتحن الله قلوبهم
Terendo probavit Deus corda illorum
nempe ad Coticulam afflictionis &
calamitatis, quæ inde *محنة* ap-

pellatur. Sic recte vertitur apud
Giggeium. Ad Lapidem Lydium
quoque manifesto spectat prover-
biale nostrum dictum, in quo
يكرم fut. pass. conj. 4. honorabitur
propriè pretiosus consebitur, ob o-
culos ponit aurum, aliaque pretio-
sa rerum, terendo & fricando pro-
batarum. *חנ* eandem indolem
habuisse

med. *فان* *شاكى* & *شوكى* se
verit, *شك*; sed etiam in *شك*
med. defic., *شك*, suntque alia
huc in Bibliis, magnam lu-
em ex collatione utriusque hu-
is radicis aliquando foeneratura.

عند الامتحان يكرم

وَمَا أَنَا قَدْ عَرَضْتُ خَبِيَّتِي
لِلْأَخْتِيبِ وَأَعَرَضْتُ حَقِيبَتِي
عَلَيَّ

habuisse liquet ex *Esaj.* 28: 16. ubi suavi lusu Messias vocatur מֶלֶךְ חַיִּים לֵבָשׁ *Lapis explorationis*. Quasi dicas *Lapidem Lydium* ad quem *corda* hominum & *intima Cogitationes* explorentur, ut *Cocc.* in *Lex.* notat. Non displicebit, credo, imago hæc, reddita iis locis ubi מֶלֶךְ חַיִּים proficit; ut *Job.* 12: 11. מֶלֶךְ חַיִּים מִן הַכֶּתֶם *Auris* tanquam ad coti- culam terit & *explorat dicta*. Similiter reliqua. Ceterum a rad.

כרם *Pretiosus, nobilis, liberalis, generosus, magnificus fuit est* **כרם**
vitis, unde apud Harivrium Conf. 12. habemus **כרם**
Filiam vitium vel vinearum pro vitigemo latice. Ultimum **כרם**
est etiam fuit. pass. 4. ab **כרם** *med. Varv, facilis, lenis, levis fuit. Alio adspectu idem verbum valet quievit, ejusque derivatum* **כרם** *est quies, modestia, mansuetudo, lenitas, Commoditas, facilitas vitæ. Opulentia. Ex prioris usu explicandum illud* **כרם**
Deut. 1. 41.

عَرَضْتُ خَبِيثِي لِلْاِخْتِيَامِ

Produxi thesaurum meum ad cognoscendum. عرض valet inter alia *ظاهر* conspicuum fecit, & exposuit. *خبي* sub rad. *خبا* ult. *Vav* je, apud Golium est *Abdita res. Latibulum.* Prior notio hic obtinet, *thesaurumque* designat, & quidem *Literaturæ ac Eruditionis* in hac serie. *Schol.* *خبيتنى*

מכתומי ומה חבאת מן
 est reconditus meus חביתי עילמי
 thesaurus, וְכִי quod occultum
 habebam de scientia mea. Confer
 quæ supra de חבא חבא, ult. *Eliph.*
 & חבא חבא ult. *Vav* aut je, jam
 monui. اختبارי inf. 8. a خبرי
 scivit, cognovit, rescivit.

وعرضت حقيتي علي
exposui peram meam, *ad specimen capiendum*. عرض
exposuit *et obtulit ad vendendum*. عرض
Venditavit. *Plena locutio* عرض
exposuit venum. حقيبة
pera, mantica, وعاء من جلد
يحمله

Ecce autem ego produxi vobis *Thesauros* meos ut explo-
retis, & *peram* meam exposui ut specimen caperetis. A-
N
liquis

يَجْعَلُهُ الرَّاكِبُ خَلْفَهُ
Coriaceum, quod eques locat post
tergum. est a rad. حَقَبَ sub ven-
constrictus fuit camelus. In 4.
حَقَبَ Constrinxit sub ventre, su-
seu cingulo posteriore, حَقَبَ
to, in 8. & 10. conj. In se sus-
cepit commissit crimen. In Ha-

غير مستحقب انما ماسا est
non suscipiens in se crimen, tanquam
peram videlicet, vel manticam ter-
go adfixam, uti est etiam in pro-
verbio Latino. In bonum tamen
etiam حَقِيْبَة mantica hæc se præ-
bet, egregieque dictum a nonne-
mine.

وَالْبَرُّ خَيْرٌ حَقِيْبَة الرِّجْلِ

Pietas autem optima est pera selle camelina.

audavit Tebriz. ad Hamasa, ad-
حَقِيْبَة مَا يَشُدُّ خَلْفَ
الرجل والفعل منه اجتف
واستعير ف قيل اجتقب الا
kyba est quod ligatur post sellam
nelinam, indeque verbum Ibtiba-
la, post tergum sumsis pera ritu,
ad transverri coepit, ut dicatur,
a ritu post tergum sumsis crimen.
ic loci usurpatur pro recondito-
aut loculamento mercium, at-
adeo pro recondita eruditione,

quam Abuzeidus circumgestabat.
Sic in conj. 33. Desiderabat mul-
tudo ipsum remanere
تستنجش
خبائه وتستغض حقيبتة
ut vestigares thesaurum ejus, et
excuteret ejus peram. In Conf. 22.
حَقِيْبَة الاسرار
figuratius adhuc
pera secretorum vocatur a secretis.
Apud Poetas peræ mulierum sunt
Nates obefiores, quod pulcrum ve-
stis factum in Arabia. Diw. Hud.

لَفْ ثَقَالِ الْحَقَائِبِ

Crassa femoribus, graves peris.

عَلَيَّ الْإِعْتِمَارِ فَابْتَدَأَ أَحَدُ مَنْ حَضَرَ إِعْرَافَ
 بَيْتَا لَمْ يَنْسَجْ عَلَيَّ مِنْوَالَهُ
 وَلَا سَمَحَتْ قَصْرِيحَةٌ بِمَنْوَالِهِ
 فَلَمَّا أَتَرْتُ اخْتِلَابَ الْقُلُوبِ فَاتَّظَمَ عَلَيَّ هَذَا الْأَسْلُوبُ
 وَأَنْشَدُ
 فَا

In *Hamasa*.

عذاب الثنايا مشرفات للحقايب

Limpida dentium saliva praedita, ominale peris.

الحقايب *Ubi Tekrizius*
 اليرداف هنا *Pera hic sunt Na-*
tes.

بيتا لم ينسج علي منواله

Versum, non texebatur unquam
super ejus liciatorio. Id est singula-
ris textura. خشبة منوال

jugum textoris pro

منوال *ab Hebr. 1 Sam. 17:*

7. 2 Sam. 21: 19. Thema est 7

نبر med. Vav & je, unde نبر

Licium, subtegmen telæ, ab

interlucendo. Item sulcus agri nova-

ti interlucens. Item semita, & nota

lucens circa oram tela detexta. Ma-

le Mem in 7777 ponitur radicale.

ergo ex hoc & منوال

fonte *jugum textorium; Liciato-*

rium: indeque modus & constitutio

rei هذا المنوال ad hunc

modum, quasi super hoc jugo texto-

ria. Dicitur etiam ان

منوالك ان

Officium tuum est ut

facias ita. Decet te ita facere. Pro-

prie illud jugum textorium tuum: ita

tibi ista tela texenda. Hæc ad illu-

strationem Golii in hac voce sub

نال. Observetur etiam usus

Alsharestanii apud Pocok. Specim.

p. 194. Orta est hæc is eorum qui

Decreto Dei bonum & malum at-

tri

liquis itaque adstantium prævertens dixit, teneas ver-
sum hunc *singularis* plane *artificii* ac *contextura*, & cujus
similem ne *beatissima* quidem *vena* hactenus *expromsit*; si ita-
que *gracellis in præcordiis deliniendis*, contextito nobis carmen
hujusmodi; ac cecinit.

N 2

Et

ونسج علي منوالهم tribuunt
واصل بن عطا quorum liciat-
orio texuit Wafil Ibn Ata. Id proxime
ad nostrum accedit. Est tamen
figuræ nostræ major adhuc em-
phasis, nam monente Schol. يريد
ان هذا البيت رفيع الصنعة
ففي الشعر لم يصنع بيت
مثله Vale dicere hunc versum esse

celsi artificii in Poesi, cui similis
versus nunquam sit factus. Illuc
spectat etiam نسيج Unicus, in-
comparabilis. Radit نسيج texuit.
Unde نسيج Textor. metaph.
Mendax qui mendacia suit & texit.
Idem ita Græce. Venti etiam
dicuntur Texere quum ex adverso
spirantes ductibus decussatis arenas
signant. Unde in Div. Hud.

افولج من الريح نسيج

Agmina ventorum texentia.

Exponitur etiam *glomeratis inter
se pedibus Properavit*. Latinis *te-
xere gressus* &c. &c. Quin Græ-
corum *τίποινα*, quatenus *Itam*,
reditumque omnem designat, a *te-
xendo* fluxisse videtur.

ولا سمحت قريحة بمثاله
Neque prompta & facilis fuit vena
illa in consimilem illi. قريحة
indoles, ingenium, naturalis vena
& industria. Proprie prima e puteo
scaturiens aqua. Lympha pura,

limpida, nulli rei permilla, quæ
etiam قراح & قريح Teblebin
ad Conf. 6. القريحة في
الاصل اول ماء البير النابع
عند جفرها وشبه الذهن
بذلك لما تولد عنه من
Karycha in stirpe est prima
illa aqua putei, quæ scaturit quum
foditur: & comparatur ingenio
cuto

فَأَمْكُرَتْ لَوْ لَوْ أَنَّ مَنْ فَرَجِيسَ فَسَقَتْ
وَرَدًا وَعَصَتْ عَلَيَّ الْعَنَابَ بِالْمَرَدِ *

فَلَمْ يَكُنْ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ
أَوْ أَقْرَبَ جَنَّتِي أَشْشَدَ وَأَقْرَبَ
سا

cum illa ob enatos ex illo sensus. In
8. Conjug. اقترح Extemporanea
carminis vel orationis vena polluit.
In Hist. Tamerl. p. 30. جمود
congelatio vene scatulentis
ponitur pro insipientia, allusione
ad hanc originem. Porro سمح
Beneficus, liberalis, facilis, cle-
mens fuit. Deriv. سمح facilis,
mitis, lenis, liberalis. Hæc secun-
daria sunt. Primariam vim sinit
سمح عود lignum enode. In
2 conjug. eadem notio servata, ubi
سمح تقسيم est rectam, æqua-
lemve facere bastam, proprie eno-
dem. Conveniunt autem سمح
& سهل, nisi quod posterius hoc
de terra potius molli, plana, facili
usurpetur. سهل autem terra
plana ac molli opponitur حزن
terra salebrosa ac dura. Inde حزن

tristis fuit. Apud Hebræos now e
Contrario, letus fuit; quasi dicas
sine nodo & asperitate ulla cordis tri-
stitia contracti, aut constricti. Hæc
fusius alias, etiam munificæ libera-
litate, & elementis condonationis,
usibus matri Hebrææ restitutis ex
Arabia.

اختلاب القلوب Delinire corda
Inf. 8. a حلب fascino vitæ dictis
delenificis, & tanquam in septo
cordis tetigit. Redeat ad Origi-
nem supra jam ex Teblebio pro-
ductam.

انظم علي هذا الاسلوب
Contextito super hoc ductu. Thema
ظم teritur in margaritis consertis.
Inde transfertur ad carmen elegan-
ter compositum. Belgice Rygen, inry-
gen. Ejus derivatum نظم est
linea seu funiculus margaritarum.
Et figurate ملاكي الامر Id quo
nego-

*Et pluit illa margaritas ex narcissis, irrigavitque
Rosam, atque admordit uvas grandine.*

Intercessit vero nictus tantum oculi, eoque minus, quum
mirificum hocce producens cecinit.

N 3

Ro-

negotium constat ac subsistit; interior
constitutio & firmitas rei omnis;
quasi dicas nexam & ordinatam ejus
seriem. Hinc ducta phrasis انظر
نظامه dissoluta & disturbata est
series ejus, pro confusione rerum,
& turbatione omni. اسلوب du-
ctus, tractus. via. semita. modus
agendi. Pars doctrinae & cognitio-
nis etiam in Golio. Radix est سلب
traxit. Hebraeum שלב huc non
pertinet, sed cum ثلب confe-
rendum, quod Crenas & incisuras
marorum designat.

امطرت لولوا من نرجيس

Pluit margaritas ex Narcissis. Scho-
liafles النرجس له نور اصفر
فيه انكسار وفتور تشبه به
العينان ان كان في نظرها
Narcisso flos est flavus in quo
fractio & languor: cum eo autem
comparantur Ocelli languidius in-
tuentes. 3. امطرت. 3. fam. præt. in
4. 2. مطر. 2. Pluit, pro
Lacrymavit hic positum
figurate, margariti etiam Lacry-
marum figuram gerentibus. A-
matoria hæc. Sat venustum &
hocce.

بكت لولوا مرطبا وفاضت مدامعي

عقيفا فصام الكل في نجرها عقدا *

*Flevit illa margaritas recentes, & exundarunt quoque birqui mei
Gemmis rubris; quæ nexuerunt super collo ejus momile.*

rigavit rosam. سقت ورمدا

nam roseam Nota imago. ورم
est fides.

Id est bumeclavit ge-

عقت

سَأَلَهَا حِينَ نَرَأَتْ نَضُو بَرَقِهَا
 الْقَانِي وَإِدَاعَ سَمْعِي أَطِيبَ الْخَبْرِ *
 فَرَجَرَحْتُ شَعْقًا عَشِي سَنَا قَمَرٍ
 وَسَاقَطْتُ لَوْلَا مِنْ خَاتَمِ عَطْرِ *
 فحار

عضت علي العناب بالبرد

Momordit uvas grandine. Hæc longius a genio Europæorum de flectunt. *Grando* hic signat *dentes candidulos*, ut supra etiam vidimus. *Uva* sunt *extremities rubicundæ digitorum*, *fusco tinctæ*, ut *intensus* etiam *rubeant*. Id in deliciis *Gynæcæi* apud Arabes. *عناب* est *uva*, præsertim *rubra*, *purpurea*. Unde *Deut.* 32. *ענב*.

نضو برقعها القاني

Remotionem veli sui rubicundi. Verbum *نضا* ult. *Vav*, inter alia *Exiit vestem. detraxit.* *برقع* *Rica*, *operimentum faciei muliebri*. Thema quadriliterum *برقع* *ope-* *runt faciem rica*. Grandi figura hinc *Conf.* 25. *نبرقع* *Rica Austeri vultus se cooperuit.* *חפציר פנים* *Velo* *abduxit vultum*, *Stylo Biblico ten-*

dit quoque ad indignationem & i-
ram. *قاني* *part. pres. a* *قنا*
 ult. *Elipb.* *intensius rubuit*; unde
אמר קנה אהרן *junctim*
 efferri solet ad *summum gradum*
rubedinis judicandum. Est etiam
 in *rad.* *قنا* *vis dependi corium*,
 speciatim ut *rubro colore imbuatur*.
 In *Golio* quoque exponitur *fig. 3.*
Occidit, ad necem adegit. Apud
Giggejum est *قنا* *فلانا* *illum*
invasit ad necem inferendam. Id
 mihi repræsentare videtur *Hebra-*
um *קנה* *Zelotypia dñus fuit.* In
 Origine *vehementius rubuit*, *facie*
flammante quasi præ *servore* ac *Zelo*.
 Solent in omnibus *linguis* *ve-*
hementiores affectus a colore, quo
 tingunt, denominari. Sic *Livor*
 natus, pro *invidia*; sic *pallefcere*
 signat *metum*; sic *rubor* transit ad
puorem; quamvis nec *rubicundus*
vultus irati, amuli, *Zelotypi*, *La-*
tinis sit ignotus.

وايداع سمعي اطيب الخبر

Et

*Rogavi eam, quum inviseret, removeret velum suum
Rubicundum, deponeretque in aures meas suavissimum
sermonem.*

*Removit itaque crepusculum, quod tegebat splendorem lunæ,
Cadereque fecit margaritas e sigillo suave olenti.*

Hic

Es Deponere in aurem meam su-
avissimum sermonem. **سَمِعْتُ** Audi.

tas, & ipsa *Auris*. Radix

posuit. و دع 4. inf. ایداع. ۴۴۴.

deposuit. reposuit asservandum. Ea
est origo verbi *repositus*, cognatus

quasi dicas *reconditum habuit in memoria*; plane ut عى , quoque

apud Arabes est deposuit in عا,

*reconditorio, & deinde, asservavit
in silentio, memoria retinuit. In 4.*

deposuit & servandum dedit اودع

quid alicui, הודיע, Communicare,

*committere arcana, &c. &c. Hic
loci speciatim attenditur arcanum*

quid *in aere* quasi *Depositum* ac

Commendatam. Porro اطیب

est forms. comp. ac superl. a طاب
 un med Vaz. & is Bonard in

cunctus, suavis, fragrans fuit. Pro

איטב etiam effertur אטיב

in Bibliis alter-
nantur. Ur autem Hebræis

bonus suavis, saepe est suave-olens,
ita, illam potestatem mirum quo-

tum frequentant Arabes, quippe

quibus טִיב est odoramentum
omne, ac aroma, & 2 Conj.

ط *aromatibus condivit. r.*

Aromatibus conditus, vel قنطرب

unguento odoribusque perfusus fuit.

Heic loci ista quoque vis captata
est. & *suave Olens sermo* intelli-

tur, ut patet ex versiculo sequenti

ubi pulchrum & tanquam aromati-
bus conditum os inducitur.

ف. ح. ح. شوقا غش، سنا

ق. *Et nominavit Rubrum caput*

Et remouit Ruborem crepus-
culi. qui teghat splendorem luna.

Id est *Rubicundam* ricam a pulchra

انزال الت نقابا احمر, *facie dimovitis*

عن حسن الوجه

ut *Scholias* notavit. Est autem

• • • • • eodem Schol momente

...all ...

→ مِرَّةُ الشَّمْسِ بَعْدَ الْعُرُوبِ
Baker, G. L. and G. L. Baker, Berlin

Rubor solis post occasum. Radix
 شفق condoluit, miseratione ductus

fuit: In 2. parum fecit, paucum ve:

deteriore modo texnit vestem. In 4-
metnit.

فَحَسَارُ الْحَاضِرُونَ لِبِدَاهَتِهِ وَأَعْتَسِرُوا
بِنَرَاهَتِهِ فَلَمَّا آتَسَّ آتَسْتِنَاسَهُمْ يَكَلِمُهُ وَأَنْصَبَابَهُمْ
إِلَى

metuit. Ita Golius. Ea nemo intelligat, expediatve, sine notitia Originis, quam recludit Tebrizius ad

اصل الشفق الضعف Hamasa
ومنه ثوب شفق

Stirps verbi hujus adfert debilitatem indeque dicta vestis Schjesek, debilius texta. Ex hoc jam fonte me-

tus, nec non commiseratio profluere. Crepusculum etiam a debili adhuc lumine ita dictum apparet.

Sequens سَنَا pro سَنُو Lux, Splendor, pecul. fulminis, est a سنا ult. Var; Luxit, Splenduit spec. in sublimi. In Hamasa Pater duobus Filiis hoc versiculo parentat;

شهابان منا او قدما ثم اخمدنا
وكان سنا للمدلجين سناهما

*Duo Fulmina belli e nobis accensa, mox extincta sunt:
Quorum fulgor noctem viantibus prae lucebat.*

Postremo قمر Luna sic dicta videtur a Colore albo, & quidem subsusco illo, ac viridi, qui residet in them. قمر. Alio nomine Luna لمبادرته appellatur, بدر quoniam praecipuat solem oriendo; nam بدر est festinavit. Apud Algalium reperio كالفمر ليلة البدر Eius facies erat ut Luna, nocte decima quarta mensis. Id est

in plenilunio. Tertia adhuc est Luna designatio per vocem هلال, Luna nova, praesertim nascentis quin & denscentis, mensium primis ac postremis diebus. Idem هلال Luciferum quoque designat.

فساقت لولوا من خاتم عطر Et projecit margaritas in sigillo bene-olenti. Verbum سقط cecidit. in 3. exponitur alternis cum alio recitavit Carmina, quasi dicas

Hic vero adstupere omnes extemporalem hominis facultatem, & agnoscere eum a plagio esse quam alienissimum, quan-

dicat cadere fecit ex ore. **لولو** *Margarita* hic sunt Pretiosi & pulchri sermones, quæ & Matt. 6.

sic adhibita. **خاتم** *figillum* pro ore positum, & quidem **قم**

كالخاتم في الاستدارة

والضيقة وقد كثر الشعراء

في تشبيه فم النساء بالخاتم

Ore, figilli instar rotundo

و *arcto, nam Poeta multi sunt in comparando ore cum figillo ob arctum clausumque ejus. Non absimilem figilli usum in artissime clauso & compacto reperies Jobi 41: 6. و*

واعتترفوا بنزاهته

و *agnoverunt puritatem ejus, à furto nempe aut plagio. Radix*

نزهة *est avertis, cohibuit sese ab inhonesto. Integer, intactus, immu-*

و *nis fuit a malo, Aeris malignitate omni caruit regio, و*

و *amoenitate purissima ac delicatissima floruit. A-*

و *iquid lucis pro primaria potestate adfert Teblebius quum*

نزهته *exponit*

و *رفعته وبعده عن*

التهمة بسرقة *Sublimitatem و*

a suspicione furti in carmine illo. Inde colligitur principem vim si-

tam in remotione sublimi.

فلما انس استيناسهم

Et quum percepisset cicurationem eo-

rum. Sic proprie. Radix utriusque

verbi est انس familiaris evasit,

assuevit. In 4. etiam vidit, spe-

ctavit, cognovit, percepit, انس,

audivit, sive percepit vo-

cem. Ansa istorum usum ex ori-

gine tenebitur. Ab انس

انس, homo, est. انس

genus humanum oppositum و

generi ferarum. Hinc jam

انس و انس humanus fuit, & انس

consuetudo, familiaritas, qualis est

hominum inter se, cui opponitur

و *seritas mansuescere nescia. In 5. conj. Mansuofactus*

فuit و *cicuratus. in 10. item ci-*

cur evasit de fera fugaciore. Inde

infin. heic loci elegantissime u-

surpatur, conciliatione animorum

per cicurationem expressa. Scholia-

stes recte, انسهم انسهم

وتركي نفاهم وانكارهم

و *Ilfinas eorum, est cicuratio,*

و

نزهته
بنزاهته
الي

ratio profu-

iam a debili-

um apparet.

Lax,

est a

Splendens

rafa Pater

lo paren-

ش

و

:

adhuc est

em هلال,

nascentis

lium pri-

Idem

quoque

فساظر

argaritas d

bum سقط

alterius cum

na, quasi

dicat

الْي شَعْبُ اِكْرَامِه اَطْرَقَ كَطَرَقَ الْعَيْنِ
فَمَ قَالَ وَدُونَكُمْ بَيْتَيْنِ آخَرَيْنِ وَأَشَدَّ

وَأَقْبَلْتُ يَوْمَ جَدِّ الْبَيْنِ فِي حُلِّ
سُودٍ نَعَّشَ فَبَانَ النَّالِمُ الْحَصْرُ *

فلاح

☞ emissio alienationis, ☞ aversio-
nis adversus eum.

وانصباهم الي شعب

اكرامه *Es effusionem eorum ad
viam honorandi ipsum. Prius est
inf. 7. 2. صَبَّ sudit. effudit.
unde جري hic est انصبا
inclinatio. Supra
declaratum Conf. 1. Alterum
طريق في الجبل est شعب
Via per montes proprie. Postre-
mum اكرم inf. 4. 2. كرم
honoratus fuit, quod paulo ante
vidimus.*

اطرق كطرقه العين

*Terram spectavit tanquam niſtu
oanti, Id est ad momentum oculos
humī defixit. Verbum طرق
habet varios, eosque profundè
Originis adſpectus. In 4. Conj. a-*

*puđ Goliam redditur, Conticuit.
Obmutuit. Humi oculus defixit. Id
difficillime quis conciliet cum
reliquo usu: succurrat ergo Teble-*

اطرق اي رمي بصره
الي الارض ساكتا واصله
من النظر الي الطريق الذي
Atraka est coniecit oculos in
terram silens. Origo est a spectanda
via طريق Taryk, quam calcat.
Sequens طرقه indidem fluxit,
Ordo. series. Vestigium vestigio im-
pressum. Inde طرقين او طرقين
semel aut bis. Proprie vestigio uno,
aut duobus. Hinc طرقه العين
Vestigium quasi, ac momentanea o-
culi.

Accipite. A
دون infra, proprie, proxime est
formula دونك Cape, habe tibi,
quasi

quando ille eos jam conciliatos sibi deprehendens, & inclinatos ad summum sibi honorem deferendam, Oculis in terram dejectis, & brevi facto silentio, Capite inquit, alios duos Versiculos, & cecinit.

Et prodiit illa, quum jam serio effet discedendum, in folis

Nigris: admordens palpas extremas digitorum poenitentis deperati.

O 2

Mi-

quasi dicas infra te, vel prope te; quod tollere possis, si lubeat. Illuc tendit usus Eusebii in Ann.

Alexandr. t. 2. p. 121. فدوني

فقد نصحت لك Penes arbitrium ergo tuum erit; ego sane admonui te. Illuc quoque expositio Scholiastae دونكم

اغراء معناه جذروا واسمعوا

Infra vos, est incitandi formula, cuius vis est, advertite & auscultate.

نقض بنان النام الحصر

Mordabat extremitates digitorum poenitentis moerore oppressi. Notanda est perpetua fere structura Arabum, qua mordere extremos digitas Poenitentis valet, ad instar illius id facere; nisi quod ita enunciatus sensus censetur nervosior.

نادم a ندم poenitentia praesertim sera, ductus fuit. In 3. نادم

compotorem egit & نديم ac ندمان compotor. Ratio alibi declarata.

quod apud Golium exponitur tenax, arvens, latius polletetusa, ab arbo nempe, & angusto radicis

المنقطع, حصر, atque hic designat المقطوع

qui pra moerore loqui non potest, vel ضيق القلب qui angustatum corde, prout Scholiastes annotavit.

فلاح ليل علي صبح

Est apparuit non super aurora. Id est velum nigrum pulcherrime faciei fuit injectum. Ita Schol. نقاب اسود برقع

Operimentum faciei nigrum, Ricam. Acumen quoque in لاج micuit, splenduit. Respicitur ad splendidam nigredinem huius operimenti; quum alias splendor & te-
nohra

فَلَا حَ لَيْلٌ عَلَيَّ صَبَحٍ أَقْلَهُمَا
عُصْنٌ وَضُرْسَتْ بِالْبَلَوْرِ بِالنَّصْرِ

هَجِيئِيذِ اسْتَسْنِي الْقَوْمَ قِيَمَةً
وَأَسَةً

nebrae noctis pugnent, ac parum
constant.

أقْلَهُمَا *quam utramque*
capite sustinebat tener ramus. قل
Up levis fuit, indeque porro pan-
cus, parvus, vilis &c. habemus

in 4. Conj. *أقل* *exulit in altum,*
& sustulit super caput. Levavit.
عصن Ramus, Virga, a عصن
in Appendice Golii amputavit.
Intelligitur formosa puella

Οἷος ἔπος ἔτις αἰ τῆς αἰς.

Ut *Mscyl. in Eumenid. 669. Ra-*
mi quoque vel Germinis vocem
figuravit. Homerica phrasi dice-
retur, quæ ἀνιδπαρῶν ἴπῳ ἴον. Scho-
liastes Ramum exponit القامة
staturam erectam. Phantasia Poe-
tica inducit formosissimum ἴπος,
capite sustinens Noctem simul &
Auroram; Auroram quidem in
facie pulchra; Noctem vero in Ri-
ca faciei superinjecta.

ضُرْسَتْ بِالْبَلَوْرِ بِالنَّصْرِ
Masticabat beryllos margaritis. Id
est Dignos Dentibus prae-mordebat.
oosque prae vehementia moeroris
molaribus suis comminuebat veluti.
Verbum ضرس *fortius est quam*

est enim *Molari dente*
Diris dicto, vehementius
compressit. Hinc speciatim exponi-
tur Dentibus prebendis lignum, aut
simile quid, exploranda duritiei
ergo. Redditur etiam, saviit in eum
fortuna, quasi dentibus usa, &
morsu videlicet, nam Tempus Mor-
dax & Caninum vocant Arabes
asperum atque iniquum. Porro

Billaur est Beryllus. Hujus
gemmae summa commendatio in
longitudine, quia Cylindros ex-eg
facere amant, teste Plin. 37. 5.
Conf. Salm. Exerc. Plin. 779. 780.
Vides anam Beryllus transferendi
pro

*Micuitque Non super aurora, quam utramque in capite per-
tabat*

Tener Ramus : masticabatque beryllos margaritis.

Tum enimvero omnes extollere viri pretium, & predicare

O 3

co-

pro digitis, quorum laus & com-
mendatio quoque in tereti longitu-
dine. Postremum *دبر* est plur.

fr. a *دبر* margarita, praesertim
Major, Unio. Hebraeis *דבר* etiam fuit
margarita, ut Boch. Hieroz. p. 2.
p. 709. & seq. demonstravit. De-
rivat *דבר* a *דבר* rotundus fuit;

autumatque significationem *דבר*
radiavit a margarita esse ductam,
quum Arabes a radiante candore
eam ita appellatam esse velint. Res
digna quae alibi latius discutiarur.

Dicam tantum obiter vim thema-
tis esse radiatim fluxit, ut & radi-
tim luxit & splenduit, prout *דבר*
est fluxit primo, deinde luxit. A
prima illa notione emanavit *דבר*
דבר, Myrrha sponte fluens, ipsa e-
tiam vis Libertatis, seu fluxus li-
beri in *דבר*. Ab altera, *דבר* sonat
Margaritam, omnino enim defe-
ctivam radicem fuisse arguit *Da-*

geb forte in *דבר*, eademque ra-
tione *דבר* dictam vidimus supra
a *דבר* fuisse. Quod autem attinet
ad figuram Unium pro dentibus
candidissimis, & Cylindrorum pro

digitis speciosa longitudine se commen-
dantibus, habet ea suam gratiam,
quam nec Europaea Poetis abhor-
reret in rebus amatoris. Sed
Beryllos unionibus masticatos Ori-
entali coelo debemus relinquere.
Vitiosissimum foret id nostro ore
ac more. in Oriente ubi id cui
quid comparatur, eo ipso quoque
nomine signatur, aequae commo-
dum id, ac si dictum fuisset, *Digitos*
Cylindratos masticabat dentibus
margaritis referentibus.

چنين استسني القوم قيمته

Tunc temporis extulit populus pre-
tium ejus, *قيمه* Pretium, Valor
est a *قام*, *قام*, stetit. Item con-
stitit, valuit. Apud Latinos etiam
flare, in pretio ac valore teritur.

استسني est 10. Conj. a *سنى*
luxit, splenduit; in 4. *اسنى*
magnifice extulit, & tanquam ex

alto fecit splendere. Inde *سنى*
altus, excelsus, pretiosus. In *Hist.*
Tamerl. 156. *مواعيد سنیه*
Promissa splendida. Et *Abulphar.*
p. 400.

وَجَبَلُوا قَشْرَتَهُ قَسَالِ الْمَخْصِرِ
 مَقْدَ الْحِكَايَةِ فَلَمَّا رَأَيْتُ نَلَهَبَ
 جَذْوَةً وَتَلَّغْتُ جَلْوَتَهُ أَمَعَّتْ فِي
 قَوْسِهِ وَسَرَجَتْ الظَّرْفُ فِي مِيسَمِهِ
 فَادَا

p. 400. *Chlamys magna* خلعة سنية. *magnifica*. Est ergo tanquam *magnificum & splendidum* efferre nostrum, *استسنى*, quod, *Lexica* non sistant. De *جين* teneatur esse compositum ex *جين* *tempus*, &

ان *Chal.* & *m Hebr.* Eadem ratione dicitur *يومين* die illo, & *ليلتين* nocte illa, quæ *Goliath* sub *وقتيني* *ان* annotavit. Adde *او اين* *bora* illa apud *Abulphar.* & *او اين* *tempestate* illa, in *Dirv. Hud.* quin & *ان* *tutunc* invenio, ad quam formam etiam alia putem componi posse.

copiosam استغفروا ديمته
 aut *uberem* dixerunt ejus *pluviam*.

Verbum *غفر* *copiosum* fuit lac, dat in 10. *استغفر* *Copiosum* quid petiit & captavit, nec non censuit, ac *pradicavit*. *عزى* per *Ain* est *juvit*, *عزى*. Duo hæc themata u-

nam videntur habere Originem, sic ut *juvare* ab *uberi & Copioso* proflexerit. *Ubertatis & Copia abundantis vim* sub *عزى* in Bibliis quoque reperio. Sequens *ديمته* in figura *Orienti* adamata, est enim *pluvia* hic, *facundia fluens & rigans* veluti. Radix *دام* *quievis* *روم*. Item *perennavit*. Speciatim *Tranquille pluit* Coelum. Inde *ديمته* *Pluvia tranquilla, silens,* sine fulmine aut tonitru sepe per aliquot dies durans ad minimum tertiam diei partem, ut est apud *Goliath*. Uterque *Scholias*, ait

ديمته مطر يروي يوما وليلا وهو كناية عن كلامه
Dyma est pluvia quæ rigat diem noctemque continuata: estque figura Orationis versa qua usus fuerat. Confer *Dent. 32: 2.*

اجملوا عشرة وجلوا
Pulchram ei amicitiam

copiosissimam ejus pluviam, & amicissimo ipsum tractare, quin & pulchra ipsum veste donare. Qui narrationem hanc retulit, quum, inquit, viderem, quam resplenderet ejus pruna, quamque nitor ejus fulguraret, acriore obtutu notavi ipsum, atque spatari sivi aciem per characterem ejus. Ecce autem erat

communistrant, pulchrumque etiam effecerunt corticem ejus. Ita proprietas Arabica habet. جَمَلٌ Pulcher & elegans fuit, dat in 4. Jeml Pulchrum quid facit: Bene meritis fuit de aliquo. عَشْرَةٌ

amicitia, societas, familiaritas. Origo pendet a numero denario, qui Arabibus solennis in societatibus & consortiis. Figuratus est قَشْرَةٌ cortex a قَشْرَ decoravit, nam monente Schol. قَشْرَةُ الرجل

Cortex Viri vocatur ejus vestis, & indumentum. Vides pulchrum facere corticem alicujus, esse novam ei vestem donare. Notio pulchri, elegantis, speciosi, decori, quæ principem locum tenet apud Golium, est secundaria, a liquesactum omentum. Auditor mihi Tebrius ad Hamasa قال ابو العلا الجميل اخذ من الجميل اي للشحم المذاب لان الانسان اذا سمن جمل Dicit Abulola pulchrum sic vocari

ab adipe liquefacto, quoniam quum pinguescit aliquis, nitet & pulcher fit. Similiter Teblebius ad Conf. 10.

الجميلة السمينه من الجميل Zjamyly est pinguis nitida a Zjamyly quod est adeps. Ergo adiposum dixerunt Arabes pro nitido, & mox pro pulchro ac specioso; ut Latini contra Nitidum traduxerunt pro pingui, & pulchre nitere dixerunt bene saginata atque adiposa. Clar. Hot. in Smegm. Orient. hinc illustrari putat נָמַל retribuit, vel potius bene & pulchre meruit de aliquo. Parum memor erat Vir Doctissimus istud נָמַל etiam usurpari pro male meruit. Ergo alia est Origo, de qua alibi commodius inquiratur.

Inflammatiō تلهب جذوة pruna, vel titionis, est, secundum Teblebium كناية عن جذوة ذهن وذكاء عقل circumlocutio ad aciem ingenii promittitudinemque ejusdem designandam. Thema لهب arsit, flammam extulit, تلهب. In 5. Inflammatis

وج
م
خ
قوشمة
فانذا

e Originem,
& Copioso
& Copia a
in Bibliis
mens ديمة
amata, est e-
media fluens &
dam quievit
cit. Speciarim
oculum. Inde
in quilla, silent,
moniam sape per
ad minimum
ur est apud
Scholiastes, nit
ديمة مطر مرو
وهو ك
st pluvia quæ rigat
continuat: est que
erfa qua usus fac-
t. 32: 2.
اجملوا عيش
am ei amicitiam
com

فَإِذَا هُوَ شَيْخُنَا السَّرُوجِي فَقَدْ أَقَمَر لَيْلَتَهُ الدَّجُوجِي فَهَنَاتٍ
بَنَسِي

matus fuit. Ad interiorē linguæ

propriētatē pertinet, quod **لَهَبٌ** potissimum sit *flamma pura, expers fumi*. **لَهَابٌ** vel **لَهَبٌ**, vel **لَهَابٌ** *flamantia & ardor sine fumo*. **لَهَبٌ** *Ardens & micans candor*. Consonat usus Biblicus, indeque **لَهَبٌ** *flamma gladii*, & **لَهَبٌ** *flamma bastæ*, pro micanti fulgore commodissime potuerunt transferri. Porro جذوة per *phata*, *kesra*, & *damma* ad primam, est apud Golium *pruna ardens*, nec *mon pars ligni ad extremitatem accensæ, sive non*. Intelliges *Titionem*, sive *lucentem sive resinctum*. Audi **الجببى**.

الجذوة في الاصل النار في طرف العود قال ابو عبيدة الجذوة قطعة غليظة من الخشب كان في طرفها **النار** او لم يكن

Vocabulum hoc notat in Origine ignem in extremitate ligni: Dicit tamen Abu Obeida esse frustum crassius ligni, sive in extremitate ejus ignis sit, sive non. Innuit torrem hoc nomine signari, qua vivum, qua mortuum. Elegantior tamen usus titionem ardentem ac vivum requirit, quem Hariri noster observavit.

Coruscationem قال جلولته

splendoris ejus, sub eadem splendidi ingenii figura subnexuit. Ad vim linguæ perspicendam teneatur. جلولته item cum *phata*, *kesra*, *Damma*, ad primam, esse *splendorem conspectui patentem*, nulla nube, nullo velo obscuratum, aut interceptum; a **جلا**, *relexit*, *revelavit* sic ut *nudum* simul & *nitidum* quid apparuerit. Alterum **الق** in **ق** ab **الق** *coruscavit* fulmen. Exponitur etiam **Ornata**, & **compta** fuit foemina; nempe ut alterum **برق** *fulguravit* etiam valet *splendide compta* & *culta* fuit mulier. Additur *succinxit se* & *caput extulit ad litigandum* mulier, vel ad aliud quid mali. Id iterum est a *coruscatione fulguris* nam **برق** *tonare ac fulminare* dicuntur, quæ *metum incutiunt*: nec inficete *acrem* ac *Clamosam litigatricem*, *fulminatricis* nomine adfecerunt nostri Arabes.

اعتنى في توصفه

Diligentius cum notavi. Proprie longius provectus sum in physiognomia ejus observanda. Prius in 4 Conj. a longius provehi in cursu unde in omni re longius provehere

erat is noster Senex Serusjensis, cujus *sublustr*i jam luna al-
P bi.

vehere sese, vel cursum admittere. Apud *Algazalium* est نظرت *adspeni longius pro-*
واعتنت النظر *veho* *et* *admisso visu*. Generalem
usum satis declarabit hoc *Avicen-*
na. L. 1. p. 75. مستمر الي
الامعان *Procedens seu continuans*
ad ultimam usque diligentiam. Po-
sterius est in 5. a وسم *figuo, cha-*
racter, *stigmata* notavit faciem.

وسرحت الطرف في ميسم

spatium sibi aciem in ejus chara-
Actere. Posterius ميسم est ab ea-
dem rad. وسم, delignans tum
instrumentum quo nota innuitur,
tum ipsam quoque notam, & cha-
racterem altius impressum. Elean-
tissimam phrasin شرح الطرف
libere passum emisit aciem, ad conf.
1. jam vidimus. Galli dicunt *pro-*
mener la Vni.

اقمر ليله الدجوجي

Cujus nox tenebrosa, jam sublu-
stri luna albicabat. Figura subli-
mior; qua innuitur *nigras capitis*
capillos jam albicante canitie sparsos
fuisse. Ita Teblebius اقمر اي

ايض وصار مثل لون القمر
يريد ان شاب شعرة الاسود

Almara est albicavit, et luna colo-
rem induit: Vult autem dicere inca-
uisse nigros ejus capillos. دجوجي

est valde tenebrosus, a دج in 2.

Conj. *obnubilatum fuit coelum.*

ليل Nox supra pro velo nigro,
nunc pro nigro capillitio. Arabes

ل ليل Noctem trans-

ferre amant ad omne nigricans,
unde & *vinum altius rubens, seu ni-*
gricans appellant *لم ليلي* ma-

trēm nocturnae nigredinis. Cum Vet.
Poeta, *Noctis colore tinctum* dicas.

هبات نفسي بموردة

Gratulatus sum tibi ipsi suave ejus
commercium. Vox موردة *Scho-*

liasti simpliciter hic est adventus,
reditus, a ورد descendit. adve-

nit. rediit. Ego figuratius autumo,
quatenus a ورد *descendit in a-*

quam, jam vero aquationem;
stilis sub-

limior frequentat pro jucundo com-
mercio, ut Conf. 1. vidimus.

هبات in 2. ab هنا ult. *Elif,*

Latatus fuit aliqua re, juvit res ip-
sa, concoctu facilis fuit & saluber

cibus: ab augendo & liniendo, ut
existimem: dicunt nempe هناني

الطعام *Linivit, auxit me cibus,*
pro bene sedis, saluber fuit. Et

كلوا

نَفْسِي فِي مَوْرَدِهِ وَابْتَدَرْتُ اسْتِلَامَ
يَدِهِ وَكُنْتُ لَهُ مِمَّا الَّذِي لَحَالُ صَفَتِكَ
حَتَّى جَهَلْتُ مَعْرِفَتَكَ وَأَكْبَى شَيْءٍ شَبَّ لِحَيْتِكَ حَتَّى
انْكُرْتُ حَلِيتَكَ فَأَنْشَأَ يَقُولُ

وَقَعَ

Comeditis كلوا هنية مرياً
quod ungat & pinguescias, for-
mulata solenni. Illa ungendi pro-
prietas apud Goliath ergo jure prin-
cipem sedem occupat. Inde in 2.
هنا est, dixit **Ungat te** لهنيك
hoc, id est salubre tibi reperiat. Sic
nata gratulatio omnis.

Osculo salutare ma- استلام يده
num ejus. Est Inf. 8. a سلام
integer fuit. Item salutavit formu-
la سلام عليك pax tibi.
in salute autem impertienda locum
invenit Osculum honoris. Hinc
salutavit cum osculo; & spe-
ciatim Venerationis ac religionis,
in Sacris Meccanis, ubi Cabe-La-
pis Niger osculo honorandus. Hallu-
cinatur Toblebius, vel potius An-
barius, quem laudat, aliunde e-
tymo repetito استلام اي تقبيل
ابن الانباري استلم الحجر

معناه اخذه ومسه بيده
واستلم افتعل من
السلامة وهي الصخرة

Istilm est Osculari: Ibi Anbari ait,
Istalama in Lapide Nigro significat
capere & contingere sua manu: est-
que 8. conj. illa formata a Salama
quod Lapidem designat. Nempe
Himjaritarum Idiomate سلامة
est lapis, petra; Unde iste usus 8.
conj. secundum Anbarium esset
propagatus. Nimirum in domesti-
cis saepe cœcutimus, & ubi ad rem
Etymologicam ventum est, Var-
rones etiam aliquando ferulam me-
rentur. Niger ille Lapis Templi
Meccani, حجر أسود, in re-
ligiosis circumfusions officiosissime sem-
per salutandus est, & vel osculam-
andus, vel osculo jacto adorandus, si
tangi manu aut ore nequeat. Vide
Bobovium de Peregr. Mecc. Hoc
est استلام الحجر. Apparet
præterea استلام اليد esse, religio-

bicabas nox illa tenebricosa. Gratulatus itaque sum mihi-
met ipsi dulcissimum ejus commercium, & properavi ad manum
ejus osculo salutandam. Dixi autem ipsi, quid est quod for-
mam tuam immutavit, ita ut quis esses penitus ignorarem;
& quid rei barbam tuam canam reddidit, usque eo, ut non
agnoverim exteriorum tuam speciem? Ille vero structis mox ver-
bis dixit.

P 2

In-

so osculo Venerari manum, ac pro-
inde plus quam تقبيل, atque
formulam captatam esse ab Hori-
rio, honoris & reverentiae majo-
ris ergo.

اي شي شي لجيتك

Quid rei canam fecis barbam tuam.
Supra jam aliquid notatum de the-
mate لحي decorticavis, unde
descendit لحي mandibula, maxil-
la, ejusve pars, unde barba enas-
citur; & لحي barba ipsa, gonis

microscens, vel & mento. شيب
est 2. a شاب incarnis caput med.
je. شيب canities. Idem
thema med. Van, est miscentia. Ea
prima notio, ut infra commodius
ostendetur; ubi speciatim sese of-
feret usus in Gosis enotatus sub
2. conj. Canities affectis ipsum moe-
ror.

حتي انكرت جليتك

Sic ut speciem tuam ignoraverim.
A verbo جلي placuit oculis res,

proprie polita, & trita suis, est
جلية externa forma, species trita
& polita rei, persona. انكرت
in 4. ut alienam abnegavit: non
pra sua agnavit. Superius jam il-
lustratum.

فانشا يقول Es struxit dixit.

Arabismus, vel simpliciter, pro
coepit, instituit dicere; vel quod
malim انشا hic est compositio
versus. Radix est نشا extulit se,
in altum surrexit. non intransitive.
Inde انشا produxit, speciatim
Orationem ornata.

وقسح الشولين شيب.

Quod inciderint miscentia, canis
sparsit. Est ellipsis pro شيبني
canis sparsit me. Pulere alluditur
ad Originem canescendi, a mixtura
que inest in شاب, cujus deri-
vatum شايبة Res impura apud
Golium, proprie signat Miscentia
quid. Ita Schol. شوايب ما يقع
في

وَقَعَ الشَّوَلِيْب شَيْبَ وَالدَّهْرَ بِالتَّاسِ قُلْتُ *

إِنْ دَانَ يَوْمًا لَشَخْصٍ فَعِيْ غَدٍ يَتَغَلَّبُ *

فَلَا تَنْتَفِ بِوَمِيضٍ مِنْ بَرِّقَةٍ فَهُوَ خَلَبٌ *

واصبر

في الماء الصافي من الاقذار

ويكسر Zbjawajib dicuntur

que cadunt de sordibus in aquam limpida, sic ut turbetur. Illae res miscentes شوايب in plur. fr. no-

tant figurate adversitates fortuna, quibus quod limpida erat, con-

turbatur & collusulatur. Sic Noster in Conf. 40. شوايب ونوايب Res miscentes & calamitates conjunxit. Concinit Zeblebius

الشوايب اي نكاد الدهر

ومصايبه والشوايب جمع

شايبة وهي في الاصل ما

يقع في الماء من الاقذار

والادناس ابو البقا هي

الكسر المخالط بما كان

الصايبا Alschjawajib hic sunt dura

Fortuna & clades ejus: in plurali

a Schjajiba, quod in radice exprimit omne illud quod in aquam cadit de sordibus & immunditiis. Abulbeka nit esse quicquid turbidum admisce- tur rei limpide. Hinc jam liquere potest שורה Canisius. Quasi misce- lam dictam fuisse.

لَنْ دَانَ يَوْمًا لَشَخْصٍ فَعِيْ

Si submissa fuerit hodie alicui, at cras efferet sese. Elegans imago. دَانَ media Vav, submis-

sus, inferior fuit, quod hic specia- tim usurpatur, pro cervicem sub- misit; ut Fortuna veluti mansue- facta, & domita dicatur obsequi.

Contrarium est غلب في Conj. Victor evasit, & ita sese extulit ac

superbivit: a غلب Vicis, preva- luit, superior fuit. Item Crasso fuit collo. Id postremum continet pro-

prietatem thematis, & ansam præ- buit usui secundario Virium præpol- lentium & victorie. In Nawabig elegans est sententia.

مرب كانت الحياة من القوة اغلب

والزبية يصطاد بها كل ليش اغلب

See-

Ingruentes calamitates canis sparsere ; Fortuna autem homines versat.

Si hodie submittis se alicui, at cras illa sese efferet.

Ne fidas igitur nictui fulguris ejus, est enim fulgur male fidum.

P 3

Et

Sape industria viribus pollentior est:

Nam & in fovea capitur omnis Leo Cervicosior.

Ubi Zamachschjari annotavit p. 226. 228.

الاعلى الثاني غليظ الرقبة من

قولهم غلب غلبا اي صار

غليظ الرقبة ويقال بطريق

المجانى هضبة غلباء وعرة

غلباء وجديقة غلباء وحدايق

غلب اي ملتفة ومنه اغلوب

العشب Secundum Aglabo, est

Crasso collo pradtus, a Galiba, cum inf. Galb, quod est, fuit crasso collo pradtus, cervicosus; & potentia crasso collo pradtus, cervicosa: Sed & hortus spissis arboribus, ac pomaria densa, ramis luxuriantia, sic vocantur. Indeque 12 conj. usurpatur de herba densius compacta ac convoluta. Elucet hinc, a formula

عره غلباء potentia Cervicosa, id est invicta, insuperabilis, superba, subnatum esse usum thematis totius in prepollentia. In 5. saepiuscule valet tyrannidem exercere, ut Abulphor. p. 37, 38, 193. Hist. Sar.

ولا تثنى بوميض

Est ne confidas nictui e fulgure ejus, est enim mendacissimum. A themate

وثق و ثق firmus, stabilis suis, itemque Confusus; Fretus fuit in aliqua re, est futurum 1. يثق. Sequens

وميض و مض Leviter splenduit & micuit fulgor, non late se diffundens per nubes. Est autem ex proverbii elegantioribus Arabum

برق الخلب Falmen nubis sterilis, in Vanam pollicitationem. A

خلب Chulleb proprie est deceptor. Deceptorem autem speciatim appellantur Nubem qua pluviam ostentat quidem sed non fundit. Talem nubem traducunt ad eos, qui speciem praeferrunt Liberalitatis, Virtutis, aliarum dotium artiumque, quum intus omnium bonarum rerum sit sterilis. Nephila dicitur in Epist. Jude. Dicunt praeterea

برق و مرعد

وَأَصْبِرْ إِذَا هُوَ أَضْرَبُ بِكَ الْخَطُوبَ وَالْب *
فَمَا عَلَيَّ التَّبَرُّعُ عَامِي فِي الْبَلَاءِ حِينَ يَغْلِبُ *

ثم

عد *fulguravit* & *tonuit*, in *Sepe parum aqua est sub tonatrica,*
magno magnorum pollicitatore. Hinc Nube fecit. Ubi etiam nostrum
jam inter *Adagia Golii* num. 4. *Berkhotkobi* allegatur. In *Nawabig* sententiose.
habes *رب صلف تحت مرعدة*

هَذَا السَّوَادُ إِذَا مَرَعَدَ
وَالصَّادِقُ إِذَا وَعَدَ

Euge nubem stillantem, quum tonuit!
Et vera dicentem, quum promissit!

Cum *fulgurandi* verbo in *Hist. Tamerl.* p. 195.

كَمَا لَبِقَتْ قَوْمًا عَطَاشًا شَمَامًا
فَلَمَّا مَرَعَوْهَا لَقِشَتْ وَتَجَلَّتْ *

Ut si fulgures populo sitiensi Nubes,
At ubi viderunt eam, vento pulsa discutitur.

Loquitur de *Sultano Egypti* qui *menda, ut خلب decipiens cohae-*
in *Syriam* adversus *Tamerlanem*, *reat in casu recto cum برق*,
eductis *Copiis*, mox domum di- *quia non tantum struunt fulgur de-*
lapsus fuerat, *Damascenis* misere *cupiensis, verum etiam fulgur de-*
desituitis. Habes & inter *Salomonis* *البرق الخلب* quem-
dicta *Prov. 25: 14. Nubes, & ven-* *admodum a Golio etiam est anno-*
tas, absque imbre: Vir jactans sese *tatum.*
de domo frustratura. Vides jam
quid sit *Nictus fulguris Fortuna*,
& quo sensu dicatur *Mendax* illud
fulgur, sic enim jam structura su-

فَاصْبِرْ إِذَا هُوَ أَضْرَبُ بِكَ
الْخ

*Et tolera, si in te infigaris molestias instimularitque.
Neque enim auro dedecus est, quod in igne circumversetur.*

Dein-

Tolera ergo, facessere. In Hist. Sarac. 187.
 quam irritat in te negotia, & im-
 pellit. خطوب plur. fr. a خطب
 Negotium, sæpe gravius ac durius, Ante vos sunt Calamitates & Nego-
 ut πρῶτον; & in phrasi Negotium tia, In Nawabig extat.

للمرض والحاجة خطبان
 امر من يقع الخطبان

*Morbus & Egestas duo Negotia
 Amariora quam succus Colocythidis.*

Ubi Zamachschjari الخطب المسالين صولة الذياب
 Alchab est الامر العظيم الشاق الضواري علي ضواني الغنم
 Res magna, Molestissima. Sequens
 ضاري est prat. 4 a ضاري
 Sanguine manavit vulnus. Item
 invasi prædam sanguinolentam.
 Ejus part. ضاري Prædam in præ-
 dam canis, apud Golium. Sed la-
 tius patet, pro epitheto acris in
 sanguinem fere. Ita Eutyeb. Ann.
 Alex. t. 1. p. 257. Et conjecit Da-
 niel in جب مملو سباع
 in lacum leonibus sanguino-
 lentis plenum. In plur. fr. ضواري
 Hist. Tamerl. 213. وصالوا علي
 Et sevierunt super Musulmannos
 prout sevirunt lupi sanguinolenti in
 greges proliferos ovium. Hinc jam
 ضاري est incitavit ad prædam;
 irritavit ad sanguinarium impetum.
 Idem fere valet ال conj. 2. ab
 in quo themate inest vis
 castus coeuntis ad venationem aut
 bellum.
 مستصحبها القلوب معه
 Socia abducens secum corda. Est part.
 in 10. a صحب Socius, comes
 fuit. Speciatim attenditur notio
 in 4. conj. regnans صحب
 Socia-

colu-
 رى
 ايلغور دا
 ايلغور دا
 الب، quem
 iam est mor-
 ناصر انا هو
 الخ

ثُمَّ نَهَضَ مُقَابِرًا مَوْضِعَهُ وَاسْتَصْحَبَا الْقُلُوبَ مَعَهُ

*Sociabile, ductile, mansuetum se prae-
buit jumentum, postquam refractarium
fuisse. Ex superiori contextu id manifestum.
Derivatum Socius, amplissimum
obtinet usum, est enim pro diversa
construptione, Dominus, Rex,
maritus, herus, possessor, praeditus,
abnoxius & similia, quae melius ex-
emplis sese insinuabunt. صاحب
البلد Socius regionis, est Dominus
quo sapissime Abulphar. utitur; &
passim Historici. صاحب الدعوة
Socius Vocationis, titulus Maham-
medis in Hist. Sarac. 197. &*

*Socius Legationis in Hist. Tamerl. p. 203. Confer Alcor. 34:45. صاحب المال
Socius opum apud Algazalium pro
Divite. صاحب الدعوة Socius le-
nitatis, pro leni & mansueto.
صاحب البناء Socius adificatio-
nis pro Architecto. صاحب
الحيوت Socius piscis, alias
ذوالنون quod idem, titulus
Fons. In Alcorano habemus etiam
صاحب السجن Socium carce-
ris, sur. 12: 39, 41. pro conjectis
in*

Deinde surrexit relicturus locum suum, & corda sibi
socio abducturus.

in carcere, ut صاحب النار formula simpliciter sumitur sur.
Socius ignis, est Damnatuſ, sur: 68:17. & cultores ac possessores pal-
2:75, 76. Et اصحاب الجحيم meti signat. Hæc pro specimine;
Socii Gehenna Ibid. 113: 259. unde liquet, omnia quæ Hebræi
Contra اصحاب الجنة Socii Arabibus cum صاحب efferri
Horti sunt coelites. Illa tamen posse.

F I N I S.

Q

CON-

DISSERTATIO TERTIA K A I L A N A.

Arravit Harith Ibn Hemmam; Me & quosdam meos amicos *Conjunxit aliquando conciliabulum*, in quo nullus *Confabulantium* frustra erat, *scintilla* ignitabulo excussa nunquam fallente, neque

Q 2

nodus Funiculi eorum, atque disturbatus. Loquitur de exercitu Tamerlanis hyeme & frigore dispersi. Porro اخدان est pl. fr. a خدن Chidn, & خدين Chadyn Amicus, itemque amica جاريد. خدن, puella apud Goliam sub خدن, in 3. conj. amicum se præbuit. Sed خدن Cbidn per جاريد expositum a Zjanbari potius amicam sonare, patet ex Alcor. Sur. 4: 29. ubi concubinam notat. Ultimatum ناد pro نادى, est proprie part. præf. ا ندى con- vocavit in conciliabulum. Convocantis autem nomine ipsum quoque conciliabulum adfecere.

لم يخب فيه مناد

Nom. frustra in eo erat confabulator nullus. Verbum illud ا ندى, quod modo habebamus, dat in 3. Conj. in conciliabulo confedit cum aliis: confabulatus est. In part. منادى pro مناد. Præcedens يخب per Apocopen pro يخب

propter particulam negandi, est fut. in 1. a خاب med. je, spe, voto, successu excidit. Hinc formula imprecantis خيبة له careat successibus opto. Aniam istius usus exhibet derivatum Ignitabulum fallens, quod non excudit semina ignis. Ergo خاب in materia infelice nulla semina ac scintillas sovente alicujus utilitatis ac opportunitatis. Ita hic usurpat Hariri, figura statim copiosius enucleanda.

ولا كبا قدح نرند

Nec fallebat terebratio somitum ignis. Offert sese hic pervenusta Orientis figura, qua نرند Zend, Igniarius fomes traducitur ad indolem & ingenium. In Golio exponitur Lignum quod motu suo & attritu in alterum inferius & excavatum immittit scintillas. In Duali نرندان, duo illa ligna, superius masculine نرند, inferius fæminine انرندان. In plurali نرندون. نرندة. نرندان

نار عنان فيينا نحن تتجاذب اطراف الاناشيد
ونستوارن طرف الاسنانيد وقف بنا شخص
عليه

Rem & ritum illustravi
in *Origin*. ubi etiam vim nativam
thematicis قدح revocavi ab
oblivione, sitam in *terebrando*.
Hinc الرند, قدح *Terebravit*
fomitem igniarium, vel potius
قدح النار بالرند

exterebravit ignem Igniario. Item
الرند *ignem scintillasve*
emisit ignitabulum. Contra صد
sonnit percussum ignitabulum
nec emisit ignem. Ut &, كبا
الرند *Fefellit igniarium non ex-*
cutiens ignem. Hæc omnia varie
transferrî possunt, pro vario ad-
spectu effectuque ignis ac scintilla-
rum *terebrando emicantium*. Ad
usum nostrum facit hoc in *Hist.*
Tamerl. p. 88. أوربي برايه
الرند *Deliberationis fomitem Ig-*
niarium versavit. Et *Hist. Dyn.*

المجمع الذي يتقدح p. 555.
الراء *Concilium in quo exte-*
rebrantur consilia. Plenius pag.
561. الذي يتقدح *Concilium*
الراء *In quo extere-*
brantur ignarii fomites consilio-
rum.

ولا ذكت نار عنان

Neque arsit ignis contentionis. Per-
stat in figura *Fomitis*, negatque
ullas *ira, rixa, pugna scintillas*
in hoc amicorum coetu *emicuisse*.
قدح 3. *exterebrandi igniarium fomi-*
tem vide in *Originibus*. Verbum
3. *est* 3. *fam. prat.* 2
نار *Acris* 3. *ardens fuit*. 3.
Ignis est a rad. med. var. 3.
عند *Denique عنان est infin.* 3. *a*
contumaciter adversatus fuit.

تتجاذب اطراف الاناشيد

Utro citroque trahimus extremitates
carminum recitatorum. A them.
نشد *memoravit*, in 4. *recitavit*
carmen, est انشودة, *cujus plur.*
fr. اناشيد, *carmen quod inter se*
recitant homines. Ei figurate tri-
buntur اطراف *ora, extremita-*
tes, a sing. طرف *Teref, latus,*
extremitas, ora rei. In *Alcor. Sur.*
11: 116. طرفي النهار *Due*
ora diei, sunt matutinum & ves-
pertinum tempus. Non invenusta
كريم الطرفين *est phralis*
Nobilis duas extremitates, id est
Patre 3. matre. Alio usu اطراف
الباس

nullo contumaciae igne exardescēte. Hic dum carmina reciproca-
to velut fune recitamus, & mutuo nos recreamus elegantissi-
mis Poetarum flosculis allegatis, super adstitit nobis non-
nemo

Q 3

الانسان extremities hominum,
sunt vilioris & ultima sortis homi-
nes; in Hist. Tam. 383. ^{مردم در}
Est etiam formula, ^{ضم اطرافه}
contraxit extremities suas, pro
collegis sarcinas, & convasavit. I-
temque جمع اطرافه &, لم اطرافه
Vide Hist. Sar. p. 204. Abulph.
522. Hist. Tam. 29. ^{جذب}
porro, traxit, attraxit, 3 conj.
valet traxit contra alium; & 6.
Inter sese traxerunt, contenderunt.
Non ablimiliter funem, & ser-
ram reciprocate transstulerunt La-
tini.

وتتوارد طرف الاسانيد

Et aequatum descendimus inter nos
in elegantias allegationum. ^{ورد}
descendit in aquam, habet in
6. omissa a Lexicographis, vim

مراجمة الابل علي شرب الماء

ودخول بعضهم فيه علي بعض

mutua pressiois camelorum ad a-
quam bibendam, quum alii super
alios in eam intrant, ut Schol. ait.
Addit Teblebi ad explicationem fi-
guræ جعل مشاركتهم في

ضبط غرايب الاخبار كتوارد

الابل علي الماء بانردجام

Facit commune studium eorum ad
colligenda admiranda Historiarum
tanquam descensum camelorum in
aquam cum mutua compressione.

مودر ^{مورد} Aquarium jucu-
di commercii, & colloquii, su-
pra jam semel iterumque indi-
catum. In Hist. Tam. 128. باب

توارد الخاطر ponitur pro

Modo sese insinuandi in cor. Dein-

de طرف plur. sr. a طرفة No-
vitas, Res nova, primum nata ac
visa, ut primi in suo genere flo-
res, fructus &c. &c. Idem اطروفة

appellatur in Hist. Tamerl. p. 155.

وكان اعجوبة الرمان وفي

لطائف النثر والنظم فارسيا

وعربيا اطروفة الدوران

Eratque Miraculum avi, atque in
subtilitatibus profe simul & verse
orationis, tam Persice quam Arabi-
ce, Flos delibatus seculi. Augeatur
hac voce Golius; apud quem etiam
frustra quæras formam اسنانين

اسنان pluralem fractam, à sing. اسناد

Isnad, & اسنادة Isnad, allega-
tio alienæ auctoritatis. Radix est

سند

عليه سمل فغبي مشيه قزل
فقال يا اخاير الدخاير
وبش

اسند *Innixus fuit. In 4.* *Retulit aliquid ad aliquem, tan-*
quam testem & auctorem, Alle-
gavit auctoritatem fide dignam.
اسناد Descendit hinc *infin.*
estque probe observandum, ut-
rumque *pluralem*, sanum, &
fractum, adhiberi in formis *infi-*
nitivis. Posset etiam *sing.* statui
اسنودة.

يا اخاير الدخاير

O optimi thesaurorum. Primum
optimi, est *plur. fr.* ab
اخير *form. comp. & superl.* Me-
lior, Optimus, a خير Bonus,
cujus them. خاير *praestitit*, &
transf. praebuit. praepavit. Sic
ab اكبر in *plur.* est اكابر
اراذل *ab* ارذل item ارذل
deteriores. Alterum دخاير est
pl. fr. a ذخيرة *thesaurus*, quod
est pro ذخيرة cum *Djal*, nam
radix est دخر *reposuit* in futuri
temporis usum, *recondidit in the-*
saurum. Reperio utrumque voca-
bulum nostrum in *Hist. Tamerl.*

ثم ان تيمور اخرج ما 260.
لابن عثمان وغيره من

الذخاير واستغني بخزينته
ما كان ارثا وكسبا
لملوك الروم من
النفايس والاخاير

Tunc Timur egressit quicquid Othma-
nidae, aliisque, erat thesaurorum;
atque corrasit in suum fiscum quae-
cunque Regibus Rumæorum essent
vel hereditate, vel acquisitione, rerum
pretiosarum optimarumque. Inde
liquet اخير *signare etiam ab-*
solute Cimelia, ac proinde اخاير
اخاير *pressius adhuc conver-*
tere possemus, Cimelia thesau-
rorum.

وبشايير العشايير

Et leti nuncii confortiorum. A
بش *letum nuncio exilaravit*, بشر
est *letus nuncius*, بشارة
Enan- *in plurali* بشايير
Arabsjades in Opere MS.
دقت البشايير لمقدمه

pulsata sunt instrumenta lata in oc-
cursum ejus. Eadem phrasi utitur
in *Hist. Tam. p. 101.* ووصل

خبرة الي قباييله والعشايير
فا

nemo trita indutus veste, in cuius incessu deformis inerat claudicatio, sic nos compellans, O optimi thesaurorum, &c

فابتهج الناس ودفن المشايخ

اعشار اي. ياكل

Et rumor liberati Sultani pervenit ad tribus ejus atque familias: exultaruntque propterea homines, &c. pulsata sunt instrumenta letitiae. Sequens اعشار etiam est plur.

علياها العشرة

a sing. عشيرة Caterva hominum pecul-familiarium aut cognatorum. Radix est عشر Decimus fuit, &c. Natales illius notionis indi-

Vox derivata est a & consortium sonante: nam solebant parti camelum mactatum, ad sortitionem faciendam, in decem portiones, atque id consortii formare; unde omne consortium dictum fuit & pariterque dicunt scutella denaria; de quibus edunt decem consortes. Huc

اشتق من Teblebius

facit quoque اعشار portiones seu segmenta mactati cameli. Decima partes; unde dicunt جرمة

العشرة وهي المخالطة وذلك

انهم كانوا يقسمون

اعشار olla in partes decem divisa; capacior. Sic Hariri Conf. 44.

الجروم في الميسر عشرة

اقتادني الي اعشاره تغور

اقسام ويجمعون عليه

Deduxit me ad ollam suam, quae bulliebat. Perquam figurate Amrokkis in Moallekat

وصيرت كل مخالطة عشيرة

وكذلك قالوا اجفنة

وما ندرت عيناك الا لتضر في

سهميك في اعشار قلب مقتل *

Neque lacrymant oculi tui, nisi ut ladas me
Duabus sagittis, in abeno cordis trucidati.

audit in ambiguo سهم quod sagittam notat, & sortem five sortitionem ex decem illis portionibus, in quas camelus mactatus divi-

debat; intelligitque per duas sagittas, duas leuissimas sortes, quae totam ferme praedam uni soliaffigebant; ut proinde sensus sit, Eam

وبشباير العشايير عموا صباجا
وانه

Eam duabus victricibus sagittis oculorum totum sibi cor amatoris vindicare, quod saucium amore & veluti trucidatum jacebat. Vides hinc Glossam illam Golianam, qua اعشاي exponitur fractum cor esse emendandam, quum Amrolkis per قلب اعشاي intendit pradam sectam, & quasi in olam coniectam, cordis amore saucii. De universo hocce ritu operæ pretium fuerit adivisse Pocok. Spec. p. 324. & seq.

عموا صباجا وانعموا

Felici utamini matutino matutinumque potum lati bauriatis Prior formula sic declaratur a Scholiaste جعل الله صباجكم

Faciat Deus Mane vestrum faustum. Radix نعم Commodus, letus, suavis fuit. Dyr. Proprietas sita fuisse videtur in molli, tenero, delicato, unde حريير ناعم Sericum molle in Hist. Tam. 190. Ad genuinam vim perspicendam egregie facit, quod pag. 434. ibid.

اخذ كفا من قراب

انعم من عبش الشباب

Accepit volam pulveris, mollioris quam vita est juventutis. Duplex

potestas; altera propria, in molli & tenera arena; altera impropria, in tenera & delicata vita juventutis. Imitatur hic imperativus, per apheresin primæ, formam Hebræam; nisi potius eundem ad و عم in fut. يوعم & يعم, unde regulariter imper. عم, dixitوا لاتي agatis; quando vertendum foret Latum mane impertiat. Alteram formulam ita exponit

Schol. طاب شربكم بالصباح

Bonus sit potus vester tempore matutino. Thema صبح fuit colore nigro ad rubrum vergente, facit صَبَاح & صَبَح

pro aurora; tempore matutino. nec non صَبُوح pro potu matutino, unde اصطبَح in 8. conj. bauisit potum matutinum.

ذَا نَدِي وَنَدِي

præditus confessu, ٢٢٢ generosa liberalitate. Utriusque vocis radix est ندي ult. je, vel Vav, Convocavit ad confessum liberalem. Item Liberalis fuit. Inde نَدِي

و محلس, اجة

& læti nuncii societatum, jucundum agatis mane, itemque alternis
 haustibus impertite, ac respicite ad hominem qui floruit Celsbritate

R

do-

اجتماع ait Schol. addens يريد

انه شريف يقصد ويجتمع عنده

dicere vult fuisse virum nobilem,
 qui frequentabatur, & ad quem

conveniebatur. Idem نَدِي

explicat per كرم Liberalitatem

munificentiam. Ea notio apud Go-
 lium non comparet, ubi humor,
 mador, ros diurnus exponitur; &
 recte quidem, nam humorem,
 sive madorem usurpant pro muni-
 ficentia; quin imo princeps potestas
 thematis est in avido, madido,
 fluente. Hinc quomodo liberalitas
 nata, doceat Hariri Conf. 20.

اق لن لا تندي صفاته ولا

Pby illi, cuius ترشح حصاته

nunquam madescit petra, & cuius
 nunquam sudat lapillus. Id est
 illiberali, & triparco. Eadem lo-
 quendi forma sub بض tenui rore

fluxit, unde in avarum ما

يبيض ججرة band rorescit un-

quam lapis ejus. Contra نَدِي

avidus, madidus manu, الكف

est Liberalis, munificus. In Comp.

Liberalior apud Golium, اُنْدِي

proprie avidior. Integra locutio
 in Div. Hud.

فمن قال عند العسر واليسر غيرة

من الناس اُنْدِي راحة فهو كاذب *

Quique eo sive egeat, sive abundet, alium
 Dicit avidiorem vola; at ille mendax est.

Reddenda hæc figura Esecbieli
 Cap. 16: 33. לְכֹהֵנִי וְלְכֹהֵנִי נָדָה

Omnibus meretricibus dant larga
 munera; at tu dedisti נָדָה

Largitates tuas avidas omnibus ama-
 sis. Alio usu נָדָה fluxum menstruum

signat, ab avido, ut videtur: quam-

vis vulgaris derivatio a separando
 auctoritate Arabica etiam posset

defendi, nam & per تفرق se-
 parari nostrum نَدَا exponitur in
 Camus.

وَجْدَةٌ وَجْدِي Et opulentia

ac commodorum ubertate. A وجد

Invenit, repperit: item, acquisitivi

opes,

وانعموا اصطباحا وانظروا الي من كان ذا ندي
وندي وجدة وجدي وعقار وقري ومقار
وقري ومسا مال به قطوب الخطوب
وجر

opes, est opulencia. A جدي
commodo facit et utilitati, est
communis, quaque versus
pertingens, et late diffusa pluvia.
Figurate Bonum, commodumque
late fufum.

Et fundis
villisque. Verbum عقر nervos in-
cidit, py, habet sub se عقر
مال الذي لا
ينقل كالنحل والدور

Opes que non transfe-
runtur, ut palmas, domos, et ter-
ras, monente Schol. Negotium fa-
cessit interpretibus Lev. 25: 47.
py, quod interpretor
immobilem fundum familie aliena.
Est etiam عقر sterilis fuit mulier,
Liberos non suscepit vir. Ita Dent.
7: 14. py, תקרה. Significatio na-
ta ex palma cui cerebellum exem-
tum, & nervus veluti incisus. Ta-
lis palma, sterilis tunc & exare-
scens sensim, appellatur عقر
eodem nomine adfcitur Crus in-

cisam, unde proverbialis dictio,
sustulit crus incisum,
pro vehementem ejulatum reddidit.
Inde عقر transit in significatio-
nem alte sublatis ejulatus. Schol.
عقر صوت. Hariri ad Conf. 13.
واصله ان رجلا قطعت احدي
رجليه ورفعها ووضعها علي
الاخري ورفع صوته بالصباح
ينديها قويل لكل من رفع
صوته قد رفع عقرته

Crus incisum usurpatur pro clamore,
origo locutionis est, aliquem amputato
uno pede, eum sustulisse et alteri pedi
imposuisse; vocemque magnocum cla-
more extulisse complorando eum; unde
quisquis vocem attollit dicitur crus
praeisum attollere. قري Porro
est plur. fr. a قرية karja, kirja,
addo karja, quamvis obsoleverit
ferre; urbs. pagus. villa. Radix
قري Congregavit & collegit in
annum. Hebraice קרה kirja, &
irregulari formatione קרת kereth
קרנה, karta chada, civitas
nova.

domus & munificentia, opulentiaque: & commodorum ubertate, fundis item & villis, omni denique instrumento & copia hospitibus eximendis. Sed non cessavit Fortunæ caperata tor-

R 2 vitar,

va, Καρχηδόν. Carthago.

Et instrumento fronti, a قطب secuit, & deinde, asperiore vultu fuit, Caperavit frontem, quasi rugis secuit & aravit dicas. Teblebius قطوب nostrum explicat

Collegit, Congregavit, speciatim est hospitio exceptis. Vas hospitale, مقري

in plur. fr. مقاري, e forma extat in Hamasa. Con-

tius مقار dicitur. Adjectum

قر designat omne illud quo hos-

ante excipitur. Loca, Lantia.

Caperatio قطوب الخطوب

Supra jam vidimus

خطوب, pro

unde Schol. per

dura & adversa declaravit.

iis tribuitur قطوب Caperatio

frontis, a قطب secuit, & deinde, asperiore vultu fuit, Caperavit frontem, quasi rugis secuit

& aravit dicas. Teblebius قطوب nostrum explicat

و Anstermus esse, & dentes stringere. Dicunt Arabes

يوم عاصي Dies austernus pro

adverso & infanso. Dicunt item

دهر كالح fortuna dentes

stringens, ringens, pro tristi.

وجروب الكروب

bellum

bellum

Figuram

illustrabit versus Obeirid in Ha-

masa

عساكر نفسي النفس حتي كائن

اخو سكرة دارت بهامته الخمر *

Exercitus irruunt in animam; haud secus ac si
Frater ego temulentia; cuius caput rotat vinum.

كرو

وحشروب الكروب وشري شر الحسود
والتباب النوب السود حتي صغرت الراحة
وقرعت الساجة وغار المنبع ونبا
للمربع

كروب etiam est plur. a
كرب Cherb, moeror, angor,
cujus thema كرب est anxius
animum, pressive dolor. Cave
credas primum, quamvis prin-
cipem locum occupet in Lexico.
Posset derivari ab arando, terram
aratro invertendo ac sollicitando, quod
etiam كرب, prout sollicitare
bumum Latini, & sollicitare ani-
mum dixerunt. Sed & ipsum illud
arare manavit ab antiquiore adhuc
notione, quam suspicor sitam
fuisse insecando, sculpendove, quum
quid inciditur, absque ut persecetur,
ac distrumpatur. Belgice Kerven.
Xaparovin. Jam directe moerores

dici possunt Xaparovin; nam & nos
kervende sorgem figuramus. Sic
nascitur etymon commodum &
كروب Cherub, non aratoris vituli,
sed potius arati, exarati, exsculpti,
Hieroglyphi: de quo tamen am-
pliare malo, quam quicquam
definire.

Et وشري شر الحسود
scintille improbitatis invidorum
شري forma collectiva scintille,
favilla ardens. Unitatis vis residet
in forma fam. شر. Dicitur pro
utroque شرارة & شرار. In
Hist. Tam. 127.

الشري كالنار قبدو حين قدحة شرارة

Malum ut ignis est, prodit, cum terebraveris, scintilla.

Et p. 357. واطعاه عنهم ما conjunctio utriusque vocis شر
التهب من شرار شر شر, ab eadem radice
ut restingeret ab ipsis, quod accen-
sum erat de scintillis malitiæ ejus
تطايير شرارة Invidus, col-
volarunt ejus scintille lective positum pro invidis. Reg-
& maleficia. Apparet perpetua fere
rit.

وافة

vitae, & moerorum impugnationes, & scimillae pessimae invidiae, & calamitatum nigrarum repetitae identidem incurfationes, donec *Vola* manus mansit *vacua*, & *mansio* gregibus
R 3 fuit.

وانتياب النوب السون
repetita incurfatio calamitatum
grarum. Verbum نَاب med.
per vices subiit, recitve. Sa-
rvenit ei aliquid mali, ut Vices.
atinis aliquid infesti adferri so-
it. Sic ergo ثَوْبَةٌ notat *Casum*
une, & quidem adversum. E
plur. ثَوْبٌ. In 8. conj. etiam
iteratis vicibus accessu
rbus, calamitas; cujus infinit.
 سون Ultimum انتياب
lur. أسَوْنٌ Niger, nigrior,
rimus, ejusque feminini
 س. Ab hoc themate descendit
secretum intimum. Nempe
 سوناء *Nigram cordis u-*
ut pro intimo arcano; pro
 سوان القلب *Nigredo*
effertur. Res alibi fusius de-
itur.

حتي صفرت للرا
inanis fuit vola. Id est
Vacua fuit
rum, ut Schol. ait. Proprie
est sibilavit سَخَسَ, unde سَخَسَ
Sibilare videntur loca ina-
mus supellectile, incolis,

vacua. راحة *vola manns, a*
 مَمَّ flavit. perflavit. Item *levis &*
expedita fuit manus in opere effi-
ciundo.

وقرعت الساحة *Et calva*
evafit area. Sic proprie. Quod e-
 nim قَرَعَ signif. 7. apud *Golum*
est Vacuum pecoribus fuit atrium;
id originem traxit a 9. sign. Cal-
vus fuit. Itā Schol. قَرَعَتْ خَلْت
 من المال وصارت قَرَعًا
Verbum hoc dicit vacuesfactam esse
aream pecoribus; وقرعت calvam.
 ساحة *Area subdialis inter edes,*
aut tentoria. Radicem statuo
 اتسع *est* انساح *7 conj.*
amplius وقرعت spatiosus fuit.

وغار المنبع *Et scaturigo sub-*
sedit in terram. Verbum غَار med.
Vav est venit in depressam, cavam-
que terram. desedit & descendit in
terram aqua. Incavitatem altius de-
pressus fuit & subsedit oculus. De-
rivatam غَوِي fundus & immum
 بعيد *elegantque dictum inde*
 الغوي *procul diffiso fundo præditus,*
in homine alti pectoris, profunda-
que mentis. Hist. Tan. 404.
 كان

المربع واقيوي المجمع واقيض المص

كان فريد الطور بعيد
الغور لا يدرك لبحر
تفكيره قعر ولا يسلك
في طود تدبيره سهل

Erat singularis plane

inadolis, profundi perquam fundi, sic
ut attingi nequiret in mari consilio-
rum ejus imam; neque penetrari in
celso monte regiminis ejus nec plana,
nec aspera via. Hinc مغارة
spelunca, ספונא, cujus them. ער,
non ערר. ער cecus etiam hinc pos-
set deduci, cui visus veluti mer-
sus subsedit. A מר membrana
mallet Cacc. Habent etiam Arabes
عابر occaecavit. In part. عابر
Res occaecans oculum. Festuca. palea.

idem. Unde ער Chaldai-
cum. Dan. 2: 35. aliquid lucis ca-
pit. Est etiam phrasis Arabica
Copia, quanta imple-
re, ac velut occaecare possit oculos.
Nempe מר ער מר munnus
excecat patula عر acuta acie prædi-
tos, Exod. 23: 8. Sequens منبع
est الماء النابع aqua scaturiens
secundum Scholiasten; quamvis ipsa
etiam scaturigo posset intelligi.
Radix est نبع, نبع, scaturivit,
copiose ebullivit. exsudavit. eructavit.

Notiones hæ in Sacris tritzæ. Pro
ينبوع, ulstatiis dicitur منبع مدع
formæ ינקש, unde in Conf.
13. noster dabit الحباء

Scaturigines donorum, in Divitiis
Munificentissimis. Liqueat satis sca-
turiginem subsidentem esse emble-
ma tum Opulencia, tum munificen-
tia exaresacta ut sic dicam, atque
extincta.

ونبها المربع

Et incommoda evasit mansio verna.
Monet Schol. المربع proprie esse

المنزل في الربيع

mansionem ubi ver est; ubi verna
عق abundans copia graminis. Idem
ربيع, unde formula solennis

مسا اوسع ربعم

quam spatiosa mansio verna eorum!
pro quam opulenti sunt & abundant
omnibus bonis rebus! Quam late
habitant, عق affluunt divitiis!
Verbum ربيع lucem haud sper-

rendam adfert ربيع, tum in
quarti & quadrati potestate, tum
in notionibus decumbendi & con-
cumbendi. Ejus derivatum ربيع

Ver, figurate adhibetur per Viro
opulento & munifico. Docet id Te-
brizi ad Hamasa البحر والربيع

يشبه

fuit desolata, & scaturigo in terram subsedit, & verna mansio
evasis incommoda, & Celebritas in solitudinem abiit, & lectus scrupis

— شـبـه — Cum Mari و Vere comparatur Li-
الجبوان الكريberalis generosus. In Moallekât.

وهم الربيع للمجاور فيهم
والمرملات اذا تطاول عامها *

Hi Ver sunt recipienti sese ad eos;
Et viduis, quum earum annus longus est.

vis hic quoque attenditur, se
m, suamque munificam opulen-
confert cum Vere, & hospi-
suum ac sedem, cum mansio-
verna ad quam undique con-
batur; donec نبا, ex plana,
i, commoda evasisset incommo-
aspera, dura. Ita Teblebius

نبا المنزل باهله اي وج
نهوة اي امرتعا غير
ولم تكن الاقامة
نبا, quum invenit
convexitate elatiore preditam,
anam ac mollem, ita ut ibi
subsistat amplius. Verbum
ustratum, & Hebræis etiam
atum in disp. 1. de def. par.

— اقوي —
solitudinem abiit celebritas.

Thema قوي quatuor notionibus
apud Golium pollet, vel quinque
potius, Robore ac virtute superior suis.
Validus fuit, ac robustus. Homini-
vacua ac deserta fuit domus, statio.
Inhibita fuit pluvia. Valde fameli-
cus fuit. Ad concordiam in tanta
dissonantia tentandam, premit-

اقوي اي خلا
واقفر والقوا القفر ومنزل
قواء لا انيس فيه واقفوا
القوم نزلوا القواء واقوت الدار
وقويت اي خلت قال ابو
البقا ومنه اقواء الراد وهو
نعاة قال تعالى تذكرة
للمقوين اي الذين ينزلون
القوا وهي القفر او الذين خلت
بطو

المضجع واستجالت الحال واعول العيال
وخلت

بطونهم او مزاولهم من الطعام

يقال قويت اي لسم

اكل شيا كذا في

4 conj. اقوي Forma الكشف

est vacuum ac desertum fieri: *قوة*

deriv. *قوة* est desertum herba *قوة*

aqua carens: itemque statio, domus,

قوة appellatur, in qua nullus ho-

mo superest. In 4 conj. de hominibus

in talem stationem desertam incidenti-

tibus; vel *قوة* de ipsa domo deserta

usurpatur. similiter in 1. conj. deserta

suit domus. Dixit Abulbeka,

inde etiam est *قوة* viatici, quod

est consumptio ejus. in Alcorano in me-

moriā *قوة* exponitur, qui

descendunt in terram *قوة*, id est

desertam vastamque, vel quorum

ventres sunt vacui: vel *قوة*, quo-

rum pera viatico destituuntur. Di-

citur enim *قوة* pronihil omnino

comedi. Sic in Kessibās. Est nomen

Lexici, quod Teblebius crebro lau-

dat, cujus mihi desiderium incus-

sere haud pessimæ notæ specimi-

na, abditas sæpe Origines verbo-

riffe. Nempe primitiva potestas

videtur figenda in *fune complicato*

& contorto. Inde *valuit robore, vir-*

tute, potentia. Et *قوة* *قوة* *قوة*

nec non, *Robur, virtus, potentia.*

Corpore validus, robustus;

proprie, ex *inaequalis crassitiei par-*

tibus nexus funis. Ita *قوة* *قوة*

validus, firmus, potens, a *قوة* *قوة*

torqueri emanavit, ut alibi mon-

stratum. Idem illud *complicare &*

contorquere, diverso flexu parere

potuit Ventrem famelicum, quem

Arabes vocant Complicatum. Sic

usurpant verbum طوي complica-

vit & in se convolvit rem: Item,

famelicus fuit, & in part. طوي

Qui nihil comedit; quali dicas, qui

ventrem complicit super longa ine-

dia. Audiatur Teblebius الطوا

الجوع لان الاحشاء اذا

امتلات من الطعام انتشرت

واذا فرغت منه انطوي

بعضها على بعض

Complicatio est Fames, quoniam vis-

cera, quum reserta sunt cibo, explican-

tur; sed quum vacua sunt cibo,

complicantur alia super aliis. Disce

hinc emphasin vocabuli טור

Dan. 6: 18. incoenatus; vel potius

incoenato, complicatis visceribus, se-

cundum

dis fuit fratus, & status in totum immutatus, & familia ad
 julatum redacta. Sic ut desertis omnibus stabulis æmuli quo-
 que

undum originem; cum *Thau*
 rville; quod quum radicale cen-
 ret Cl. Hott. in *Lex. Harm.* a-
 ad Arabes reperire non potuit.
 d eam jam rationem قوي &
 devenire potuerunt in signi-
 cationem Valde famelici atque om-
 cibo vacui, indeque porro ex-
 di ad vacuas peras, vacuas do-
 mansiones, terras. A torquendo
 قوي, natum ip, funis,
 culus, linea: rpn similiter
 culus: rpn 1 Reg. 10: 28. ne-
 glomeratum, idem ferme quod
 a طوي, cui lucem fert طوي
 ibi latius pandetur.

وَأَقَضَ الْمُضَجَّ Et serapis
 fuit accubitus. Verbum قض
 ea similibusve durioribus rebus
 nodus fuit ad decumbendum

In conj. 4. اقض idem.
 ta duo قض & قضيب
 glaream majorem ac mino-
 unde proverbialis locutio

جاوا قضهم بقضيه
 magni simul ac parvi. In
 m. p. 158. واقبلوا

بالقض والقضيب

Et advenerunt cum glarea magna
 ac parva sua. Adde p. 241. & 341.

Tebleti. القض الحصا الكبير.

والقضيب الحصا الصغير

وهذان اللغتان بمعنى الكل

Forma قض est glarea major: نق

قضيب minor: & hæc duæ voculae

sensu universi veniunt. Dein مضجع

cubile, omnis locus ubi recumbitur

a ضجع decubuit in latere, pul-

chram hic format imaginem, qua

Cubile glarea instratum ex genio A-

rabiz pingit Fortunas asperas. in

Hamasa مضاجع cubilia præbent

كناية عن الزواج

كرام figuram uxorum, ut dixi: & كرام

المضاجع Nobiles cubilia, sunt

matribus generosis orti. Forte ad

torum conjugialem etiam hic respe-

xit Hariri.

وَأَسْتَحَالَتِ الْحَالُ

Et immutatus fuit status. Prius est

in conj. 10. ab حال med. vav,

versus mutatusque fuit. Inde etiam

alterum حال status, speciatim præ-

وخلت المرابط ورجم الغلاب
 واودي الناطق والصلامت ورنسي
 لنا الجاسد والشامت والنبات
 للدهر

praesens, unde & pro tempore *praesenti* apud Grammaticos usurpatur. Eleganter *Algazali* في

في الحال *statu praesenti*, ac futuro. Est etiam في الحال

statim. Hic loci ponitur pro *statu* fortunarum beatiore; quæ vis etiam residet in phrasi مشي به الحال

مشي به الحال *foetificavit ei status*, id est *dives evasit* ut redditur a Pocok, in *Hist. Dyn.* p. 324.

وَأَعُولُ الْعِيَالُ *Es altiore*

voce ejulavit familiam mihi sustentanda. Subthemate عيال media vav,

ordinatur quoque عُولُ ejulatus, & عولة, & عويل, a sono ejulantis conformatis istis vocibus;

unde & عُول conj. 2. Itemque عُول conj. 2. cum clamore, altioreque voce ejulavit. Nobis *Huileu*, similiter *ἐνυπνιχίζω*. Alterius originis est عِيل صبري

عِيل صبري in passiva forma radice nostræ, *Victa* fuit patientia mea, a *præponderando*: est enim عال in origine,

propendit ad iniquitatem iudex: *excessis*, *declinavit a iusto* & vero. *Elebræorum* *ἡνυ* iniquitas sic orta. Porro *gravis*, *difficilis*, *molesta* fuit res; quasi *præponderavit*. Alio adspectu, *superior* fuit vicique, id est *præponderavit*. Iterum *sulentavit* *aliquæ* familiam: *numerosa* fuit familia: *multos domesticos sustentandos habuit*. Et hoc a *pondere prægravante* derivatum autem.

Hinc jam nostrum عيال *Familia*, *domestici* quos quis sustentandos habet. Proprie *prægravans* pondus ac sarcina. Confer quoque sub عال med. je, vim *Egeni*.

وَحَلَّتِ الْمَرَابُطُ *Et vacua facta sunt stabula*. Posterius مرابط est

plur. fr. a مرَبُط locus ubi quid religatur; speciatim hic designans المواضع التي يربط فيها المال

loci ubi pecora religantur. Thema مرَبُط ligavit, *revinxit*. Prius خلا 3 *fam. præ.* a *vacuus* & *desertus* fuit locus; unde numero 6. apud *Goliath* habes خلا mortuus fuit; ad verbum

que miserarentur, & opibus vocalibus simul multisque pessum-
datis complorarent nobis invidi, & alterius malo lætantes:
Eo autem recidimus, fortuna nos affligente, & inopia nos

S 2

bumi

bum, *Vacesfactus est locus ejus.*

Et commiserat وَمَرَحِمُ الْقَابِطِ

sione affectus est invidus. Cum He-
bræo per omnia convenit

رحم, *uterus, propinquitas uteri-*

na; nec non *κτερι* ac *κνίσκων*
illa commotio, quam per *κατακλι-
ζουσαι* expressere Græci. Sic appa-
ret, qui consistant, unaque in sede
inorentur, *κνίσκων*, tenero affectu

duci, & ex utero laborare, quæ

cernes apud Golium sub مرحم

Sequens hanc est part. prof. in
Emulatus fuit, optavit iisdem po-
tiri bonis; præsertim circa invidiam.
Significatio illa miros habet nata-
les; nempe hanc proprie est con-
trebâre quid, & explorare quomodo
pingue sit. Fack huc illud Hor-
ationum.

Invidus alterius rebus macrescit opimis.

وَأُودِي النّٰطِقُ وَالصّٰمِتُ

Confer *Golium* sub **نطق** locutus
fuit, & **صوت** siluit.

وَأَلْنَا لِلدِّهْرِ الْمَوْقِعَ

Et rediimus per Fortunam adversam

&c. Ab $\tilde{\text{Al}}$ med. *Ven, rediit, e-*
vasit, exitum & finem habuit, qua
bonum, qua malum, est in i plac.

præt. ^{لُز}النّا Rediimus, illuc tandem
evafimus, eo fumus delapfi. موقر

in part. 4. a وقع *cecidit* & quidem
cum fragore, unde omnes signifi-
cationes hujus verbi pendent lu-
cerone capiunt. Est Hebraeum

yr', nam & Arabes dicunt وقع عنه

Es perit loquens silensque. Id est opes qua vocales, ut pecudes, qua muta ac voce omni carentes, ut aurum, argentum & similia. Scholiastes

الناطق من الحيوان مثل

فقہ ، غنم ، اُسل ، سمیت

بإظهار الأصوات في الصامتة

«فَمَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَنْزِلَ عَلَيْهِ السَّحَابُ»

quens sive Vocalis dicitur de ba-
t, ut bubus, ovibus, camelis;
vocem mittunt. Tacens autem
tantum, argentum, supellectile.

للدهر الموقع والفقر المدقع الذي
ان اجتذينا الوجي واغتذينا
بالشجي واستبطنا الجوي
وطو

avulsus fuit ab illa re; *aversa-
tus est eam*. *ypm* quid supplicii sig-
net, arduum est determinare.
Secundum originem suam sonat,
Cadere facere cum fragore. Id posset
referri ad *rupta in rotis membra*;
posset quoque ad *crucem ipsam*.
موقع *pass. part. 2 conj.* speciatim
exponitur, *Malleo Contusus*. Ad
usum *Hariri* pertinet alia adhuc
Glossa, qua eadem forma designat
Obrutum et obtritum malis. In 4.
وقع *Cadere fecit in aerium*,
quæ *واقعة* vocatur, participiali-
ter.

Et paupertatem

humī adfigentem. Verbum *فقر* fre-
git *vertebras*. *Infregit dorsum*.
Calamitas; quasi dicas *ver-
tebras frangens malum*. Media
Dammata hinc *فقر* *pauper fuit*,
tanquam *infractus dorsum ac ver-
tebras*. Hæc origo attenditur a pro-
fundissimo nostro Literatore, ad-
jecto vocabulo *مدقع*, quod est
part. 4. 2 *inbasit, affixus suis*
terræ; præsertim *Pra miseria ac*
paupertate. *سوء* In *Golio*

que Glossa non
est conversa. Valet ea *male susti-
nere paupertatem*, quum videlicet
vertebras illa frangens affligit humi,
affigitque.

الي ان اجتذينا الوجي

*Illuc, ut Calcearemur urentis dolo-
re calculi*. Insignis figura. Verbum
in *Golio* est, *Laboravit ex*
ungula, eam attenuatam tritamve
habuit equus. *Seholiasies* clarius.
الوجي التوجع في باطن
القدمين من الحفاة يشير
الي النعل بعد الحفا حتي

Vox *נא* *notat*
dolorem in interiore parte pedum ex
discalcatione: significare autem vult
discalcationem venisse post usum
calceorum, ita ut male urerentur ac
dolerent pedes ambo. Discent hinc,
qui fixas & finitas amant notiones
quid Hebræis fuerit *גח*, unde *גח*
moeror, dolor, & dolorem affe-
cit. Proprie *affit pedem calculis,*
scrupulis, asperitate. Inde *incussit*
scrupulos anxietatum, iisque male
torfit ac divexavit. Sed hæc alias.
احتذينا *calceavimus*
nos, in 8. *جذي*, *cujus*
اجتة

bumi affigens, ut scrupulis pedem urentibus calcearemur, & angore guttur praecludente nutrire, & dolorem ventris intus admoveremus; Visceribus longa super inedia Complicatis. Et

S 3

ocu-

احتذي exponitur انتعل cal-
ceum indutus fuit. Mirificedictum,
Calceati sumus dolore laborantis ac
male usi pedis; quod innuit illum
nudi & laniati pedis affectum suc-
cessisse in locum Calceamenti: ac
pedi arctissime adhaesisse, eumque
totum occupavisse.

واغتذينا بالشجي

Et nutriti sumus angore prae-focante.
Thema اغذا ult. Fav & je est aluit,
nutrivit. Inde 8. nostra اغتذي

nutritus fuit. Alterum شجي, شجى

est actio شجي anxius moef-

usque fuit. Proprie, Re aliqua in
guttare prae-focatus fuit, idem quod

غص in faucibus pressus fuit cibo,
potu, haerente; & metaph. anxie
oppressus fuit moerore, aliave re,
quam expedire non potuit. Ejus

derivatum شجى q. غصة

praeclusio gutturis, teritur pro om-
ni molestia prae-focante, quasi. Hist.
Tam. p. 70. Innuit quidam eorum
Sjab Fabja ut obtruncaret Timu-

rum, ويرفع عن العالم هذه

تolleret e mundo hanc

prae-focationem, hanc arumnam prae-
focantem. Sic in formula solenni

اسغ لي غصتي Asig li Gotsfati,

qua auxilium petitur, Descendere
mibi fac quod gulam premit. Tale
auxilium levati gutturis, discussive
angoris expressere Hebrzi per
נחש, non a נש, sed a נש. Vim
vocis nostrae, granditatemque si-
mul figuræ explicat Schol.

الشجي ما يعترض في

الجلق يختنق به وكني

هذا عن شدة الحال

والشجي ليس هو بغذاء

بل هو مشقة وتعب لكنه

بالغ في وصف شدة حاله

فقال انه انتعل ما لا ينتعل

به ويغتذا بما ليس بغذاء

Vox hac notat quid existens in gu-
ture, quo suffocetur. Id inservit pro
figura calamitose conditionis. Prae-
focatio autem non est nutrimentum,
sed molestia شجى arumna: attamen
eo usque provectus est in descriptione
miserrima suae conditionis, ut di-
ceret se calceatum fuisse eo, quod non
calceatur; شجى nutritum eo quod
nutri-

وطوبينا الاحشا علي الطوي واكتحلنا
السهاد واسبوطنا الوهاد واستوطننا
القياد

nutrimentum non est. Potuisset dexteritus adhuc emphasin declarasse, se calcatum fuisse eo ipso quod pedes laderet & laniaret; ac nutrimentum eo ipso quod corpus affligeret atque enecaret. Eiusdem naturæ sunt phrasæ in Sacris *וְאֵין לָהֶם לֶחֶם* 1 Reg. 22: 27. *Cibare pane angustia, & aqua angustia, per appositionem in utroque membro. Et Esaj. 30: 20. וְאֵין לָהֶם לֶחֶם* *Et dabit vobis panem angustiam; & aquas oppressionem. In quibus formulis* *וְאֵין* *potest speciatim quoque signare præfocionem & angorem clausi gutturis.*

וְאֵין לָהֶם לֶחֶם *Est pro*

ventris fomento sumimus cruciatum ventris. Eiusdem coloris est & hocce, ait enim pro ventris fomento nihil aliud potuisse applicari, quam id ipsum quod ventrem disraceret, ac interiore astu consumeret; Vel Ardorem & æstum ventris ipsi fuisse *אֵין לָהֶם לֶחֶם* *amicum ventris fomentum. גוי*

apud Golium est ardor, combustio. interior amor, vel dolor, ejusve vehementia; item aqua fœtens.

Radix גוי Vehementi æstnavit amore, vel moerore. Male habuit animus, abhorruitve. Corrupta

fuit fœcinitque aqua. Hisce conciliandis subserviet, quod Schol. hic monuit, الجوي فساد الجوف, voce hac indicari corruptionem ventris, & viscerum ejus. Addatur Teblebi, qui مرض القلب Morbum cordis exponit, sive ex amore nimio sive ex moerore, quum nempe Cor intus æstuat, & corrumpitur quasi cum quodam fœtore. Præcedens استبتنا est 1 plur. præ. in 10. 2 بطن intimus, interior fuit. Ventrem affecit. In ventrem pervenit, ac penetravit. Ventrem doluit, & similia, quæ a

بطن succreverunt, medium, intimam, partem interiorem, Ventrem notante. Ejus 10. Conj. valet, sub ventre suo ponere, aliquid suppositumque tenere, nempe fomenti loca. Commode Schol.

جعلنا في بطوننا imposuimus Ventri nostro.

وطوبينا الاحشا علي الطوي

Et complicavimus viscera super inedia. Est ex intimo Arabiæ genio depromptum, ubi viscera complicata figuram præbent gravissima famis ac inedia. Supra jam adductus

Te-

oculos perlinereamus insomnia, & in depressis Vallium habitare-
mus, & Clitellarum penitus obliti foremus, & beatam prædica-
remus

Tzibitii locus, quo locutionis origo declaratur. طوي complicit & in se convolvit rem, affinitatem habet cum rwo nevit, glomeravit. In gratiam Philarabum illustrabo Gloissas apud Golium sub طوي profantes. opplevit puteum, quasi dicas complicit. Item peragravit regionem, veluti complicatam ac permensam. طوي طوي animum applicuit ad

aliquid, sequente علي, Proprie latus suum plicuit super re aliqua. Alia metaphora istud طوي طوي Plicuit latus suum super re, est eam celavit. Quin imo Complicit latus suum reperio quoque, pro gracilis ac tenui ventre pradiis fuit, in Hamasa; ubi junctim insuper extat.

* طيان طوي الكشح

Famelicus, complicans latus.

Huc facit etiam طوي pro طو

Tenuis, ceu plicabilis, ventre. Porro sequente عن a, valet aver-
sus declinavit a re, quali replicuit se ab illa. Et alia structura, accessit considendi, commorandive ergo, id est, applicuit se. Sequitur jam, dedita opera nihil comedit, quod est, complicavit Ventrem suum aut viscera, unde طوي Plicatus.

Plicatilis; &, qui studio nihil comedit. طيان & طوي Famelicus, rwo ut dudum monui. Denique طوي iteravit, bis fecit,

quasi complicavit, plicando duplicavit. In derivatis طية, est modus plicandi, aut convolvendi; itemque intentio, propositum: ut طوية & conceptus interior animi. A complicando videlicet. In Hist. Tamurl. p. 385. وقد أضمر شرا كثيرا وطوي في باطنه قارا وقيرا Jamque animo conceperat malum multum, & compliquerat in interiore sinu omniigenam picem. Aliam adhuc locutionem pervenistam habes in طويته علي Adag. Gol. p. 101. بلاه

السقياد وتناسينا الاقتاد واستطينا
الحين المحتاج واستبطانا اليوم
المتاح

Complicui ipsum super succo طويت السقاء
suo. Plenum, Complicavi utrem super علي بللته
madore suo. Inde Complicare su-
per succo suo aliquem, est cum to-
lerare cum vitiis suis, ob aliquid
boni quod in eo superest. Phrasin
complicati ventris adhibebit quoque
Noster in conf. 9. infra. طويت

الجثي علي سغب خمسا

Complicui viscera super esuritionem
totos quinque dies. Habes simul sing.
اِحشاء, a rad. جشا media
Vau, replevit, sarcivit.

وَأَكْتَجَلْنَا الشَّهَادَ

Et pro collyrio oculorum illevimus
insomniam. Persistit in figuris au-
daciorebus cumulandis. كحل
est illevis sibi oculos. In 5.

تبو sibi illitos habuit oculos.
8. nostra اکتحل idem. Ele-
ganter hinc dicunt لا اکتحل

Non illitos habui oculos col-
lyrio contractionis palpebrarum; pro
ne momentum quidem dormivi, ne
nichu quidem oculi somnum percepi
eove sum recreatus. Scilicet ut
Collyrium, sic somnus oculis ve-

luti illitus, recreat, & sedat mole-
stias, quas oculo incalescente حين
signant Arabes. Hinc
jam dignitas, gravitasque figura
nostrae elucet: at enim insomniam,
gravissimam molestiarum sibi tan-
tum relictam fuisse ad acerrimum
cordolium sedandum. Videlicet O-
leum flammæ infusum. سها
est hypnitis talis, quum quis pe-
nitens dormire non potest. Radix سهد
insomnis fuit. Vigilavit & quidem
perpetuo.

وَأَسْتَوَطْنَا الْوَهَادَ

Et confedimus in vallibus. Hoc
vero quid malæ portat miseriæ?
permultum. Audi Teblebium,

الوهاد ما انخفض من

الارض ولا ينزلها الا

الضعفاء من الناس

الذين لا مداعة لهم

Wibad vocantur loca depressiora ter-
re, que non habitantur nisi a pau-
perimis hominibus, quibus nihil
est defensionis ac præsidi. Addit
Scholiast. جعلوا الوهاد

وطنا لغيرهم حتي لا يري
فارهم

remus Conditionem exitio jam datorum, ultimaque fata ut lenta nimis incusaremus. Num jam liber aliquis & ingenuus est
T
qui

*Fecerant valles
domicilium ob inopiam, ut ne ignis
eorum conspiceretur ab hospitiibus.
In Collibus & montibus nempe o-
pulentiores domicilia figunt, tum
ut tutiores sint, tum ut hospitalis
ipsorum ignis procul reluceat, mul-
tosque alliciat. Ergo in vallibus
refidere miserrimum sordidissi-
mumque. Ceterum هاد est*

plur. fr. a وَهْدَةٌ terra depressa,
cava, declivis; a وَهْدٌ stravis.
استوطن est 10. conj. a وطن
conjuevit alicubi, عَمَّ diu moram
traxit.

Et calca- واستوطانا القتان

remus spinam asperissimam. Vel
potius, *Es tragacantham mollem*
& commodam reperiremus. Iterum
Schema audaciusculum. Radix
وطا, seu وطي Elif mobili, ac
radicali, est *calcavit & quidem*
terram mollem ac planam. Inde
etiam intransf. وطا med. damm.
est, *Aequabilis, expansus, commo-*
modus, mollis suis locus, lectus. Inde
in 10. استوطا mollem, commo-
dumve comperis locum, lectum
&c. &c. Ergo sensus est, tam
asperam fuisse fortunam, ut ipsam

tragacantham, id est summam & asperriam miseriam, reputaret mollem ac commodam præ illa, qua confiscebatur. *آبر قتان* *Arbor aculeata*, *Tragacantha*, Proverbio celebratur, pro difficillimis asperriisque rerum: & formula *خ ط*

nodosam ac ineluctabilem
 signans difficultatem, proprie valet,
Decoratio Tragacanthæ. Explicui
 pluribus in opere de defectibus L.
 H. In Sacris quoque *via Spiritus*
intersecta, v^el *spinetis aspera* sub-
 servit pro figura calamitatis insu-
 perabilis.

وتناسيننا الاقتان

Et obliti fuimus Clitellarum.

بیرید انہم نسوا رکوب

المطايا لبعدهم عهدهم بها

مرجعوا الآن يمشون علي

الشوكي ويجدونه وطيبا

Vult dicere ipsos oblitos esse vectari
jumentis, eo quod a longo usi non
essent, sed redacti forent nunc ut
super spinis ambulandum haberent,
quas & molles reperirent. Sic
Scholialtes, non sine aliqua tamen
confusione idearum, cui superior
nota medebitur. 6. *تباسی*

المتاح هل من جر آس او سمح
موايس فوالذي استخر جني من قيلة لقد امسيت
لخا

conj. Verbi oblatus fuit, נסר, Alterum אقتان est plur. fr. a قتن Lignum sella camelina, seu clitellarum. خشب الرجل.

وَاسْتَطَبْنَا الْحَيْنَ الْمَجْتَا

Es beatum conferemus exitium radicatus perdens. Primum est 10 conj. طاب bonus, jucundus fuit, unde استطاب jucundum censuit aut predicavit. Tertium in part. 8. a جاح med. Fav, eradicavit, in 4. & 8. perdidit, exitio dedit, ab eradicando, unde حين مجتاح

exitium eradicans concinne hipositum. Idem putem cum جاح abrupit, exeditve fluxus terram. Eam secundariam duco notionem, a primaria cum impetu erumpendi & inundandi, quam Hebræum מן continet.

وَاسْتَطَبْنَا الْيَوْمَ الْمَتَا

Est lentum censuimus diem fatalem.

A بطو Tardus, lentus fuit, in 10. conj. nascitur Tardum segneque judicavit. متاح part. 4. pass. فاح med. Fav & je potissimum,

determinatum & definitum fuit quid, suo modo ac mensura. Hinc اليوم المتاح i παραμύνη.

هل من جر آس Eslne ex

ingenūo, medente? Sic ad verbum, pro eslne aliquis ingenuorum, qui medeatur? Advertatur usus elegans præp. من, etiam in Bibliis occurrens. حر est Liber, ingenuus. Origo pendet a fervore sub حر حر part.

præf. in 1. pro آسي medens, ab اما ult. Fav sanavis, Cbald.

أَوْ سَمَحَ مُوَاسٍ

Aut ex munifico, solatium præbente. Constructio continuatur per من. Ab اما sanavis, in 3. existit

pro آسي solatus fuit; præsertim munere aut beneficio.

Ejus part. مَوَاسٍ pro مَوَاسٍ.

Præcedens سمح Beneficus, liberalis &c. proprie est enodis, facilis-

qui medeatur, aut munificens, qui soletur? per enim
Eum, qui me Kaila profapiam fecit, frater sum factus egesta-
ti,
T 2

cilisque ad donandum, condo-
nandumve, unde & mitis ac cle-
mens exponitur. Potest etiam la-
tum signare, quæ metaph. He-
brais præsertim trita, quamvis
nec superiores illas sermo Biblicus
ignoret, subtrah. Supra jam com-
monui.

فوالذي استخرجني من قبلة

Per sane Eum, qui me oriundum
fecit e Kaila. خرج exivit, usur-
patur pro natus, ortus est; ut xy.
Ejus 10. استخراج extraxit, de-

rivavit, hic valet fecit genus du-
cere. Harum notionum nulla men-
tio apud Golium, ut nec aliarum
bene multarum, quas sola libro-
rum lectio suggerere potest. Jactat
hic Abuzeidus, sese Gassanidarum
e sanguine descendisse, nam ut
Schol. tradit, قبلة هي ام الؤوس

والخزرج وهي بنت البرقم

الغسانية وانتسابه هذا القبلة

كانتسابه قبل هذا

Kaila est Mater لاقيال غسان

Aust. Charzesji, Filia Arkamis,
Gassanidarum e stirpe. Itaque quod
genus referat ad banc Kailam, est
quod ante jam genus eum referre
vidimus ad Principes Gassanidas.

Respicit ad Conf. 2. ubi nunc Sa-
sanidas nunc Gassanidas proavos
jactat. Hujus Kaila mentio fit
apud Golium in voce اؤوس
quod est nomen tribus Arabia se-
licis, cujus primus pater Aus filius
Kaila fuerit, & frater Alchazrezji,
a quibus duobus prodierint الانصاري
sive Adjutores Mubaymedis. Lege
ex Scholiaste meo Alchazrezji. Ab
hac Kaila, nobilissima Gassanida-
rum propagatrice Kailensis titulus
inditus est confessui nostro.

لقد اُمتيت اُخا عيلة

Profecto factus sum Frater pauper-
tatis. امسي est 4. conj. a مساء

ult. Vav, cujus derivatum مساء
notat vespertinum tempus. Inde
in 1 conj. venit vespertino tempo-
re: & in 4. Fuit evasitque vesperi,
& absolute, Fuit, evasit infelix.
Nempe ut أصبح Fuit evasitque

mane, usurpatur generalius pro
evasit, præsertim in lætis & auspici-
catis rebus; sic nostrum امسي
pro evasit adhiberi amant, in tristi-
bus & inauspicatis. Porro ميلة

egestas, a عال med. je, eguit;
Frater paupertatis, quid adferat
ex Arabismo, docet Teblebius ad
Conf. 5. in quo est سغار
Fra-

اخا عيافة لا يملك بيت ليلة قال
الحارث بن همام فلويت لمفاقره
ولويت الي استنباط فقره فابهرت
له دينارا وقلت له اختبئرا ان
مدحجته نظما فهو لك حتما
من غير اتجال وانبري ينشد في الحال
من

Frater peregrinationis, ubi ait
العرب تقول اخو كذا لمن
يلانم ذلك الفعل كثيرا
فيقولون اخو الحرب اي
ملانمه *Arabes dicunt Fratrem*
rei illum, qui in actione aliqua assiduus: sic Fratrem belli vocant, qui creber est in eo. In Conf. 13. اخو
الوهم *Frater suspicionis, est multum suspiciosus, vel vanis opinionibus indulgens. Et* اخو البش
Frater tristitiae ibidem. In Hamasa اخو الخنع
submissiois. Talia infinita genius linguae admittit. Sic Jobus sese اخو
Fratern verminantis putredinis facit, quum Cap. 17. cam appellat suam sororem.

Qui non
possidet victum noctis ملك inter
alia possidet ut dominus, compos

fuit, ملوك. A med. je, est
penus, alimentum; unde بيت ليلة
commectus noctis. Quantum uni tantum nocti exigende sufficit.

Et consolui فلويت لمفاقره
Teneriore affectu commotus fuit. summae ejus egestati. اوي
Expleat Deus سد الله مفاقره
inopiam ejus. Proprie Obscruat et مفاقر
resarcias Deus infractioes vertebrarum ejus, ut supra vim radicis
in vertebra infracta, & egestate vertebra frangente jam aperui.
Est autem مفاقر plur. fr. a forma مفاقر
quam Lexica omiserunt. مفقرة

ولويت الي استنباط فقره
Et inclinatus sui ad eliciendas rhythmicas vertebrae ejus. Firmat Lin-
guae

si, qui ne quidem quo pernoctet, penum invenit. Dixit Harith Ibn Hemmam, miseratus ego fui hominis summam inopiam, simulque inclinatus fui ad *catenatum* vertebrarum in morem *sermonem rhythmicum*; expromsi itaque ei denarium, & exploraturus eum adjeci, si tu nummum hunc versu collaudaveris, *decreto* veluti *judicis tibi maneat assignatus*.

T 3

guæ suæ callentissimus Haririus, quod dixi de Origine *egestatis* sub فقر, atque فقر nostro, Fakyr, *egeno infractis vertebris jacenti* attribuit فقر Fikar, *Vertebrae elegantissime nexas rhythmorum*, quales superior ejus oratio nempe contexuerat. Est Fikar plur. fr. a فقر Fikrah, *Vertebra, & Monile vertebratim confertum*. Inde porro *Articulus elegantior sermonis. Si militer desinens periodus orationis. Rhythmus*. Præcedens استنباط inf. 10. a فبط scaturivit aqua; unde استنبط elicuit, evocavitque tanquam e scaturigine, ac viva vena, scientiam, ingenium, poësin &c. &c. Cum لوي convenit Hebr. לוה, cujus potestas minus dextre edita fuit hæcenus. Arabibus proprie est flexit, plicuit, torisit, per diversas metaphoras quaque versum sese inflectens. Hinc jam לוה est circumplicari, & *artissime illicari*. Alio adpectu illicat & obligat nexu aris alieni creditor; obligaturque debitor. לוה est serpens contortuplicatus. לוה est opus nexile, plexile, tortile.

At ille tibi decreto *judicis esto assignatus*. Thema حتم est Firmum & irrevocabile effecit: *judicaturam exercuit*. Inde deriv. حتم plur. fr. حتم est decretum *judicis firmum ac irrevocabile*; quod & امر محتوم vocat *Arabsjades*. Autem amon signavit, obsignavit notionem istam ortam esse, quod ختم alias. Utique ab obsignando quoque commodissime deduci potest altera illa potestas *inspirandi*, quæ est sub حتم.

فانبري ينشد في الحال Et *oscepsit canere e vestigio*, vel ex tempore. A بر ي asciauit, *præsecando aptavit*, est in 7. انبري idem quod اعترض وتقدم occurrit, obviam ivit, prævertit, ut Schol. exponit. Apud Golium habes contra ivit, opposuit se. Latissime patet usus verbi, crebro in *Confessibus* huc recursum.

من غير اتحال Absque ut alienum sibi *carmen arrogaret*.

- اكرم به اصغر مراقب صفرته *
 جواب افاق ترامت صفرته *
 ماثورة سمعته وشهرته *
 قد اودعت سر الغني اسرته *
 وقارنن نجح المساعي خطرته *

وحببت

gares. A attribuit alicui, &
 quidem *falso*, dictum, carmenve
 alterius, est in 5. & 8. conj. *fibi*
falso arrogavit tale quid. *A Schol.*
 declaratur per ادعاء في

شعر غيرة انه لنفسه
jaetare carmen alterius a se ipso esse
factum. Est notio haud dubie
 secundaria, cujus origo satis ob-
 scura.

جواب افاق *Peragratorem*

regionum, eleganter vocat *num-*
num aureum, a جاب med.
Vav, secuit, & in metaph. pervasit
 regiones. Forma hujus adjectivi non
 est in Golio; adfert ea frequentiam
 & intensiorem, ut sit qui multum
 secat, peragrat, regiones.

Longum cujus ترامت صفرته
 est iter. *A* jecit, رمى, in 6.
 semet projecit. Id hic valet تباعد
 Longius absuit, ut *Scholion* habet.

غيبة وسفر est سفر
absentia, & iter. Nihil horum
 in Lexico.

اودعت سر الغني اسرته

Insinuanti arcanum divitiarum li-
neamenta ejus. Argute dictum.

سر Lineamenta a sing. اسرته
 & Linea in fronte, ant

vola. In *lineamentis* honestæ ac
 speciosæ frontis, est quod se statim
 commendat, atque insinuet. Sic
aureus nummus semper & ubique
 habet quo se commendat. Sed
 commendavit in 4. اودع
 etiam valet deposuit; *arcani quid*
credidit. Hinc jam venuste ait
Lineamenta nummi aurei arcanum
opulentia commendare apud omnes,
quibus adfulgere dignatur. Errare
 videtur *Schol.* qui سر cepit pro
 Optimum rei. Sane

سر

tus. E vestigio itaque sic canere occcepit, non sane plagio
sibi alienam vindicans gloriam.

*Laudo huncce flavum, cujus flavedo perplacet.
Peragratorem regionum, longissima cui itinera.
Prænobilis tuus fama & præsentia est:
Profecto insinuant arcanum opulentiae lineamenta ejus.
Et reddit expeditissima negotia vel cogitatio ejus.*

At-

القوم est præstantissima pars
populi: & الوادي سر est potior
meliorque locus vallis; Sed arcanum
divitiarum plus habet acuminis;
nisi quis ex ancipiti utramque no-
tionem conjungi malit.

وَقَارَتْ نَجَجَ الْمَسَاعِي

Es expedit felicem succes-
sum negotiorum cogitatio ejus. Ver-
bum قَارَنَ junxit, unde in 3. قَارَنَ

constellationi felici assignatum. Ea
vis hic attenditur. Ejus actio قَرَان

est felicior siderum Conjunctio;
Constellatio fausta. صاحب قَرَان

Dominus fausta constellationis est
Titulus magnorum imperato-
rum, quibus orbem subjugandum

feliciter addixere signa coeli. Hinc
Tamerlanes eo quoque sese insigni-
vit apud Arabesjad. p. 19. Confer

Herbelot. in Timur. نَجَج act.

verbi نَجَج prospere evenit res.

مسعاة plur. fr. a مساعي

conatus, studium laudabile. Thema
intendit, studuit, operam
dedit. خطر Cogitationem verti,

quamvis & per Vibrationem con-
vertere licuisset. Non exat hæc
forma in Golio, sub ejus rad.

خطر vibravit, sursum deorsum
motavit, in dextram sinistramque

خطر vibravit, in mentem. i. e. subiit ani-
mum cogitatio. Absolute etiam

خطر incidit in animum. Unde
jam خطر Cogitatio vibrans ve-

luti in animo. Sic sæpe Algazalinus;
cujus est phrasis خطر مدتهم

mora eorum sive vivendi tempus,
cogitatio. وَاَسَى وَنَقَا avolvit. دَوَّرَ

Ps. 90. Non damnarem tamen
hic primigeniam vim vibrationis,
percommodam sane in aureo num-

mo qui nutu, nutu, vibramine suo
omnia felicissime expedit.

وَحَبِيتَ إِلَى الْأَنَامِ غَرَّةً

Est amabilis est ad homines candicans
macula

- وحببت الي الانام غرته *
 كانما من القلوب نقرته *
 به يصول من حوته صرته *
 وان تعانت او توانت عترته *
 يا حبذا نضارته ونصرته *
 وحبذا مقبأته ونصرته *

ك

حببت *macula frontis ejus. Ab*
Amavit, in passivo i. forma per-
fecta est حببت Alterum غرة,
a Alba fuit facies, macula can-
doris frons equi, signat proprie can-
dicantem frontis maculam; mox fron-
tem ipsam, vel potius ejus nito-
rem splendoremque. Inde familiae
decus ac ornamentum. princeps. Vir
illustris. melior splendidiorque pars
supelleçilis. Nova luna splendor
عق. ع. &c. & ipse mensis; ut in Hist.
Tim. 229. 365.

كانما من القلوب نقرته

Tanquam si e cordibus esset massula
ejus liquata. Verbum نقر exca-
vavit, cavando sculpsit, perfodit
rostro, perforavit, نقر, præbet
قعر cavernam, vel potius cavi-
tatem parvam ac rotundiorẽ,
itemque Liquitum aurum argen-
tumve. Nempe a formula concava
in quam massa liquata funditur.

البقرة القطعة Bene Schol.

المسبوكة من ذهب او فضة
 قبل ان تطبع منها الدراهم

Vocatur Nukra particula fusa auri
aut argenti, antequam cudantur ex
ea nummi. Utitur hac voce Abul-
phar. 449. Eustych. t. 2. Ann. Alex.
p. 39. 41. Sensus lepidi dicti est,
imo e corde omnes homines amare
aureos nummos, haud secus ac si
massula unde nummi procusi, e
cordium humanorum substantia
liquata essent.

به يصول من حوته صرته *

Eo ferox est, cujus comprehendit eam
cramena. Radix صال med. vav,
sæviit vehementi impetu, lucem
adfert Hebræo צול, unde צולה
profundum vehementius aestuans, &
sæviens. In Hist. Tamerl. sæpe
adhibetur pro ferocire, & ita red-
ditur Abulph. 139. Hujus fut. i.
Alterum 3. حوت جوي idem quod
præz. i. ab جوي

ضم

Atque adamatur apud mortales frons ejus candida,
Ac si e cordibus liquatum fuisset metallum ejus.
Eo ferocit, cujus crumena eum clauferit.
Sin evanuerit, aut tardaverit nitor ejus,
O quam gratus redit ille fulgor, illa nitens pulcritudo!
O quam grata opulentiates ejus & opitulationio!

V

Quos

ضم comprehendit, continuit, inti-
me complexus suis, quæ etiam fuit
primigenia potestas וְרִמָּה & רִמָּה
apud Hebræos; quibus vita dicta,
quod naturam contineat, nec dis-
solvi patiatur. Alibi jam-tactum.
Crumena, localus, pannicu-
lusve in quo pecunia nodando, ligam-
dove, reconditur, צרור, a צר
strinxit, nodavitque crumenam,
צרר.

وَأَنْ تَغَانَّتْ أَوْ تَوَافَّتْ عَتْرَتُهُ

Quod si evanuerit, aut tardaverit
nitor ejus. evanuit, periit.

Eadem potestate 6 conj. تَغَانِّي hic

donatur, quum apud Golium tan-
tum transitive sit invicem delere ut
in bello; ex 4. conj. apud Alga-
lium reperio اَتَانِي atatem

suam consumpsit. Ergo فَنِي decre-
pita atate & caducus fuit in eo,

مَنْ فَنِي عَمْرُهُ

ejus atas evanuit. In Psalm. 90: 9.
עוֹדֵם יָמֵינוּ eodem sensu. Apud Alga-

Senex شيخ هرم فاني est

decrepitus, evanescens. Apud Arabes
æque ac Hebræos latius tamen patet.
Radix, cujus diversos adfectus
per omnia nondum assequor. Est
etiam in 6. conj. alterum فَوَانِي
a فَوَانِي torpuit languitve segnis,

deses fuit; unde فَوَانِي inf. 6. mora,

cancelatio omnis, ac cessatio in offi-
cio. Ultimum عَتْرَةُ Scholiasti est
propinquitat, consor-
tium. Hæc est ea notio, quam
Golius expressit per progeniem,

familiam, socios, a عَتْرَةُ stirps,

origo. At عَتْرَةُ etiam est crenata
superficies, & nitor rei cujuscun-
que, a verbo عَتَرَ tremuit, tre-
mulum vibravit; quam vim hic
attendendam esse arbitror, num-
mo aureo apprimere quadrantem.

يَا حَبِذَا نَضَارَتُهُ وَنُضْرَتُهُ

O quam gratus fulgor ejus, & pul-
critudo nitens! نَضْرُ Nitore fulsis,
floride

ك

المسبوق

قبل

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

أدرك

- كم امر به استتبت امره *
ومتترف لولاه دامت حسرته *
وجيش هم هزمته كرتة *
وبدري تم اضرلته بدسرة *

floride pulcher fuit, late viruit,
dat utrumque hoc vocabu-
lum, & illustrat originem
quum *latum germen*, ac *sar-*
culum floride pulchrum denotat, ac
cum *noy* sub eadem figura usur-
patur. Prius *حبذا* monente *Te-*
blebia من حب ودا
compositum est ex حب *amor*, &
pron. demonstr., ut sit laudantis
dicere *O amabilem rem!* ac
contra improbantis *لا حبذا*. In
Camus enotatum quoque verbum
قال *حبذا* pro *تحب*
dixit o amabilem rem!

Dives opulencia ejus.

يقال يعني Bene Schol.

مغناك اي ينوب منابك

ويقوم مقامك ويريد انه

ينوب عن الانسان

بالمضايق وينصرة

Dicitur *عنه* *معناه* *pro explebit*
vicem tuam, & *tuum tibi locum*
tuebitur; sensus autem est *nummum*

exple pro homine omnia, in neces-
sitatibus, eamque adjuvare. Idem
Ecclesiaste eodem hoc verbo in-
culcatum *ארגון* *ארגון* *ארגון* *ארגון*
Argentum respondet omnibus. Lique-
t *significationes opulencia, di-*
vitiarum, avaritiae & explebissi-
mae utilitatis *ארגון* *ארגון* *ארגון*
ארגון *ארגון* *ארגון* *ארגון*
ponderare. pro *مغناة* & *مغناة*
efferre licet, suntque hae formae,
tanquam infimae irregulares & conj.
وكم امر به استتبت امره

Es quot negotia, quorum hujus ope
demum recte administratur provin-
cia. 8 *Imperii commissi prae-*
tura, provincia, ab *امر* *امر*
Extenditur ad omnem *admini-*
strationem; & nonnunquam com-
plectitur rei, quam quis suscepit,
accessiones atque incrementa fructuo-
sa. Praecedens verbum est 10. a

secuit; unde *استتبت* *paratum*
ac recte dispositum fuit negotium;
quasi *bene sectum* dicas.

ومتترف لولاه دامت حسرته

Es quot beatis, nisi hic foret, per-
petuum

Quot negotia bajas recte concinnat nutus!
Quot beati, absque eo si foret, longum suspirarent!
Quot exercitus curarum fugavit hujus impetus!
Quot plenas Lunas detraxit lunata hujus facies!

V 2

Quot

petuum esset suspirium! ومترف وکم مترف Et
positum pro quot beatorum. Est autem part. pass.
4. a bonis commodisque vi-
tae affluxit, vel iis fruitus & latatus
fuit. In 2. & 4. mollem ac dissolutum
reddidit nimia commoditas vite. An
hinc repetendum diu quæsitum,
nec dum inventum etymon τῶν
ἡμετέριων, quasi diceret *Fortunæ com-
modioris præfides & Largitores?*
comp. ex לו לא, non, & לו לא, 3. præf. 1. a דאמא media
Vav, perennavit, quievit. حسرة
Suspirium præsertim defecti viribus,
ab حسرة apud Golium sign. 7.
suspiravit. Secunda sign. erat, lassus
fuit, defecit. Tertia, obtusus fuit
defecitque visus. Hæc & alia quæ
Arabes sub حسرة admiserunt,
sunt deducta a fonte primigenio,
quo البحر حسرة Refluxit & de-
crevit mare dicebatur, teste Tebri-
zio ad Hamasa, qui adfert البحر
البحر اذا نضب الماء عن ساحله

Mare-הח, quum decrescit aqua a
littore ejus. Hunc usum habes Gen.
8. 3. החסר החסר. Quomodo hinc
diversæ fluxerint metaph. nec ob-
scurum erit exercitatus ingenitis,

& alio in opere deducetur.

وَجَيْشٌ هَمٌّ هَرَمَةٌ كَرَّةٌ

Et quot exercitus curarum in fugam
dedit impetus ejus! A جاش
ined. ie, Effervuit bullivitque olla,
Æstuavit mare &c. est جيش
Exercitus, vel a fervido impetu,
vel quod eo late campi fervere vi-
deantur, ut Virg. ait. Etiam media
Vav enunciatum fuisse hoc thema
docet جاش Cor, a جاش
vehementius commotum salvis cor,
æstuavit animus; ac proinde و
ray æstuationem pulveris reddend-
um esse autumo Job. 7. Porro
Exercitus curarum bonum schema.

Cura, a Tabescendo, החם.
Fugatio quæ est in هزم, est no-
tionis secundariæ, a primaria fran-
gendi aridum quid, cum strepitu &
fragore; unde profligare, clade ad-
ficere, fractum, sumumque, fugare
hostem. كَرَّةٌ impetus unus, &
كَرَّةٌ irruis.

وَبَدْرٌ قَمٌّ أَثَرُ لَيْلَةٍ بَرَّةٌ

Et quot lunas plenas descendere se-
cit lunata & splendida hujus facies!

بدر

- وَمُسْتَشْيِطٌ تَتَلَطَّى جَمْرَتُهُ *
 أَسْرَ نَجْوَاهُ وَلَانَتْ شَرَّتُهُ *
 وَكَمْ أَسِيرَ أَسْلَمَتُهُ أَسْرَتُهُ *
 أُنْقَذَهُ حَتَّى صَغَبَ مَسْرَتُهُ *
 وَحَقَّ مَوْلِي أِبْدَعْتُهُ فَطَرَتُهُ
 لَوْ لَا الْبَقْيُ لَقَلَبَ جَلَبَ قَدَرَتُهُ *

اكدر

بدر Luna perfectionis, est
 بدر ليلة التمام

Luna pleno fulgens lumine 14. nocte
 A descendit, fluxit, 13, in
 4. est. انزل. Luna plena descen-
 dere facta, e coelo, est Virexcellens
 e culmine honoris ac gloria detractus.
 Isto veneficio pollet incantator
 nummus, ejusque بدر facies,
 oculus, Luna instar plena refulgens.
 Sic omnino vertendum; nam quod
 Schol. capit pro مبادرة festina-
 zione, vel etiam pro عشرة الاف
 درهم Decies mille Drachmae lan-
 guet. بدره est acute ٢٢ promte
 videns oculus: a celeritate ait Golius.
 Fieri potest, sed malim a Luna;
 nam ipse mox subjungit, etiam
 nitens ٢٢ pulcher oculus instar Luna.
 Talem oculum facete tribuit noster
 nummo aureo. Ipsum illud pondus
 decies mille drachmarum ita quoque
 dictum fuit quasi Oculus plena in-
 star luna revidens.

وَمُسْتَشْيِطٌ تَتَلَطَّى جَمْرَتُهُ

Et ira inflammata, quorum arserat
 pruna. Constructio per كم

Quot adhuc continuatur. شاط
 adustus fuit med. je, in 10. exar-
 sit ira, unde part. مستشيط
 hic absolute est غضبان iracundus.

Ei figurate datur جمرة pruna,
 id est شدة غيط vebementia ex
 candescentia; quae pruna flammam
 emisisse dicitur, id enim proprie
 لطى

in 1. 4. 5. 8. conj. cujus derivatum
 لظي Ladan est ignis flammans, &
 nunnatione abjecta Lada ١٢٢
 ٢٢٢ infernus ignis.

أَسْرَ نَجْوَاهُ وَلَانَتْ شَرَّتُهُ

Quos Clanculum allocutus nummus
 est, sic ut emollitus sit acris impetus.
 Facetissime Nummo tribuitur,

بجوي clandestinum colloquium

بجاء

*Quot ira inflammatos, quorum pruna exarseras,
Clandestino impertiit alloquio, eorumque emollita est vehe-
mentia!*

*Quot captivos quos prodidit sua ipsorum cognatio
Eripuit hicce, sic ut liquidum gaudeant gaudium!
Quot jura Domini noviter produxit hujus creatio!
Quod nisi obstaret Religio, dicerem sane, potentia ejus Op-
tima Maxima.*

V 3

Quot

a نجا communicavit arcani quid.

Illuc collineat quoque اسر

4. conj. a سر affectit in umbilico,

quod hic valet اخفي occultavit.

Tertium لان a لانت med. je,

Lenis, mollis, placidus fuit. De-

nique شر a شره malus fuit, hic

non tam malitiam signat, quam

acrem impetum & ardorem, quem

& suspicor priorem malitia, ac

improbitate, quæ ab impetu sein-

tillante commode deduci posset.

وكم أسير أسلمته أسرته

Et quot captivos quos prodiderat

cognatio ipsorum. اسير

Vinctus, ab اسير vinxit,

arcte constrinxit & colligavit. Inde

& أسرة necessitudo, cognatio, ne-

ces propinquitatis vel affinitatis. A

سلام in 4. obscuriore flexu

enatum prodere, deceptum relin-

quere, خذل ut Goliut, قري

ut Scholiafles meus explicat. Duc-

tum est ab اسلام pacem fecit, de-

didit; inde porro tradidit, & tan-
dem prodidit ac deseruit. Latinum
dedere, ac tradere similiter ferme
in malum tandem devenere.

انقذه حتي صفت مسرته *

Eripuit eos, ita ut liquidum esset

eorum gaudium. Verbum نقذ

Liberavit, diremit alterum ab al-

tero, e fovea eripuit. Item intrans:

evasis; cujus derivatum نقذ

salutem omnem & incolomitatem

signat. Origo mihi haud dum satis

perspecta. Eadem Liberandi vis in

2. 4. 5. 8. sese exerit. Alterum

صلي est fam. præ. a صلي

clarus, defecatus fuit liquor; sudas

fuit aer; liquida fuit fortuna, fe-

licitas, lætitia. مسرة Latitia est

a سر Hilarem lætamque reddidit;

proprie affectit in umbilico, ni fal-

lor. وجف مولي أبدعته قطرة

Et jura Domini, qua noviter pro-

duxit creatio hujus? جف

pn jus, statutum. مولي Rex.

Dominus

ثم ببسط يده بعد ما انجده
وقال اذبحن جر ما وعد
وسبح خال اد مرعد فنبتت
الدينار اليه وقلت خذ غير ما سوف
عليه

Dominus. Heras, a ولي prafuis, administravit. Habet adhuc alias notiones, quæ omnes pendent a primigenia potestate pertinendi & spectandi ad aliquem. Mouley, titulus principum in Africa, est nostrum. ابدع porro, 4. a بدع, est novum & inusitatum quid produxit, primus excogitavit & commentus est, in bonum, in malum. Denique فطر creatio, sive modus creandi, a فطر incepit, auspicatus est; primum & recenter fecit quid, speciatim, creavit, produxit. Hæ notiones ortæ a fundendo. פטר primogenitas apud Mosén, proprie auspiciam fissi primitus & aperti uteri. Pulchra circumlocutio. Quum autem Nummo aureo hic datur فطر Creandi, ac e nihilo producendi vis, quoddam quasi Nomen ei inesse dicitur.

لَوْلَا التَّقْيُ لَقَلَّتْ جَلَّتْ قُدْرَتُهُ

Quod nisi pietas, sane dicerem Maxima est potentia eius. Non Regiam videlicet tantum, sed & Deam Opt. Max. faciunt mortales Sa-

cram illam pecuniam. Ellipsis, si non Timor, pro, nisi Reverentia, pietasque in Deum impediunt. تقى

Verbum cum The radicali formatum ex 8. تى وفي, cavet, custodivit se parum ab omni inquinamento, unde تقى caste pureque

coluit Deum. Hinc تقى

Timens Deum, abstinens ab omni malo. تقوى & تقى

Abstinentia a malo, Timor Dei. Hac religione præpediri se ait, quo mi-

nus dicat جَلَّتْ Maxima est potentia Nummi. Respicitur ad

Epitheta summi Numinis عز

quæ Nomini allæ solent annecti, solenne enim est Arabi-

bus efferre الله تعالى, & الله عز و جل

pro Deus Optimus

Maximusque. Istud جل diversos

habet significatus qui paulo longius deflectere videntur ab Hebræo. Utrique Magnus & illustris fuit. Item annosus evasit; exalavit, &

alia

Deinceps manum protendit, postquam eum extulisset, & Representat, inquit, ingenuus quod promisit, & pluviam fundit nubes, postquam intonuit. Projeci itaque illi denarium, dixique, Capias eum haud quaquam invito animo donatum: quem

alia, parum respondent τῷ volvere quod est in חלל. Ut tamen Hebræis חלל est propter te, sic Arabibus من جلالك, & من اجلك Respectu tui. Iterum ut Hebræis חלל est sterces globosum animalis, sic nostris جلة

& verbum حل Collegis sterces camelinum. Utrumque a volvere derivandum. Jam vero Voluntur ea fere, quæ Molem habent & magnitudinem; Inde succrevisse potuit potestas illa prima apud Golium; & evolvuntur e suis sedibus qui exulant. Reliqua, ubi majus lumen nactus fuero, expediam.

بَعْدَ مَا أَتَى

Postquam extulisset eum, nempe nummum. نجذ manifesta, clara fuit res, נגד, item med. dam. animosus, strenuus, magnanimus fuit. נגד Fortis, strenuus & animosus princeps. In 4. extulit in altum, quæ notio hic posset aptari, ut Abuzeidis dicatur Nummum sibi promissum laudibus extulisse. Est tamen aliud, quod suppeditat formula انجذ دعوتہ promissime respondis vocationi, vel

provocationi ejus; unde convertere malim, deinde manum protendit, postquam tam promte respondisset provocanti. Hebræis נגד indicavit, demonstravit, ob oculos posuit. Origo a נגד coram. Id autem coram ab eminenti, elatoque atque ante oculos versanti, quæ est proprietates, & princeps potestas thematis نجد.

أَنْجَرَ حَرَّ مَا وَعَدَ وَسَجَّ REPRESENTAT ingenuus quod promisit, & pluviam fundit nubes quum tonuit. Dux sententiæ, quarum alia simpliciter, alia figurate enunciata, eundem ferunt scopum, nemini non patentem. نجر perfecta fuit res, promissio representata; in 4. promissa exhibuit & complevit.

حر Liber ingenuus, supra illustratum. وعد est سح effudit largiore fluxu, cujus derivatum سح pro epitheto Nubis subservit, quæ pluviam largiter fundit, atque etiam absolute potest usurpari. خال proprie est dispositio nubis ad pluviam fundendam, bonumve

nummum.

عليه ووضعه في فيه وقال بارك اللهم
عليه ثم شمر للانشاء بعد
قوية البناء فنشأت لي من فكاهته نشوة
غرام

numme pluviae omen, unde partim
nubem ipsam, partim *fulgur* delig-
nat. *Scholiaſtes* خال exponit

سحاب يخيل لك ان فيه مطر

Nubem qua te facit imaginari, in-
esse in ea pluviam. Nempe per
tonitru & fulmen; nam *Radix*
خال med. je, imaginatus fuit,
in 2 conj. exponitur tonitru ac ful-
mine praevis pluviam praemonstravit
ac promissit nubes. In 4. habes خال
Respexit ad speciem rei, pecul.
Vidit ad pluviam esse dispositam nu-
bem. Pulchra etiam locutio, خال

به خالا من الخير

Conspexit in eo indicium, signum-
que boni, id est indolis ac virtutis
praeclara. Vides hinc cur خال
etiam declaratur apparens bonum;
& quo sensu خيل sit, De quo
bona concipitur opinio, aut cujus
bona apparet dispositio, ad omne
genus officiorum, strenuus, libe-
ralis, bonus opum administrator &c.
&c. quales Hebraei erant אנשי
חיל. Alias convenientias Hebraei
חיל cum خيل Arabum alibi exe-
quar. Ultimum مرعد, مرعد,

tonnit, supra quoque declaratum,
& tonantis Nubis emblema, in li-
berali pollicatore, expositum.

خُذْهُ غَيْرَ مَأْسُوفٍ عَلَيْهِ

Cape illum libenter a libenti. Id
forte acuminis captavit Haririus.
اسف part. pass. 1. ab اسف
doluit, tristitia affectus fuit. Confert
Golius געב Hebr. & Chald נאעב.
Sed cur non potius נאעב ipsum?
significatu illo secundario tristitia
quem sumere potest, quatenus
dicitur נאעב נאעב נאעב Esaj. 16:9.
Vulgo ablata est latitia נאעב exultatio.
Elegantius obscurata est, & condita
veluti nube, prout sol dicitur נאעב
colligere, retrahere domum, &
condere, atque obscurare lumen
suum. اسف ergo Arabibus nubi-
lum vultum hinc percommode
exprimet, partim tristitia, partim
ira & indignationis indicem: jam
غير مأسوف عليه
ad verbum sonat, super quem ne-
motristatur, nempe nostrum, neque
ego donans, neque tu donatus.
Possis & laxiore sensu habere pro
epitheto Nummi, quem mortales
omnes exporrecto vultu excipiunt,
conspiciunt. Prius malim.

وقال

quem ille ori suo inditum solenni benedictionis formula adfecit. Dein accinxit se ad discedendum, postquam cumulate gratias egisset; atque suborta mihi fuit ex facetiis ejus ebrietas

X

male

وَقَالَ بَارِكْ أَتْلَهُ عَلَيْهِ

Et dixit; Benedicā, o Deus, illi. *Golio* videtur ortum ex מלחם. Posset etiam singulare esse, cum מ servili, ut in אדם &c. &c. Usurpatur plerumque in votis. Est etiam jurantis, ut *Abulphar*. 182. *Per Deum*, ita est.

ثُمَّ شَمَّرَ لِلْاِثْنَاءِ بَعْدَ

Tum accinxit se ad discedendum, postquam cumulate gratias egisset. Plena phrasis est *Laciniam suam sustulit* aut *substrinxit*, quæ crebro occurrit in *Hist. Tam*. Ut p. 14.

فَشَمَّرُوا ذَيْلَهُمْ وَتَرَكَوْا فِيهِ مَكَانَ خَيْلِهِمْ وَاسْتَعْمَلُوا فِيهِ نَيْلَ مَرَادِهِمْ لَيْلَهُمْ

Et substrinxerunt laciniam suam, relictiisque certo in loco equis, adhibuerunt, ad exequenda destinata, noctem suam. Et p. 95.

Et substrinxit ad grastrandum laciniam. Et p. 213.

فَلْيَشْمُرْ لِلْقَرَارِ أَوْ لِلْفَرَارِ الذَّيْلَ
Itaque substringat vel ad standum, vel ad fugiendum, laciniam suam. Nempe etiam in fuga usurpatur illa substrictio laciniae. Sic pag. 136.

وَشَمَّرَ لِلْهَزِيمَةِ ذَيْلَهُ

Et substrinxit ad fugam laciniam suam. Adde pag. 56. &c. Dicitur etiam *عن ساقه*

شَمَّرَ
Substrinxit a crure suo vel tibia; supple laciniam. Egregie Tebrizius العرب تضرب
المثل في كشف الساق

وَدَلَّكَ أَنَّ الرَّجُلَ إِذَا أَرَادَ أَنْ

يَمَارِسَ أَمْرًا شَمَّرَ ذَيْلَهُ

Arabes proverbialiter usurpant Nudationem tibiae; quia quum quis aggreditur opus aliquod, substringit laciniam suam. In *Hist. Dyn.* p. 376. extat, quod & ansam, & vim figuræ indicet, Quumque tanta sibi arrogaret, in minimis etiam eorum, quæ tractabat, desiebat, prout poeta ait.

يَشْمُرُ

فسر لم واستهلت علي ايتناف اغترام
فجردت اخر وقيلست هل لك لي

تذمة

يشمر للبحر عن ساقه ويغمره الموج في الساحل

*Substrinxit quasi profundum ingressurus, a tibia,
At obruit eum fluctus ipso in litore.*

Hinc porro absolute شمر studio
sus, diligens, promptus, expeditus
fuit. Festinavit. Accinxit se, succin-
xit se, live ad agendum, live ad
cavendum. Atque hæc quidem vi-
detur antiquissima indoles في شمر
ut in *Originibus* latius exequar,
consensu concentuque utrius-
que Linguae idoneis exemplis evi-
cto.

فَنَشَأْتُ لِي مِنْ فَكَاهَتِهِ
نَشْوَةٌ غَرَامٍ *Et orta mihi est ex fa-
cetia ejus ebrietas mala cupidinis. A
festivus, facetus, fuit, est
infus. suavis expromta
jocandi. نشوَةٌ est act. verbi نشأ
ult. Var & je, percepit auram o-
doremve rei, speciatim vini, unde
g. signif. Vino captus fuit, ebrinus
evasis, flore. Liberi videlicet largi-
ter adflatus. Transfertur etiam
نَشْيٍ ad explorationem nuncii,
alteriusve rei, quæ sit quasi aura
naribus tracta, Odoreve percepto.*

Hæc est Origo Hebraei נסה, in
tentando, explorandoque petriti.
Apud Arabes forma نَشْيَانٍ
confedit in eo qui explorat, ac per-
tentat nova; ut forma نَشْوَانٍ
in eo potius, quem odor vini adfla-
vit inebriavitve. Hinc ebrietas ma-
la cupidinis, نشوَةٌ غَرَامٍ,
posita pro inconsiderata & nimis cu-
pida largitione. Est nempe غَرَامٍ
affectus animi nimis cupidi deductive.
حب لانهم معذب للقلب
Amor adfixus, و ع discrucians cor.
Radix غَرَمٍ obstrictus, obnoxius,
obbaratus fuit.

وَاسْتَهَلَّتْ عَلَيَّ اَيْتَنَافُ

Et apparuit super me an-
spicium obarationis. Clarius expli-
cat mentem suam. اغترام
ab eadem rad. غَرِمٍ in inf. 8. jam
notat aris alieni contractionem, &
quidem nimiam, five obarationem
cum pena fere conjunctam, & dede-
core. Apud Golium hæc habes in 4.
tan-

mala cupidinis, & prima auspicia sensi eris alieni contrahendi, Prompsitque ei alterum, & dixi, num tibi quo vituperes cum,

X 2

tantum Conj. Nempenalla Lexica complecti valeant, quicquid usus admisit. *ايتناق* etiam est *inf. 8.* *اب* *انف*, qua valet *سبق* anterior fuit, notione ducta a *nas*; in 8. *ايتناق* a principio, de novo, primum aliquid aggressus fuit. *ايتناق* est aliquid. *استهلت*

est 3. *facm. praz. 10.* *اب* *هل* apparuit, splendere coepit luna. *لنا.* In decima conj. eleganter adhibetur ad *qur* ut ita dicam, & primas apparitiones rerum, estque hæc periodus perquam venulle ac graviter tornata, *Apparuit super me & conspecta fuit, auspicio prima gravis oARATIONIS, qui veluti inebriatus, fascinatusque dulci cantu, crumenam liberalissime solverim &c. &c.*

فجردت آخر

Es expromsi alium nummum. Proprie, strinxi, evaginavi. Solenne est السيف جرد *Destrinxit gladium, unde Algazalius eleganter extulit جرد عزمه* *destrinxit propositum suum, sive aciem constans sui propositi. Elegantius adhuc Hariri transiit ad nummum e crumena, tanquam e vagina educum. Francia eundem fosciculum novit, in degainer, vagina prome-*

re, & engainer, vagina reddere. Inde dicitur; Triparcus est, non amat evaginare, pro nummos promere; Il n'aime point a degainer. Notio primaria rad. جرد est *destrinxit folia ac corticem, decorticavit. Hoc est* *لنا* illud *Jobi*, qui non *beat* tantum cutem suam testa, sed & *decorticavit* quasi ac *destrinxit*, ita ut simul *abrasio* fiat, & *decorticatio.*

هل لك ان تدمه ثم تدمه

Est ne Tibi ut vituperes cum, deinde recipias extm. Non injucunda Paronomasia est in *تدم* *& تدم.* Prius est *fut. 1. a* *دم* *vituperavit; posterius item fut. 1. a* *ضم* *contraxit in se, constrinxit, unde Abulphar. p. 162. ضمه اليه* *recepit illam ad se, qui usus hic etiam se exeret.*

وانشد مرثجلا وشدي

عجلا *Cecinitque extemporaneo versu, ac canora voce prompte recitavit. مرثجل part. 8. a* *مرثجل* *super pedibus absistit. Inde* *مرثجل* *ex tempore dixit, op staande boet. شدي* *Propulit camelum, in cursumque egit; id fit plerumque cantu, unde succrevit vis canora alta-*

تذمه ثم تضمه وانشد مرتجلا وشدي
عجلا

تبا له من خادع ماذق *
اصغر ذي وجهين كالمنافق *

يبدو

altaque voce recitandi carmen; e quo fonte Eccl. 2: 8. שרה ושיריה explicari posse visum præstantibus viris. Nobis aliud de obscuris istis vocabulis sedet. Est adhuc tertia notio שרה Literas & elegantius quid didicit ab aliquo. Videtur ductum a recitando & decantando, quum cirrata puerorum turba red- dit dictata sua. Crebro utitur A-

bulph. Ut p. 408. وكان ابوه

يشدو شيئا من الحكمة

Et pater ejus aliquid de philosophia didicerat. Apposite; nam locum habet in parum doctis; decantarat aliquid ut pueri solent sub ferula. In Nawabig.

ما من داب في الادب ابدا *
كمن بدا فيه وشدا *

*Non qui exercet se in Literis jugiter,
Ut qui incepit tantum, & decantavit aliquid.*

Recte ibi Zamachijari. شدو من العلم اخذ طرفا منه
decantavit de doctrina, est, particulam inde percepit.

تبا له من خادع ماذق

Male pereat deceptor simulans. Im- precandi formula تبا له ampu- tentur ei manus, ad conf. i. expli-

cita. خدع part. a sefellit, est versipellis deceptor. Usurpatur etiam speciatim in nummo acciso, & justum pondus non habente. Quum autem in Nummum hæc faba cu- datur, non quidem directe nunc vim illam respexit noster, sed tamen illuc alludere voluisse videtur; quasi diceret, vulgo quidem خادع fallacem vocamus num- mum, qui accisus & arrosus est; e-
go

cum? ut deinde *auferas*, & cecinit haud *præmeditatus*, & canora voce hæc e vestigio fudit

*Male pereat deceptor ille simulans,
Flavus, duplici fronte præditus, ut hypocrita.*

X 3

Qui

go vero etiam *probiſſimum* voco *fallaciſſimum*. *مذاق* est *part. 3.*

a *مذاق* *aqua diluit vinum, lac.*

Inde assumpta notio amoris haud *ſincer*i, *fucati, infuſcati, diluti, mixti, ſimulati*. Apud *Golum* hoc *part. 3.* compareret quidem, legendum quippe *مذاق*, pro im-

presso *مذاق*, sed conjugationis ipsius nulla mentio. Ejus formam infinitivam reperio in *Arabsjadis*

opere MS. *بأن تكون*

المصادقة خالية عن المماقة

ut esset *mutua amicitia vacua omni simulatione*. Probe observandus etiam usus *من* *خادع* *من* *قو*, quo

de deceptore, est deceptor, qualiter dicunt *ما جائي من احد*

Non venit mihi de uno, pro, ne unus quidem. In Alcor. Sur. 40: 22.

ما كان لهم من الله من

واق *Non est ipsis a Deo de protectore, id est protector. Ibid. vers.*

ما لكم من الله من

عاصم *Non est vobis a Deo de de-*

ſensore. In Bibliis idiotismus etiam occurrit.

أَصْفَرُ ذِي وَجْهَيْنِ

كالمناقب *Flavus, duplici*

fronte præditus, ut hypocrita. Perf-

facete, & duplici cum aculeo.

أَصْفَر *Flavus nummus aureus*

cur dicatur, quilibet cernit.

الأصفران *Duo flaviora sunt*

aurum, & crocus, etiam in com-

muni lingua. Item الأصفر

form. ſcem. flavius. Est aurum ab-

ſolute. Sed vide jam quid acumi-

nis ſubſit. بنو الأصفر *Filii flavi,*

sunt Græci, eorumve Reges. Se-

met ipsos vocitant Arabes الاسود

Nigros, ut revera multum de Æ-

thiopetrahunt; Europaos colore no-

tis non tinctos contemtim الأحمر

الأصفر *Græcos vero الأصفر*

Flavos. Intellige ſis Græcorum no-

mine الروم Romanum in Oriente

Nomen الإمبراطورية imperium, cum quo

Saracenis & Arabia bellum inter-

necivum. Sic الأصفر est invi-

dioſum ſimul & inimicum, eaque

ſub emphasi nota Flavi nunc

Nummus noſter inuritur. Additur

دو

يبدو بوجهين لعين الرامق *
 مزينة المعشوق ولون العاشق *

وحدة

كالبنافق *Dominus duarum* declaravit per *facierum*. Qui id proprie conveniat Nummo, adversum aversumque signato, nemini non obvium. *Improprie gerit duas facies, versipellis, fallax, hypocrita.* Ipse id *sicut hypocrita.* Est part. 3. a *نفق* prodiit, exiit praesertim e latibulo *mus campestris, Sapiens illa, ut Comicus ridicularie ait, bestia*

Etatem quae uni cubili nunquam committit suam.
Quia si unum ostium obsideatur, aliud perfugium gerit.

suffodit sibi nempe cuniculos, crebro exitu, ad omnem ventum, praeditos, ut si ab uno foramine ac latere impetatur, ex altero glabi queat. Inde *نافق* exiens,

exitior, est *mus campestris* ille, *ربع* quadrator alias dictus, quia ad quatuor fere caeli plagas foramina sua disponit. Foraminum distincta nomina dabit Boet. Hieron. 1. p. 1012. Praecipuum est

نافق Hinc ansa sumpta ad *Hypocritaeos* significationem formandam sub 3 conj. quae exponitur modo hoc modo illud profiteri in religione. Non placet Damirius apud Boet. *Munaphik* appellatum esse *hypocritam*, quia fidem habet extrinsecus, sed intrinsecus infidelitatem, prout *mus campestris* domus exterior quidem terra est, sed interior, Cava. Frivolum acumen.

Nos proverbialiter dicimus, *هناك* *is booz en gat niet te vangen* in *Vasro*, & *subdolo*. A *mare campestri* ductum dictum. Sic Arabibus

نافق *omnis Vaser & subdolos, muris campestris rita ad unum foramen haud capiendus.* Speciatim *hypocrita*, fidem *Muhammedanam* ostentans, quum infidelitatem in pectore soveat. Novatum esse ait *Algiahid* apud Boet. p. 1012. nec ante *Muhammedem* sub *Gentilismo* notum. Cum grano salis id capiendum, quatenus nempe hac nota adiciebant tempore *Muhammedis* illos, qui ad *Gentilismum* relapsi fuere, quum *Muhammedem* aliquamdiu sectati fuissent. Vis tamen *Vasri* & *subdoli hypocrite*, sensu illo lato & generali, haud dubie est antiquior; quod monendum duxi; quia minus exercitati hic possent jimpingere. Sic *نفاق* novum est vocabulum, cum

Chri-

*Qui duplici sub forma se oculo contemplantis ingerit ,
Specie pulcra amasii, Colore item amatoris.*

Cujus

Christianismo introductum; non tamen tum natum, quum & longe antea *simulatorem* signaverit.

يَبْدُو بِوَصْفَيْنِ لَعَيْنِ الرَّامِقِ

Apparet duplici sub forma oculo intuentis. *part. præf. a* *رمق* intuitus est, Spec. leviori intuitu, & contra quoque acriore ac continuo. Prima radices notio, quæ copulare posset, atque in concordiam revocare, dissidentes usus, mihi necdum satis perspecta. Ad eam velligandam conferri debet *ترنيف* 2. *inf.* 2. *رمق* cuius

notat partim *continuum in remque defixam intuitum*, partim *visum imbecilliorum*. Sunt & alia utrique communita, quæ suspicor pendere a primitivo *vibrare*. Nempe *vibrat oculus acri intuitu fixus* in aliquid, idemque *vibrare* dici potest, quum *leviter tantum micat*, & *visu stringit* aliquid. Ex eodem *vibrandi*, *coruscandive* fonte, sive ex nostro *Flitkheren* / reliqui significatus percommode deduci queunt. Exempli causa, *extremus vita* *رمق العيش* *spiritus*, *een Flitkheertje leuens* / perpulchra figura; unde in Poematio *Ibn Doreid* ex 2 *Conj.* est

vix extremum *لرمق العيش* *vita halitum retineo.* Idem *رمق*

alio respectu est *pigmentis figmentisve* *facavit* quid. *Doen Flitkheren.* Alia alias.

زينة المعشوق ولون

العاشق *Specie pulcra amati*, *ع* *وصفين* *colore amantis.* *Lepide* *duos diversissimos habitus* pingit, quos præfert *Nummus aureus*, cui inest & *nitens splendor atque pulcritudo*, qualis est *pulchelli amasii*, & *pallens flavedo*, qualis est *amatorculi.* *عاشق* *Amans*, & *معشوق* *Amatus*, participia sunt *quæ amore flagravit*, peculiariter apud *Poetas.* *عشقت*

Amor vehemens, quo cor flagrat *ع* *quasi agrotat.* Nihil de Origine hujus potestatis in Lexicis. En tibi eam a *Teblebio* erutam.

العشق *فطر الحب وسمي* *العاشق عاشقا* *لأنه يذبل* *من شدة الحب كما* *يذبل العشقة إذا قطعت*

Ischik est excessus amoris, *ع* *amator* *Aschik dictus est*, eo quod *marcescat præ vehementia amoris*, sicut *marcescit convolutus, quum reseccatur.* Nempe *عشقة* est *convolutus*, *belxine*

- وجهه عند ذوي الحقايق *
 يدعوا الي لمرتكاب سخط الخالق *
 لولاه لم تقطع يد سنارق *
 ولا بددي مظلمة من فاسق *

ولا

*belxine; quæ ad instar bedera im-
 plicat; Unde malim ab ipsa illa
 implicatione ductam metaphoram,
 qua bederis ambitiosior & tgnacior
 amor arctissime illigat atque com-
 plectitur.*

وَجْهَهُ عِنْدَ ذَوِي الْحَقَائِقِ

*Et amor ejus apud possessores veri-
 tatum. A نُو Dominus possessor,
 cujus naturam supra vidimus, in
 plurali est ذُوون, cujus Genit.
 in statu Const. hic occurrit.
 حَقِيقَةٌ est plur. fr. ab حَقِيقَةٍ*

*Veritas, cujus radix حَقٌّ ppn.
 Domini ذَوِي الْحَقَائِقِ
 Veritatum, solenni locutione O-
 rientis, sunt الرشد والعلم*

الَّذِينَ يَنْظُرُونَ مَا فِي

*Pradizi الدنيا بعين الحقيقة
 recto judicio & scientia, insipientes
 illa quæ in mundo sunt, oculo veri-
 tatis. Pulcher usus رُ حَقِيقَةٍ
 extat in Hamasa, ubi Gladius
 Bellatoris strenui vocatur*

صَارِمٌ ذُو حَقِيقَةٍ

Sector, Dominus veritatis

*Id est, non mendax quasi in secan-
 do. Ad pleniorē etiam intelli-
 gentiam linguæ faciet docta Tebri-
 zii nota, ad alium poctæ locum,
 ubi حَقِيقَةٌ pro Vexillo ponitur.*

الْحَقِيقَةُ مِمَّا يَجِبُ عَلَي
 الْإِنْسَانِ وَيَحَقُّ عَلَيْهِ أَنْ
 يَحِبَّهُ فَيَدْخُلُ فِي هَذَا اللَّغْظِ

*المرأة والجارية والمال وغير
 ذلك وتسمى الرأية حقيقة
 Appellatur ppn quicquid incumbit
 alicui, tanquam verum ac justum,
 ad defendendum: intrantque in banc
 vocabuli notionem Mulier, Mulie-
 bria; opes, aliaque ejusmodi: etiam
 Vexillum vocatur ppn.*

يَدْعُو

*Cujus amor, judicio veritatem rite tenentium,
Vocat ad indignationem Creatoris laceffendam temere.
Absque eo si foret, non furtiva amputaretur manus,
Nec injuria grassaretur improbi.*

Y

Nec

يَدْعُو الي اِرْتِكَابِ سَخَطٍ

Vocat ad subeundam indignationem Creatoris. Verbum دعا, in fut. I. يدعو, vocavit saepe valet impulsit, instigavit. ارتكاب est inf. 8. a ركب vectus fuit. insedit. &c. &c. Grandi figura hic effertur ارتكاب سَخَطٍ Conscendit quasi in insedit indignationem summi Numinis, antea sumpta a phrasi

conscendit crimen, pro aggressus est. patravit. Eiusdem generis est ركب هو ارتكاب ركب هو ارتكاب Conscendit Cupidinem suam; & ركب رأسه insedit caput suum, pro cupiditatibus suis se auferendum permisit. Venusta perquam locutio quoque ركب

Conscendit Limam suam, pro, inveltus est super Lingua limata ac prompta quasi, fortiter in facunde perorando. Alia complura amputo, & finem facio in prover-

biali formula ركب جناحي في خفة العدو Conscendit alas struthionum, in levitate currendi, agendive.

لَوْلَا لَمْ تَقْطَعْ يَدُ سَارِقٍ

Nisi is foret, non amputaretur manus furis. Prima vox etribus constata; لا, si, لا, non, & is. قطع est fut. pass. per apocopen, & يقطع scidis, secuit &c. &c. Unde formula imprecationis الله قطع يدي Resecet Deus manum tuam. Poena furti trita in Oriente.

وَلَا بَدَتْ مَظْلَمَةٌ مِنْ فِاسِقٍ

Nec existeret oppressio a praevaricatione. بدت est 3. fam. prat. a بدا ult. vav, apparuit, extitit, exortus est. A ظلم oppressis violenter, est مظلمة vexatio, & injuria omnis. Prima thematis potestas quaerenda in obscuro & tenebroso, unde ظلم proprie est adumbrata imago rei. ظلمة etiam a viris apprimere doctis ad radicem ظلم pertinere judicatur. فاسق part. praef. a

فسق praevaricatus fuit. Improbe egit. Exivit e cortice maturus dactylus. Posterior illa notio principe loco fuisset ponenda, quum improbitatis inde potestas emerferit; monente etiam Teblebio meo

العا

- ولا اشمان باخل من طارق *
 ولا شك الممطول مظل العايق *
 ولا استعيز من جسود راشق *
 وشر ما فيه من الخلايق *
 ان ليس يغني عنك في المضايق *

الا اذا

العاسق الخارج عن الطاعة
 وهو من قولهم فسقت

الرطوبة اذا خرجت عن قشرها
 وفسقت عن امر ربه اي خرج

Appellatur פשק qui exit ex obedi-
entia Deo debita; idque ex eo quod
dicant פשק ארטכה dactylus exi-
vit e Cortice suo; similiter פשק
defecit a mandato Domini
sui, siue transgressus est. Consonat
פשק duobus in locis tantum su-
perflites; ex quibus quam parum
de radicis totius indole indicari
queat nemo non sentit. Divaricare
exponitur; nec male: sed imago
dactyli e cortice, erumpentis mirum
quantum & vim, & venustatem
duplicis contextus adjuvabit Prov.
13:3. Eschb. 16:25.

ولا اشمان باخل من طارق

Et non cohorresceret avarus a nocturno
adventore. اشمان est 4 conj.

Verbi quadriliteri שמן, quod

productum ex trilatero שמן,
 cujus تشمن est contractus suis
 vultus. Est autem اشمان
 nostrum patentissimi usus in horre-
 re, pavore, contractione vultus,
 cordis &c. &c. Alcoran. Sur. 39:46.
 Contracta sunt, اشمانت قلوب
 corrugata quasi, corda. Sequens
 باخل avarus, a tenax fuit.
 Primitiva vis latet: inde pendet accuratio explanatio
 Zach. 14:8. Ultimum
 طارق a noctu venit,
 signat hospitem nocturnum.

ولا شك الممطول مظل

العايق *Et non quereretur pro-*
rogatus creditor prorogationem trica-
toris. مظل proprie est cudit, pro-
cudit ferrum. Inde extendit in lon-
gum. Speciatim procudit, & mille
artibus prorogavit spatium solvendi
arris alieni. عايق est part. praef.
a عاق med. vav, distinuit, im-
pedivit, &c. &c. Intelligitur hic
 loci

*Nec a nocturno hospite avarus cohorresceret.
Nec tricatorum moras quereretur diu elusus creditor.
Neque averruncaretur invidus oculo emissio.
Sane quam pessimis est moribus,
Quod tibi in angustiis nil profuturus fit,*

Y 2

Nisi

loci Tricator nummarius, solvere
lentus, ut Lucilius ait.

وَلَا أَتَّعِيزُ مَنْ حَسُونِ

Neque ad Deum averrun-
cum confugeretur ab invido, malo
oculo petente. Thema عَادَ,
media Vav, est Confugit a mala
re ad averruncum Deum; nempe
sub formula معاذ الله معاذ
Robur Dei; Refugium Dei: Pro-
hibent & averruncet Deum. In Sa-
cris nym sic quoque usurpatum;
paucique illi loci ubi nym occur-
rit, plurimum lucis foenerantur
ex Arabum عَادَ. Conjug. 10.
استعان eandem obtinet vim,
quam prima. Ejus pass. forma a
Scholiaste speciatim declaratur

قَرِي عَلَيْهِ الْمَعُونَتَيْنِ

Legerentur contra illum duæ aver-
runcatrices Surata. Sic vocant
Alcorani duo postrema capita, quæ
incipiunt ab اعون Confugio ad
Dominum. حَسُونِ invidus, est
forma فَعُول, agentis potestate,

ab حَسُونِ invidis. راشق est
pars. praef. ا راشق petivit vi-
brata sagitta. Transfertur ad ocu-
lum malum, fascinatorem, invi-
dum. Pulchre Teblebius راشق

لِي عَايِنُ مَصِيبَ بِالْعَيْنِ
واصل الراشق الرامي بالسهم
فجعل الذي يصيب الناس
بعينه كأنه يرشقهم بسهم

Raschik notat hic, malo oculo peten-
tem, est autem in origine, jacu-
lans sagittam: facitque eum, qui
homines oculo invido petit, tanquam
si in eos jacularetur sagittam.

وَشَرَّ مَا فِيهِ مِنَ الْخَلَائِقِ

Sane quam pessimum est quod est in
eo de moribus. Sic structura ad ver-
bum sonat. خَلِيفَ est plur. fr. a
خليفة natura, indoles, quicquid a
natura inditum Thema خلق
formavit, creavit, finxit. Notio
est secundaria, ducta a principe
illa quæ est in p'm glaber, lavis,
politus fuit.

ان

- الا ادله فر فرار الابق *
- واها لمن يقذفه من جالف *
- ومن اذا ناجاه نجوا الوامق *
- قال له قول المحق الصادق *
- لا اراي في وصلك لي فعارق *

فقلت

وَأَهَا لَمَنْ يَقْذِفُهُ مِنْ جَالْفِ أَنْ لَيْسَ يُعْنِي عَنْكَ فِي

المضايق *Quod non respondeat pro*

te in angustiis. Hæc vis & proprietas verbi divitis غني، superius jam constituta est. مضايق est plur.

fr. a مضيق مضيق، locus angustus, difficile negotium. Thema ضاق ضاق، angustus, arcus fuit.

الْأَ إِذَا فَرَّ فَرَارِ الْآبِقِ

Nisi quum aufugerit fuga fugitivi, ء
suavis lusus in ancipiti notione vo-

cis *Fugiens, in part. pres.*

ab *abdidit* ابقى *subduxit se* ابقى *abdidit* fugitivus. Fugientis autem appellatione adficitur tum *fugitivus nequam*, tum *argentum vivum*. Ut- rumque pervenusteadaptatur *Nummo e manibus elabenti.* Alluditur præterea ad alterum nomen *Mer-*

curii, quod est فرار، a فرار، itidem aufugit.

Papæ illum, qui deturbarit eum de præcipitio. وَأَهَا est laudantis & admirantis vocula. *Eugæ, Papæ. O præclarum virum.* جالف

جالف proprie est part. pres. ab جالف، quam significationem ortam existimo a *glabrum*, quatenus *glabrum* exprimit. Radentis nomine autem insignitur in genere quicquid acutum, & radere aptum: in specie mons prominens acutus. جبل

املس. Teblebius aliter originem

deduxit *اي جبل عال*

املس *قال ابو البقا*

الجالف المرتفع من قولهم

جالف الطير في الهواء

اذا ارتفع ودار كالجلفة

Halik est mons altus, glaber, auctor

est Ahulbeke Halik vim elati sum-

sisse ex eo quod dicunt, Hallaka avis

in

Nisi quum fugitivi ritu aufugerit.

Papæ Virum illum, qui nequam hoc mancipium e præcipitio deturbaverit.

Et qui ab hoc amatore secretis compellatus alloquiis,

Absque fūco & fallaciis ei dixerit,

Haud placet tuum mihi consortium: discedito.

Hic

in aëre, quum effert sese, & gyros
circulosque facit. Videtur autem
proverbialiter dictum esse قد
dejecit eam de rupe,
pro in maximam malam rem abire
iussit.

وَمَنْ إِذَا نَاجَاهُ نَجْوًا

Et qui, quum compella-
rit eum occulto alloquio amantis.

نَجْوِي actio ٢٤ quate-
nus, valet communicare arcanum
quid altèri. In 3. ناجا clanculum
egit locutusve est cum aliquo. وامق
part. præf. a وامق amavit.

قَالَ لَهُ قَوْلَ الْمَحَقِّ

الصَّادِقِ Dixerit ei; pro ut dicit

Vérus recto rigidus. Themata حق
ppn, & صدق supra jam
enucleata. Proprietatem ergo lin-
guæ hic ob oculos posuisse suffe-
cerit. حق est part. 4. Conj. حق,
exprimens eum, qui veritatem rei

& certo dignoscit, & libere profite-
tur.

لَا رَأْيَ فِي وَصْلِكَ لِي

Non placet Consortium

tuum mihi: ac proin discedito. رأي
sententia, beneplacitum; a رأي
vidis. Arabismo ad verbum sic
exeunte, non visio in conjunctione
tua mihi. Id est non video conjun-
ctionem tuam mihi appetendam. He-
bræi quoque suum נאמא sic usur-
pant.

مَا أَغْرَرَ وَبَأْسُكَ

Quam copiosus imber tuus! Id est
quam akkr blagtki

eloquentia tua! Figura nota. اغرر
est compar. a اغرر copiose fluxit,
abundavit. وبل Proprie est مطر

وبل وبل pluvia vehemens, a وبل
copiose & vehementer actus, effu-
susve fuit. Hinc Esaj. 30: 25.
פללים בלי מים, non per apposi-
tionem, sed Rivi agmina aquarum
volventes, copiose & cum impetu
fluentes. Universa etiam radix בל
ad

فقلت له ما اكرم وبلك فقال والشرط املك ونفخته
بالدينار الثاني وقسلت عودهما بالمثاني فاقاه
فسي فسمه وقرره بتوامه وانكها يحمد مغداه
ويمدح النبادي وداه قسال الحارث
بن

ad hanc proprietatem vehementius,
effusius, cum impetu, frequentiusque
acti, est revocanda; differuntque
הכח & הכול in eo, quod poste-
rius fere conignet adducere cum
celebritate & pompa, inter effusa
& copiosa agmina. Ex hoc fonte
Fubilai etiam lateus adhuc etymon
recludendum.

وَالشَّرْطُ اَمْلَكَ

At conditio pollutior est. Est formu-
la proverbialis, quam enucleat
Tebiebuis املك اقبل التفضيل

اي الرم واحق وهذا مثل
من امثال العرب تضربه في
الحث علي الوفاء بالشرط

Amlacho, est Aphalo superlativis
notans il quod magis necessarium
est & iustum: estque ex proverbis
Arabum, quod usurpant, quum in-
citant ad prestandum conditionem.
Radix est ملك regnavit; quasi
dicas Conditio regnantior est. Nil
aeque curandum, quam ut condi-
tio praestetur. شرط conditio, a

stipulatus est, conditionem
praefinivit. Est secundarium, a
primario fissura incidit aliquid, no-
ta impressa signavit.

وَنَفَخْتَهُ بِالْدينَارِ الثاني

Et adflavi eum denario altero, id est
donavi. Vim & elegantiam lo-
cutionis sic explicat Teblebius

نفخته اي رميته واصبته
اصابة خفيفة والنفخة من
العذاب القطعة منه

Naphachtobo tantundem hic est ac
jeci & tetigi illum tactu levi; nam
& Naphcha supplicii est particula e-
jus. Respicit phrasin Alcorani
ادا مستهم نفخة من عذاب

Quum tetigerit eos flatus de
paena Domini tui. Id est vel te-
nuissima particula & aura ignis pe-
nalis. Eadem sub figura, sed in
bonum, adfrire quum numino,
aura aures nummi adficere, venu-
tilissime formatum. Conferantur
quae supra latius deduxi de radice

نفخ

Hic ego illi, quam copiosus est imber tuus! at ille; conditio tibi tua præstanda est: donavi itaque illum altero hoc denario, dixique, muni ambos versiculis averruncatoriis Corani. Conjecit autem illum in os suum, cumque gemello suo aggregavit. Retrocessit deinde laudans matutinum suum exitum, & celebrans

نَحْج, ejusque diversis usus.

عَوَّدَهُمَا بِالْمَثَانِي

Muni ambos versibus averruncatoriis. عَادَ confugit ad Deum averruncum, dat in 2. عَوَّدَ fecit ita confugere, unde forma nostra imperativa. مَثْنِي plur. fr. a مَثْنِي, thematis مَثْنِي iteravit, quasi dicas iterationes, sive iteratas lectiones. Sic vocatur prima Surata Alcorani, quæ identidem interpretandum iteratur. Ea etiam pro amuleto utuntur. Sensus est; Deo gloriam esse tribuendam pro imperato lucro, utque illud sartum

tectum esse velit, orandum.

فَالْقَاهُ فِي قَمِهِ وَقَرْنَهُ بَتَوَائِمِ

Et conjecit eam in os suum, & junxit eum gemello ejus. A لَقِيَ occurrat, in 4. conj. est الْقَيِ conjecit, & Phem, Phim, Phum وَا وَا Chald. est os. SEU geminus a rad. تَام med. Hamz. وَا, socium habuit in partu, & gemellum. In 4. اَتَامَ التَّامِ gemellos peperit. Intelligitur gemelli nomine alter ille aureus nummus, quo antea fuerat donatus. Hujus plur. fr. est تَوَائِمِ, unde in Diw. Hud. extat

جبل مشرف التوائيم

Mons præcellus gemellis.

Hoc est gemino vertice apinens. Fæminine etiam تَوَامِ, unde dualiter Hariri Conf. 7. ثُمَّ نَحْج

كَرِيمَتِيهِ وَرَأَى بَتَوَائِمِيهِ

Tum aperuit duo pretiosissima sua,

id est, lumina oculorum, & vibrando commovit gemellas suas, id est, pupillas.

وَأَتَكْفَأَ يَحْمَدُ مَعْدَاهُ

Et regressus est, laudans matutinum exitum

بن همام فمناجاني قلبي بانه ابو
 يزيد وان تعارجه لكيد واستعدته
 وقلت له قد عرفت بوشيك واستقم
 في مشيك فقال ان كنت بن همام فحييت
 باكرام

exitum suum. A كفا ult.

Hamz. retro vertit, est in 7. retro-
 versus fuit. A عدا ult. Vav, ma-
 ne venit, est مغدي actio, quod
 in Golio tantum comparet in figura,
 & proverbialiter ما ترك من
 اييه مغدي ولا مراجا

per omnia patri est similis. Ad ver-
 bum, non relinquit patrem nec ma-
 tutino exitu, nec reditu vespertino.

فمناجاني قلبي بانه ابونريد
 وان تعارجه لكيد

Et insusurravit mihi cor meum esse
 hunc Abuzeidum; ejusque claudica-
 tionem, esse fraudem. 3. conj.
 فاجا clanculum locutus est cum
 aliquo, supra semel iterumque
 visum, a نجى ult. vav & je.

تعارج in quod ille, proprie. عرج
 inf. 6. a عرج claudicavit, præ-
 sertim ex accidente aliquo. لكيد
 habet Lamed Emphaticum, est

autem Stratagema, fraus,
 dolus a كان med. je dolum stra-
 xit. Designat etiam excussionem ig-
 nis qua fit ignitabulo, quam prin-
 cipem esse significacionem vix am-
 biget, qui formulas excussi somitis
 igniarit, in principio hujus con-
 fessus adductas, contulerit. Semel
 tantum in libro Jobi offert sese
 ٢٧, hinc utique illustrandum.

واستعدته

Et rogavi eum ut rediret. Est 10.
 conj. a عاد med. Vav, rediit.
 Apud Golium hæc conjug. expo-
 nitur, petiit ut repeteret: sed la-
 tius patet; nam ut Scholiastes ex-
 plicat, استرجع est
 وقال عد علي petiit ut rediret,
 dixitque, redi ad me.

Profecto قد عرفت بوشيك
 agnitus es per pīclām tuam eloquen-
 tiam. وشي est act. Verbi وشي
 pinxit coloravitque vestem, pan-
 num. Coloravit, Jucavit, pinxit
 orationem; partim in bonum, ut
 hic

brans *conciliabulum* & ejus *munificentiam*. Dixit Harith Ibn Hemmam, *Clanculum* *suggestit* mihi cor meum, esse hunc *Abazeidum*, & dolose claudicationem ab eo simulari. Et justum cum reverti, dicens ei, jam *pigmentis* orationis tuæ *proditus*

hic; partim in malum. Notat enim. *فستيت* *stetit*, surrexit ad rem, pro capite, aggressus est facere quid. *قامت الدابة* *stetit* jumentum, pro elanguit, defessumve fuit. *قامت الماء* *stetit* aqua, pro congelavit. *قام القمام* *stetit* pulvis, caligo &c. &c. *قامت الشمس* *stetit* sol pro ad meridianum culmen pervenit. *قام الحق* *stetit* veritas pro apparuit & effulsi. *قام الحرب* *stetit* bellum, pro ferbuit & flagrav. vehementius. *قام السوق* *stetit* forum, pro calidum fuit ferbuitque. Quæ & alia complurcula, ad illustrationem sacri Codicis facientia, in aliud tempus seponantur.

Et recto **פָּסְתִימָא** *in ingressu* **פָּסְתִימָא** *surrexit,* **פָּסְתִימָא** *se crexit in pe-*
des. Thema est copiosum & formu-
lis prædiss, quarum gustulum
percepisse juvabit, quodin Bibliis
etiam **פָּסְתִימָא** amplam teneat ditio-

Et recto فَاسْتَقِمَّ فِي مَشْيِكَ
pede incedas. Rectum esto in ingressu
suo. A קָם *stetit, surrexit,*
in 10. est אֶסְתַּקַּם *se erexit in pe-*
des. Thema est copiosum & formu-
lis prædixis, quarum gustulum
percepisse juvabit, quodin Bibliis
etiam קָם *amplam teneat ditio-*

باكرام وحيتت بين كرام فقلت له انا الحارث
فكيف جالك والحوادث قال انقلب في
الحالين بوس ورخا وانقلب مع الريحين
نزعزع ورخا فقلت كيف ادعيت القرل وما مثلك
من هزل واستسر بشرة الذي كان تجلي ثم
ابشد حين ولي
ها

In passiva forma hinc habemus
Salutatus sis. Sequens اكرام
est inf. 4 conj. honore afficere, a
كرم. Ultimum اكرام
plur. fr. 3 كريم honoratus, ge-
nerosus, nobilis &c. &c.

انقلب في الحالين بوس
انقلب في الحالين بوس
Versatus sum duplici in
flatu, miseria & laxitatis. A قلب
vertit, versavit, 7. est انقلب,
passivam vim exerens. حالين
genit. dual. ab حال status,
fortuna. بوس malum, miseria,
a بيس med. Eliph ذوا foetidus,
malus, fuit; item miser & infelix.
رخاء Laxitas. Commoditas bono-
rum, amplitudo opum: a رخا

ultima Var. & je, Laxus, mollis
flaccidus fuit.

وَأَنْقَلَبَ مَعَ الرِّيحَيْنِ
conversatus
sum cum duobus ventis, procelloso,
remissoque. Ab eodem قلب in ر.
قلب est conversari & degere.

نزعزع epitheton venti procelloso,
a نزعزع agitavit, concussit arbo-
rem. Hebraeis yn est moveri, com-
cuti, cujus Pibel foret yyn.
رخاء Itidem epitheton venti re-
missi, plena enim locutio est
quae occurrit in E-
pist. Ibn Toph. p. 193. فارسل
الله اليهم ريحا رخاء

Et immisit iis Deus ventum laxum,
remissum. Figurata apud Abulphar.
pag. 555. extat رخاء نسائم
الامن

tus es, rectum itaque ingressum libere resumās: ille vero, si tu Ibn Hemmam es, quam honorificentissime sis salutatus, & internobilissimos longum Vivas. Et ego, suum equidem Harith, tuus vero quis status, quæ fortunæ? Tum ille, inter duplicem conditionem miseræ & laxitatis versatus sum, & cum duplici vento vebementi ac remisso conversatus. Ego iterum, Quid claudicationem mentitus es, quum te quidem tale haud deceat ludibrium? Et nubilum duxit nitida facies ejus quæ effulserat; averfusque recitavit.

Z 2

Clau-

الامن والامن Lenos auræ securitatis & fidei. Sub figura etiam noster enunciat, quod antea simpliciter posuerat.

كَيْفَ ادَّعَيْتَ الْقَرْلَ

Quomodo professus es claudicationem? Ultima vox, vocavit, habet

in 8. ادَّعَى arrogavit sibi, vindicavitque aliquid. assumpsit, professus est, prae se tulit &c. &c. &c. قَرْل

Claudicatio & quidem deformis, monente Teblebio. In principio confessus hujus etiam occurrit.

وَمَا مِثْلُكَ مِنْ هَزَلٍ

Et non similis tui est, qui ita ludat. Id est, haud decet te tam turpis lusus emouitæ claudicationis: ita Schol.

ليس من كان مثلك وعلي لخالقك من

يرضي بهذا النقيصة

Tom qui similis tui est, tuisque no-

ribus, placere sibi potest in hoc deditore.

وَأَسْتَسِرَّ بِشْرَةَ الَّذِي كَانَ

Et condidit se lata facies ejus, quæ reniduerat. A سَرَّ in

10. existit استسرى se abscondit Luna, occidit astrum, delituit aliquot noctibus. بَشْرَةٌ exporrecta frontis

solutio & hilaritas. Radix بَشْرَ lato nuncio exhilaravit; cui supra aliquid lucis adpersum. تَجَلَّى est 5. a جَلَّى revelari. Renidescere velo discusso.

تَعَارَجَّتْ لَا رَغْبَةَ فِي الْعَرَجِ

Claudicationem simulavi, non appetentia claudicationis. A عَرَجَ Adscendit per scalam, succrevit porro vis claudicandi, unde in 6. تَعَارَجَ simulavit se claudicare. Thema dignum quod penitius excutiat, atque

تعارجت لا رغبة في العرج ولكن لاقرع باب

* العرج

والقي جبلي علي غاربي واسلك مسلك من

* قد مرج

فان لاسني القوم قلت اعزروا فليس علي الاعرج

* من حرج

atque ad Originem suam reduca-
tur.

وَلَكِنْ لَا قَرَعَ بَابَ لِلْعَرَجِ

Sed ut pulsem ostium gaudii. Hoc est, ut aditum mihi parem ad gaudium. Crebro usurpant Orientales ostium rei, pro ejus aditu, ingressu. In Epist. Ibn Toph. p. 193. est Quærere veritatem من ad ostium ejus; id est ubi ea querenda et adeunda. Observandum & hoc Abulphar. p. 350.

انفتح علي ابواب المعالجات
المقتبسة من التجربة ما لا

يوصف *Aperta mihi fuere ostia cu-
rationum desumpta ab experientia,
qua numerari non queant.*

وَالْقِي حَبْلِي عَلَي غَارِبِي

Estprojiciofrenum meum super gibbum
meum. Prius est fus. in 4 القي
occurris, unde القى occurere fe-
cit, projecit, conjecit. حبل funis
من. حبل peregrinator, gibbus

cameli, ut declaratum Conf. 1.
Rem ipsam egregie exposuit Scho-
lastes, projicio frenum super gibbum
est vado quo, et quomodo, lubet;

وهو مثل مضروب تقول
العرب حبلتك علي غاربك
أي انت مسيبة تروحي حيث
شئت وذلك ان الغارب مقدم
سنام البعير والحبل زمام
وهم يربطون مركبة البعير
يطرف زمامه واذا اراد
الرجل ان يسرح بعيره يرعي
حيث شاء حل طرف الحبل
من مركبته وزمامه علي ظهرة

Estque hoc proverbium protritum,
dicunt enim Arabes, Funis tuus
supra gibbo tuo, pro, tu manum issa
es, vade quo lubet. Nempe Garib
est anterior pars gibbi camelini,
Habl autem capistrum; ligantque

genu

Claudicationem simulavi non ejus sane captus desiderio,
sed *portam solatii pulsaturus.*

Et *habenis in dorsum rejeclis* sectam sum ingressus eorum
qui *nutant in religione.*

Quod si me homines vituperant, parcite inquam, ne-
que enim id *claudio crimini dandum est.*

*genu cameli extremitate capistri e-
jus: at quum quis dimittit camelum
suum, ut pascat ubi velit, solvit ex-
tremitatem capistri a genu ejus, &
conjecit in gibbum ejus.*

وَأَسْلَكَ مَسْلَكَ مَنْ قَدْ مَرَجَ

Et viaingredior ejus qui vacillat. Ra-
dix *مرج* apud Golium valet pas-
cere sive jumentum. Vacillavit,
loco motus fuit iusto laxior annulus.
*miscuit, confudit: turbatum & per-
versum fuit negotium religionis,
fidei &c. &c. Scholiastes miscendi
vim elegit, nostrum*

declans per *خلط الجدد بالهزل*
miscuit serium joco. Id languet.
Non displiceret mihi prima pote-
stas, ob præcedentem phrasin con-
jecti in gibbum suum, ut se sectam
sequi dicat eorum qui *pascere sinunt
jumentum, & discurre ubi velit;*

id est qui sibi *habenas laxans, &
cupiditati indulgent.* Magis tamen
propendeo in *Vacillandi* significa-
tionem; quæ & *Claudicationem* fi-
ctam hominis & reliquam ejus *ver-
sutiam ac nequitiam* commodè ex-
primit.

فَلَيْسَ عَلَيَّ الْأَعْرَجُ مَنْ حَرَجَ

Neque enim *natura claudus* culpan-
dus est. Innuit talem sibi esse indo-
lem a naturaque *versutiam* hanc
proficisci: ac proinde neutiquam
posse culpari. *أعرج* Comp. a

عرج, speciatim signat *natura
claudum.* Ex ambiguo per *Clan-
dum* intelligitur *versutus, versipellis,
utrumque in latas Claudicans,* phrasi
Biblica. *حرج* culpa. delictum.

لبس من حرج Non est de
culpa, nulla est culpa.

F I N I S.